Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 23. november 2016
(OR. en)

14775/16

Interinstitutionel sag:
2016/0360 (COD)

EF 351
ECOFIN 1096
CCG 12

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	23. november 2016
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2016) 850 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsselskaber, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2016) 850 final.

Bilag: COM(2016) 850 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.11.2016
COM(2016) 850 final

2016/0360 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsselskaber, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 377 final}
{SWD(2016) 378 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den foreslåede ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 (kapitalkravsforordningen) er en del af en lovgivningspakke, der også omfatter ændring af direktiv 2013/36/EU (kapitalkravsdirektivet), af direktiv 2014/59/EU (direktivet om genopretning og afvikling af banker) og af forordning (EU) nr. 806/2014 (forordningen om en fælles afviklingsmekanisme).

I de senere år har Unionen gennemført en omfattende reform af lovgivningsrammen for finansielle tjenesteydelser med henblik på at forbedre modstandsdygtigheden for institutter (dvs. kreditinstitutter og investeringsselskaber), som udøver virksomhed i Unionens finansielle sektor, generelt baseret på globale standarder fastlagt sammen med Unionens internationale partnere. Reformpakken omfattede navnlig forordning (EU) nr. 575/2013[1] (kapitalkravsforordningen) og direktiv 2013/36/EU[2] (kapitalkravsdirektivet) vedrørende tilsynskrav til og tilsyn med institutter, direktiv 2014/59/EU[3] vedrørende genopretning og afvikling af banker og forordning (EU) nr. 806/2014[4] om en fælles afviklingsmekanisme.

Disse foranstaltninger blev truffet som reaktion på finanskrisen, som udfoldede sig i 2007-2008, og afspejler internationalt aftalte standarder. Mens reformerne har gjort det finansielle system mere stabilt og modstandsdygtigt over for mange typer fremtidige rystelser og kriser, omhandler de endnu ikke alle de identificerede problemer fuldt ud. Dette forslag har derfor til formål at fuldende reformdagsordenen ved at tackle de tilbageværende svagheder og gennemføre nogle af de udestående elementer af reformen, som er helt nødvendige for at sikre institutternes modstandsdygtighed, men som først for nylig er blevet endeligt afklaret på internationalt plan af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) og Rådet for Finansiel Stabilitet (FSB):

- en bindende gearingsgrad, som vil forhindre institutter i at øge gearingen overdrevent, f.eks. for at kompensere for lav rentabilitet

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 321 af 27.6.2013, s. 6).

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

3 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010.

- et bindende net stable funding ratio (NSFR), som vil blive baseret på institutternes forbedrede finansieringsprofiler og skabe en harmoniseret standard for, hvor mange stabile og langsigtede finansieringskilder et institut skal have for at kunne klare sig i perioder med pres på markedet og finansieringen

- mere risikofølsomme krav til kapitalgrundlaget for institutter, som i betydeligt omfang handler med værdipapirer og derivater med henblik på at forhindre for store afvigelser i disse krav, som ikke har grund i institutternes risikoprofiler

- sidst, men ikke mindst nye standarder for globale systemisk vigtige institutters samlede tabsabsorberende evne (TLAC), som vil kræve, at disse institutter øger deres tabsabsorberende evne og rekapitaliseringsevne, tackle de globale finansielle markeders indbyrdes afhængighed og yderligere styrke Unionens evne til at afvikle nødlidende globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og samtidig minimere risiciene for skatteyderne.

Kommissionen anerkendte behovet for yderligere risikobegrænsning i sin meddelelse af 24. november 2015[5] og gav tilsagn om, at den ville fremlægge et lovgivningsforslag med udgangspunkt i ovennævnte internationale aftaler. Sådanne risikobegrænsende foranstaltninger vil ikke kun styrke det europæiske banksystems modstandsdygtighed og markedernes tillid til det, men vil også danne grundlag for det næste trin i indsatsen for at fuldføre bankunionen. Behovet for at træffe yderligere konkrete lovgivningsmæssige foranstaltninger for at begrænse risiciene i den finansielle sektor anerkendes også i Økofinrådets konklusioner af 17. juni 2016[6]. I Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2016 om Bankunionen – Årsberetning 2015 udpeges også visse dele af den nuværende lovgivningsramme, som bør afklares yderligere.

Kommissionen skulle på én gang tage hensyn til den eksisterende lovgivningsramme og nye lovgivningsmæssige tiltag på internationalt plan og tackle udfordringer for EU-økonomien, især behovet for at fremme vækst og beskæftigelse i en tid med usikre økonomiske udsigter. Forskellige større politiske initiativer, f.eks. investeringsplanen for Europa (EFSI) og kapitalmarkedsunionen, er blevet lanceret for at styrke Unionens økonomi. Institutters evne til at finansiere økonomien skal styrkes, uden at det rokker ved lovgivningsrammens stabilitet. For at sikre et velfungerede samspil mellem de nylige reformer inden for den finansielle sektor og med nye politiske initiativer, men også med nylige bredere reformer i den finansielle sektor gennemførte Kommissionen på grundlag af en opfordring til indsendelse af dokumentation en grundig helhedsorienteret vurdering af den eksisterende ramme for finansielle tjenesteydelser (herunder kapitalkravsforordningen, kapitalkravsdirektivet, direktivet om genopretning og afvikling af banker og forordningen om en fælles afviklingsmekanisme). Den kommende revision af de globale standarder blev også vurderet ud fra et bredere perspektiv med hensyn til økonomisk virkning.

---

5 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Hen imod fuldførelsen af bankunionen", 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

6 Rådets konklusioner om en køreplan for fuldførelse af bankunionen, 17.6.2016

Med ændringer baseret på internationale tiltag gennemføres internationale standarder loyalt i EU-retten med forbehold af målrettede tilpasninger, der har til formål at afspejle særlige EU-forhold og bredere politiske hensyn. De europæiske små og mellemstore virksomheders og infrastrukturprojekters generelle afhængighed af bankfinansiering kræver f.eks. specifikke tilpasninger af lovgivningen, som sikrer, at institutterne fortsat kan finansiere dem, da de udgør rygraden i det indre marked. Der skal sikres et velfungerende samspil med eksisterende krav, f.eks. vedrørende central clearing af og sikkerhedsstillelse for derivateksponeringer, eller en gradvis overgang til nogle af de nye krav. Sådanne tilpasninger, som er begrænsede med hensyn til anvendelsesområde eller tid, rokker derfor ikke ved forslagenes overordnede soliditet, idet de er i overensstemmelse med det grundlæggende ambitionsniveau for de internationale standarder.

På grundlag af opfordringen til indsendelse af dokumentation har forslagene desuden til formål at forbedre de eksisterende regler. Ifølge Kommissionens analyse kan den nuværende ramme anvendes mere forholdsmæssigt under hensyntagen til situationen for navnlig små og mindre komplekse institutter, hvor nogle af de gældende krav vedrørende videregivelse af oplysninger, rapportering og komplekse handelsbeholdninger ikke umiddelbart kan begrundes med tilsynsmæssige betragtninger. Kommissionen har desuden vurderet den risiko, der er forbundet med lån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og til finansiering af infrastrukturprojekter, og har konstateret, at der for nogle af disse lån kan anvendes lavere kapitalgrundlagskrav end dem, der anvendes i øjeblikket. Disse forslag indeholder følgelig ændringer af disse krav og vil forbedre proportionaliteten af den tilsynsmæssige ramme for institutter. Institutternes evne til at finansiere økonomien vil derved blive styrket, uden at det rokker ved lovgivningsrammens stabilitet.

Endelig har Kommissionen i tæt samarbejde med ekspertgruppen om bankvirksomhed, betalinger og forsikring vurderet anvendelsen af eksisterende valgmuligheder og skøn omhandlet i kapitalkravsdirektivet og kapitalkravsforordningen. Med udgangspunkt i denne analyse har dette forslag til formål at eliminere visse valgmuligheder og skøn for så vidt angår bestemmelserne om gearingsgrad, store eksponeringer og kapitalgrundlag. Der foreslås en afskaffelse af muligheden for at oprette nye statsgaranterede udskudte skatteaktiver, som ikke afhænger af fremtidig rentabilitet, der ville være fritaget for kravet om fradrag i den lovpligtige kapital.

- **Sammenhæng med de gældende regler på politikområdet**

Flere elementer af forslagene vedrørende kapitalkravsdirektivet og kapitalkravsforordningen er resultatet af indbyggede revisioner, mens andre tilpasninger af lovgivningsrammen for finansielle tjenesteydelser er blevet nødvendige som følge af senere tiltag, f.eks. vedtagelsen af direktivet om genopretning og afvikling af banker, etableringen af den fælles tilsynsmekanisme og Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds arbejde, og som følge af internationale tiltag.

Forslaget indeholder ændringer af den eksisterende lovgivning og sikrer fuld overensstemmelse med de gældende regler på politikområdet for tilsynskrav til og tilsyn med institutter og med rammen for genopretning og afvikling.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Fire år efter de europæiske stats- og regeringschefers aftale om oprettelse af en bankunion er to søjler af bankunionen – fælles tilsyn og afvikling – blevet indført på et solidt fundament bestående af et fælles regelsæt for alle institutter i Unionen. Der er opnået vigtige fremskridt, men der er behov for yderligere foranstaltninger for at fuldende bankunionen, herunder oprettelse af en fælles indskudsgarantiordning.

Revisionen af kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet er en del af de risikobegrænsende foranstaltninger, som er nødvendige for yderligere at styrke banksektorens modstandsdygtighed, og som gennemføres parallelt med den trinvise indførelse af den fælles europæiske indskudsgarantiordning (EDIS). Revisionen har samtidig til formål at sikre et fortsat fælles regelsæt for alle institutter i Unionen både i og uden for bankunionen. Dette initiativs overordnede mål er som beskrevet ovenfor i fuld overensstemmelse med Unionens grundlæggende mål om at fremme finansiel stabilitet, reducere sandsynligheden for og omfanget af skatteydernes støtte, hvis et institut afvikles, og bidrage til harmonisk og bæredygtig finansiering af økonomisk aktivitet, som er befordrende for et højt niveau af konkurrencedygtighed og forbrugerbeskyttelse.

Disse generelle mål er også i overensstemmelse med de mål, der er fastsat under andre omfattende EU-initiativer som beskrevet ovenfor.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Ændringsforslagene er baseret på samme retsgrundlag som de retsakter, der ændres, dvs. artikel 114 i TEUF for forslaget til en forordning om ændring af kapitalkravsforordningen og artikel 53, stk. l, i TEUF for forslaget til et direktiv om ændring af kapitalkravsdirektiv IV.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

De foreslåede foranstaltninger har til formål at supplere allerede eksisterende EU-retsakter, og målene kan derfor bedre nås på EU-plan end gennem forskellige nationale initiativer. Nationale foranstaltninger, som f.eks. har til formål at begrænse institutters gearing og stramme kravene til institutters stabile finansiering og handelsbeholdning, kan ikke sikre finansiel stabilitet lige så effektivt som EU-regler som følge af institutternes frihed til at etablere sig og levere tjenesteydelser i andre medlemsstater og det deraf følgende omfang af grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, kapitalstrømme og markedsintegration. Nationale foranstaltninger kunne tværtimod fordreje konkurrencen og påvirke kapitalstrømmene. Vedtagelse af nationale foranstaltninger ville desuden være juridisk udfordrende, eftersom kapitalkravsforordningen allerede regulerer bankforhold, herunder krav vedrørende gearing (rapportering), likviditet (specifikt likviditetsdækningsgraden) og handelsbeholdning.

En ændring af kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet vurderes derfor at være den bedste løsning. Den sikrer den rigtige balance mellem harmonisering af regler og

opretholdelse af national fleksibilitet, hvor dette er helt nødvendigt, uden at hindre det fælles regelsæt. Ændringerne vil yderligere fremme ensartet anvendelse af tilsynskrav, konvergens i tilsynspraksisserne og lige vilkår i hele det indre marked for banktjenesteydelser. Disse mål kan ikke nås af medlemsstaterne hver for sig. Dette er især vigtigt i banksektoren, hvor mange kreditinstitutter driver virksomhed på tværs af det indre marked. Fuldt samarbejde og tillid inden for den fælles tilsynsmekanisme og inden for tilsynskollegier og kompetente myndigheder uden for den fælles tilsynsmekanisme er afgørende for det effektive og konsoliderede tilsyn med kreditinstitutter. Disse mål kan ikke nås med nationale regler.

- **Proportionalitet**

Proportionaliteten blev vurderet som led i den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget. Alle de foreslåede muligheder inden for de forskellige lovgivningsområder er blevet vurderet enkeltvis i forhold til proportionalitetsmålet, og manglen på proportionalitet i de eksisterende regler er blevet fremhævet som et særskilt problem. Specifikke løsninger er derefter blevet analyseret for at reducere administrations- og overholdelsesomkostningerne for mindre institutter (se afsnit 2.9 og 4.9 i konsekvensanalysen).

- **Valg af retsakt**

Det foreslås, at foranstaltningerne gennemføres ved at ændre kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet gennem henholdsvis en forordning og et direktiv. De foreslåede foranstaltninger henviser til eller videreudvikler allerede eksisterende bestemmelser i disse retsakter (likviditet, gearing, aflønning og proportionalitet).

Med hensyn til den nye TLAC-standard fastsat af Rådet for Finansiel Stabilitet foreslås det, at størstedelen af standarden indarbejdes i kapitalkravsforordningen, idet kun en forordning kan sikre den nødvendige ensartede anvendelse, stort set på samme måde som de nuværende risikobaserede kapitalgrundlagskrav. Ved at indføre tilsynskrav gennem en ændring af kapitalkravsforordningen sikres det, at disse krav finder umiddelbar anvendelse på globale systemisk vigtige institutter. Dette ville hindre medlemsstaterne i at gennemføre divergerende nationale krav på et område, hvor fuld harmonisering er ønskværdig for at forhindre ulige vilkår. De nuværende bestemmelser i direktivet om genopretning og afvikling af banker skal imidlertid finjusteres for at sikre, at der er fuld indbyrdes overensstemmelse mellem TLAC-kravet og minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser.

Nogle af ændringsforslagene vedrørende kapitalkravsdirektivet, som påvirker proportionaliteten, vil sikre medlemsstaterne en vis fleksibilitet med hensyn til at opretholde forskellige regler, når direktivet gennemføres i national ret. Dette vil give medlemsstaterne mulighed for at indføre strengere regler på bestemte områder.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interessenter**

Kommissionen gennemførte en række initiativer med det formål at vurdere, om de eksisterende tilsynsbestemmelser og de kommende revisioner af globale standarder var de

mest hensigtsmæssige instrumenter til at sikre tilsynsmæssige krav for institutter i Unionen, og om de fortsat ville yde den nødvendige finansiering til EU-økonomien.

I juli 2015 lancerede Kommissionen en offentlig høring vedrørende kapitalkravsforordningens og kapitalkravsdirektivets mulige indvirkning på bankernes finansiering af EU-økonomien med særligt fokus på finansieringen af SMV'er og infrastruktur, og i september 2015 udsendte Kommissionen en opfordring til indsendelse af dokumentation[7], som omfattede Unionens finansielle lovgivning som helhed. De to initiativer sigtede mod indsamling af empirisk dokumentation og konkret feedback om i) regler, der påvirker økonomiens evne til at finansiere sig selv og vækst, ii) unødvendige byrder fra lovgivningen, iii) indbyrdes samspil, manglende overensstemmelse og huller i reglerne og iv) regler, som har utilsigtede følger. Kommissionen indhentede desuden interessenters synspunkter inden for rammerne af specifikke analyser af aflønningsregler[8] og proportionaliteten af kapitalkravsforordningens og kapitalkravsdirektivets bestemmelser. Endelig blev en offentlig høring iværksat i forbindelse med en undersøgelse, som Kommissionen havde bestilt for at vurdere kapitalkravsforordningens virkning på bankernes finansiering af økonomien[9].

Alle de ovennævnte initiativer har tilvejebragt klar dokumentation for behovet for at ajourføre og supplere de nuværende regler i) for yderligere at begrænse risiciene i banksektoren og derved begrænse afhængigheden af statsstøtte og skatteydernes penge i tilfælde af en krise og ii) for at forbedre institutternes evne til at kanalisere tilstrækkelig finansiering til økonomien.

I bilag 1 og 2 til konsekvensanalysen gives et sammendrag af høringerne, revisionerne og rapporterne.

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen[10] blev drøftet med Udvalget for Forskriftskontrol og forkastet den 7. september 2016. Efter forkastelsen blev konsekvensanalysen forbedret ved at tilføje i) en bedre forklaring af forslagets politiske sammenhæng (dvs. dets forbindelse til politikudvikling på internationalt plan og på EU-plan), ii) flere detaljer om interessenternes synspunkter og iii) yderligere dokumentation vedrørende virkningerne (med hensyn til både fordele og omkostninger) af de forskellige løsninger, som undersøges i konsekvensanalysen. Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse[11] den 27. september 2016 vedrørende den

---

7 Jf. http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf og http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Opfordringen til indsendelse af dokumentation skulle dække hele spektret af reguleringen af finansielle tjenesteydelser. Konsekvensanalysen omhandlede kun forhold vedrørende bankvirksomhed. Andre spørgsmål vedrørende andre segmenter af Unionens finansielle lovgivning vil blive behandlet separat.

8 Kommissionens rapport COM(2016)510: Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 28. juli 2016 – Vurdering af aflønningsreglerne i henhold til direktiv 2016/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013.

9 Den offentlige høring findes på http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

10 Insert link to impact assessment.

11 Insert link to opinion.

genindsendte konsekvensanalyse. Forslaget ledsages af konsekvensanalysen. Forslaget er i overensstemmelse med konsekvensanalysen.

Som det fremgår af simuleringsanalysen og den makroøkonomiske model, der er udviklet i konsekvensanalysen, kan der forventes begrænsede omkostninger som følge af indførelsen af de nye krav, herunder navnlig de nye Baselstandarder som f.eks. gearingsgrad og handelsbeholdning. Den anslåede langsigtede virkning på bruttonationalproduktet (BNP) varierer fra -0,03 % til -0,06 %, mens stigningen i finansieringsomkostningerne for banksektoren anslås at udgøre mindre end 3 basispoint i det mest ekstreme scenario. Med hensyn til fordele vil de offentlige ressourcer, som i tilfælde af en finanskrise af samme størrelsesorden som krisen i 2007-2008 vil være nødvendige for at støtte banksystemet, falde med 32 % – et fald fra 51 mia. EUR til 34 mia. EUR.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Fastholdelsen af forenklede metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav forventes at sikre, at reglerne vedrørende små institutter fortsat vil være proportionale. De yderligere foranstaltninger, som har til formål at øge proportionaliteten af visse krav (vedrørende rapportering, videregivelse af oplysninger og aflønning), bør reducere den administrative byrde og overholdelsesbyrden for disse institutter.

For så vidt angår SMV'er, forventes den foreslåede omkalibrering af kapitalgrundlagskravene til institutters eksponeringer mod SMV'er at have en positiv indvirkning på SMV'ernes finansiering. Dette vil især berøre SMV'er, der på indeværende tidspunkt har eksponeringer, som overstiger 1,5 mio. EUR, da SMV-støttefaktoren ikke finder anvendelse på disse eksponeringer efter de gældende regler.

Andre dele af forslaget, især de dele, der sigter mod en forbedring af institutternes modstandsdygtighed i tilfælde af fremtidige kriser, forventes at øge bæredygtigheden af lån til SMV'er.

Endelig forventes de foranstaltninger, der har til formål at reducere institutternes overholdelsesomkostninger, især de små og mindre komplekse institutters omkostninger, at reducere låneomkostningerne for SMV'er.

Med hensyn til tredjelande vil forslaget styrke stabiliteten af Unionens finansielle markeder og derved reducere sandsynligheden for og omkostningerne ved potentielle negative afsmittende virkninger fra de globale finansielle markeder. Ændringsforslagene vil desuden yderligere harmonisere lovgivningsrammen i hele Unionen og derved markant sænke de administrative omkostninger for tredjelandsinstitutter, som udøver virksomhed i Unionen.

I lyset af den igangværende kontrol af investeringsselskaber i henhold til kapitalkravsforordningen og i lyset af EBA's indledende rapport[12] bør de nye krav rimeligvis

[12] Se https://www.eba.europa.eu/-/eba-issues-recommendations-for-sound-prudential-regime-for-investment-firms for flere oplysninger.

kun gælde for systemisk relevante investeringsselskaber, mens andre investeringsselskaber er underlagt de hidtidige bestemmelser, indtil denne kontrol er afsluttet.

Forslaget er i overensstemmelse med Kommissionens prioriteter vedrørende det digitale indre marked.

- **Grundlæggende rettigheder**

Unionen har forpligtet sig til et højt niveau af beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og har undertegnet en lang række menneskerettighedskonventioner. Forslaget skulle ikke få en umiddelbar indvirkning på disse rettigheder, som de er nedfældet i de primære FN-konventioner om menneskerettigheder, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som er en integreret del af EU-traktaterne, og den europæiske menneskerettighedskonvention.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelse og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Det forventes, at ændringsforslagene tidligst vil begynde at træde i kraft i 2019. Ændringerne hænger tæt sammen med andre bestemmelser i kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet, som allerede er i kraft, og som har været overvåget siden 2014.

Baselkomitéen for Banktilsyn og EBA vil fortsat indsamle de nødvendige oplysninger til overvågning af gearingsgraden og de nye likviditetsforanstaltninger, således at der på et senere tidspunkt kan gennemføres en evaluering af virkningen af de nye politiske redskaber. Regelmæssig gennemførelse af tilsynskontrol- og vurderingsprocessen og stresstest vil også medvirke til at overvåge virkningen af de nye foreslåede foranstaltninger på de berørte institutter og vurdere, hvorvidt der med den foreslåede fleksibilitet og proportionalitet tages tilstrækkeligt hensyn til små institutters karakteristika. Kommissionens tjenestegrene vil desuden fortsat deltage i Baselkomitéens arbejdsgrupper og den fælles taskforce etableret af Den Europæiske Centralbank (ECB) og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), som overvåger dynamikken i institutternes kapital- og likviditetspositioner henholdsvis globalt og i Unionen.

De indikatorer, der anvendes til at overvåge resultaterne af gennemførelsen af de foretrukne løsninger, omfatter:

For net stable funding ratio (NSFR):

Indikator	NSFR for institutter i Unionen
Mål	Pr. anvendelsesdatoen opfylder 99 % af de institutter, der

	deltager i EBA's Basel III-overvågningsprojekt, NSFR ved 100 % (65 % af kreditinstitutterne i gruppe 1 og 89 % af kreditinstitutterne i gruppe 2 opfyldte NSFR ved udgangen af december 2015)
Datakilde	EBA's halvårlige Basel III-overvågningsrapporter

For gearingsgrad:

Indikator	Gearingsgrad for institutter i Unionen
Mål	Pr. anvendelsesdatoen har 99 % af kreditinstitutterne i gruppe 1 og gruppe 2 en gearingsgrad på mindst 3 % (93,4 % af kreditinstitutterne i gruppe 1 opfyldte målet pr. juni 2015)
Datakilde	EBA's halvårlige Basel III-overvågningsrapporter

For SMV'er:

Indikator	Finansieringshul for SMV'er i Unionen, dvs. forskellen mellem behovet for ekstern finansiering og tilgængeligheden af finansiering
Mål	To år efter anvendelsesdatoen: < 13 % (seneste tal – 13 % pr. udgangen af 2014)
Datakilde	Europa-Kommissionen/Den Europæiske Centralbanks Safe-undersøgelse (data dækker kun euroområdet)

For TLAC:

Indikator	TLAC i globale systemisk vigtige institutter
Mål	Alle globale systemisk vigtige pengeinstitutter i Unionen opfylder målet (>16 % risikovægtede aktiver/6 % eksponeringsmålet bag gearingsgraden fra 2019, > 18 % risikovægtede aktiver/6,75 % eksponeringsmålet bag gearingsgraden fra 2022)
Datakilde	EBA's halvårlige Basel III-overvågningsrapporter

For handelsbeholdning:

Indikator	Risikovægtede aktiver for markedsrisici for institutter i Unionen Observeret variabilitet i risikovægtede aktiver i aggregerede porteføljer baseret på metoden for interne modeller.

Mål	- Fra 2023 opfylder alle institutter i Unionen kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici i henhold til den endelige kalibrering vedtaget i Unionen. - Fra 2021 er ubegrundet variabilitet (dvs. variabilitet, som ikke skyldes forskelle i underliggende risici) i resultaterne af de interne modeller på tværs af institutter i Unionen lavere end den nuværende variabilitet* i de interne modeller på tværs af institutter i Unionen. _____ *Referenceværdier for den "nuværende variabilitet" af value-at-risk (VaR) og krav ved forøget risiko (IRC) bør svare til de værdier, der er estimeret i EBA's seneste "Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios", beregnet for aggregerede porteføljer og offentliggjort inden ikrafttræden af den nye ramme for markedsrisici.
Datakilde	EBA's halvårlige Basel III-overvågningsrapporter EBA's Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios. Nye værdier bør beregnes ved hjælp af den samme metode.

For aflønning:

Indikator	Institutters anvendelse af lønudskydelse og udbetaling i form af finansielle instrumenter
Mål	99 % af institutter, som ikke er små og ikkekomplekse i henhold til kapitalkravsdirektivet, udskyder mindst 40 % af den variable aflønning i 3-5 år og udbetaler mindst 50 % af den variable aflønning i form af finansielle instrumenter til identificerede ansatte med væsentlig variabel aflønning.
Datakilde	EBA's rapporter med benchmarking af aflønning

For proportionalitet:

Indikator	Reduceret byrde ved indberetning med henblik på tilsyn og videregivelse af oplysninger
Mål	80 % af små og mindre komplekse institutter oplever reduceret byrde

Datakilde	Undersøgelse udvikles og gennemføres af EBA inden 2022-2023.

Evalueringen af virkningerne af dette forslag gennemføres fem år efter datoen for anvendelse af de foreslåede foranstaltninger ved hjælp af den metode, der aftales med EBA kort efter vedtagelsen. EBA får mandat til at definere og indsamle de data, der er nødvendige for at overvåge ovennævnte indikatorer og andre indikatorer, som er nødvendige for evalueringen af kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet som ændret. Metoden kan udvikles for særskilte løsninger eller en række indbyrdes forbundne løsninger afhængigt af de foreliggende omstændigheder inden iværksættelsen af evalueringen og afhængigt af outputtet af overvågningsindikatorerne.

Overholdelse og håndhævelse sikres efter behov løbende gennem Kommissionens iværksættelse af overtrædelsesprocedurer ved manglende eller ukorrekt gennemførelse eller anvendelse af lovgivningsforanstaltningerne. Indberetning af overtrædelse af EU-retten kan ske via Det Europæiske Finanstilsynssystem (ESFS), herunder de nationale kompetente myndigheder og EBA, samt via ECB. EBA vil desuden fortsat offentliggøre regelmæssige rapporter om Basel III-overvågningen af banksystemet i Unionen. Denne overvågning omfatter virkningen af Basel III-kravene (som gennemført ved kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet) til institutter i Unionen, især med hensyn til institutternes kapitalgrundlag (risikobaseret og ikkerisikobaseret) og likviditet (likviditetsdækningsgrad og NSFR). Den gennemføres parallelt med BCBS' overvågning.

- **Detaljeret redegørelse for forslagets bestemmelser**

UNDTAGELSER FRA KAPITAL- OG LIKVIDITETSKRAV (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

Et krav om, at datterselskaber hver for sig skal overholde kapitalgrundlags- og likviditetskrav, kan vanskeliggøre institutternes effektive forvaltning af disse på koncernniveau. Dette er især relevant inden for de nuværende rammer, hvor den teknologiske udvikling gør det stadig nemmere at centralisere kapital- og likviditetsforvaltning i en koncern.

Den eksisterende lovgivning giver kompetente myndigheder mulighed for at fritage datterselskaber eller moderselskaber inden for en enkelt medlemsstat eller en del af en likviditetsundergruppe, som er spredt over flere medlemsstater, og som er underlagt beskyttelsesforanstaltninger, der sikrer, at kapitalgrundlag og likviditet er korrekt fordelt mellem moderselskabet og datterselskaberne, for anvendelsen af krav på individuelt niveau. Med etableringen af den fælles tilsynsmekanisme er koncerntilsyn blevet væsentligt styrket, især når koncernenheder er etableret i den medlemsstat, som deltager i den fælles tilsynsmekanisme, idet der med den fælles tilsynsmekanisme er opnået bedre kendskab til og direkte beføjelser over koncernenheder, som er etableret i andre medlemsstater. Indtil bankunionen er fuldført, er der i de medlemsstater, hvor datterselskaberne er etableret, stadig usikkerhed med hensyn til, om nødlidende datterselskabers utilstrækkelige likviditet eller kapital kan have finanspolitiske konsekvenser for sådanne ("værts-")medlemsstater. Denne usikkerhed er omhandlet i dette forslag via følgende beskyttelsesforanstaltninger:

Kapitalkravsforordningens eksisterende betingelser suppleres af en klart fastsat forpligtelse for moderselskabet til at støtte dets datterselskaber. Der skal nødvendigvis stilles garanti for en sådan forpligtelse for moderselskabet svarende til hele beløbet for det fritagne krav, og der skal stilles sikkerhed for garantien med mindst halvdelen af det garanterede beløb. Kommissionen vil nøje overvåge gennemførelsen af de relevante bestemmelser.

Det vurderes, at den kompetente myndighed, som fører tilsyn med moderselskaber og datterselskaber etableret i forskellige medlemsstater i bankunionen, i denne fase bør kunne fritage datterselskaber, som er etableret i en anden medlemsstat end moderselskabet, for anvendelsen af kapitalgrundlags- og likviditetskrav, såfremt der stilles garanti for moderselskabets forpligtelse til at støtte sådanne datterselskaber med hele beløbet for det undtagne krav, og såfremt der stilles sikkerhed for halvdelen af garantibeløbet. Kapitalkravsforordningens artikel 7 og 8 ændres tilsvarende. De samme undtagelser er som en mulighed til rådighed for kompetente myndigheder uden for bankunionen, såfremt de udtrykkeligt accepterer dem.

GENNEMFØRELSE AF FSB'S STANDARD FOR SAMLET TABSABSORBERENDE EVNE (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN, DIREKTIVET OM GENOPRETNING OG AFVIKLING AF BANKER OG FORORDNINGEN OM EN FÆLLES AFVIKLINGSMEKANISME)

Rådet for Finansiel Stabilitet offentliggjorde den 9. november 2015 "Total Loss-absorbing Capacity Term Sheet" ("TLAC-standarden" eller "standarden for samlet tabsabsorberende evne"), som blev vedtaget en uge senere på G20-topmødet i Tyrkiet[13]. I henhold til standarden for samlet tabsabsorberende evne skal globale systemisk vigtige pengeinstitutter (G-SIB'er), som i EU-retten benævnes G-SII'er, have tilstrækkelige meget tabsabsorberende ("bail-in-able") passiver til at sikre smidig og hurtig absorbering af tab og rekapitalisering under afvikling. Samspillet mellem standarden for samlet tabsabsorberende evne og eksisterende EU-ret med samme lovgivningsmæssige mål er beskrevet i yderligere detaljer i begrundelsen, som ledsager forslagene til ændring af direktivet om genopretning og afvikling af banker og forordningen om en fælles afviklingsmekanisme.

Overensstemmelse med direktivet om genopretning og afvikling af banker

Standarden for samlet tabsabsorberende evne gennemføres i Unionen via ændringer af kapitalkravsforordningen og med direktivet om genopretning og afvikling af banker som ramme. For at integrere de to regelsæt, der forfølger de samme politiske formål, skal der indføres nye definitioner som f.eks. afviklingsenheder, afviklingskoncern osv. (kapitalkravsforordningens artikel 4), og der skal etableres samarbejde mellem kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder (kapitalkravsforordningens artikel 2).

På grundlag af den undersøgelse, der kræves efter kapitalkravsforordningens artikel 518, og i overensstemmelse med kravene i artikel 59 i direktivet om genopretning og afvikling af banker ændres kriterierne for hybride kernekapitalinstrumenter (kapitalkravsforordningens

[13] Rådet for Finansiel Stabilitet (FSB), Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet, 9.11.2015

artikel 52) og supplerende kapitalinstrumenter (kapitalkravsforordningens artikel 63), så det kræves, at disse instrumenter nedskrives eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor instituttet ikke længere er levedygtigt. Dette ændrer ikke status for kapitalinstrumenter udstedt af institutter i Unionen, men sikrer, at kun instrumenter udstedt af tredjelandsdatterselskaber tilhørende institutter i Unionen, som opfylder dette yderligere krav, kan anses for hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter af deres moderselskaber i Unionen, når de beregner deres konsoliderede kapitalgrundlagskrav.

Krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Standarden for samlet tabsabsorberende evne gennemføres i EU-retten gennem indførelsen af et krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver sammensat af en risikobaseret og en ikkerisikobaseret sats (kapitalkravsforordningens nye artikel 92a). Et sådant krav gælder kun for globale systemisk vigtige institutter, som kan være en koncern eller et individuelt institut (kapitalkravsdirektivets artikel 131, stk. 1). Kapitalkravsforordningens artikel 6 ændres, så det kræves, at individuelle globale systemisk vigtige institutter, som afviklingsenheder, overholder kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på individuelt niveau, mens artikel 11 ændres, så det kræves, at afviklingsenheder, som er en del af koncerner, der er udpeget som globale systemisk vigtige institutter, overholder kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på konsolideret grundlag.

Standarden for samlet tabsabsorberende evne indeholder også et krav om den interne samlede tabsabsorberende evne (dvs. et krav om hensættelse af tabsabsorberende evne og rekapitaliseringsevne på datterselskabsniveau i en afviklingskoncern), som gennemføres i EU-retten gennem indførelsen af et krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (kapitalkravsforordningens nye artikel 92b), som finder anvendelse på globale systemisk vigtige tredjelandsinstitutter (direktivet om genopretning og afvikling af banker indeholder allerede en tilsvarende regel for globale systemisk vigtige institutter). En sådant krav repræsenterer 90 % af det krav, der finder anvendelse på globale systemisk vigtige institutter i henhold til den nye artikel 92a. Kravet til globale systemisk vigtige tredjelandsinstitutters kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver finder anvendelse på betydelige datterselskaber af globale systemisk vigtige tredjelandsinstitutter på individuelt niveau, hvis de hverken er afviklingsenheder eller moderinstitutter i Unionen, og på konsolideret niveau, hvis de er moderselskaber i Unionen, men ikke er afviklingsenheder.

Nedskrivningsrelevante passiver

Et nyt kapitel 5a (nye artikler 72a-72l) om nedskrivningsrelevante passiver indsættes i kapitalkravsforordningen efter kapitlerne om kapitalgrundlag. I den nye artikel 72a angives udelukkede passiver, som ikke kan modregnes ved opfyldelsen af kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Artikel 72b indeholder anerkendelseskriterierne for nedskrivningsrelevante passivinstrumenter. Stk. 2 omhandler anerkendelseskriterierne for efterstillede forpligtelser, og stk. 3 og 4 omhandler anerkendelseskriterierne for passiver, der rangerer på samme niveau som udelukkede passiver. I artikel 72c bestemmes det, at instrumenter kun må modregnes nedskrivningsrelevante passiver, såfremt de har en restløbetid på mindst ét år. Anerkendelseskriterierne udelukker passiver, der er udstedt

gennem en enhed med særligt formål i overensstemmelse med standarden for samlet tabsabsorberende evne.

Afdeling 2 i det nye kapitel 5a (artikel 72e-72j) omhandler de fradragsregler, der bruges ved beregningen af nettobeløbet af passiver, der kan medregnes i kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Institutterne skal foretage fradrag af besiddelser af egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter (artikel 72f) og besiddelser af nedskrivningsrelevante passiver i andre globale systemisk vigtige institutter (artikel 72h og 72i). I artikel 72e, stk. 3, angives et forholdsvis fradrag for besiddelser af passiver, der rangerer på samme niveau som udelukkede passiver og kun kan medregnes som nedskrivningsrelevante passiver op til et bestemt beløb. Der foretages fradrag i nedskrivningsrelevante passiver og kapitalgrundlag – på grundlag af en tilsvarende fradragsmetode (kapitalkravsforordningens artikel 66, litra e)). Artikel 72j indeholder undtagelsen for fradrag for poster i handelsbeholdningen. Afdeling 3 i det nye kapitel 5a definerer begreberne nedskrivningsrelevante passiver (artikel 72k) og kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (artikel 72l).

Kommissionen vil anmode EBA om rådgivning om alternative muligheder for at behandle besiddelser af TLAC-instrumenter udstedt af globale systemisk vigtige institutter og om virkningen af disse muligheder. Kommissionen vil bl.a. anmode om rådgivning om, hvordan den metode til behandling af besiddelser af TLAC-instrumenter, som Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) for nylig har offentliggjort, gennemføres. På grundlag af denne rådgivning vil Kommissionen overveje, om løsningen i dette forlag er anvendelig.

Reguleringer af generelle krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Kapitalkravsforordningens anden del, afsnit I, kapitel 6 (artikel 73-80) tilpasses, således at den afspejler indførelsen af kategorien nedskrivningsrelevante passiver. Artikel 77 og 78 udvides til at omfatte tilsynsmyndighedens forhåndstilladelse til tidlig indfrielse af kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver. I artikel 78 indføres muligheden for at give institutter generel forhåndstilladelse til at gennemføre tidligere indfrielser, såfremt betingelserne for, at tilsynsmyndigheden kan indrømme en sådan tilladelse, er opfyldt. I henhold til 80 skal EBA overvåge udstedelser af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. For at tilpasse anerkendelseskriterierne for kapitalgrundlag til kriterierne for nedskrivningsrelevante passiver vil hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter udstedt af en enhed med særligt formål kun kunne medregnes i forbindelse med kapitalkrav indtil den 31. december 2021.

AKTIEINVESTERINGER I FONDE (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

I december 2013 offentliggjorde Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) en ny standard for behandlingen af aktieinvesteringer i fonde. Den nye standard havde til formål at præcisere den eksisterende behandling og opnå en mere internationalt konsekvent og risikofølsom behandling af sådanne eksponeringer (dvs. en behandling, der afspejler både risikoen ved fondens underliggende investeringer og dens gearing). For at gennemføre den nye standard i EU-retten blev der foretaget flere ændringer i kapitalkravsforordningen.

Artikel 128 ændres med henblik på at sikre, at definitionen af poster forbundet med særlig stor risiko ikke omfatter eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er.

Artikel 132 ændres for at afspejle de nye generelle principper og krav, som ligger til grund for beregningen af kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er for institutter, der anvender standardmetoden for kreditrisiko.

Der tilføjes en ny artikel 132a med henblik på at specificere de beregninger, der anvendes i to af de metoder, der er omhandlet artikel 132, nemlig look-through-metoden og mandatmetoden.

Artikel 152 ændres for at afspejle de reviderede krav og metoder til beregningen af kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer i form af aktier eller andele i en CIU for institutter, der anvender metoden med interne ratings ("IRB-metoden") for kreditrisiko.

STANDARDMETODEN FOR MODPARTSKREDITRISIKO (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

I marts 2014 offentliggjorde Baselkomitéen for Banktilsyn en standard for en ny standardmetode til beregning af eksponeringsværdien af derivateksponeringer, den såkaldte standardmetode for modpartskreditrisiko, med henblik på at afhjælpe manglerne i de eksisterende standardmetoder. For at indføre den nye metode i EU-retten og samtidig sikre, at de nye regler er forholdsmæssige, blev der foretaget flere ændringer i kapitalkravsforordningen.

I artikel 273 blev nogle af definitionerne ændret, og der blev tilføjet nye definitioner, som afspejler de nye metoder. Markedsværdimetoden blev erstattet med standardmetoden for modpartskreditrisiko (artikel 274-280f). Reglerne vedrørende standardmetoden blev ophævet. Nye regler om en forenklet standardmetode for modpartskreditrisiko blev indført (artikel 281). De nuværende regler om den oprindelige eksponeringsmetode blev ændret (artikel 282). Anerkendelseskriterierne for anvendelse af den oprindelige eksponeringsmetode blev ændret, og anerkendelseskriterier for anvendelse af den forenklede standardmetode for modpartskreditrisiko blev indført (artikel 273a og 273b). Artikel 298 og 299 blev ændret med henblik på at afspejle indførelsen af standardmetoden for modpartskreditrisiko.

EKSPONERINGER MOD CENTRALE MODPARTER (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN OG FORORDNINGEN OM EUROPÆISK MARKEDSINFRASTRUKTUR)

I april 2014 offentliggjorde Baselkomitéen for Banktilsyn en endelig standard for behandlingen af eksponeringer mod centrale modparter (CCP'er). Den endelige standard omhandlede manglerne i den foreløbige standard, som blev offentliggjort to år tidligere. Med henblik på at gennemføre den endelige standard i EU-retten blev der foretaget flere ændringer i kapitalkravsforordningen og forordning (EU) nr. 648/2012 (forordningen om europæisk markedsinfrastruktur eller EMIR).

Ændringer af kapitalkravsforordningens artikel 300-310 og artikel 497

Flere nye definitioner blev føjet til artikel 300 vedrørende udtryk anvendt i de ændrede regler om kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod CCP'er. Artikel 301 blev ændret med

henblik på at indføre en specifik behandling af institutters eksponeringer mod en CCP som følge af kontantforretninger, yderligere specificere behandlingen af initialmargenen og afspejle det forhold, at en fælles metode ville finde anvendelse på beregningen af kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod kvalificerende CCP'er (QCCP'er). Artikel 304 blev ændret med henblik på at afspejle ændringen af metoderne til beregning af eksponeringsværdierne for derivater og præcisere behandlingen af værdipapirfinansieringstransaktioner og af sikkerhed, som kunder stiller over for deres clearingmedlemmer. Artikel 305 blev ændret med henblik på at præcisere behandlingen af værdipapirfinansieringstransaktioner og tilpasse anerkendelseskriterierne for særbehandlingen af kunders eksponeringer. En præcisering af behandlingen af clearingmedlemmers garantier over for deres kunder og behandlingen af værdipapirfinansieringstransaktioner blev indsat i artikel 306. En ny metode til beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende indbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond blev indført i artikel 308. Formlen for beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende eksponeringer mod en ikkekvalificerende CCP i artikel 309 blev ændret. I artikel 310 blev den alternative metode til beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende eksponeringer mod CCP'er erstattet med en ny behandling for ikkeindbetalte bidrag til misligholdelsesfonden. Endelig blev overgangsbestemmelserne i artikel 497 ændret.

Ændring af artikel 50a-50d og artikel 89 i forordning (EU) nr. 648/2012

Artikel 50a-50d blev ændret med henblik på at tage højde for en ny metode til beregning af en CCP's hypotetiske kapital, som institutter skal bruge til at beregne deres kapitalgrundlagskrav vedrørende bidragene til misligholdelsesfonden til den pågældende CCP. Artikel 89, stk. 5a, blev ændret for at ajourføre overgangsbestemmelserne vedrørende denne beregning.

HANDELSBEHOLDNING/MARKEDSRISIKO (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

I januar 2016 afsluttede Baselkomitéen for Banktilsyn sit arbejde med den gennemgående undersøgelse af handelsbeholdningen og offentliggjorde en ny standard for behandling af markedsrisiko. Standarden omhandlede fejl i udformningen af den eksisterende markedsrisikoramme, herunder utilstrækkelig dækning af alle de risici, som institutter kan blive eksponeret for, og usikkerhed med hensyn til grænsen mellem positioner i og uden for handelsbeholdningen (dvs. anlægsbeholdningen), som skabte mulighed for tilsynsarbitrage. Den nye standard indeholder reviderede regler om anvendelsen af interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici og en ny standardmetode, som erstatter den eksisterende. For at gennemføre den nye standard i EU-retten og samtidig sikre, at de nye regler er forholdsmæssige, blev der foretaget flere ændringer i kapitalkravsforordningen.

I afsnit I – Generelle krav, værdiansættelse og indberetning

I artikel 94 fastsættes de reviderede betingelser for, at et institut kan indrømmes undtagelsen for institutter med mindre handelsbeholdningsaktiviteter, hvorefter kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditrisici, der hidrører fra positioner uden for handelsbeholdningen, kan erstatte kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisikoen. I artikel 102 og 103 præciseres de generelle krav i forbindelse med positioner i handelsbeholdningen. I artikel 104 og 104a præciseres kriterierne for at medtage positioner i handelsbeholdningen og betingelserne for at

ændre klassificeringen af en position i handelsbeholdningen til en position uden for handelsbeholdningen og omvendt. I artikel 104b defineres det nye begreb "handelsenhed". I artikel 105 fastsættes de regler, der skal overholdes i forbindelse med forsigtig værdiansættelse af positioner i handelsbeholdningen. I artikel 106 beskrives anerkendelsen og behandlingen af positioner i handelsbeholdning, der anses for interne risikoafdækninger af positioner uden for handelsbeholdningen.

I afsnit IV, kapitel 1 – Almindelige bestemmelser

I artikel 325 beskrives de forskellige metoder, som institutter kan anvende til at beregne kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko, betingelserne for deres anvendelse, og hvordan de kan kombineres. I artikel 325a beskrives anerkendelseskriterierne for anvendelsen af den forenklede standardmetode for institutter med mellemstore handelsbeholdningsaktiviteter i yderligere detaljer. Artikel 325b omhandler betingelserne for fordeling af markedsrisikoeksponeringer mellem forskellige juridiske enheder i en koncern med henblik på at beregne det konsoliderede kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko. Artikel 325c omhandler de betingelser, hvorunder positioner, som et institut har taget for at afdække sin kapitalprocent mod den negative virkning af valutakursændringer, kan fritages for kravene vedrørende markedsrisiko.

Kapitel 1a – Standardmetoden

Afdeling 1 (artikel 325d) omhandler de forskellige komponenter af standardmetoden. Afdeling 2 (artikel 325e-325l) omhandler den første komponent, følsomhedsmetoden. Den fastsætter de generelle principper for beregning og aggregering af delta-, vega- og curvature-risici. I underafdeling 1 i afdeling 3 (artikel 325m-325r) opstilles de risikofaktorer, der skal indgå i beregningen af følsomheden for positioner i handelsbeholdningen for forskellige risikoklasser. I underafdeling 2 i afdeling 3 (artikel 325s-325u) forklares det, hvordan disse følsomheder beregnes. Afdeling 4 (artikel 325v) indeholder en beskrivelse af den anden komponent af standardmetoden, tillægget for restrisici. I afdeling 5 beskrives den tredje komponent af standardmetoden, kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko. Artikel 325w indeholder hoveddefinitionerne. I underafdeling 1 (artikel 325x-325z7) beskrives det, hvordan kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko beregnes for positioner, som ikke er securitiseringspositioner, mens underafdeling 2 (artikel 325aa-325ab) og underafdeling 3 (artikel 325ac-325ae) omhandler den samme beregning for securitiseringspositioner. Afdeling 6 (artikel 325af-325az) omhandler de risikovægtninger og korrelationer, der skal anvendes i forbindelse med hver risikoklasse kombineret med følsomhederne for at fastsætte kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisici efter standardmetoden. Eksponeringer mod EU-stater er medtaget i den første risikokurv, som er tildelt den laveste risikovægtning (artikel 325ai og 325al). Denne behandling er i overensstemmelse med den behandling, som ikke er afhængig af vurdering, der i øjeblikket anvendes for eksponeringer uden for handelsbeholdningen. De risikovægtninger, der finder anvendelse på dækkede obligationer udstedt af institutter i Unionen, blev reduceret (artikel 325ai og 325al). Denne behandling ville være til hinder for en potentiel markant stigning i kapitalkravene i relation til eksponeringerne mod dækkede obligationer udstedt af institutter i Unionen, hvilket ville sikre lavere finansieringsomkostninger i forbindelse med realkreditlån til beboelses- og erhvervsejendomme.

Kapitel 1b – Metoden for interne modeller

I afdeling 1 (artikel 325ba og 325bb) angives de betingelser, hvorunder institutter kan anvende interne modeller, og hvordan kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko skal beregnes for handelsenheder, som indrømmes en sådan tilladelse. I afdeling 2 (artikel 325bc-325bl) beskrives det, hvordan forventede mangler og likviditetshorisonter skal anvendes ved beregningen af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko, de krav, som interne modeller skal opfylde med hensyn til backtesting, fordeling af overskud og tab, intern validering, mere generelle kvalitative krav og krav til risikomåling samt den stressscenariebaserede risikoværdi, der skal beregnes for risikofaktorer, som ikke kan modelleres. Ligesom for standardmetoden blev særbehandling indført under metoden for interne modeller via kortere likviditetshorisonter for eksponeringer mod EU-stater og dækkede obligationer udstedt af institutter i Unionen (artikel 325be). I afdeling 3 (artikel 325bm-325bq) beskrives det, hvordan kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko beregnes for handelsenheder med misligholdelsesrisiko, ved hjælp af en metode for interne modeller.

Kapitel 2, 3 og 4 – Den forenklede standardmetode

Kapitel 2, 3 og 4 – kapitalgrundlagskrav i relation til henholdsvis positionsrisiko, valutakursrisici og råvarerisici – omhandler den forenklede standardmetode inden for den reviderede markedsrisikoramme. Disse regler fandtes allerede under den nuværende markedsrisikoramme og er ikke ændret. Institutterne vil kunne anvende denne metode indtil den [denne forordnings anvendelsesdato]. Efter denne dato kan kun institutter, som opfylder anerkendelseskriterierne i artikel 325a, kunne anvende den forenklede standardmetode.

Kapitel 5 – Den forenklede metode for interne modeller

Kapitel 5 omhandler den forenklede metode for interne modeller inden for den reviderede markedsrisikoramme. Disse regler fandtes allerede under den nuværende markedsrisikoramme og er ikke ændret. Institutterne vil kunne anvende denne metode indtil den [denne forordnings anvendelsesdato]. Efter denne dato kan institutter ikke længere anvende den forenklede metode for interne modeller til at beregne kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici. Kapital 5 finder imidlertid stadig anvendelse på beregningen af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisici efter den avancerede metode, jf. artikel 383.

Tiende del – Overgangsbestemmelser, rapporter, revision og ændringer

I artikel 501b beskrives det, hvordan kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko, som beregnet i kapitel 1a og 1b, indfases. I artikel 519a angives en række tekniske elementer af den reviderede markedsrisikoramme, som kan vise sig problematiske, når de er gennemført. EBA får mandat til at revidere disse tekniske elementer senest tre år efter denne forordnings ikrafttræden, og Kommissionen kan fremsætte forslag om ændring af de tilknyttede regler på baggrund af EBA's konklusioner.

STORE EKSPONERINGER (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

Det nuværende kapitalgrundlag ("det justerede kapitalgrundlag") omfatter kun en lille del af institutters samlede store eksponeringer og er derfor ikke tilstrækkeligt forsigtigt til at forhindre, at et instituts maksimale mulige tab i tilfælde af en enkelt modparts eller en gruppe af modparters pludselige konkurs bringer instituttets overlevelse i fortsat drift i fare. Den nuværende grænse tager desuden ikke højde for de højere risici, der er forbundet med globale systemisk vigtige institutters eksponeringer mod enkelte modparter eller grupper af indbyrdes forbundne kunder og navnlig eksponeringer mod andre globale systemisk vigtige institutter. Finanskrisen viste faktisk, at væsentlige tab hos et globalt systemisk vigtigt institut kan udløse tvivl om andre globale systemisk vigtige institutters solvens, hvilket kan have alvorlige konsekvenser for den finansielle stabilitet. Endelig er den nuværende ramme for store eksponeringer baseret på mindre nøjagtige metoder end den nye ramme (dvs. standardmetoden for modpartskreditrisiko), som Baselkomitéen for Banktilsyn har udviklet med henblik på at beregne bankernes derivateksponeringer (dvs. OTC'er). Rammen for store eksponeringer ændres for at lukke de konstaterede huller. Den kapital, der kan medregnes i grænsen for store eksponeringer, er navnlig begrænset til kernekapital (og ikke supplerende kapital). Artikel 395, stk. 1, ændres med henblik på at indføre en nedre grænse på 15 % for globale systemisk vigtige institutters eksponeringer mod andre globale systemisk vigtige institutter, og ved artikel 390 som ændret bestemmes det, at standardmetoden for modpartskreditrisiko skal anvendes til beregne eksponeringer mod transaktioner med OTC-derivater, også for banker, som har fået tilladelse til at anvende interne modeller. De ændringer, der er indført i den nuværende ramme, vil samlet set gøre ordningen for store eksponeringer mere risikofølsom og sikre bedre tilpasning mellem det europæiske system og Baselkomitéens standard for store eksponeringer fra 2014.

I henhold til kapitalkravsforordningens artikel 507 skulle Kommissionen gennemgå og aflægge rapport om anvendelsen af artikel 400, stk. 1, litra j), og artikel 400, stk. 2. Da det ikke var muligt at indsamle tilstrækkelige kvantitative data til at vurdere den potentielle virkning af at ophæve undtagelserne i disse bestemmelser eller gøre dem obligatoriske, får EBA ved artikel 507 til opgave at aflægge rapport for Kommissionen om anvendelsen af undtagelserne i artikel 400, stk. 1 og 2, og artikel 390, stk. 6.

GEARINGSGRAD (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

Der indføres nye bestemmelser, og en række artikler i kapitalkravsforordningen ændres med henblik på at indføre et bindende gearingsgradkrav for alle institutter, der er underlagt kapitalkravsdirektivet. Gearingsgradkravet supplerer de nuværende krav vedrørende kapitalkravsdirektivets krav til overvågning af overdreven gearing og kapitalkravsforordningens krav vedrørende beregning af gearingsgraden, rapportering heraf til tilsynsmyndighederne og, siden januar 2015, offentliggørelse heraf.

Gearingsgradkravet

Et gearingsgradkrav på 3 % af kernekapitalen – som fastsat på internationalt plan – føjes til de kapitalgrundlagskrav i kapitalkravsforordningens artikel 92, som institutter skal opfylde ud over deres risikobaserede krav. Derved indføres der et harmoniseret bindende krav i hele Unionen, så der fastsættes en bagstopper for institutter. Kompetente myndigheder forbliver

desuden ansvarlige for at overvåge de enkelte institutters gearingspolitikker og -processer og kan, hvis det er begrundet, iværksætte yderligere foranstaltninger for at imødegå risici for overdreven gearing.

Reguleringer af eksponeringsmålet bag gearingsgraden

De reguleringer af eksponeringsmålet bag gearingsgraden, som allerede er medtaget i kapitalkravsforordningen, videreføres. Eftersom en gearingsgrad på 3 % ville indskrænke visse forretningsmodeller og forretningsområder mere end andre, er der behov for yderligere reguleringer. Institutterne kan reducere eksponeringsmålet bag gearingsgraden for offentlige udviklingsbankers offentlige udlån (artikel 429a, stk. 1, litra d)), pass-through-lån (artikel 429, stk. 1, litra e)) og offentligt garanterede eksportkreditter (artikel 429a, stk. 1, litra f)). For ikke at fjerne institutters incitament til kundeclearing kan institutter reducere eksponeringsmålet med den initialmargen, de modtager fra kunder for derivater clearet gennem QCCP'er (artikel 429c, stk. 4).

En gearingsgradbuffer for globale systemisk vigtige pengeinstitutter

Mulighederne for at indføre en gearingsgradbuffer for globale systemisk vigtige pengeinstitutter drøftes i øjeblikket på internationalt plan. Når der er indgået en endelig international aftale om gearingsgradbufferen, bør det overvejes at medtage den i kapitalkravsforordningen.

REGULERINGSMÆSSIG INDBERETNING (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

Forskellige bestemmelser er tilføjet eller ændret i kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet med henblik på at forbedre proportionaliteten og reducere institutternes omkostninger i forbindelse med reguleringsmæssig indberetning.

Artikel 99, stk. 5, ændres, så der medtages et mandat for EBA til at forelægge Kommissionen en rapport om omkostningerne til reguleringsmæssig indberetning senest den 31. december 2019. I mandatet fastsættes en meget specifik metode, som EBA skal benytte til at kvantificere indberetningsomkostninger for institutter, og EBA pålægges at fremsætte anbefalinger vedrørende muligheder for at forenkle indberetningen for små institutter ved at ændre EBA's eksisterende indberetningsskemaer.

Små institutter, jf. artikel 430a, skal kun indgive reguleringsmæssige rapporter årligt i modsætning til alle andre institutter, som skal indgive rapporter halvårligt eller oftere (artikel 99, stk. 4, samt artikel 100, 101, 394 og 430).

Indberetning vedrørende store eksponeringer forenkles ved at fjerne et element og præcisere et andet element, som i øjeblikket skal indberettes i henhold til artikel 394.

OPLYSNINGSPLIGT (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

Mere forholdsmæssig oplysningspligt

Nye bestemmelser indsættes i ottende del for at indføre en mere forholdsmæssig oplysningsordning, som tager hensyn til institutternes relative størrelse og kompleksitet. Disse klassificeres i tre kategorier som enten betydende (artikel 433a), små (artikel 433b) eller andre (artikel 433c) og med en yderligere sondring mellem børsnoterede og ikkebørsnoterede institutter. Oplysningspligten finder anvendelses på hver kategori af institutter efter en glidende skala, hvor der sondres mellem oplysningernes indhold og hyppighed.

I den øverste ende af den glidende skala skal store institutter med børsnoterede værdipapirer på årsbasis fremlægge alle de oplysninger, der kræves i henhold til ottende del, samt udvalgte oplysninger hvert halvår eller kvartal, herunder i sidstnævnte tilfælde en tabel over de vigtigste tilsynsparametre (artikel 447). I den nederste ende skal små ikkebørsnoterede institutter kun fremlægge udvalgte oplysninger om ledelsen, aflønning og risikostyring samt tabellen over de vigtigste tilsynsparametre på årsbasis.

Målrettede ændringer for at sikre overensstemmelse med internationale standarder og nye eller ændrede søjle 1-krav

Der er foretaget en række ændringer i afsnit II og III i ottende del (artikel 435-455) med henblik på at sikre bedre overensstemmelse mellem oplysningspligten og internationale standarder for fremlæggelse af oplysninger. Der er navnlig indsat et nyt krav om fremlæggelse af oplysninger om væsentlige investeringer i forsikringsselskaber, som ifølge tilladelse indrømmet af en kompetent myndighed ikke skal fratrækkes det supplerende kapitalgrundlagskrav for finansielle konglomerater (artikel 438, litra e) og f)).

Andre ændringer i disse afsnit har til formål at afspejle nye eller ændrede søjle 1-krav, som indføres med dette forordningsforslag. Disse omfatter fremlæggelse af oplysninger om samlet tabsabsorberende evne (artikel 437a), modpartskreditrisiko (artikel 439), markedsrisiko (artikel 445) og likviditetskrav (artikel 451a). Endelig er oplysninger vedrørende aflønning blevet præciseret, og der er indført oplysningspligt vedrørende anvendelsen af undtagelser fra aflønningsreglerne i direktiv 2013/36/EU (artikel 450).

Beføjelser til EBA og Kommissionen

I forslaget gives EBA beføjelse til at udvikle ensartede oplysningsformater, som så vidt muligt bør tilpasses internationale oplysningsformater af hensyn til sammenligneligheden (artikel 434a).

Til det samme formål gives Kommissionen i forslaget også beføjelse til at ændre oplysningspligten i ottende del, så den bringes i overensstemmelse med tiltag vedrørende eller ændringer af de internationale standarder for fremlæggelse af oplysninger (artikel 456, litra k)).

NSFR (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

Et nyt afsnit føjes til sjette del, og de eksisterende bestemmelser ændres med henblik på at indføre et bindende net stable funding ratio (NSFR) for kreditinstitutter og systemiske investeringsselskaber.

Almindelige bestemmelser

De almindelige bestemmelser i første del er blevet tilpasset. Artikel 8 er blevet ændret for at tilpasse de betingelser, hvorunder institutter kan undtages fra anvendelsen af likviditetskrav på individuelt niveau, og artikel 11 og 18 vedrørende konsolideringsregler.

Eksisterende likviditetsbestemmelser

Der indføres ændringer i sjette del, afsnit I og II, med henblik på at tilpasse definitioner og indberetningskrav. Definitioner tilpasses i artikel 411, mens der angives yderligere indberetningskrav i artikel 412, 413, 415 og 416 samt 422-425. Artikel 414 ændres med henblik på at indsætte et nyt krav om NSFR og angive følgerne, hvis det overtrædes.

Det nye afsnit IV i sjette del: NSFR – net stable funding ratio

Kapitel 1 Net stable funding ratio (artikel 428a og 428b)

I artikel 428a angives reglerne for datterselskaber i tredjelande i forbindelse med beregningen af NSFR på konsolideret niveau.

I artikel 428b fastsættes den generelle udformning af NSFR, der beregnes som forholdet mellem et instituts beløb af tilgængelig stabil finansiering (ASF) og dets beløb af krævet stabil finansiering (RSF).

Kapitel 2 Generelle regler for beregning af net stable funding ratio (artikel 428c-428h)

I artikel 428c fastsættes de generelle regler for beregningen af NSFR.

I artikel 428d fastsættes den måde, hvorpå derivatkontrakt medregnes ved beregningen af NSFR, og artikel 428e omhandler netting af sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner.

I artikel 428f definer de betingelser, hvorunder visse aktiver og passiver kan anses for indbyrdes afhængige, og der opstilles en liste over produkter, hvis aktiver og passiver skal anses for sådanne: centrale regulerede opsparingsprodukter, støttelån, udstedelse af dækkede obligationer uden finansieringsrisiko med en etårig horisont og derivatclearing for kunder. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt med henblik på at revidere af denne liste (nyt stk. 3 i artikel 460).

Artikel 428g omhandler behandlingen af indskud i samarbejdsnetværk og institutsikringsordninger, og ved artikel 428h gives kompetente myndigheder mulighed for på visse betingelser at yde særbehandling til koncerninterne transaktioner.

Kapitel 3 Tilgængelig stabil finansiering (ASF) (artikel 428i-428o)

I afdeling 1 i dette kapitel (artikel 428i og 428j) defineres de generelle regler, der finder anvendelse på beregningen af det beløb af ASF, som udgør tælleren i NSFR.

I afdeling 2 (artikel 428k-428o) defineres de ASF-faktorer, som finder anvendelse på den lovpligtige kapital og på forskellige passiver afhængigt af deres karakteristika, navnlig deres løbetid og modpartens karakter.

Kapitel 4 Krævet stabil finansiering (RSF) (artikel 428p-428ag)

I afdeling 1 i dette kapitel (artikel 428p og 428q) defineres de generelle regler, der finder anvendelse på beregningen af det beløb af RSF, som udgør nævneren i NSFR.

I afdeling 2 (artikel 428r-428o) defineres de RSF-faktorer, som finder anvendelse på forskellige aktiver og ikkebalanceførte eksponeringer afhængigt af deres karakteristika, navnlig deres likviditet og modpartens karakter.

De definitioner og RSF-faktorer, der anvendes til at beregne NSFR, afspejler de definitioner og haircuts, der anvendes til at beregne likviditetsdækningsgraden i Unionen. For aktiver, der anses for likvide aktiver af høj kvalitet (HQLA) på niveau 1, eksklusive dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, anvendes der en RSF-faktor på 0 % for at undgå negativ indvirkning på statsobligationsmarkedernes likviditet.

For aktiver, der er resultat af transaktioner med finansielle kunder, som har en restløbetid på højst seks måneder og er sikret ved HQLA-niveau 1, eksklusive dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, anvendes der en RSF-faktor på 5 % (artikel 428s). Hvis de er usikrede eller er sikret ved andre aktiver, anvendes der en RSF-faktor på 10 % for disse transaktioner (artikel 428u). Det er hensigten, at disse tilpasninger af Baselkomitéens RSF-faktorer (som er henholdsvis 10 % og 15 %) skal begrænse den umiddelbare virkning på interbankmarkedernes likviditet, på værdipapirmarkedernes likviditet og på market making-aktiviteter. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt med henblik på at revidere denne behandling og behandlingen af sikrede transaktioner mere generelt under hensyntagen til konklusionerne i en rapport udarbejdet af EBA. Hvis der ikke er truffet en afgørelse senest tre år efter anvendelsesdatoen for NSFR, hæves disse RSF-faktorer til henholdsvis 10 % og 15 % (nyt stk. 7 i artikel 510 i tiende del).

For derivatkontrakter finder en RSF-faktor på 100 % anvendelse på differencen, hvis derivataktiver (fratrukket variationsmargener modtaget i form af likvide midler og HQLA-niveau 1, eksklusive dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet) overstiger derivatpassiver (fratrukket alle variationsmargener stillet som sikkerhed) (artikel 428ag). For aktiver, der stilles som initialmargen eller som bidrag til en CCP's misligholdelsesfond, anvendes der en RSF-faktor på 85 % (artikel 428af). Der indføres desuden en risikofølsom tilgang, der er justeret i forhold til Baselkomitéens NSFR, med henblik på at tage højde for den fremtidige finansieringsrisiko for derivater. For usikrede derivatkontrakter finder en RSF-faktor på 10 % anvendelse på deres afledte bruttoforpligtelser (artikel 428u), og for sikrede derivatkontrakter indføres der en mulighed for at anvende en RSF-faktor på 20 % på afledte bruttoforpligtelser eller for at anvende den potentielle fremtidige eksponering (PFE) som beregnet ved hjælp af

standardmetoden for modpartskreditrisiko (artikel 428x). Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt med henblik på at revidere denne behandling under hensyntagen til konklusionerne i en rapport udarbejdet af EBA. Hvis der ikke er truffet en afgørelse senest tre år efter anvendelsesdatoen for NSFR, finder en RSF-faktor på 20 % for afledte bruttoforpligtelser anvendelse på alle derivatkontrakter og alle institutter (nyt stk. 5 i artikel 510).

IFRS 9 (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

Artikel 473a tilføjes for at indfase de nye krav om hensættelser til kreditrisici i IFRS for perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2023 for at begrænse den finansielle indvirkning på institutter.

SMV-STØTTEFAKTOR (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

Forslaget omfatter ændringer af kapitalkravene for eksponeringer mod SMV'er (artikel 501). Den nuværende kapitalreduktion på 23,81 % ved eksponering mod en SMV, hvis eksponeringen ikke overstiger 1,5 mio. EUR, bevares. For en eksponering mod en SMV, der overstiger 1,5 mio. EUR, foreslås der en kapitalreduktion på 23,81 % for den første del af eksponeringen på 1,5 mio. EUR og en reduktion på 15 % for den resterende del af eksponeringen over tærsklen på 1,5 mio. EUR. Institutterne vil fortsat kunne gennemføre reduktionen ved at tilpasse den risikovægtede eksponering mod en bestemt SMV.

BEHANDLING AF INFRASTRUKTUREKSPONERINGER (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

Fremme af levedygtige infrastrukturprojekter på områder som f.eks. transport, energi, innovation, uddannelse og forskning er af afgørende betydning for den økonomiske vækst i Unionen. Sammen med Kommissionens øvrige initiativer som f.eks. kapitalmarkedsunionen og investeringsplanen for Europa har forslaget til formål at mobilisere privat finansiering til infrastrukturprojekter af høj kvalitet. Med udgangspunkt i nylige tiltag inden for lovgivningsrammen for forsikringsselskaber og Baselkomitéens igangværende arbejde med den kommende reform af standardmetoden foreslås det, at specialiserede långivningseksponeringer, der har til formål at finansiere sikre og forsvarlige infrastrukturprojekter, indrømmes særbehandling i forbindelse med både standardmetoden og IRB-metoden for kreditrisiko. Disse er defineret ved hjælp af en række kriterier, som kan reducere eksponeringens risikoprofil og styrke institutternes evne til at styre denne risiko. Kriterierne er i overensstemmelse med de kriterier, der bruges til at udpege infrastrukturprojekter, der er kvalificeret til at modtage særbehandling inden for Solvens II-rammen. Den foreslåede behandling bør revideres med henblik på eventuelt at finjustere bestemmelsen i lyset af dens indvirkning på infrastrukturinvesteringerne i Unionen og for at tage eventuel relevant udvikling på globalt plan i betragtning. Derved kan bestemmelsen om nødvendigt også ændres, så den bliver mere fleksibel, for så vidt angår finansieringsstrukturen for infrastrukturprojekter, dvs. så behandlingen udvides til infrastrukturvirksomheder. Efter høring af EBA vil Kommissionen aflægge rapport om tendenserne på markedet for infrastrukturinvesteringer og den effektive risikoprofil for disse investeringer og forelægge denne rapport for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med et eventuelt forslag.

KONTROL AF INVESTERINGSSELSKABER (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN)

Kontrollen, jf. artikel 508, stk. 3, af investeringsselskaber er nu i sin anden fase. I en første rapport offentliggjort i december 2015 fandt EBA, at kapitalkravsforordningens banklignende regler ikke var hensigtsmæssige over for de fleste investeringsselskaber med undtagelse af de mere systemiske selskaber, som udgør risici svarende til de risici, der gør sig gældende for kreditinstitutter. Efter anmodning fra Kommissionen udfører EBA yderligere analyser og dataindsamling med henblik på at udvikle en mere hensigtsmæssig og forholdsmæssig kapitalbehandling til investeringsselskaber, som omfatter alle parametre for en ny ordning. EBA forventes at aflevere dets endelige input til Kommissionen i juni 2017. Kommissionen har til hensigt at fremsætte lovgivningsmæssige forslag til etableringen af en specifik tilsynsmæssig ramme for ikkesystemiske investeringsselskaber inden udgangen af 2017.

Indtil disse forslag er vedtaget, anses det for hensigtsmæssigt, at investeringsselskaber, som ikke er systemiske, tillades at anvende kapitalkravsforordningen, som den var gældende, inden ændringerne trådte i kraft. Systemiske investeringsselskaber vil derimod blive omfattet af den ændrede udgave af kapitalkravsforordningens. Dette vil sikre, at systemiske selskaber behandles hensigtsmæssigt, samtidig med at regelbyrden lempes for ikkesystemiske selskaber, som ellers ville være nødt til midlertidigt at anvende et nyt regelsæt, som er udviklet for kreditinstitutter og systemiske investeringsselskaber, i perioden indtil den endelige vedtagelse af den særlige tilsynsmæssige ramme for investeringsselskaber, som vil blive foreslået i 2017.

INDFØRELSE AF ÆNDREDE BESTEMMELSER OM RENTERISIKO (KAPITALKRAVSFORORDNINGEN OG KAPITALKRAVSDIREKTIVET)

I forlængelse af Baselkomitéens tiltag vedrørende målingen af renterisici ændres kapitalkravsdirektivets artikel 84 og 98 og kapitalkravsforordningens artikel 448 med henblik på at indføre reviderede bestemmelser, som tager højde for renterisici for positioner i anlægsbeholdningen. Ændringerne omfatter indførelsen af en fælles standardmetode, som institutter kan anvende til at afspejle disse risici, eller som kompetente myndigheder kan kræve, at instituttet anvender, hvis de systemer, et institut har udviklet til at afspejle disse risici, ikke er tilfredsstillende, samt forbedret test af ekstremer og oplysningskrav. Ved kapitalkravsdirektivets artikel 84 får EBA desuden mandat til at fastsætte detaljerne vedrørende standardmetoden med hensyn til de kriterier og betingelser, som institutter skal benytte til at identificere, vurdere, styre og afbøde renterisici, og ved kapitalkravsdirektivets artikel 98 får EBA mandat til at fastsætte seks scenarier for tilsynsmæssige stød, som skal anvendes på renter, og de fælles antagelser, som institutter skal lægge til grund for testen af ekstremer.

2016/0360 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank[14],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[15],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I kølvandet på finanskrisen, som udfoldede sig i 2007-2008, gennemførte Unionen en omfattende reform af lovgivningsrammen for finansielle tjenesteydelser med henblik på at forbedre modstandsdygtigheden for institutter. Denne reform var generelt baseret på internationalt vedtagne standarder. Blandt mange foranstaltninger omfattede reformpakken vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[16] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU[17], som styrkede de tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

(2) Mens reformen har gjort det finansielle system mere stabilt og modstandsdygtigt over

[14] EUT C […] af […], s. […].

[15] EUT C […] af]…], s. […].

[16] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

[17] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

for mange typer fremtidige rystelser og kriser, omhandlede den ikke alle identificerede problemer. Det skyldes især, at internationale standardiseringsorganisationer som f.eks. Baselkomitéen for Banktilsyn (Baselkomitéen) og Rådet for Finansiel Stabilitet (FSB) på daværende tidspunkt endnu ikke havde afsluttet deres arbejde med internationalt vedtagne løsninger på disse problemer. Efter afslutningen af dette arbejde med vigtige yderligere reformer bør de udestående problemer nu løses.

(3) I sin meddelelse af 24. november 2015 anerkendte Kommissionen behovet for yderligere risikobegrænsning og gav tilsagn om, at den ville fremlægge et lovgivningsforslag med udgangspunkt i internationalt vedtagne standarder. Behovet for at træffe yderligere konkrete lovgivningsmæssige foranstaltninger for at begrænse risiciene i den finansielle sektor anerkendes også i Økofinrådets konklusioner af 17. juni 2016 og af Europa-Parlamentet i dets beslutning af 10. marts 2016[18].

(4) Risikobegrænsende foranstaltninger vil ikke kun styrke det europæiske banksystems modstandsdygtighed og markedernes tillid til det, men bør også være det næste trin i indsatsen for at fuldføre bankunionen. Disse foranstaltninger bør også ses på baggrund af de bredere udfordringer, der gør sig gældende for EU-økonomien, især behovet for at fremme vækst og beskæftigelse i en tid med usikre økonomiske udsigter. I den sammenhæng er forskellige større politiske initiativer, f.eks. investeringsplanen for Europa (EFSI) og kapitalmarkedsunionen, blevet lanceret for at styrke Unionens økonomi. Det er derfor vigtigt, at der er et velfungerede samspil mellem alle risikobegrænsende foranstaltninger og disse politiske initiativer samt med nylige bredere reformer i den finansielle sektor.

(5) Bestemmelserne i denne forordning om ændring bør svare til internationalt vedtagne standarder og sikre fortsat ækvivalens mellem direktiv 2013/36/EF og denne forordning og Basel III-rammen. De målrettede tilpasninger, der har til formål at afspejle særlige EU-forhold og bredere politiske hensyn, bør begrænses med hensyn til anvendelsesområde eller tid for ikke at rokke ved tilsynsrammens overordnede soliditet.

(6) Eksisterende risikobegrænsende foranstaltninger bør også forbedres med henblik på at sikre, at de kan anvendes på en mere forholdsmæssig måde, og at de ikke medfører en uforholdsmæssig overholdelsesbyrde, især for små og mindre komplekse institutter.

(7) Gearingsgrader medvirker til at bevare den finansielle stabilitet, idet de fungerer som en bagstopper for risikobaserede kapitalkrav og begrænser opbygningen af overdreven gearing i økonomiske opgangstider. Der bør derfor indføres et gearingsgradkrav for at supplere det nuværende system for indberetning af og offentliggørelse af gearingsgraden.

(8) For ikke unødigt at indskrænke institutters udlån til virksomheder og private og for at forhindre uberettigede negativ indvirkning på markedets likviditet bør

[18] Jf. Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2016 om Bankunionen - Årsberetning 2015, findes på: http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0093+0+DOC+XML+V0//DA.

gearingsgradkravet fastsættes på et niveau, hvor det kan udgøre en troværdig bagstopper mod risikoen for overdreven gearing uden at hæmme den økonomiske vækst.

(9) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) konkluderede i sin rapport til Kommissionen[19], at en gearingsgrad for kernekapital kalibreret til 3 % for enhver type kreditinstitut ville udgøre en troværdig bagstoppeordning. Et gearingsgradkrav på 3 % blev også fastlagt på internationalt plan af Baselkomitéen. Gearingsgradkravet bør derfor kalibreres til 3 %.

(10) Et gearingsgradkrav på 3 % ville imidlertid indskrænke visse forretningsmodeller og forretningsområder mere end andre. Navnlig offentlige udviklingsbankers offentlige udlån og offentligt garanterede eksportkreditter ville blive påvirket i uforholdsmæssig grad. Gearingsgraden bør derfor reguleres for sådanne eksponeringer.

(11) En gearingsgrad bør desuden ikke være til hinder for institutters levering af centrale clearingtjenester til kunder. De initialmargener på centralt clearede derivattransaktioner, som institutter modtager som likvide midler fra deres kunder, og som de overfører til centrale modparter (CCP'er), bør udelukkes fra eksponeringsmålet bag gearingsgraden.

(12) Baselkomitéen har revideret den internationale standard for gearingsgrad med henblik på at specificere yderligere aspekter af dens udformning. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør tilpasses den reviderede standard for at sikre bedre muligheder for lige vilkår på internationalt plan for institutter i Unionen, som driver virksomhed uden for Unionen, og for at sikre, at gearingsgraden forbliver et effektivt supplement til risikobaserede kapitalgrundlagskrav.

(13) Baselkomitéen overvejer i øjeblikket indførelsen af et gearingsgradgebyr for globale systemisk vigtige pengeinstitutter. Det endelige resultat af Baselkomitéens kalibreringsarbejde bør give anledning til en drøftelse af den hensigtsmæssige kalibrering af gearingsgraden for systemisk vigtige institutter i Unionen.

(14) Den 9. november 2015 offentliggjorde Rådet for Finansiel Stabilitet "Total Loss-absorbing Capacity Term Sheet" ("TLAC-standarden" eller "standarden for samlet tabsabsorberende evne"), som blev vedtaget en uge senere på G20-topmødet i Tyrkiet. I henhold til standarden for samlet tabsabsorberende evne skal globale systemisk vigtige pengeinstitutter have tilstrækkelige meget tabsabsorberende ("bail-in-able") passiver til at sikre smidig og hurtig absorbering af tab og rekapitalisering under afvikling. I sin meddelelse af 24. november 2015 gav Kommissionen tilsagn om, at den inden udgangen af 2016 ville fremlægge et lovgivningsforslag, som ville gøre det muligt at gennemføre standarden for samlet tabsabsorberende evne inden den internationalt fastsatte tidsfrist i 2019.

(15) Ved gennemførelsen af standarden for samlet tabsabsorberende evne i Unionen skal

[19] Report on the leverage ratio requirement, 3.8.2016, https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+(Leverage+ratio+report).pdf.

der tages hensyn til det eksisterende minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL), som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU[20]. Eftersom TLAC og MREL forfølger det samme mål om at sikre, at institutter har tilstrækkelig tabsabsorberende evne, er de to krav indbyrdes komplementære elementer i en fælles ramme. Operationelt bør det harmoniserede minimumsniveau for standarden for samlet tabsabsorberende evne indføres i forordning (EU) nr. 575/2013 gennem et nyt krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, mens det selskabsspecifikke tillæg for globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og det selskabsspecifikke krav for ikkeglobale systemisk vigtige institutter bør indføres gennem målrettede ændringer af direktiv 2014/59/EU og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014[21]. De relevante bestemmelser om indførelse af standarden for samlet tabsabsorberende evne i denne forordning (EU) bør sammenholdes med bestemmelserne i ovennævnte retsakter og direktiv 2013/36/EU.

(16) I overensstemmelse med standarden for samlet tabsabsorberende evne, som kun dækker globale systemisk vigtige institutter, bør det minimumskrav til et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og tilstrækkelige meget tabsabsorberende passiver, der indføres ved denne forordning, kun finde anvendelse på globale systemisk vigtige institutter. De regler vedrørende nedskrivningsrelevante passiver, som indføres ved denne forordning, bør imidlertid finde anvendelse på alle institutter i overensstemmelse med de supplerende tilpasninger og krav i direktiv 2014/59/EU.

(17) I overensstemmelse med standarden for samlet tabsabsorberende evne bør kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver finde anvendelse på afviklingsenheder, som enten selv er globale systemisk vigtige institutter eller er en del af en koncern, der er udpeget som et globalt systemisk vigtigt institut. Kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver bør finde anvendelse på individuelt grundlag eller konsolideret grundlag afhængigt af, om sådanne afviklingsenheder er enkeltstående institutter uden datterselskaber eller moderselskaber.

(18) I henhold til direktiv 2014/59/EU kan afviklingsværktøjer ikke kun anvendes i forbindelse med institutter, men også i forbindelse med finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber. Finansielle moderholdingselskaber og blandede finansielle moderholdingselskaber bør derfor have tilstrækkelig tabsabsorberende evne på samme måde som moderinstitutter.

(19) For at sikre effektiviteten af kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante

---

[20] Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

[21] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

passiver er det afgørende, at instrumenter, der besiddes med henblik på at opfylde dette krav, har en høj tabsabsorberende evne. Passiver, der er udelukket fra bail-in-værktøjet omhandlet i direktiv 2014/59/EU, har ikke denne evne, og det har andre passiver, som i praksis kan være problematiske i forbindelse med bail-in, selv om de i princippet er "bail-in-able", heller ikke. Disse passiver bør derfor ikke anses for relevante for så vidt angår kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Kapitalinstrumenter og efterstillede forpligtelser har på den anden side en høj tabsabsorberende evne. Det tabsabsorberende potentiale for passiver, der rangerer på samme niveau som visse udelukkede passiver, bør også anerkendes i en vis udstrækning i overensstemmelse med standarden for samlet tabsabsorberende evne.

(20) For at undgå dobbelttælling i forbindelse med kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver er det nødvendigt at indføre regler om fradrag af beholdninger af nedskrivningsrelevante passivposter, som afspejler den fradragsmetode, som allerede er gennemført i forordning (EU) nr. 575/2013 for kapitalinstrumenter. Efter denne metode fratrækkes beholdninger af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter først fra nedskrivningsrelevante passiver og derefter, for så vidt som der ikke er tilstrækkelige passiver, fra supplerende kapitalinstrumenter.

(21) Standarden for samlet tabsabsorberende evne indeholder en række anerkendelseskriterier for passiver, som er strengere end de nuværende anerkendelseskriterier for kapitalinstrumenter. For at sikre overensstemmelse bør anerkendelseskriterier for kapitalinstrumenter tilpasses med hensyn til manglende anerkendelse af instrumenter udstedt gennem en enhed med særligt formål fra den 1. januar 2022.

(22) Siden vedtagelsen af forordning (EU) nr. 575/2013 er den internationale standard for tilsynet med institutters eksponeringer mod CCP'er blevet ændret med henblik på at forbedre tilsynet med institutters eksponeringer mod kvalificerede CCP'er (QCCP'er). Vigtige revisioner af denne standard omfattede anvendelsen af en fælles metode til fastsættelse af kapitalgrundlagskravet i relation til eksponeringer, der følger af bidrag til misligholdelsesfonde, et udtrykkeligt loft for det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til eksponeringer mod QCCP'er og en mere risikofølsom metode til fastsættelsen af værdien af derivater i beregningen af en QCCP's hypotetiske ressourcer. Samtidig forblev behandlingen af eksponeringer mod ikkekvalificerende CCP'er uændret. Eftersom der med de reviderede internationale standarder blev indført en behandling, som er mere hensigtsmæssig for det centrale clearingmiljø, bør EU-retten ændres med henblik på at integrere disse standarder.

(23) For at sikre, at institutter administrerer deres eksponeringer i form af andele eller aktier i kollektive investeringsordninger (CIU'er) effektivt, bør reglerne om behandlingen af disse eksponeringer være risikofølsomme og bør fremme gennemsigtighed for så vidt angår CIU'ers underliggende eksponeringer. Baselkomitéen har derfor vedtaget en revideret standard, som fastsætter et klart hierarki af metoder til beregning af den risikovægtede værdi af disse eksponeringer. Dette hierarki afspejler gennemsigtigheden af de underliggende eksponeringer. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør tilpasses disse internationalt vedtagne regler.

(24) Når institutter skal beregne eksponeringsværdien af derivattransaktioner inden for rammen for modpartskreditrisiko, kan de i dag vælge mellem tre forskellige standardmetoder i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013: standardmetoden, markedsværdimetoden og den oprindelige eksponeringsmetode.

(25) Disse standardmetoder anerkender imidlertid ikke il tilstrækkelig grad den risikobegrænsende karakter af sikkerhed i eksponeringer. Deres kalibreringer er forældede, og de afspejler ikke den store volatilitet, der blev konstateret under finanskrisen. De anerkender heller ikke nettingfortjenester i tilstrækkelig grad. For at afhjælpe disse mangler besluttede Baselkomitéen at erstatte standardmetoden og markedsværdimetoden med en ny standardmetode til beregning af eksponeringsværdien af derivateksponeringer, den såkaldte standardmetode for modpartskreditrisiko ("SA-CCR"). Eftersom der med de reviderede internationale standarder blev indført en ny standardmetode, som er mere hensigtsmæssig for det centrale clearingmiljø, bør EU-retten ændres med henblik på at integrere disse standarder.

(26) Standardmetoden for modpartskreditrisiko er mere risikofølsom end standardmetoden og markedsværdimetoden og bør derfor føre til kapitalgrundlagskrav, som i højere grad afspejler de risici, der er forbundet med institutters derivattransaktioner. Gennemførelsen af standardmetoden for modpartskreditrisiko er samtidig mere kompleks for institutter. For nogle af de institutter, der i dag anvender markedsværdimetoden, kan anvendelsen af standardmetoden for modpartskreditrisiko vise sig at være for kompleks og besværlig. For disse institutter bør der indføres en forenklet udgave af standardmetoden for modpartskreditrisiko. Eftersom en sådan forenklet udgave vil være mindre risikofølsom end standardmetoden for modpartskreditrisiko, bør den kalibreres hensigtsmæssigt for at sikre, at den ikke undervurderer eksponeringsværdien af derivattransaktioner.

(27) For institutter, der har meget begrænsede derivateksponeringer, og som i dag anvender den oprindelige eksponeringsmetode, kan både standardmetoden for modpartskreditrisiko og den forenklede standardmetode for modpartskreditrisiko være for komplekse at gennemføre. Den oprindelige eksponeringsmetode bør derfor være forbeholdt disse institutter, men bør revideres, så dens væsentligste mangler afhjælpes.

(28) For at hjælpe institutter med at vælge mellem de tilladte metoder bør der fastsættes klare kriterier. Disse kriterier bør baseres på omfanget af et instituts derivataktiviteter, som angiver den sofistikeringsgrad, som et institut kan håndtere ved beregningen af eksponeringsværdien.

(29) Under finanskrisen led nogle institutter etableret i Unionen betydelige tab i deres handelsbeholdning. For nogle af dem viste kapitalgrundlaget til dækning af disse tab sig at være utilstrækkeligt, så de måtte anmode om ekstraordinær offentlig finansiel støtte. Disse konstateringer fik Baselkomitéen til at fjerne en række svagheder i tilsynet med positioner i handelsbeholdningen, som udgør kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici.

(30) I 2009 blev det første sæt reformer vedtaget på internationalt plan og gennemført i EU-

retten med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU[22].

(31) Reformen fra 2009 omhandlede imidlertid ikke de strukturelle svagheder i forbindelse med standarderne for kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici. Den manglende klarhed med hensyn til grænsen mellem positioner i og uden for handelsbeholdningen gav mulighed for tilsynsarbitrage, mens det ikke var muligt at tage højde for alle de risici, som institutter var eksponeret mod, som følge af den manglende risikofølsomhed i kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici.

(32) Baselkomitéen indledte derfor sit arbejde med den gennemgående undersøgelse af handelsbeholdningen (FRTB) for at afhjælpe disse svagheder. Dette arbejde blev afsluttet i januar 2016. FRTB-standarderne forbedrer markedsrisikorammens risikofølsomhed ved at fastsætte et kapitalgrundlagskrav, som er mere forholdsmæssige i forhold til de risici, der er forbundet med positioner i handelsbeholdningen, og de præciserer definitionen af grænsen mellem positioner i og uden for handelsbeholdningen.

(33) Ved gennemførelsen af FRTB-standarderne i Unionen skal funktionen af de finansielle markeder i Unionen bevares. Ifølge nylige konsekvensanalyser vedrørende FRTB-standarderne forventes gennemførelsen af FRTB-standarderne at føre til en stejl stigning i det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici. For at undgå en pludselig nedgang i handelsaktiviteterne i Unionen bør der derfor indføres en indfasningsperiode, således at institutter kan anerkende det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici, der følger af gennemførelsen af FRTB-standarderne i Unionen. Der bør rettes særligt fokus på de særlige forhold omkring europæiske handelsaktiviteter, på tilpasninger til kapitalgrundlagskravene i relation til statsobligationer og dækkede obligationer og på simple, transparente og standardiserede securitiseringer.

(34) En forholdsmæssig behandling i relation til markedsrisici bør også finde anvendelse på institutter med begrænsede aktiviteter inden for handelsbeholdningen, så flere institutter med mindre handelsaktiviteter får mulighed for at anvende kreditrisikorammen for positioner uden for handelsbeholdningen som fastsat i den reviderede udgave af undtagelsen for institutter med mindre handelsbeholdningsaktiviteter. Institutterne med mellemstore handelsbeholdningsaktiviteter bør desuden have mulighed for at anvende en forenklet standardmetode til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici i overensstemmelse med den metode, der i dag anvendes i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013.

(35) Rammen for store eksponeringer bør styrkes for at forbedre institutternes evne til at absorbere tab og til at overholde de internationale standarder. Til dette formål bør kapital af højere kvalitet anvendes som kapitalgrundlag for beregningen af grænsen for store eksponeringer, og eksponeringer mod kreditderivater bør beregnes ved hjælp af

[22] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og resecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (EUT L 329 af 14.12.2010, s. 3-35).

standardmetoden for modpartskreditrisiko. Grænsen for de eksponeringer, som globale systemisk vigtige institutter kan have mod andre globale systemisk vigtige institutter, bør endvidere sænkes for at begrænse de systemiske risici, der er forbundet med store institutters indbyrdes forbindelser, og den virkning, som misligholdelse fra globale systemisk vigtige institutters modpart kan have på den finansielle stabilitet.

(36) Likviditetsdækningsgraden sikrer, at kreditinstitutter og systemiske investeringsselskaber kan modstå alvorligt pres på kort sigt, men den sikrer ikke, at disse kreditinstitutter og investeringsselskaber vil have en stabil finansieringsstruktur på længere sigt. Det stod derfor klart, at der burde udvikles et detaljeret bindende krav til stabil finansiering på EU-plan, som til enhver tid bør opfyldes for at forhindre overdreven manglende løbetidsmatch mellem aktiver og passiver og for stor afhængighed af kortfristet engrosfinansiering.

(37) I overensstemmelse med Baselkomitéens standarder for stabil finansiering bør der derfor vedtages regler, som definerer kravet til stabil finansiering som et forhold mellem et instituts beløb af tilgængelig stabil finansiering og dets beløb af krævet stabil finansiering over en tidshorisont på et år. Dette er det bindende net stable funding ratio ("NSFR"). Beløbet af tilgængelig stabil finansiering bør beregnes ved at multiplicere instituttets passiver og lovpligtige kapital med relevante faktorer, som afspejler deres pålidelighed over NSFR's tidshorisont på et år. Beløbet af krævet stabil finansiering bør beregnes ved at multiplicere instituttets aktiver og ikkebalanceførte eksponeringer med relevante faktorer, som afspejler deres likvidationskarakteristika og restløbetider over NSFR's tidshorisont på et år.

(38) NSFR bør udtrykkes som en procentdel og fastsættes til mindst 100 %, som angiver, at et institut er i besiddelse af tilstrækkelig stabil finansiering til at opfylde dets kapitalbehov i en periode på et år under normale forhold og under forhold med stress. Hvis NSFR falder til under 100 %, bør instituttet overholde de specifikke krav i artikel 414 of forordning (EU) nr. 575/2013 for snarlig tilbagevenden til minimumsniveauet for NSFR. Tilsynsforanstaltningerne i tilfælde af manglende overholdelse bør ikke være automatiske. I stedet bør de kompetente myndigheder vurdere årsagerne til den manglende overholdelse af NSFR-kravet inden potentielle tilsynsforanstaltninger fastlægges.

(39) I overensstemmelse med de anbefalinger, som EBA fremsatte i sin rapport af 15. december 2015 udarbejdet i henhold til artikel 510, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, bør reglerne for beregning af NSFR nøje tilpasses Baselkomitéens standarder, herunder nye elementer i disse standarder vedrørende behandlingen af derivattransaktioner. Nødvendigheden af at tage visse europæiske særlige forhold i betragtning for at sikre, at NSFR ikke hindrer finansieringen af den europæiske realøkonomi, kan imidlertid lægges til grund for visse tilpasninger af Baselkomitéens NSFR med henblik på at fastsætte en definition af Unionens NSFR. Disse tilpasninger, der følger af de europæiske forhold, anbefales i EBA's rapport om NSFR og vedrører navnlig specifik behandling af i) pass-through-modeller generelt og udstedelse af dækkede obligationer i særdeleshed ii) handelsrelaterede finansieringsaktiviteter, iii) centrale regulerede opsparingsprodukter, iv) garanterede boliglån og v) låneforeninger. Disse foreslåede former for særbehandling afspejler bredt den særbehandling, som

disse aktiviteter indrømmes i den europæiske likviditetsdækningsgrad sammenlignet med Baselkomitéens likviditetsdækningsgrad. Fordi NSFR supplerer likviditetsdækningsgraden, bør disse to forhold netop være overensstemmende med hensyn til definition og kalibrering. Dette gælder navnlig for de faktorer for krævet stabil finansiering, der anvendes på likviditetsdækningsgraden for likvide aktiver af høj kvalitet med henblik på at beregne NSFR, som skal afspejle de definitioner og haircuts, der anvendes i den europæiske likviditetsdækningsgrad, uanset om de generelle og operationelle krav, der er fastsat for beregningen af likviditetsdækningsgrad, som ikke er hensigtsmæssige inden for NSFR-beregningens tidshorisont på et år, overholdes.

(40) Ud over særlige europæiske forhold kan den strenge behandling af derivattransaktioner i Baselkomitéens NSFR have en vigtig indvirkning på institutters derivataktiviteter og følgelig på de europæiske finansielle markeder og slutbrugeres adgang til bestemte aktiviteter. Derivattransaktioner og visse indbyrdes forbundne transaktioner, herunder clearingaktiviteter, kan påvirkes ubehørigt og uforholdsmæssigt af indførelsen af Baselkomitéens NSFR, uden at de har været genstand for omfattende kvantitative konsekvensanalyser og offentlig høring. Det yderligere krav om en beholdning af stabil finansiering på 20 % i forhold til afledte bruttoforpligtelser anses i vide kredse for en grov foranstaltning, der overvurderer yderligere finansieringsrisici i tilknytning til den potentielle vækst i afledte forpligtelser over en tidshorisont på et år. Det forekommer derfor rimeligt at vedtage en alternativ og mere risikofølsom foranstaltning, som ikke hindrer de europæiske finansielle markeders funktion og leveringen af risikodækningsværktøjer til institutter og slutbrugere, herunder selskaber, for at sikre deres finansiering som et mål for kapitalmarkedsunionen.

For usikrede derivattransaktioner, hvis fremtidige finansieringsrisici afhænger af uforudsigelige hændelser, f.eks. vurderinger, der kræver sikkerhedsstillelse, og som bedst kan fastsættes til deres markedsværdi, som ville være den krævede finansiering, hvis en sådan hændelse indtrådte, bør en faktor for krævet stabil finansiering (RSF) på 10 % finde anvendelse på deres afledte bruttoforpligtelser. RSF-faktoren på 20 % forekommer meget konservativ. For sikrede derivattransaktioner gives institutter, der anvender standardmetoden for modpartskreditrisiko, mulighed for at anvende RSF-faktoren på 20 %, jf. Basel-standarden, eller for at anvende den potentielle fremtidige eksponering (PFE) som beregnet ved hjælp af standardmetoden for modpartskreditrisiko. Institutterne, der ikke anvender standardmetoden for modpartskreditrisiko, har meget små derivatporteføljer og bør fritages for dette krav. Denne metode er mere risikofølsom, og den bør, eftersom den sigter mod modpartskreditrisiko og beregning af gearingsgraden, ikke udgøre en yderligere byrde for institutter.

(41) Baselkomitéens asymmetriske behandling af kortsigtet finansiering, f.eks. repoer (ikke bogført stabil finansiering), og kortsigtet långivning, f.eks. omvendte repoer (nogen stabil finansiering påkrævet – 10 %, hvis sikret ved likvide aktiver af høj kvalitet (HQLA) på niveau 1 som defineret i likviditetsdækningsgrad, og 15 % for andre transaktioner) med finansielle kunder, har til formål at modvirke omfattende kortsigtede finansieringsforbindelser mellem finansielle kilder, som fører til indbyrdes

afhængighed og gør det vanskeligere at afvikle et bestemt institut, uden at risikoen smitter af på resten af det finansielle system i tilfælde af konkurs. Kalibreringen af denne asymmetri er dog overdrevent konservativ og kan påvirke likviditeten for værdipapirer, der sædvanligvis anvendes som sikkerhed i kortsigtede transaktioner, herunder navnlig statsobligationer, da institutter med sandsynlighed vil reducere omfanget af deres aktiviteter på genkøbsmarkeder. Det kan også undergrave market making-aktiviteter, eftersom genkøbsmarkeder fremmer forvaltningen af den nødvendige beholdning og derved strider mod målene for kapitalmarkedsunionen. Dette ville desuden gøre det vanskeligere hurtigt at konvertere disse værdipapirer til likvide midler til en god pris, hvilket kan true effektiviteten af likviditetsdækningsgraden, som er struktureret, så den har en buffer af likvide aktiver, som nemt kan konverteres til likvide midler i tilfælde af likviditetsstress. Kalibreringen af denne asymmetri kan i sidste ende påvirke interbankmarkedernes likviditet, navnlig i forbindelse med likviditetsforvaltning, da kortsigtede udlån mellem bankerne vil blive dyrere. Den asymmetriske behandling bør bevares, men RSF-faktorerne bør nedsættes til henholdsvis 5 % og 10 % (i stedet for 10 % og 15 %).

(42) Ud over rekalibreringen af Baselkomitéens RSF-faktor, som finder anvendelse på kortsigtede omvendte repotransaktioner med finansielle kunder sikret ved statsobligationer (RSF-faktor på 5 % i stedet for 10 %), har visse andre tilpasninger vist sig at være nødvendige for at sikre, at indførelsen af NSFR ikke er til hinder for statsobligationsmarkedernes likviditet. Baselkomitéens RSF-faktor på 5 %, som finder anvendelse på HQLA-niveau 1, herunder statsobligationer, indebærer, at institutter skal råde over sådanne procenter af langsigtet usikret finansiering uanset, hvornår de forventer at besidde sådanne statsobligationer. Dette kan potentielt give institutter yderligere incitament til at deponere likvide midler i centralbanken i stedet for at fungere som primære dealere og tilføre likviditet til statsobligationsmarkederne. Det er desuden ikke i overensstemmelse med likviditetsdækningsgraden, som anerkender disse aktivers fulde likviditet selv i tider med alvorlig likviditetsstress (haircut på 0 %). RSF-faktoren for HQLA-niveau 1 som defineret i EU-likviditetsdækningsgraden, eksklusive dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, bør derfor reduceres fra 5 % til 0 %.

(43) HQLA-niveau 1 som defineret i EU-likviditetsdækningsgraden, eksklusive dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, der modtages som variationsmargener i derivatkontrakter, bør desuden modregnes afledte aktiver, mens kun likvide midler, der overholder gearingsreglernes betingelser, kan modregnes afledte aktiver ifølge Baselstandarden. Denne bredere anerkendelse af aktiver modtaget som variationsmargener vil bidrage til statsobligationsmarkedernes likviditet, undgå at straffe slutbrugere, som besidder store mængder statsobligationer, men begrænsede likvide midler (som f.eks. pensionsfonde), og undgå at skabe yderligere spændinger i forhold til efterspørgslen efter likvide midler på genkøbsmarkeder.

(44) NSFR bør finde anvendelse på institutter på både individuelt og konsolideret grundlag, medmindre de kompetente myndigheder undlader at NSFR på individuelt niveau. Dette dublerer anvendelsesområdet for likviditetsdækningsgraden, som NSFR supplerer. Når anvendelsen af NSFR ikke er blevet undladt på individuelt niveau, bør transaktioner mellem to institutter, som tilhører den samme koncern eller den samme

institutsikringsordning, i princippet pålægges symmetriske faktorer for tilgængelig og krævet stabil finansiering for at undgå tab af finansiering på det indre marked og for ikke hæmme effektiv likviditetsstyring i europæiske koncerner med central likviditetsstyring. Sådan symmetrisk særbehandling bør kun ydes koncerninterne transaktioner, hvor alle nødvendige beskyttelsesforanstaltninger er på plads, på grundlag af yderligere kriterier for grænseoverskridende transaktioner og kun efter de involverede kompetente myndigheders forudgående godkendelse, da det ikke kan antages, at institutter, som har problemer med at opfylde deres betalingsforpligtelser, altid modtager finansiel støtte fra andre virksomheder, som tilhører den samme koncern eller den samme institutsikringsordning.

(45) Konsolideringen af datterselskaber i tredjelande bør ske under iagttagelse af de krav til stabil finansiering, der gælder i disse lande. Konsolideringsreglerne i Unionen bør følgelig ikke give tilgængelig og krævet stabil finansiering i tredjelandes datterselskaber en mere favorabel behandling end den, der følger af de pågældende tredjelandes nationale lovgivning.

(46) I henhold til artikel 508, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 aflægger Kommissionen rapport om en hensigtsmæssig ordning for tilsyn med investeringsselskaber og fremsætter om nødvendigt et forslag til lovgivningsmæssig retsakt. Indtil denne bestemmelse begynder at finde anvendelse, bør andre investeringsselskaber end systemiske investeringsselskaber fortsat være underlagt medlemsstaternes nationale bestemmelser om kravet til net stable funding ratio. Andre investeringsselskaber end systemiske investeringsselskaber bør være genstand for det NSFR, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret grundlag, når de indgår i en bankkoncern, for at tillade en hensigtsmæssig beregning af NSFR på konsolideret niveau.

(47) Institutterne bør forpligtes til at foretage indberetning til deres kompetente myndigheder i indberetningsvalutaen af det bindende detaljerede NSFR for alle poster og særskilt for poster angivet i hver væsentlige valuta for at sikre hensigtsmæssig overvågning af mulig manglende valutamatch. NSFR bør ikke medføre dobbelte indberetningskrav eller indberetningskrav, som ikke er i overensstemmelse med de gældende regler, for institutter, og institutter bør gives tilstrækkelig tid til at forberede sig på de nye indberetningskravs ikrafttræden.

(48) Eftersom leveringen af meningsfulde og sammenlignelige oplysninger til markedet om de vigtigste tilsynsparametre for institutter er et grundlæggende element af et sundt banksystem, er det afgørende, at informationsforskelle reduceres så meget som muligt, og sammenligneligheden mellem kreditinstitutters risikoprofiler inden for og mellem jurisdiktioner forbedres. Baselkomitéen for Banktilsyn offentliggjorde de reviderede oplysningsstandarder for søjle 3 i januar 2015 med henblik på at forbedre sammenligneligheden, kvaliteten og overensstemmelsen af oplysninger, som institutter giver til markedet. Den eksisterende oplysningspligt bør derfor ændres for at gennemføre disse nye internationale standarder.

(49) Respondenter i Kommissionens opfordring til indsendelse af dokumentation om EU's regelsæt for finansielle tjenesteydelser anførte, at den nuværende oplysningspligt er

uforholdsmæssig og byrdefuld for mindre institutter. Uden at det berører den nærmere tilpasning af oplysningspligten til internationale standarder, bør små og mindre komplekse institutter have pligt til at foretage mindre hyppige og detaljerede indberetninger end større institutter, så deres administrative byrde mindskes.

(50) Bestemmelserne vedrørende oplysninger om aflønning bør præciseres. Institutterne, som er indrømmet undtagelse fra visse aflønningsbestemmelser, bør desuden have pligt til at fremlægge oplysninger om en sådan undtagelse.

(51) Anvendelsen af hensættelser til forventede kredittab, som blev indført ved den reviderede internationale regnskabsstandard for finansielle instrumenter, "IFRS9", kan føre til en pludselig stigning i institutters kapitalgrundlag. Det drøftes i øjeblikket, hvordan der bør føres tilsyn med virkningen af de øgede forventede kredittab, og hvordan en uberettiget negativ virkning på kreditinstitutternes långivning undgås, men de trinvise hensættelser til kreditrisiko i henhold til IFRS9 bør indfases.

(52) Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) udgør en af grundpillerne i Unionens økonomi, eftersom de spiller en afgørende rolle for skabelse af økonomisk vækst og beskæftigelse. Da SMV'er bærer en lavere systemisk risiko end større selskaber, bør kravene til SMV'ers eksponeringer være lavere end til store selskabers eksponeringer for at sikre optimal bankfinansiering til SMV'er. SMV-eksponeringer på op til 1,5 mio. EUR er i øjeblikket genstand for en reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen på 23,81 %. Eftersom tærsklen på 1,5 mio. EUR for en SMV-eksponering ikke viser, om en SMV's risikoniveau er ændret, bør reduktionen i kapitalgravene udvides til SMV-eksponeringer over tærsklen på 1,5 mio. EUR og bør for den del, der overstiger denne tærskel, udgøre reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen på 15 %.

(53) Investeringer i infrastruktur er afgørende for at styrke Europas konkurrenceevne og stimulere jobskabelse. Genopretningen af og den fremtidige vækst i Unionens økonomi afhænger i vid udstrækning af at adgangen til kapital til strategiske investeringer af europæisk betydning i infrastruktur, herunder navnlig bredbånds- og energinet samt transportinfrastruktur, især i industricentre, uddannelse, forskning og innovation samt vedvarende energi og energieffektivitet. Investeringsplanen for Europa har til formål at fremme yderligere finansiering til levedygtige infrastrukturprojekter gennem bl.a. mobilisering af yderligere private finansieringskilder. For en række potentielle investorer er den største bekymring den opfattede mangel på levedygtige projekter og den begrænsede kapacitet til at vurdere risikoen korrekt som følge af deres iboende komplekse karakter.

(54) For at tilskynde til private investeringer i infrastrukturprojekter er det derfor nødvendigt at indføre et regelsæt, som kan fremme infrastrukturprojekter af høj kvalitet og begrænse risikoen for investorer. Kapitaludgifterne i forbindelse med eksponeringer mod infrastrukturprojekter bør sænkes, såfremt de overholder bestemte kriterier med henblik på at reducere deres risikoprofil og forbedre forudsigeligheden af pengestrømme. Kommissionen bør revidere bestemmelsen senest [tre år efter ikrafttræden] med henblik på at vurdere a) dens virkning på omfanget af institutters infrastrukturinvesteringer og investeringernes kvalitet for så vidt angår EU's mål om at

bevæge sig i retning af en kulstoffattig, klimaresistent og cirkulær økonomi, og b) om den er fyldestgørende fra et tilsynsmæssigt synspunkt. Kommissionen bør også overveje, om anvendelsesområdet bør udvides til selskabers infrastrukturinvesteringer.

(55) I henhold til artikel 508, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[2] aflægger Kommissionen rapport om en hensigtsmæssig ordning for tilsyn med investeringsselskaber og med de i forordningens artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra b) og c), omhandlede investeringsselskaber, som om nødvendigt efterfølges af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt. Dette lovgivningsmæssige forslag kan omfatte nye krav til disse selskaber. Af hensyn til proportionaliteten og for at undgå unødvendige og gentagne lovgivningsændringer bør investeringsselskaber, som ikke er systemiske, derfor fritages for overholdelse af de nye bestemmelser om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013. Investeringsselskaber, som udgør den samme systemiske risiko som kreditinstitutter, bør imidlertid underkastes de samme krav som kreditinstitutter.

(56) I lyset af det styrkede koncerntilsyn, der følger af styrkelsen af den tilsynsmæssige ramme og etableringen af bankunionen, bør institutter i endnu højere grad udnytte fordelene ved det indre marked, herunder til at sikre effektiv forvaltning af kapital- og likviditetsressourcer i hele koncernen. Muligheden for at undlade at anvende krav på individuelt niveau for datterselskaber eller moderselskaber bør derfor kunne benyttes af grænseoverskridende koncerner, såfremt der er indført tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger til at sikre, at de enheder, som er omfattet af undtagelsen, råder over tilstrækkelig kapital og likviditet. Når alle beskyttelsesforanstaltninger er opfyldt, skal den kompetente myndighed afgøre, om sådanne undtagelser skal indrømmes. Kompetente myndigheders afgørelser bør begrundes behørigt.

(57) For at fremme institutters efterlevelse af reglerne i denne forordning og direktiv 2013/36/EU samt de reguleringsmæssige tekniske standarder, gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og skemaer, der er vedtaget med henblik på at gennemføre disse regler, bør EBA udvikle et IT-værktøj, der har til formål at vejlede institutterne gennem de bestemmelser, standarder og skemaer, der er relevante for deres størrelse og forretningsmodel.

(58) For at fremme sammenligneligheden mellem oplysninger bør EBA have mandat til at udvikle standardiserede oplysningsskemaer, som omfatter alle væsentlige oplysningskrav, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013. Når EBA udvikler disse standarder, bør den tage hensyn til institutternes størrelse og kompleksitet samt karakteren af og risikoniveauet for deres aktiviteter.

(59) Med henblik på at sikre en hensigtsmæssig definition af visse specifikke tekniske bestemmelser i forordning (EU) nr. 573/2013 og med henblik på at tage højde for eventuelle tiltag på internationalt plan bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår den liste over produkter og tjenesteydelser, aktiver og passiver kan anses for indbyrdes afhængige, og for så vidt angår definitionen af behandlingen af derivattransaktioner, sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner og af usikrede transaktioner med finansielle kunder, som har en restløbetid på højst seks måneder med henblik på at beregne NSFR.

(60) Kommissionen bør vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA har udviklet vedrørende kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko for positioner uden for handelsbeholdningen, instrumenter eksponeret mod resterende risici, beregninger af pludselig misligholdelse (jump to default), tilladelse til at anvende interne modeller for markedsrisiko, backtesting af interne modeller, fordeling af overskud og tab, risikofaktorer, som ikke kan modelleres, og misligholdelsesrisiko i forbindelse med metoden for interne modeller for markedsrisiko, i henhold til artikel 290 i TEUF i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen og EBA bør sikre, at disse standarder og krav kan anvendes af alle de berørte institutter på en måde, som står i et passende forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de pågældende institutter og deres virksomhed.

(61) Med henblik på anvendelsen af reglerne om store eksponeringer bør Kommissionen gennem retsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde specificere betingelserne for at fastslå, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, og hvordan værdien af eksponeringer fra kontrakter omhandlet i bilag II og kreditderivater, der ikke indgås direkte med en kunde, men som ligger til grund for et gælds- eller kapitalinstrument udstedt af denne kunde, beregnes samt i hvilke tilfælde og inden for hvilken frist kompetente myndigheder kan tillade, at eksponeringsgrænsen overskrides. Kommissionen bør også udstede reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at angive formatet for og hyppigheden af indberetninger vedrørende store eksponeringer samt kriterierne for at identificere enheder i skyggebanksektoren, som har pligt til at indberette store eksponeringer.

(62) Med hensyn til modpartskreditrisiko bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår definitionen af aspekter vedrørende de væsentlige risikofaktorer for transaktioner, tilsynsdelta og tillægget for råvarerisikokategorien.

(63) Inden vedtagelsen af retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er det navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(64) For at kunne reagere mere effektivt på nye tiltag i forbindelse med oplysningsstandarder over tid på internationalt plan og EU-plan bør Kommissionen tillægges beføjelse til at ændre oplysningskravene i forordning (EU) nr. 575/2013 gennem en delegeret retsakt.

(65) EBA bør aflægge rapport om mulighederne for at forbedre forholdsmæssigheden af

Unionens regelsæt om indberetning med henblik på tilsyn for så vidt angår anvendelsesområde, detaljeringsgrad og hyppighed.

(66) Med henblik på anvendelsen af kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder for, hvordan institutter skal beregne de risikovægtede eksponeringer ved hjælp af mandatmetoden, hvor ingen af inputtene til denne beregning er tilgængelige.

(67) Målene for denne forordning, nemlig at styrke og forbedre allerede eksisterende EU-lovgivning for at sikre ensartet anvendelse af tilsynskrav, som finder anvendelse på kreditinstitutter og investeringsselskaber i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(68) I medfør af ændringerne af behandlingen af eksponeringer mod QCCP'er, specifikt af behandlingen af institutters bidrag til QCCP'ers misligholdelsesfonde, bør de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 648/2012, som blev føjet til nævnte forordning ved forordning (EU) nr. 575/20136, og som specificerer beregningen af en CCP's hypotetiske kapital, som institutter skal bruge til at beregne deres kapitalgrundlagskrav, også ændres.

(69) Visse bestemmelser om nye krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, som gennemfører standarden for samlet tabsabsorberende evne, bør ifølge international aftale finde anvendelse fra den 1. januar 2019.

(70) Forordning (EF) nr. 575/2013 bør følgelig ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 575/2013 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1

Anvendelsesområde

I denne forordning fastlægges der ensartede bestemmelser om generelle tilsynsmæssige krav, som institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der er underkastet tilsyn i henhold til direktiv 2013/36/EU, skal opfylde på følgende områder:

a) kapitalgrundlagskrav i forbindelse med fuldt ud målelige, ensartede og standardiserede elementer af kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko og

afviklingsrisiko

b) krav, som begrænser store eksponeringer

c) likviditetskrav i forbindelse med fuldt ud målelige, ensartede og standardiserede elementer af likviditetsrisiko

d) indberetningskrav i forbindelse med litra a), b) og c) og gearing

e) offentliggørelseskrav.

I denne forordning fastlægges der ensartede bestemmelser om de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, som afviklingsenheder, der er globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) eller en del af globale systemisk vigtige institutter, og betydelige datterselskaber af globale systemisk vigtige tredjelandsinstitutter skal overholde.

Denne forordning indeholder ikke bestemmelser om offentliggørelseskrav for kompetente myndigheder i forbindelse med regulering af og tilsyn med institutter som omhandlet i direktiv 2013/36/EU."

2) Artikel 2 affattes således:

"Artikel 2
Tilsynsbeføjelser

1. For at kunne overholde bestemmelserne i denne forordning udøver de kompetente myndigheder de beføjelser og følger de procedurer, som er fastsat i direktiv 2013/36/EU og i denne forordning.
2. For at kunne overholde bestemmelserne i denne forordning udøver afviklingsmyndigheder de beføjelser og følger de procedurer, som er fastsat i direktiv 2014/59/EU og i denne forordning.
3. For at sikre efterlevelsen af kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver samarbejder kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder."

3) Artikel 4 ændres således:

a) stk. 1, nr. 7), affattes således:

"7) "kollektiv investeringsordning" eller "CUI": et institut for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS eller investeringsinstitutter) som defineret i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF[23] eller en alternativ investeringsfond (AIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets

[23] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

og Rådets direktiv 2011/61/EU[24]"

b) stk. 1, nr. 20), affattes således:

"20) "finansielt holdingselskab": et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er institutter eller finansieringsinstitutter, og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab.

Datterselskaberne af et finansieringsinstitut er hovedsagelig institutter eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst ét er et institut, og hvor mindst 50 % af aktiekapitalen, de konsoliderede aktiver, indtjeningen, medarbejderne eller en anden indikator, som anses for relevant af den kompetente myndighed for finansieringsinstituttet, er tilknyttet datterselskaber, som er institutter eller finansieringsinstitutter"

c) stk. 1, nr. 26), affattes således:

"26) "finansieringsinstitut": en virksomhed, som ikke er et institut eller et rent industrielt holdingselskab, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 15 i bilag I til direktiv 2013/36/EU, herunder et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et betalingsinstitut som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF[25] og et porteføljeadministrationsselskab, men ikke forsikringsholdingselskaber og blandede forsikringsholdingselskaber, som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f) og g), i direktiv 2009/138/EF"

d) i stk. 1, nr. 39), indsættes følgende afsnit:

"to eller flere fysiske eller juridiske personer, der opfylder betingelserne i litra a) eller b) i medfør af deres direkte eksponering mod den samme centrale modpart for så vidt angår clearingaktiviteter, anses ikke for en gruppe af indbyrdes forbundne kunder."

e) i stk. 1, nr. 71), litra b), affattes indledningen således:

"b) med henblik på artikel 97, summen af følgende:"

f) stk. 1, nr. 72), litra a), affattes således:

"a) Den er et reguleret marked eller et tredjelandsmarked, der anses for at svare til et reguleret marked i henhold til den procedure, der er fastsat i artikel 25, stk. 4, litra a), i direktiv 2014/65/EU."

---

[24] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

[25] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).

g) stk. 1, nr. 86), affattes således:

"86) "handelsbeholdning": alle positioner i finansielle instrumenter og råvarer, som instituttet besidder med henblik på videresalg eller for at afdække andre positioner, der besiddes med henblik på videresalg, eller positioner omhandlet i artikel 104, stk. 2, undtagen positioner omhandlet i artikel 104, stk. 3"

h) stk. 1, nr. 91), affattes således:

"91) "handelseksponering": et clearingmedlems eller en kundes nuværende eksponering, herunder den variationsmargen, som clearingmedlemmet har til gode, men endnu ikke har modtaget, og enhver potentiel fremtidig eksponering mod en CCP som følge af kontrakter og transaktioner som anført i artikel 301, stk. 1, litra a), b) og c), samt initialmargenen"

i) stk. 1, nr. 96), affattes således:

"96) "intern afdækning": en position, der i væsentlig udstrækning dækker komponentrisikoelementerne mellem en position i handelsbeholdningen og én eller flere positioner uden for handelsbeholdningen eller mellem to handelsenheder"

j) i stk. 1 tilføjes følgende numre:

"129) "afviklingsmyndighed": en afviklingsmyndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/59/EU

130) "afviklingsenhed": en afviklingsenhed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 83a), i direktiv 2014/59/EU

131) "afviklingskoncern": en afviklingskoncern som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 83b), i direktiv 2014/59/EU

132) "globalt systemisk vigtigt institut" (G-SII): et G-SII som defineret i artikel 131, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/36/EU

133) "globalt systemisk vigtigt tredjelandsinstitut" (tredjelands-G-SII): globale systemisk vigtige bankkoncerner eller banker (G-SIB'er), som ikke er G-SII'er, og som ikke er opført på den ajourførte liste over G-SIB'er offentliggjort af Rådet for Finansiel Stabilitet

134) "betydeligt datterselskab": et datterselskab, som på individuelt eller konsolideret grundlag opfylder en af følgende betingelser:

a) datterselskabet besidder mere end 5 % af de konsoliderede risikovægtede aktiver i dets oprindelige moderselskab

b) datterselskabet genererer mere end 5 % af det oprindelige moderselskabs samlede driftsindtægter

c) datterselskabets samlede eksponeringsmål bag gearingsgraden udgør

mere end 5 % af det konsoliderede eksponeringsmål bag gearingsgraden for dets oprindelige moderselskab

135) "G-SII-enhed": en enhed med status som juridisk person, som er et globalt systemisk vigtigt institut eller en del af et globalt systemisk vigtigt institut eller et globalt systemisk vigtigt tredjelandsinstitut

136) "bail-in-værktøj": bail-in-værktøj som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 57), i direktiv 2014/59/EU

137) "koncern": en gruppe af selskaber, hvoraf mindst ét er et institut, og som består af et moderselskab og dets datterselskaber eller af selskaber, som er indbyrdes forbundet, jf. artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[26]

138) "værdipapirfinansieringstransaktion": en genkøbstransaktion, en udlåns- eller indskudstransaktion baseret på værdipapirer eller råvarer eller en margenudlånstransaktion

139) "systemisk investeringsselskab": et investeringsselskab, der er udpeget som et G-SII eller et O-SII i henhold til artikel 131, stk. 1, 2 eller 3, i direktiv 2013/36/EU"

140) "initialmargen" eller "IM": sikkerhedsstillelse, bortset fra variationsmargen, fra eller til en enhed med henblik på at dække den nuværende og potentielle fremtidige eksponering som følge af en transaktion eller en portefølje af transaktioner i den periode, der er nødvendig for at afvikle disse transaktioner eller igen afdække deres markedsrisici efter modpartens misligholdelse af transaktionen eller porteføljen af transaktioner

141) "markedsrisiko": risiko for tab på grund af udsving i markedspriser

142) "valutakursrisiko": risiko for tab på grund af udsving i valutakurser

143) "råvarerisiko": risiko for tab på grund af udsving i råvarepriser

144) "handelsenhed": en velidentificeret gruppe af dealere, som instituttet har etableret til i fællesskab at forvalte en portefølje af positioner i handelsbeholdningen i overensstemmelse med en veldefineret og konsekvent forretningsstrategi og under den samme risikostyringsstruktur."

k) følgende tilføjes som stk. 4:

"4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som angiver de omstændigheder, hvorunder betingelserne i nr. 39), første afsnit, litra a) eller b), er opfyldt.

[26] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [et år efter forordningens ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

4) Artikel 6 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"Institutterne overholder bestemmelserne i anden til femte del samt syvende og ottende del på individuelt niveau."

b) Som stk. 1a indsættes:

"1a. Uanset stk. 1 skal kun institutter udpeget som afviklingsenheder, som også er globale systemisk vigtige institutter eller er en del af et globalt systemisk vigtigt institut, og som ikke har datterselskaber, overholde kravet i artikel 92a på individuelt grundlag.

Kun betydelige datterselskaber af globale systemisk vigtige tredjelandsinstitutter, som ikke er datterselskaber af et moderselskab i Unionen, som ikke er afviklingsenheder, og som ikke har datterselskaber, skal overholde artikel 92b på individuelt grundlag."

5) Artikel 7, stk. 1 og 2, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder kan undlade at anvende artikel 6, stk. 1, på et datterselskab, hvis både datterselskabet og moderselskabet har deres hovedkontor i den samme medlemsstat, og datterselskabet er omfattet af det konsoliderede tilsyn med moderselskabet, som er et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, og alle følgende betingelser er opfyldt for at sikre, at kapitalgrundlaget er korrekt fordelt mellem moderselskabet og datterselskabet:

a) Der er ingen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for hurtig overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser fra moderselskabet til datterselskabet.

b) Enten godtgør moderselskabet over for den kompetente myndighed, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at det med tilladelse fra den kompetente myndighed stiller garanti for de engagementer, som datterselskabet indgår, eller risiciene i datterselskabet er ubetydelige.

c) Moderselskabets procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter datterselskabet.

d) Moderselskabet besidder mere end 50 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelene i datterselskabet, eller har ret til at udpege eller

afsætte et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan.

2. Efter høring af den konsoliderende tilsynsmyndighed kan den kompetente myndighed undlade at anvende artikel 6, stk. 1, på et datterselskab, som har sit hovedkontor i en anden medlemsstat end dets moderselskab, og som er omfattet af det konsoliderede tilsyn med dette moderselskab, som er et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, og alle følgende betingelser er opfyldt:

a) betingelserne i stk. 1, litra a)-d)

b) instituttet stiller en garanti til dets datterselskab, som til enhver tid opfylder følgende betingelser:

i) garantien stilles for et beløb, som mindst svarer til det kapitalgrundlagskrav, der ikke finder anvendelse på datterselskabet

ii) garantien udløses, når datterselskabet ikke kan betale sin gæld eller andre forpligtelser, når de forfalder, eller der er foretaget en konstatering i henhold til artikel 59, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU vedrørende datterselskabet, alt efter hvilket tidspunkt der er tidligst

iii) der er stillet en sikkerhed for garantien på mindst 50 % af garantibeløbet gennem en finansiel sikkerhedsstillelse som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF[27]

iv) garantien og den finansielle sikkerhedsstillelse er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor datterselskabet har sit hovedkontor, medmindre den kompetente myndighed for datterselskabet angiver andet

v) sikkerheden for garantien er en gyldig sikkerhedsstillelse, jf. artikel 197, som efter passende konservative haircuts er tilstrækkelig til fuldt ud at dække beløbet omhandlet i nr. iii)

vi) sikkerheden for garantien er ubehæftet og anvendes ikke som sikkerhed for en anden garanti

vii) der er ingen juridiske, tilsynsmæssige eller operationelle hindringer for overførslen af sikkerhed fra moderselskabet til det pågældende datterselskab."

6) Artikel 8 affattes således:

[27] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

"Artikel 8
Undtagelse fra anvendelsen af likviditetskravene på individuelt niveau

1. De kompetente myndigheder kan helt eller delvis undlade at anvende sjette del på et institut og på alle eller nogle af dets datterselskaber, som har deres hovedkontor i den samme medlemsstat som instituttets hovedkontor, og føre tilsyn med dem som en enkelt likviditetsundergruppe, hvis de opfylder alle følgende betingelser:

   a) moderinstituttet på konsolideret niveau eller et datterinstitut på delkonsolideret niveau opfylder kravene i sjette del

   b) moderinstituttet på konsolideret niveau eller datterinstituttet på delkonsolideret niveau overvåger og kontrollerer til enhver tid likviditetspositionerne i alle likviditetsundergruppens institutter, som er omfattet af undtagelsen i dette stykke, og sikrer, at alle disse institutter råder over tilstrækkelig likviditet

   c) institutterne i likviditetsundergruppen har på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde indgået kontrakter om fri overførsel af midler mellem hinanden for at kunne indfri deres individuelle og fælles forpligtelser, efterhånden som de forfalder

   d) der er ingen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for opfyldelse af de i litra c) omtalte kontrakter.

2. De kompetente myndigheder kan helt eller delvis undlade at anvende sjette del på et institut og på alle eller nogle af dets datterselskaber, som har deres hovedkontor i den samme medlemsstat som instituttets hovedkontor, og føre tilsyn med dem som en enkelt likviditetsundergruppe efter gennemførelse af proceduren i artikel 21 og kun på de institutter, hvis kompetente myndigheder kan godkende følgende:

   a) deres vurdering af, hvorvidt betingelserne omhandlet i stk. 1 er opfyldt

   b) deres vurdering af, hvorvidt strategien for og behandlingen af likviditetsrisikoen opfylder kriterierne i artikel 86 i direktiv 2013/36/EU i hele likviditetsundergruppen

   c) fordelingen af, placeringen af og ejerforholdet til de krævede likvide aktiver, som likviditetsundergruppen skal besidde

   d) afgørelsen om mindstebeholdningerne af likvide aktiver, som skal besiddes af de institutter, der undtages fra bestemmelserne i sjette del

   e) behovet for strengere parametre end dem, der er fastsat i sjette del

   f) en ubegrænset udveksling af fuldstændige oplysninger mellem de kompetente myndigheder

   g) en fuld forståelse af følgerne af en sådan undtagelse.

3. En myndighed, der har kompetence til på individuelt grundlag at føre tilsyn med et institut og alle eller nogle af dets datterselskaber, som har deres hovedkontor i andre medlemsstater end instituttets hovedkontor, kan helt eller delvis undlade at anvende sjette del på dette institut og på alle eller nogle af dets datterselskaber og føre tilsyn med dem som en enkelt likviditetsundergruppe, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) betingelserne omhandlet i stk. 1, og stk. 2, litra b)

b) moderinstituttet på konsolideret grundlag eller et datterinstitut på delkonsolideret grundlag yder instituttet eller koncernen af institutter, som har deres hovedkontor i en anden medlemsstat, en garanti, som opfylder alle følgende betingelser:

i) garantien stilles for et beløb, der mindst svarer til de udgående nettopengestrømme, som garantien erstatter, og som beregnes i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61[28] på individuelt grundlag for instituttet eller på delkonsolideret grundlag for koncernen af institutter, som er omfattet af undtagelsen, og som garantien er ydet, uden hensyntagen til eventuel særbehandling

ii) garantien udløses, når instituttet eller koncernen af institutter, som er omfattet af undtagelsen, og som garantien er ydet, ikke kan betale sin gæld eller andre forpligtelser, når de forfalder, eller der er foretaget en konstatering i henhold til artikel 59, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU vedrørende instituttet eller koncernen af institutter, som er omfattet af undtagelsen, alt efter hvilket tidspunkt der er tidligst

iii) der er stillet fuld sikkerhed for garantien gennem en finansiel sikkerhedsstillelse som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF

iv) garantien og den finansielle sikkerhedsstillelse er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor instituttet eller koncernen af institutter, som er omfattet af undtagelsen, og som garantien er ydet, har sit hovedkontor, medmindre den kompetente myndighed for disse institutter angiver andet

v) sikkerheden for garantien anses for likvide aktiver af høj kvalitet som defineret i artikel 10-13 og artikel 15 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 og dækker efter anvendelsen af de haircuts, der er omhandlet i nævnte forordnings afsnit II, kapitel 2, mindst 50 % af de udgående nettopengestrømme beregnet i henhold til nævnte

[28] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

forordning på individuelt grundlag for instituttet eller på delkonsolideret grundlag for koncernen af institutter, som er omfattet af undtagelsen, og som garantien er ydet, uden hensyntagen til eventuel særbehandling

vi) sikkerheden for garantien er ubehæftet og anvendes ikke som sikkerhed for andre transaktioner

vii) der er ingen nuværende eller forventede juridiske, tilsynsmæssige eller praktiske hindringer for overførslen af sikkerheden fra det institut, der yder garantien, til instituttet eller koncernen af institutter, som er omfattet af undtagelsen, og som garantien er ydet.

4. De kompetente myndigheder kan også anvende stk. 1, 2 og 3 på et eller flere datterselskaber tilhørende et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab og føre tilsyn med det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab og de datterselskaber, der er omfattet af undtagelsen, eller kun de datterselskaber, der er omfattet af undtagelsen, som en enkelt likviditetsundergruppe. Henvisninger i stk. 1, 2 og 3 til moderinstituttet forstås som det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab.

5. De kompetente myndigheder kan også anvende stk. 1, 2 og 3 på institutter, som deltager i den samme institutsikringsordning, jf. artikel 113, stk. 7, forudsat at disse institutter opfylder alle betingelserne deri, og på andre institutter, mellem hvilke der består en forbindelse som omhandlet i artikel 113, stk. 6, forudsat at de opfylder alle betingelserne deri. I dette tilfælde udpeger de kompetente myndigheder blandt de institutter, der er omfattet af undtagelsen, et institut, som skal opfylde kravene i sjette del på konsolideret niveau for alle institutterne i likviditetsundergruppen.

6. Er der indrømmet en undtagelse i henhold til stk. 1-5, kan de kompetente myndigheder også anvende artikel 86 i direktiv 2013/36/EU eller dele heraf på likviditetsundergruppen og undlade at anvende artikel 86 i direktiv 2013/36/EU eller dele heraf på individuelt niveau.

   Er der indrømmet en undtagelse i henhold til stk. 1-5, anvender de kompetente myndigheder, for de dele af sjette del, som undtagelsen omfatter, indberetningsforpligtelserne som fastsat i denne forordnings artikel 415 på den enkelte likviditetsundergruppe og fritager for anvendelsen af artikel 415 på individuelt grundlag.

7. Når en undtagelse i henhold til stk. 1-5 ikke er indrømmet institutter, som tidligere er blevet indrømmet en undtagelse på individuelt grundlag, tager de kompetente myndigheder hensyn til den tid, disse institutter skal bruge for at forberede sig på anvendelsen af sjette del eller en del heraf, og fastsætter en hensigtsmæssig

overgangsperiode, inden disse bestemmelser anvendes på disse institutter."

7) Artikel 11 affattes således:

"Artikel 11
Generelt

1. Når kravene i denne forordning anvendes på konsolideret grundlag, finder udtrykkene "institut", "moderinstitut i en medlemsstat", "moderinstitut i Unionen" og "moderselskab" også anvendelse på finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som er meddelt tilladelse i henhold til artikel 21a i direktiv 2013/36/EU.

2. Moderinstitutter i en medlemsstat opfylder i det omfang og på den måde, som er foreskrevet i artikel 18, kravene i anden til fjerde del og syvende del på konsolideret niveau. Moderselskaber og deres datterselskaber, der er omfattet af denne forordning, etablerer en passende organisatorisk struktur og egnede interne kontrolordninger for at sikre, at de data, der er nødvendige til konsolidering, behandles og fremsendes på behørig vis. De sikrer navnlig, at de datterselskaber, der ikke er omfattet af denne forordning, indfører ordninger, processer og mekanismer med henblik på korrekt konsolidering.

3. Uanset stk. 2 skal kun moderinstitutter udpeget som afviklingsenheder, som også er globale systemisk vigtige institutter eller er en del af et globalt systemisk vigtigt institut eller et globalt systemisk vigtigt tredjelandsinstitut, overholde artikel 92a i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 18.

   Kun moderselskaber i Unionen, der er et betydelige datterselskaber af globale systemisk vigtige tredjelandsinstitutter og ikke er afviklingsenheder, skal overholde artikel 92b på konsolideret grundlag i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 18.

4. Moderinstitutter i Unionen skal overholde sjette del på konsolideret niveau, såfremt koncernen omfatter et eller flere kreditinstitutter eller investeringsselskaber, som er meddelt tilladelse til at levere de investeringstjenesteydelser og -aktiviteter, der er anført i punkt 3 og 6 i afsnit A i bilag I til direktiv 2004/39/EF. Indtil Kommissionens rapport i henhold til artikel 508, stk. 2, i nærværende forordning foreligger, og hvis koncernen kun omfatter investeringsselskaber, kan de kompetente myndigheder fritage moderinstitutter i Unionen fra sjette del på konsolideret niveau under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af investeringsselskabets aktiviteter.

   Er der indrømmet en undtagelse i henhold til artikel 8, stk. 1-5, skal institutterne og de finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, som

eventuelt er en del af likviditetsundergruppe, overholde sjette del på konsolideret grundlag eller på delkonsolideret grundlag for likviditetsundergruppen.

5. Finder artikel 10 anvendelse, opfylder det i nævnte artikel omtalte centrale organ kravene i anden til ottende del på konsolideret niveau for det centrale organ og dets tilknyttede institutter som helhed.

6. Ud over kravene i stk. 1-4 og med forbehold af andre bestemmelser i denne forordning og direktiv 2013/36/EU kan de kompetente myndigheder, hvis det i tilsynsøjemed er berettiget på grund af særlige risikomæssige forhold eller et instituts særlige kapitalstruktur, eller når en medlemsstat vedtager national lovgivning, der kræver strukturel adskillelse inden for en bankkoncern, kræve, at instituttet opfylder forpligtelserne i anden til fjerde del og sjette til ottende del i denne forordning og i afsnit VII i direktiv 2013/36/EU på delkonsolideret niveau.

   Anvendelse af den i første afsnit omhandlede fremgangsmåde berører ikke det effektive tilsyn på konsolideret niveau og må hverken få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed og ej heller udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion. "

8) Artikel 12 affattes således:

"Artikel 12
Konsolideret beregning for globale systemisk vigtige institutter med flere afviklingsenheder

Hvis mere end en G-SII-enhed, som tilhører det samme globale systemisk vigtige institut, er en afviklingsenhed, skal dette globale systemisk vigtige instituts moderselskab i Unionen beregne værdien af kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 92a, stk. 1, litra a). Denne beregning foretages på konsolideret niveau for moderinstituttet i Unionen, som om det var G-SII'ets eneste afviklingsenhed.

Hvis den værdi, der beregnes i henhold til første afsnit, er lavere end summen af værdierne af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 92a, stk. 1, litra a), for alle afviklingsenheder, der tilhører dette globale systemisk vigtige institut, skal afviklingsenhederne handle i henhold til artikel 45d, stk. 3, og artikel 45h, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU.

Hvis den værdi, der beregnes i henhold til første afsnit, er højere end summen af værdierne af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 92a, stk. 1, litra a), for alle afviklingsenheder, der tilhører dette globale systemisk vigtige institut, kan afviklingsenhederne handle i henhold til artikel 45d, stk. 3, og artikel 45h, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU."

9) Artikel 13 affattes således:

"Artikel 13
Anvendelse af oplysningskravene på konsolideret niveau

1. Moderinstitutter i Unionen skal overholde ottende del på konsolideret niveau.

Store datterselskaber af moderinstitutter i Unionen offentliggør de oplysninger, der er anført i artikel 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a, 451d og 453, på individuelt grundlag eller, hvis det er relevant i henhold til denne forordning og direktiv 2013/36/EU, på delkonsolideret grundlag.

2. Institutter, der er udpeget som afviklingsenheder, som er globale systemisk vigtige institutter eller er en del af et globalt systemisk vigtigt institut, skal overholde ottende del på grundlag af deres konsoliderede finansielle situation.

3. Stk. 1, første afsnit, finder ikke anvendelse på moderinstitutter i Unionen, finansielle moderholdingselskaber i Unionen, blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen eller afviklingsenheder, hvis de er omfattet af tilsvarende oplysninger på konsolideret grundlag leveret af et moderselskab, som er etableret i et tredjeland.

Stk. 1, andet afsnit, finder ikke anvendelse på datterselskaber af moderselskaber, der er etableret i et tredjeland, hvis disse datterselskaber anses for store datterselskaber.

4. Finder artikel 10 anvendelse, opfylder det i nævnte artikel omtalte centrale organ ottende del på konsolideret niveau for det centrale organ. Artikel 18, stk. 1, finder anvendelse på det centrale organ, og de tilknyttede institutter betragtes som datterselskaber af det centrale organ."

10) Artikel 18 affattes således:

Artikel 18
Konsolideringsmetoder

1. De institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som skal overholde kravene i afdeling 1 i dette kapitel på konsolideret niveau, gennemfører en fuld konsolidering af alle institutter og finansieringsinstitutter, der er deres datterselskaber. Denne artikels stk. 3-7 finder ikke anvendelse, hvis sjette del finder anvendelse på konsolideret niveau for et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, eller på delkonsolideret niveau for en likviditetsundergruppe, jf. artikel 8 og 10.

Institutter, der skal overholde kravene omhandlet i artikel 92a eller 92b på konsolideret grundlag, gennemfører en fuld konsolidering af alle institutter og finansieringsinstitutter, der er deres datterselskaber i de relevante afviklingskoncerner.

2. Når der i henhold til artikel 111 i direktiv 2013/36/EU skal udøves tilsyn på konsolideret grundlag, skal accessoriske servicevirksomheder medtages i konsolideringen i de samme tilfælde og efter de samme metoder som dem, der er foreskrevet i nærværende artikel.

3. Såfremt der mellem virksomheder består en forbindelse som omhandlet i artikel 22,

stk. 7, i direktiv 2013/34/U, træffer de kompetente myndigheder afgørelse om, hvordan konsolideringen skal gennemføres.

4. Den konsoliderende tilsynsmyndighed stiller krav om pro rata-konsolidering i forhold til kapitalandelen i institutter og finansieringsinstitutter, der forvaltes af en virksomhed, som indgår i konsolideringen, og af en eller flere virksomheder, der ikke indgår i konsolideringen, når disse virksomheders ansvar er begrænset til den kapitalandel, som de besidder.

5. I tilfælde af andre kapitalinteresser eller andre former for kapitaltilknytning end de i stk. 1 og 4 nævnte bestemmer de kompetente myndigheder, om og hvordan der foretages konsolidering. De kan navnlig tillade eller foreskrive brug af den indre værdis metode. Denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

6. De kompetente myndigheder bestemmer, om og hvordan der foretages konsolidering i følgende tilfælde:

   a) når et institut efter de kompetente myndigheders opfattelse udøver betydelig indflydelse på et eller flere institutter eller finansieringsinstitutter, men ikke besidder kapitalinteresser eller har kapitaltilknytning til de pågældende institutter, og

   b) når to eller flere institutter eller finansieringsinstitutter er underlagt fælles ledelse, uden at dette er fastlagt i en aftale eller i vedtægtsbestemmelser.

   De kompetente myndigheder kan navnlig tillade eller foreskrive anvendelse af den metode, der er fastsat i artikel 22, stk. 7-9, i direktiv 2013/34/EØF. Anvendelsen af denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, hvorefter konsolideringen foretages i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2-6.

   EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

   Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

11) Artikel 22 affattes således:

"Artikel 22
Delkonsolidering i forbindelse med enheder i tredjelande

1. Institutter, der er datterselskaber, anvender bestemmelserne i artikel 89-91 samt

tredje og fjerde del på et delkonsolideret niveau, hvis disse institutter har et institut eller et finansieringsinstitut som datterselskab i et tredjeland eller har kapitalinteresser i en sådan virksomhed.

2. Uanset stk. 1 kan institutter, der er datterselskaber, ikke anvende bestemmelserne i artikel 89-91 samt tredje og fjerde del på et delkonsolideret niveau, hvis de samlede aktiver tilhørende deres datterselskab i tredjelandet udgør mindre end 10 % af datterselskabets samlede aktier og ikkebalanceførte poster."

12) Titlen på anden del affattes således:

"KAPITALGRUNDLAG OG NEDSKRIVNINGSRELEVANTE PASSIVER".

13) Artikel 33, stk. 1, litra c), affattes således:

"c) gevinster og tab værdiansat til dagsværdi i forbindelse med instituttets afledte finansielle forpligtelser, der skyldes ændringer i instituttets egen kreditrisiko."

14) Artikel 36, litra j), affattes således:

"j) de komponenter, som i henhold til artikel 56 skal fratrækkes de hybride kernekapitalposter, og som overstiger instituttets hybride kernekapitalposter".

15) I artikel 37 tilføjes som litra c):

"c) Det beløb, som skal fratrækkes, reduceres med værdien af den regnskabsmæssige revaluering af datterselskabernes immaterielle aktiver afledt af konsolideringen af datterselskaber, der er tillagt andre personer end de virksomheder, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2."

16) I artikel 39, stk. 2, første afsnit, affattes indledningen således:

"Udskudte skatteaktiver, som ikke afhænger af fremtidig rentabilitet, er begrænset til udskudte skatteaktiver, som skyldes midlertidige forskelle, opstået inden den [datoen for vedtagelse af forordningen om ændring], hvis alle følgende betingelser er opfyldt:".

17) Artikel 45, litra a), nr. i), affattes således:

"i) Den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med eller senere end forfaldstidspunktet for den lange position, eller den lange positions restløbetid er mindst 365 dage."

18) I artikel 49 tilføjes følgende afsnit sidst i stk. 2:

"Dette stykke finder ikke anvendelse med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene i artikel 92a og 92b."

19) Artikel 52, stk. 1, ændres således:

a) Litra a) affattes således:

"a) Instrumenterne er udstedt direkte af et institut og er fuldt betalt."

b) Litra p) affattes således:

"p) I henhold til de retlige eller kontraktlige bestemmelser, som regulerer instrumenterne, skal instrumenternes hovedstol, når afviklingsmyndigheden har besluttet at udøve beføjelsen omhandlet i artikel 59 i direktiv 2014/59/EU, nedskrives permanent eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter."

c) I stk. 1 indsættes som litra q) og r):

"q) Instrumenterne må kun udstedes i henhold til eller på anden måde være omfattet af et tredjelands lovgivning, hvis udøvelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen, jf. artikel 59 i direktiv 2014/59/EU, i henhold til denne lovgivning har retskraft og kan fuldbyrdes på grundlag af lovbestemmelser eller retsgyldige kontraktlige bestemmelser, der anerkender afviklings- eller andre nedskrivnings- eller konverteringshandlinger.

r) Instrumenterne er ikke omfattet af modregningsordninger eller nettingrettigheder, der ville forringe deres tabsabsorberende evne."

20) Artikel 56, litra e), affattes således:

"e) de poster, som i henhold til artikel 66 skal fradrages i de supplerende kapitalposter, der overstiger instituttets supplerende kapitalposter".

21) Artikel 59, litra a), nr. i), affattes således:

"i) Den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med eller senere end forfaldstidspunktet for den lange position, eller den lange positions restløbetid er mindst 365 dage."

22) Artikel 62, litra a), affattes således:

"a) kapitalinstrumenter og efterstillede lån, når betingelserne i artikel 63 er opfyldt, og i det omfang, der er anført i artikel 64".

23) Artikel 63 ændres således:

a) Litra a) affattes således:

"a) Instrumenterne er udstedt direkte af et institut, eller de efterstillede lån er optaget direkte af et institut og er fuldt betalt."

b) Litra d) affattes således:

"d) Fordringen på instrumenternes hovedstol i henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, eller fordringen på de efterstillede låns hovedstol

i henhold til de bestemmelser, som regulerer de efterstillede lån, er efterstillet alle fordringer fra nedskrivningsrelevante passivinstrumenter."

c) Litra n) affattes således:

"n) I henhold til de retlige eller kontraktlige bestemmelser, som regulerer instrumenterne, skal instrumenternes hovedstol, når afviklingsmyndigheden har besluttet at udøve beføjelsen omhandlet i artikel 59 i direktiv 2014/59/EU, nedskrives permanent eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter."

d) Følgende indsættes som litra o) og p):

"o) Instrumenterne må kun udstedes i henhold til eller på anden måde være omfattet af et tredjelands lovgivning, hvis udøvelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen, jf. artikel 59 i direktiv 2014/59/EU, i henhold til denne lovgivning har retskraft og kan fuldbyrdes på grundlag af lovbestemmelser eller retsgyldige kontraktlige bestemmelser, der anerkender afviklings- eller andre nedskrivnings- eller konverteringshandlinger.

p) Instrumenterne er ikke omfattet af modregningsordninger eller nettingrettigheder, der ville forringe deres tabsabsorberende evne."

24) Artikel 64 affattes således:

"Artikel 64
Amortisering af supplerende kapitalinstrumenter

1. Hele værdien af supplerende kapitalinstrumenter med en restløbetid på mere end fem år betragtes som supplerende kapitalposter.

2. I hvilket omfang supplerende kapitalinstrumenter kan betragtes som supplerende kapitalposter i løbet af de sidste fem år af instrumenternes løbetid, beregnes ved at multiplicere et resultat, der fremkommer ved beregningen i litra a), med det beløb, der er omhandlet i litra b):

a) den regnskabsmæssige værdi af instrumenterne eller de efterstillede lån på førstedagen af de resterende fem år af deres kontraktlige løbetid ganget med antallet af kalenderdage i denne periode

b) de resterende kalenderdage i instrumenternes eller de efterstillede låns kontraktlige løbetid."

25) I artikel 66 tilføjes som litra e):

"e) de poster, som i henhold til artikel 72e skal fradrages i de nedskrivningsrelevante passivposter, der overstiger instituttets nedskrivningsrelevante passiver."

26) Artikel 69, litra a), nr. i), affattes således:

"i) Den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med eller senere end forfaldstidspunktet for den lange position, eller den lange positions restløbetid er mindst 365 dage."

27) Efter artikel 72 indsættes følgende kapitel 5a:

"KAPITEL 5a
Nedskrivningsrelevante passiver

AFDELING 1
NEDSKRIVNINGSRELEVANTE PASSIVPOSTER OG -INSTRUMENTER

Artikel 72a
Nedskrivningsrelevante passivposter

1. Nedskrivningsrelevante passivposter består af følgende, medmindre de falder ind under en af de kategorier af udelukkede passiver, der er anført i stk. 2:

   a) nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, når betingelserne i artikel 72b er opfyldt, for så vidt som de ikke kan betragtes som egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter

   b) supplerende kapitalinstrumenter med en restløbetid på mindst ét år, for så vidt som de ikke kan betragtes som supplerende kapitalposter i henhold til artikel 64.

2. Uanset stk. 1 er følgende passiver udelukket fra nedskrivningsrelevante passivposter:

   a) dækkede indskud

   b) anfordringsindskud og kortfristede indskud med en oprindelig løbetid på mindre end et år

   c) den del af berettigede indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder og små- og mellemstore virksomheder, som overstiger dækningsniveauet som omhandlet i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU

   d) indskud, der ville være berettigede indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder og små- og mellemstore virksomheder, hvis de ikke var blevet foretaget gennem filialer beliggende uden for Unionen af institutioner etableret i Unionen

   e) sikrede passiver, herunder dækkede obligationer og passiver i form af finansielle instrumenter, der anvendes til risikoafdækning, og som udgør en integreret del af dækningspuljen, og som i henhold til national ret er sikret på samme måde som dækkede obligationer, såfremt alle sikrede aktiver i tilknytning til en sikkerhedspulje med dækkede obligationer er uberørte, holdes adskilt og finansieres i tilstrækkeligt omfang, og eksklusive en hvilken som helst del af et sikret passiv eller et passiv, for hvilket der er stillet

sikkerhed, som overstiger værdien af de aktiver, det pant, den tilbageholdelsesret eller den kaution, der stilles som sikkerhed

f) ethvert passiv, der opstår som følge af besiddelse af kunders aktiver eller penge, herunder kunders aktiver eller penge, der besiddes på vegne af investeringsinstitutter, under forudsætning af at denne kunde er beskyttet i henhold til gældende insolvensret

g) ethvert passiv, der opstår som følge af et tillidsforhold mellem afviklingsenheden eller et af dens datterselskaber (som administrator) og en anden person (som begunstiget), under forudsætning af at en sådan begunstiget er beskyttet i henhold til gældende insolvens- eller civilret

h) passiver i forhold til institutter, undtagen enheder, der indgår i samme koncern, med en oprindelig løbetid på mindre end syv dage

i) passiver med en resterende løbetid på mindre en syv dage, over for systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i overensstemmelse med direktiv 98/26/EF, eller deres deltagere og som følge af deltagelse i et sådant system

j) et passiv over for:

   i) en medarbejder som følge af et løntilgodehavende, pensionsydelser eller anden fast godtgørelse, undtagen den variable del af lønnen, som ikke er reguleret ved kollektive overenskomster, dog ikke for den variable del af lønnen for væsentlige risikotagere som omhandlet i artikel 92, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU

   ii) en kommerciel eller handelsmæssig kreditor som følge af levering til instituttet eller moderselskabet af varer eller tjenesteydelser, der er afgørende for den daglige drift af instituttets eller moderselskabets aktiviteter, herunder IT-tjenesteydelser, forsyninger og leje, servicering og vedligeholdelse af lokaler

   iii) skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse forpligtelser har fortrinsret i henhold til gældende ret

   iv) indskudsgarantiordninger, hvor passivet følger af forfaldne bidrag i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU

k) passiver hidrørende fra derivater

l) passiver hidrørende fra gældsinstrumenter med indbyggede derivater.

Artikel 72b
Nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

1. Passiver betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, såfremt de overholder betingelserne i denne artikel, og kun i det omfang, der er anført i denne

artikel.

2. Passiver betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) passiverne er udstedt eller optaget direkte af et institut og er fuldt betalt

b) ingen af følgende har købt passiverne:

i) instituttet eller en enhed i den samme afviklingskoncern

ii) en virksomhed, hvori instituttet har direkte eller indirekte kapitalinteresser i form af mindst 20 % af stemmerettighederne eller kapitalen i virksomheden, enten direkte eller gennem kontrol

c) købet af passiverne er ikke direkte eller indirekte finansieret af afviklingsenheden

d) fordringen på passivernes hovedstol i henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, er efterstillet alle fordringer, der følger af de udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2. Dette krav om efterstillelse anses for opfyldt, hvis:

i) de kontraktlige bestemmelser, som regulerer passiverne, fastsætter, at fordringen på instrumenternes hovedstol i tilfælde af almindelig insolvensbehandling, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 47), i direktiv 2014/59/EU, er efterstillet fordringer fra udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2

ii) den retsakt, som regulerer passiverne, fastsætter, at fordringen på instrumenternes hovedstol i tilfælde af almindelig insolvensbehandling, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 47), i direktiv 2014/59/EU, er efterstillet fordringer fra udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2

e) instrumenterne er udstedt af en afviklingsenhed, som ikke har medtaget udelukkede passiver, jf. artikel 72a, stk. 2, i balancen, som rangerer på samme niveau eller er efterstillet nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

f) passiverne er hverken sikret eller genstand for en garanti eller en anden ordning, der forbedrer fordringens rangering, fra:

i) instituttet eller dets datterselskaber

ii) moderselskabet for instituttet eller dets datterselskaber

iii) enhver virksomhed, som har snævre forbindelser med de i nr. i) og ii), nævnte enheder

g) passiverne er ikke omfattet af modregningsordninger eller nettingrettigheder, der ville forringe deres tabsabsorberende evne under afvikling

h) de bestemmelser, som regulerer passiverne, indeholder ikke et incitament til, at instituttet i givet fald anmoder om tilbagebetaling af, indfrier, før udløb genkøber eller før tid tilbagebetaler hovedstolen

i) passiverne kan ikke indfries før udløb af indehaverne af instrumenterne, jf. dog artikel 72c, stk. 2

j) hvis passiverne indeholder en eller flere call options eller optioner for tilbagebetaling før tid, kan optionerne udelukkende udnyttes efter udstederens valg

k) passiverne kan kun gøres til genstand for en anmodning om tilbagebetaling, indfries, genkøbes eller tilbagebetales før tid, når betingelserne i artikel 77 og 78 er opfyldt

l) de bestemmelser, som regulerer passiverne, angiver ikke eksplicit eller implicit, at passiverne vil blive eller kan blive gjort til genstand for en anmodning om tilbagebetaling, indfriet, genkøbt eller tilbagebetalt før tid af afviklingsenheden på anden måde end i forbindelse med instituttets insolvens eller likvidation, og instituttet tilkendegiver ikke dette på anden måde

m) de bestemmelser, som regulerer passiverne, giver ikke indehaveren ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag, undtagen i forbindelse med afviklingsenhedens insolvens eller likvidation

n) størrelsen af de forfaldne renter eller udbytter af passiverne vil ikke blive ændret på grundlag af kreditsituationen for afviklingsenheden eller dens moderselskab

o) de kontraktlige bestemmelser, som regulerer passiverne, kræver, at passivernes hovedstol, når afviklingsmyndigheden har besluttet at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen, jf. artikel 48 i direktiv 2014/59/EU, nedskrives permanent eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter.

3. Ud over passiverne, jf. stk. 2, betragtes passiver som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter op til et samlet beløb, som ikke overstiger 3,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3 og 4, såfremt:

a) alle betingelserne i stk. 2 med undtagelse af betingelsen i litra d) er opfyldt

b) passiverne rangerer på samme niveau som de lavest rangerende udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2, og

c) medtagelsen af disse passiver i nedskrivningsrelevante passivposter ikke har en væsentlig negativ indvirkning på instituttets afviklingsmuligheder, som bekræftet af afviklingsmyndigheden efter at have vurderet elementerne omhandlet i artikel 45b, stk. 3, litra b) og c), i direktiv 2014/59/EU.

Et institut kan beslutte ikke at medtage de passiver, der er omhandlet i første afsnit, i de nedskrivningsrelevante passivposter.

4. Såfremt et institut træffer en beslutning som omhandlet i stk. 3, andet afsnit, betragtes passiver som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i tillæg til de passiver, der er omhandlet i stk. 2, hvis:

a) instituttets beslutning om ikke at medtage passiverne omhandlet i stk. 3, første afsnit, i de nedskrivningsrelevante passivposter er gældende i henhold til stk. 5

b) alle betingelserne i stk. 2 med undtagelse af betingelsen i stk. 2, litra d), er opfyldt

c) passiverne rangerer på samme niveau som eller højere end de lavest rangerende udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2

d) i instituttets balance overstiger værdien af de udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2, som rangerer på samme niveau som eller lavere end disse passiver ved insolvens, ikke 5 % af instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

e) medtagelsen af disse passiver i nedskrivningsrelevante passivposter har ikke en væsentlig negativ indvirkning på instituttets afviklingsmuligheder, som bekræftet af afviklingsmyndigheden efter at have vurderet elementerne omhandlet i artikel 45b, stk. 3, litra b) og c), i direktiv 2014/59/EU.

5. I beslutningen omhandlet i stk. 3, andet afsnit, angives det, om instituttet har til hensigt at medtage passiverne omhandlet i stk. 4 i de nedskrivningsrelevante passivposter eller ikke at medtage nogen af de passiver, der er omhandlet i stk. 3 og 4. Et institut kan beslutte ikke at medtage passiver omhandlet i både stk. 3 og 4 i de nedskrivningsrelevante passivposter.

Beslutningen offentliggøres i årsberetningen og træder i kraft seks måneder efter offentliggørelsen af denne beretning. Beslutningen er gældende i mindst ét år.

6. Den kompetente myndighed hører afviklingsmyndigheden, når denne undersøger, om denne artikels betingelser er opfyldt.

Artikel 72c
Amortisering af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

1. Nedskrivningsrelevante passivinstrumenter med en restløbetid på mindst ét år betragtes fuldt ud som nedskrivningsrelevante passivposter.

Nedskrivningsrelevante passivinstrumenter med en restløbetid på mindre end et år betragtes ikke som nedskrivningsrelevante passivposter.

2. Såfremt et nedskrivningsrelevant passivinstrument omfatter en indløsningsmulighed,

som indehaveren kan udøve inden udløbet af instrumentets oprindelige løbetid, defineres instrumentets løbetid som den tidligst mulige dato, hvor indehaveren kan udøve indløsningsmuligheden og anmode om indløsning eller tilbagebetaling af instrumentet, jf. stk. 1.

Artikel 72d
Konsekvenser, når betingelserne ikke længere opfyldes

Hvis de gældende betingelser i artikel 72b i forbindelse med et nedskrivningsrelevant passivinstrument ikke længere opfyldes, betragtes passiverne med øjeblikkelig virkning ikke længere som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter.

Passiver omhandlet i artikel 72b, stk. 2, kan fortsat betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, så længere de betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i henhold til 72b, stk. 3, eller artikel 72b, stk. 4.

AFDELING 2
FRADRAG I NEDSKRIVNINGSRELEVANTE PASSIVPOSTER

Artikel 72e
Fradrag i nedskrivningsrelevante passivposter

1. Institutter, der er omfattet af artikel 92a, fradrager følgende i nedskrivningsrelevante passivposter:

   a) instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, herunder egne passiver, som et institut kan være forpligtet til at købe i medfør af eksisterende kontraktlige forpligtelser

   b) instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, hvormed instituttet har besiddelser i krydsejerskab, som efter de kompetente myndigheders opfattelse har til formål kunstigt at øge afviklingsenhedens tabsabsorberende evne og rekapitaliseringsevne

   c) den relevante værdi opgjort i henholdt til artikel 72i af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, når instituttet ikke har en væsentlig investering i disse enheder

   d) instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, når instituttet har en væsentlig investering i disse enheder, undtagen emissionspositioner, der besiddes i under fem bankdage.

2. Med henblik på denne afdeling behandles alle instrumenter, der rangerer på samme niveau som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter med undtagelse af instrumenter, der rangerer på samme niveau som instrumenter anerkendt som nedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 72b, stk. 3 og 4.

3. Med henblik på denne afdeling kan institutter beregne værdien af besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter omhandlet i artikel 72b, stk. 3, på følgende måde:

$$h = \sum_i (H_i \cdot \frac{l_i}{L_i})$$

hvor

h = værdien af besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter omhandlet i artikel 72b, stk. 3

i = indekset for det udstedende institut

H_i = den samlede værdi af det udstedende instituts (i) besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter omhandlet i artikel 72b, stk. 3

l_i = værdien af passiver medtaget i nedskrivningsrelevante passivposter af det udstedende institut i inden for de grænser, der er anført i artikel 72b, stk. 3, ifølge det udstedende instituts seneste oplysninger

L_i = den samlede værdi af de udestående passiver for det udstedende institut i omhandlet i artikel 72b, stk. 3, ifølge det udstedende instituts seneste oplysninger.

4. Såfremt et moderinstitut i Unionen eller et moderinstitut i en medlemsstat, som er omfattet af artikel 92a, har direkte, indirekte eller syntetiske besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i et eller flere datterselskaber, som ikke tilhører den samme afviklingskoncern som dette moderinstitut, kan dette moderinstituts afviklingsmyndighed efter høring af berørte datterselskabers afviklingsmyndigheder tillade, at moderinstituttet fraviger stk. 1, litra c) og d), og stk. 2, ved at fratrække en lavere værdi angivet af afviklingsmyndigheden i hjemlandet. Denne lavere værdi skal mindst være lig med værdien (m) beregnet på følgende måde:

$$m_i = O_i + P_i - max\{0; [(O_i + P_i) - r_{RG} \times R_i]\}$$

Hvor

i = indekset for datterselskabet

O_i = værdien af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af datterselskabet i, som medregnes i moderselskabets konsoliderede kapitalgrundlagskrav

P_i = værdien af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som er udstedt af datterselskabet i, som er i moderinstituttets besiddelse

r_{RG} = det forhold, der gælder for den pågældende afviklingskoncern i henhold til artikel 92a, stk. 1, litra a), og artikel 45d i direktiv 2014/59/EU

R_i = det samlede risikoeksponeringsbeløb for G-SII-enheden i beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3 og 4.

Såfremt det tillades moderinstituttet at fradrage den laveste værdi i henhold til første afsnit, fradrager datterselskabet forskellen mellem værdien beregnet i henhold til stk. 1, litra c) og d), og stk. 2, og dette laveste beløb fra det tilsvarende element af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

Artikel 72f
Fradrag af besiddelser af egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

Med henblik på artikel 72e, stk. 1, litra a), opgør institutterne besiddelser på grundlag af lange bruttopositioner med følgende undtagelser:

a) Institutterne kan opgøre værdien af besiddelserne på grundlag af lange nettopositioner, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:

   i) de lange og korte positioner er i samme underliggende eksponering, og der er med de korte positioner ikke forbundet nogen modpartsrisiko

   ii) enten indgår både de lange og korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

b) Institutterne opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i disse indeks.

c) Institutterne kan modregne lange bruttopositioner i egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som er fremkommet ved besiddelser af indekspapirer, i korte positioner i egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der er fremkommet ved korte positioner i de underliggende indeks, herunder også når der med disse korte positioner er forbundet en modpartsrisiko, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:

   i) de lange og korte positioner er i samme underliggende indeks

   ii) enten indgår både de lange og de korte positioner i handelsbeholdningen, eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

Artikel 72g
Fradragsgrundlag for nedskrivningsrelevante passivposter

Med henblik på artikel 72e, stk. 1, litra b), c) og d), fratrækker institutter lange bruttopositioner med de undtagelser, der er fastsat i artikel 72h-72i.

Artikel 72h
Fradrag af besiddelser af nedskrivningsrelevante passiver i andre G-SII-enheder

Institutter, der ikke benytter undtagelsen i artikel 72j, foretager fradragene omhandlet i artikel 72e, stk. 1, litra c) og d), i henhold til følgende:

a) De kan opgøre direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passiver på grundlag af lange nettopositioner i samme underliggende eksponering, forudsat at følgende to betingelser begge er opfyldt:

   i) den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med forfaldstidspunktet for den lange position eller har en restløbetid på mindst ét år

   ii) enten indgår både den lange position og den korte position i handelsbeholdningen, eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen

b) de opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i disse indeks.

Artikel 72i
Fradrag af nedskrivningsrelevante passiver, når instituttet ikke har en væsentlig investering i G-SII-enheder

1. Med henblik på artikel 72e, stk. 1, litra c), opgør institutterne det relevante beløb, der skal fratrækkes, ved at multiplicere den i litra a) i nærværende stykke omhandlede værdi med den faktor, der fremkommer ved den i litra b) i nærværende stykke omhandlede beregning:

   a) det samlede beløb, hvormed instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, hvor instituttet ikke har en væsentlig investering, overstiger 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter beregnet efter anvendelse af følgende:

      i) artikel 32-35

      ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k, nr. ii)-v), og litra l), undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle

      iii) artikel 44 og 45

b) værdien af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, hvor instituttet ikke har en væsentlig investering, divideret med den samlede værdi af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, hvor afviklingsenheden ikke har en væsentlig investering.

2. Institutterne udelukker emissionspositioner, der besiddes i højst fem bankdage, fra de i stk. 1, litra a), omhandlede beløb og fra beregningen af den i stk. 1, litra b), nævnte faktor.

3. Det beløb, der skal fratrækkes i henhold til stk. 1, fordeles på hvert nedskrivningsrelevant passivinstrument, der besiddes i en G-SII-enhed. Institutterne beregner den del af hvert nedskrivningsrelevant passivinstrument, som fratrækkes i henhold til stk. 1, ved at multiplicere det i litra a) i nærværende stykke omhandlede beløb med den i litra b) i nærværende stykke omhandlede andel:

a) værdien af de besiddelser, som skal fratrækkes i henhold til stk. 1

b) andelen af instituttets samlede direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, hvor instituttet ikke har en væsentlig investering, og som udgøres af de enkelte nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, instituttet besidder.

4. Værdien af de i artikel 72e, stk. 1, litra c), nævnte besiddelser, som er lig med eller udgør mindre end 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af bestemmelserne i stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iii), fratrækkes ikke og tildeles de relevante risikovægte i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3 og i givet fald kravene i tredje del, afsnit IV.

5. Institutterne beregner den del af hvert nedskrivningsrelevant passivinstrument, som risikovægtes i henhold til stk. 4, ved at multiplicere værdien af de besiddelser, der skal risikovægtes i henhold til stk. 4, med den andel, der følger af beregningen i stk. 3, litra b).

Artikel 72j

Handelsbeholdning, der fritages for fradrag i nedskrivningsrelevante passivposter

1. Institutterne kan beslutte ikke at fradrage en udpeget del af deres direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som samlet og målt på lang bruttobasis er lig med eller udgør mindre end 5 % af instituttets egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af bestemmelserne i artikel 32-36, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) besiddelserne er i handelsbeholdningen

b) de nedskrivningsrelevante passivinstrumenter besiddes i højst 30 bankdage.

2. Beløb for poster, som ikke fratrækkes i henhold til stk. 1, er omfattet af kapitalgrundlagskrav vedrørende poster i handelsbeholdningen.

3. Såfremt betingelserne i stk. 1 ikke længere opfyldes for besiddelser fratrukket i henhold til dette stykke, fratrækkes besiddelserne i henhold til artikel 72g uden anvendelse af undtagelserne i artikel 72h og 72i.

AFDELING 3
KAPITALGRUNDLAG OG NEDSKRIVNINGSRELEVANTE PASSIVER

Artikel 72k
Nedskrivningsrelevante passiver

Et instituts nedskrivningsrelevante passiver består af instituttets nedskrivningsrelevante passivposter efter fradragene omhandlet i artikel 72e.

Artikel 72l
Kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Et instituts kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver består af summen af dets kapitalgrundlag og dets nedskrivningsrelevante passiver."

28) I anden del, afsnit I, affattes overskriften på kapitel 6 således:

"Generelle krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver"

29) Artikel 73 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

"Udlodninger på instrumenter".

b) Stk. 1, 2, 3 og 4 affattes således:

"1. Kapitalinstrumenter og passiver, med hensyn til hvilke et institut efter eget valg kan foretage udlodninger i en anden form end likvide midler eller kapitalgrundlagsinstrumenter, kvalificeres ikke som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, medmindre instituttet har fået de kompetente myndigheders forudgående tilladelse.

2. De kompetente myndigheder giver kun den i stk. 1 omhandlede tilladelse, hvis de anser alle følgende betingelser for at være opfyldt:

a) Instituttets evne til at annullere udbetalinger i forbindelse med instrumentet vil ikke blive påvirket negativt af det i stk. 1 omhandlede valg eller af den form, i hvilken udlodningerne kan foretages.

b) Instrumentets eller passivets evne til at dække tab vil ikke blive påvirket negativt af det i stk. 1 omhandlede valg eller af den form, i hvilken udlodningerne kan foretages.

c) Kvaliteten af kapitalinstrumentet eller passivet vil ikke på anden måde blive forringet af det i stk. 1 omhandlede valg eller af den form, i hvilken udlodningerne kan foretages.

Den kompetente myndighed hører afviklingsmyndigheden med hensyn til et instituts opfyldelse af disse betingelse, inden tilladelsen, jf. stk. 1, indrømmes.

3. Kapitalinstrumenter og passiver, med hensyn til hvilke en anden juridisk person end det udstedende institut efter eget valg kan beslutte eller kræve, at udbetalingen af udlodninger på disse instrumenter eller passiver foretages i en anden form end likvide midler eller kapitalgrundlagsinstrumenter, kvalificeres ikke som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter.

4. Institutterne kan anvende et bredt markedsindeks som et af grundlagene for fastsættelsen af udlodningernes størrelse på hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter."

c) Stk. 6 affattes således:

"6. Institutterne indberetter og offentliggør de brede markedsindeks, som deres kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter afhænger af."

30) I artikel 75 affattes indledningen således:

"Krav om løbetid for de korte positioner, der er omhandlet i artikel 45, litra a), artikel 59, litra a), artikel 69, litra a), og artikel 72h, litra a), anses for at være opfyldt med hensyn til positioner, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:".

31) Artikel 76, stk. 1, 2 og 3, affattes således

"1. Med henblik på artikel 42, litra a), artikel 45, litra a), artikel 57, litra a), artikel 59, litra a), artikel 67, litra a), artikel 69, litra a), og artikel 72h, litra a), kan institutterne reducere værdien af en lang position i et kapitalinstrument med den del af indekset, der består af samme underliggende eksponering, som afdækkes, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Enten indgår både den lange position, der afdækkes, og den korte position i et indeks, der anvendes til afdækning af den lange position, i handelsbeholdningen, eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

b) De i litra a) omhandlede positioner opgøres til dagsværdi i instituttets balance.

2. Med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladelse kan et institut anvende et konservativt skøn over sin underliggende eksponering for de instrumenter, der indgår i indeksene, som et alternativ til, at det beregner sin eksponering for instrumenterne i et eller flere af følgende litraer:

a) egne egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som indgår i indeksene

b) egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, som indgår i indeksene

c) institutters nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som indgår i indeksene.

3. De kompetente myndigheder giver kun den i stk. 2 omhandlede tilladelse, såfremt instituttet over for dem har godtgjort, at det vil være en stor administrativ byrde for instituttet at overvåge sin underliggende eksponering for kapitalinstrumenterne i et eller flere af litraerne i stk. 2, alt efter hvad der er relevant."

32) Artikel 77 affattes således:

"Artikel 77
Betingelser for reduktion af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Et institut skal have den kompetente myndigheds forudgående tilladelse til at gøre det ene eller begge af følgende:

a) reducere, indfri eller genkøbe egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet på en måde, som er tilladt i henhold til gældende national lovgivning

b) anmode om tilbagebetaling af, indfri, tilbagebetale eller genkøbe hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter før den kontraktlige udløbsdato."

33) Artikel 78 affattes således:

"Artikel 78
Tilsynsmyndighedens tilladelse til reduktion af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. Den kompetente myndighed giver tilladelse til, at et institut reducerer, genkøber, anmoder om tilbagebetaling af eller indfrier egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Før eller samtidig med den i artikel 77 omhandlede aktion erstatter instituttet de i artikel 77 omhandlede instrumenter med kapitalgrundlagsinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter af samme eller højere kvalitet på betingelser, som er forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningsevne.

b) Instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver efter den nævnte aktion vil overstige de krav, der er fastlagt i denne forordning, i direktiv 2013/36/EU og i direktiv 2014/59/EU, med en margen, som den kompetente myndighed anser for nødvendig.

Den kompetente myndighed hører afviklingsmyndigheden, inden denne tilladelse indrømmes.

Når et institut har fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at det kan drive virksomhed med et kapitalgrundlag, der overstiger værdien af de krav, der er fastlagt i denne forordning, i direktiv 2013/36/EU og i direktiv 2014/59/EU, kan afviklingsmyndigheden efter at have hørt den kompetente myndighed give dette institut en generel forhåndstilladelse til at anmode om tilbagebetaling af, indfri, tilbagebetale eller genkøbe nedskrivningsrelevante passivinstrumenter med forbehold af kriterier, der sikrer, at sådanne fremtidige aktioner vil være i overensstemmelse med betingelserne i litra a) og b) i dette stykke. Denne generelle forhåndstilladelse indrømmes kun for en bestemt periode på højst et år, hvorefter den kan forlænges. Den generelle forhåndstilladelse indrømmes kun for et bestemt på forhånd fastsat beløb, som fastsættes af afviklingsmyndigheden. Afviklingsmyndigheder underretter de kompetente myndigheder om generelle forhåndstilladelser, som de indrømmer.

Når et institut har fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at det kan drive virksomhed med et kapitalgrundlag, der overstiger værdien af de krav, der er fastlagt i denne forordning, i direktiv 2013/36/EU og i direktiv 2014/59/EU, kan den kompetente myndighed efter at have hørt afviklingsmyndigheden give dette institut en generel forhåndstilladelse til at anmode om tilbagebetaling af, indfri , tilbagebetale eller genkøbe nedskrivningsrelevante passivinstrumenter med forbehold af kriterier, der sikrer, at sådanne fremtidige aktioner vil være i overensstemmelse med betingelserne i litra a) og b) i dette stykke. Denne generelle forhåndstilladelse indrømmes kun for en bestemt periode på højst et år, hvorefter den kan forlænges. Den generelle forhåndstilladelse indrømmes kun for et bestemt på forhånd fastsat beløb, som fastsættes af den kompetente myndighed. For egentlige kernekapitalinstrumenter må dette på forhånd fastsatte beløb ikke overstige 3 % af den relevante udstedelse, og det må ikke overstige 10 % af det beløb, hvormed den egentlige kernekapital overstiger summen af egentlige kernekapitalkrav fastlagt i denne forordning, i direktiv 2013/36/EU og i direktiv 2014/59/EU, med en margen, som den kompetente myndighed anser for nødvendig. For hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter må dette på forhånd fastsatte beløb ikke overstige 10 % af den relevante udstedelse, og det må ikke overstige 3 % af den samlede værdi af udestående hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter. For nedskrivningsrelevante passivinstrumenter fastsættes det på forhånd fastsatte beløb af afviklingsmyndigheden efter høring af

den kompetente myndighed.

De kompetente myndigheder trækker den generelle forhåndstilladelse tilbage, hvis et institut overtræder et af de kriterier, der ligger til grund for tilladelsen.

2. Ved vurderingen af erstatningsinstrumenternes forsvarlighed i forhold til instituttets indtjeningsevne i henhold til stk. 1, litra a), overvejer de kompetente myndigheder, i hvilket omfang disse erstatningskapitalinstrumenter og -passiver vil være mere omkostningsfulde for instituttet end dem, som de skal erstatte.

3. Såfremt et institut indleder en aktion som omhandlet i artikel 77, litra a), og nægtelse af indfrielse af egentlige kernekapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 27 er forbudt i henhold til gældende national lovgivning, kan den kompetente myndighed fravige betingelserne i stk. 1, forudsat at den kompetente myndighed kræver, at instituttet i passende omfang begrænser indfrielsen af sådanne instrumenter.

4. Kompetente myndigheder kan give tilladelse til, at et institut anmoder om tilbagebetaling af, indfrier, tilbagebetaler eller genkøber hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter i en periode på fem år efter deres udstedelsesdato, såfremt betingelserne i stk. 1 er opfyldt samtidig med en af følgende betingelser:

   a) Der sker en ændring i den forskriftsmæssige klassificering af disse instrumenter, som sandsynligvis vil medføre, at de udelukkes fra kapitalgrundlaget eller omklassificeres til kapitalgrundlag af lavere kvalitet, og de to følgende betingelser begge er opfyldt:

      i) Den kompetente myndighed anser denne ændring for at være tilstrækkelig sikker.

      ii) Instituttet godtgør over for den kompetente myndighed, at den forskriftsmæssige omklassificering af disse instrumenter ikke med rimelighed kunne forudses på tidspunktet for deres udstedelse.

   b) Der sker en ændring i den gældende skattebehandling af disse instrumenter, som instituttet over for den kompetente myndighed godtgør er væsentlig og ikke med rimelighed kunne forudses på tidspunktet for deres udstedelse.

   c) Instrumenterne er omfattet af overgangsbestemmelserne i kapitalkravsforordningens artikel 484.

   d) Før eller samtidig med den i artikel 77 omhandlede aktion erstatter instituttet de i artikel 77 omhandlede instrumenter med kapitalgrundlagsinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter af samme eller højere kvalitet på betingelser, som er forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningsevne, og den kompetente myndighed har indrømmet tilladelse til denne aktion med den begrundelse, at den ville være gavnlig ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv og

er begrundet i særlige omstændigheder.

e) De hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter genkøbes med henblik på market making.

Den kompetente myndighed drøfter disse betingelser med afviklingsmyndigheden, inden denne tilladelse indrømmes.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) betydningen af "forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningsevne"

b) det passende omfang af begrænsningen af indfrielsen som nævnt i stk. 3

c) proceduren, herunder grænserne og proceduren for de kompetente myndigheders indrømmelse af en forhåndstilladelse til en aktion omhandlet i artikel 77, og datakravene i forbindelse med et instituts ansøgning om at få den kompetente myndigheds tilladelse til at indlede en aktion som omhandlet i artikel 77, herunder den procedure, der skal anvendes i tilfælde af indfrielse af aktier udstedt til medlemmer af andelsselskaber, og fristen for behandling af en sådan ansøgning

d) de særlige omstændigheder som nævnt i stk. 4

e) betydningen af udtrykket "market making" som nævnt i stk. 4.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [tre måneder efter forordningens ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

34) Artikel 79 ændres således:

a) Titlen affattes således:

"Midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver".

b) Stk. 1 affattes således:

"1. Såfremt et institut besidder kapitalinstrumenter eller passiver eller har givet efterstillede lån, der midlertidig kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter i en enhed i den finansielle sektor eller som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i et institut, og den kompetente myndighed skønner, at hensigten med disse besiddelser er at anvende dem som led i en finansiel bistandsoperation med henblik på at reorganisere og redde denne enhed eller dette institut, kan den kompetente

myndighed midlertidig fravige bestemmelserne om fradrag, som ellers ville finde anvendelse på disse instrumenter."

35) Artikel 80 ændres således:

a) Titlen affattes således:

"Løbende kontrol med kvaliteten af kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver".

b) Stk. 1 affattes således:

"1. EBA overvåger kvaliteten af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter udstedt af institutter i hele Unionen og underretter straks Kommissionen, hvis der foreligger væsentligt bevis for, at de pågældende instrumenter ikke opfylder kriterierne denne forordning.

De kompetente myndigheder skal efter anmodning fra EBA omgående fremsende alle de oplysninger, som EBA anser for relevante vedrørende nye kapitalinstrumenter eller nye typer passiver, der udstedes, for at EBA kan overvåge kvaliteten af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der udstedes af institutter i hele Unionen."

c) I stk. 3 affattes indledningen således:

"3. EBA yder teknisk rådgivning til Kommissionen om alle væsentlige ændringer, som den finder det nødvendigt at foretage af definitionen af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som følge af:".

36) Artikel 81, stk. 1, affattes således:

"1. Minoritetsinteresser omfatter summen af egentlige kernekapitalinstrumenter, når følgende betingelser er opfyldt:

a) Datterselskabet antager en af følgende former:

i) et institut

ii) en virksomhed, som i medfør af gældende national lovgivning er omfattet af kravene i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU

iii) et intermediært finansielt holdingselskab i et tredjeland, der er omfattet af de samme regler som kreditinstitutter i dette tredjeland, og hvor Kommissionen i henhold til artikel 107, stk. 4, har truffet afgørelse om, at disse regler som minimum svarer til reglerne i denne forordning.

b) Datterselskabet indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

c) De i indledningen til dette stykke omhandlede egentlige kernekapitalposter ejes

af andre personer end de virksomheder, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2."

37) Artikel 82 affattes således:

"Artikel 82
Kvalificerende hybrid kernekapital, kernekapital, supplerende kapital og kvalificerende kapitalgrundlag

Kvalificerende hybrid kernekapital, kernekapital, supplerende kapital og kvalificerende kapitalgrundlag omfatter et datterselskabs minoritetsinteresser, hybride kernekapital- eller supplerende kapitalinstrumenter plus overført resultat og overkurs ved emission i tilknytning hertil, når følgende betingelser er opfyldt:

a) Datterselskabet antager en af følgende former:

i) et institut

ii) en virksomhed, som i medfør af gældende national lovgivning er omfattet af kravene i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU

iii) et intermediært finansielt holdingselskab i et tredjeland, der er omfattet af de samme regler som kreditinstitutter i dette tredjeland, og hvor Kommissionen i henhold til artikel 107, stk. 4, har truffet afgørelse om, at disse regler som minimum svarer til reglerne i denne forordning.

b) Datterselskabet indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

c) Instrumenterne ejes af andre personer end de virksomheder, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2."

38) I artikel 83, stk. 1, affattes indledningen således:

"1. Hybride kernekapital- og supplerende kapitalinstrumenter udstedt af en SPE og overkurs ved emission i tilknytning hertil kan kun indregnes i kvalificerende hybrid kernekapital, kernekapital eller supplerende kapital eller i givet fald kvalificerende kapitalgrundlag indtil den 31. december 2021, hvis følgende betingelser er opfyldt:".

39) Artikel 92 ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende som litra d):

"d) en gearingsgrad på 3 %."

b) Stk. 3, litra b), c) og d), affattes således:

"b) kapitalgrundlagskravene vedrørende et instituts handelsbeholdningsaktiviteter for så vidt angår følgende:

iv) markedsrisici opgjort efter bestemmelserne i afsnit IV i nærværende del

v) store eksponeringer, der overstiger de i artikel 395-401 fastsatte grænser, såfremt et institut har fået tilladelse til at overskride disse grænser, som fastsat i henhold til fjerde del

c) kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisici som fastsat i afsnit IV i nærværende del for alle forretningsaktiviteter, der genererer valutarisici eller råvarerisici

d) kapitalgrundlagskravene opgjort i henhold til afsnit V med undtagelse af artikel 379 for så vidt angår afviklingsrisiko."

40) Følgende indsættes som artikel 92a og artikel 92b:

"Artikel 92a
Krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for globale systemisk vigtige institutter

1. Med forbehold af artikel 93 og 94 og undtagelserne, jf. denne artikels stk. 2, skal institutter, der er udpeget som afviklingsenheder, og som er globale systemisk vigtige institutter eller er en del af et globalt systemisk vigtigt institut, til enhver tid overholde følgende krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver:

   a) en risikobaseret sats på 18 %, som repræsenterer instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3 og 4

   b) en ikkerisikobaseret sats på 6,75 %, som repræsenterer instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål omhandlet i artikel 429, stk. 4.

2. Kravet, jf. stk. 1, finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

   a) inden for tre år efter den dato, hvor instituttet eller den koncern, instituttet tilhører, er blevet udpeget som et globalt systemisk vigtigt institut

   b) inden for to år efter den dato, hvor afviklingsmyndigheden har anvendt bail-in-værktøjet i henhold til direktiv 2014/59/EU

   c) inden for to år efter den dato, hvor afviklingsmyndigheden har indført en anden foranstaltning iværksat af den private sektor, jf. artikel 32, stk. 1, litra b), i direktiv 2014/59/EU, hvorved kapitalinstrumenter og andre passiver er blevet nedskrevet eller konverteret til egentlig kernekapital med henblik på at rekapitalisere afviklingsenheden uden anvendelse af afviklingsværktøjer.

3. Når den sum, der følger af anvendelsen af kravene i stk. 1, litra a), på hver afviklingsenhed inden for det samme globale systemisk vigtige institut overstiger det krav vedrørende kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er beregnet i henhold til artikel 12, kan afviklingsmyndigheden for moderinstituttet i Unionen

efter at have hørt de øvrige relevante afviklingsmyndigheder træffe foranstaltninger i henhold til artikel 45d, stk. 3, eller 45h, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 92b
Krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for globale systemisk vigtige tredjelandsinstitutter

Institutter, som er betydelige datterselskaber af globale systemisk vigtige tredjelandsinstitutter, og som ikke er afviklingsenheder, skal til enhver tid opfylde et krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver svarende til 90 % af de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat i artikel 92a.

Med henblik på at opfylde stk. 1 medregnes hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter kun, når de besiddes af instituttets moderselskab i et tredjeland."

41) Artikel 94 affattes således:

"Artikel 94
Undtagelser for mindre handelsbeholdningsaktiviteter

1. Uanset artikel 92, stk. 3, litra b), kan institutter beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til stk. 2, såfremt omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte handelsbeholdningsaktiviteter er lig med eller ikke overstiger følgende tærskler ifølge en månedlig vurdering:

   a) 5 % af instituttets samlede aktiver

   b) 50 mio. EUR.

2. Når betingelserne i stk. 1 er opfyldt, kan institutter beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter på følgende måde:

   a) for kontrakter nævnt i bilag II, punkt 1, kontrakter vedrørende aktier nævnt i bilag II, punkt 3, og kreditderivater kan institutter fritage disse positioner for kapitalgrundlagskravet omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra b)

   b) for positioner i handelsbeholdningen, som ikke er omhandlet i litra a), kan institutter erstatte kapitalgrundlagskravet omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra b), med kravet beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, litra a).

3. Institutterne beregner omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte handelsbeholdningsaktiviteter på en bestemt dato med henblik på stk. 1 i overensstemmelse med følgende krav:

   a) alle positioner, som indgår i handelsbeholdningen i henhold til artikel 104, medtages i beregningen med undtagelse af:

      i) positioner vedrørende valuta og råvarer

ii) kreditderivater, der anses for interne risikoafdækninger af eksponeringer mod kreditrisici eller modpartsrisici uden for handelsbeholdningen

b) alle positioner ansættes til deres markedspris på denne bestemte dato; hvis markedsprisen for en position ikke er tilgængelig på denne dato, værdiansættes positionen til den seneste markedsværdi

c) lange positioners absolutte værdi og korte positioners absolutte værdi adderes.

4. Institutterne underretter de kompetente myndigheder, hvis de beregner eller ophører med at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til dette stk. 2.

5. Et institut, der ikke længere opfylder en af betingelserne i stk. 1, underretter straks den kompetente myndighed.

6. Et institut ophører med at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende dets handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til stk. 2 inden for tre måneder i hvert af følgende tilfælde:

a) instituttet opfylder ingen af betingelserne i stk. 1 i tre fortløbende måneder

b) instituttet opfylder ingen af betingelserne i stk. 1 i mere end seks ud af de sidste 12 måneder.

7. Hvis et institut ophører med at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende dets handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til denne artikel, må det kun beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende dets handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til denne artikel, når det over for den kompetente myndighed har godtgjort, at alle betingelserne i stk. 1 er blevet opfyldt i en uafbrudt periode på et år.

8. Institutterne må ikke indgå en position i handelsbeholdningen alene for at overholde en af betingelserne i stk. 1 i den månedlige vurdering."

42) Artikel 99 affattes således:

"Artikel 99
Indberetning vedrørende kapitalgrundlagskrav og regnskabsdata

1. Institutterne foretager indberetning til de kompetente myndigheder vedrørende de i artikel 92 fastsatte krav i henhold til denne artikel.

Afviklingsenheder foretager indberetning til de kompetente myndigheder vedrørende de i artikel 92a og 92b fastsatte krav mindst hvert halve år.

2. Ud over indberetningen af kapitalgrundlag, jf. stk. 1, indberetter institutter regnskabsdata til deres kompetente myndigheder, hvis de er:

a) et institut, der er omfattet af artikel 4 i forordning (EF) nr. 1606/2002

b) et kreditinstitut, som udarbejder sit konsoliderede regnskab i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder vedtaget i henhold til artikel 5, litra b), forordning (EF) nr. 1606/2002.

3. De kompetente myndigheder kan kræve, at kreditinstitutter, som beregner deres kapitalgrundlag på konsolideret grundlag efter internationale regnskabsstandarder i henhold til denne forordnings artikel 24, stk. 2, indberetter regnskabsdata som fastsat i denne artikel.

4. De i stk. 1-3 nævnte indberetninger indgives årligt af små institutter, jf. artikel 430a, og, med forbehold af stk. 6, halvårligt eller hyppigere af alle andre institutter.

5. De i stk. 2 og 3 nævnte regnskabsdata indberettes, i det omfang det er nødvendigt for at få et fyldestgørende billede af risikoprofilen for instituttets aktiviteter og af de systemiske risici, som institutterne udgør for den finansielle sektor eller realøkonomien, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede formater for, hyppighed af og datoer for indberetning, definitioner og de IT-løsninger, der skal anvendes til indberetningen omhandlet i stk. 1-3 og artikel 100.

Indberetningskravene i denne artikel finder anvendelse på institutter på en måde, der står i rimeligt forhold til institutternes størrelse og kompleksitet samt arten af og risikoniveauet for deres aktiviteter.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA vurderer den finansielle virkning på institutter af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014[29] med hensyn til overholdelsesomkostninger og forelægger Kommissionen sine resultater senest den [31. december 2019]. I denne rapport undersøges det navnlig, om indberetningskravene er blevet anvendt på en tilstrækkeligt forholdsmæssig måde. Med henblik på dette skal rapporten:

a) inddele institutter i kategorier efter deres størrelse og kompleksitet samt arten af og risikoniveauet for deres aktiviteter. Rapporten skal navnlig indeholde en kategori til små institutter som defineret i artikel 430a

[29] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

b) måle den indberetningsbyrde, der pålægges hver kategori af institutter i den relevante periode for at opfylde indberetningskravene i gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014, under hensyntagen til følgende:

i) indberetningsbyrden måles som forholdet mellem instituttets overholdelsesomkostninger og nettoindtjening i den omhandlede periode

ii) overholdelsesomkostningerne omfatter alle udgifter, der direkte eller indirekte er forbundet med gennemførelsen og den løbende drift af indberetningssystemerne, herunder udgifter til personale, IT-systemer, juridisk assistance, bogføring, regnskabsføring, revision og konsulenttjenester

iii) den omhandlede periode udgør hver årlig periode, hvor institutter har afholdt overholdelsesomkostninger med henblik på at forberede gennemførelsens af indberetningskravene i gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 og fortsætte den løbende drift af indberetningssystemerne

c) vurdere, om og hvorvidt overholdelsesomkostninger i væsentlig grad hindrede nyetablerede institutter i at få adgang til markedet

d) vurdere virkningen af overholdelsesomkostninger, jf. litra b), nr. ii), på hver kategori af institutter for så vidt angår offeromkostninger og

e) anbefale ændringer af gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 med det formål at mindske indberetningsbyrden for institutter eller angivne kategorier af institutter, hvis det er hensigtsmæssigt i lyset af de mål, der er fastsat i denne forordning og direktiv 2013/36/EU. I rapporten anbefales det som minimum, hvordan detaljeringsgraden af indberetningskrav kan reduceres for små institutter som defineret i artikel 430a.

8. Med henblik på stk. 7, litra d), forstås ved "offeromkostninger" værdi, som institutter mister til tjenester, der ikke leveres til kunder, som følge af overholdelsesomkostninger.

9. De kompetente myndigheder hører EBA om, hvorvidt andre institutter end de i stk. 2 og 3 omhandlede bør indberette regnskabsdata på konsolideret grundlag i henhold til stk. 2, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) de pågældende institutter foretager ikke allerede indberetning på konsolideret grundlag

b) de pågældende institutter er omfattet af en regnskabsramme i henhold til direktiv 86/635/EØF

c) indberetning af regnskabsdata anses for nødvendig for at få et fyldestgørende billede af risikoprofilen for instituttets aktiviteter og af de systemiske risici,

som institutterne udgør for den finansielle sektor eller realøkonomien, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de formater, som institutterne omhandlet første afsnit skal anvende til de formål, der er anført i dette afsnit.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

10. Hvis en kompetent myndighed mener, at oplysninger, som ikke er omfattet af de i stk. 6 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder, er nødvendige med henblik på stk. 5, underretter den EBA og ESRB om de supplerende oplysninger, den finder det nødvendigt at medtage i de i det nævnte stykke omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

11. En kompetent myndighed kan fritage for kravene om indberetning af data angivet i de gennemførelsesmæssige tekniske standarder omhandlet i denne artikel og i artikel 100, 101, 394, 415 og 430, såfremt disse data allerede er tilgængelige for den kompetente myndighed på anden måde end angivet i de ovennævnte gennemførelsesmæssige tekniske standarder, herunder i et andet format eller med en anden detaljeringsgrad."

43) Artikel 100 affattes således:

"Artikel 100
Krav om indberetning af aktivbehæftelser

1. Institutterne indberetter deres niveau af aktivbehæftelser til deres kompetente myndigheder.

2. Indberetningen, jf. stk. 1, omfatter en opdeling af aktivbehæftelser efter type, f.eks. genkøbsaftaler, værdipapirudlån, securitiserede eksponeringer eller lån tilknyttet som sikkerhed for dækkede obligationer. "

44) I artikel 101, stk. 1, affattes indledningen således:

"1. Institutterne indberetter hvert halve år følgende aggregerede data til de kompetente myndigheder for hvert af de nationale ejendomsmarkeder, som de er eksponeret for:".

45) Artikel 101, stk. 4 og 5, affattes således:

"4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede formater for, hyppigheden af og datoer for indberetning, definitioner og de IT-løsninger, der skal anvendes til indberetning af de i stk. 1 omhandlede aggregerede data.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Uanset stk. 1 indberetter små institutter som defineret i artikel 430a de i stk. 1 omhandlede oplysninger en gang om året."

46) Artikel 102 ændres således:

a) Stk. 2, 3 og 4 affattes således:

"2. En handelshensigt skal fremgå af de strategier, politikker og procedurer, som instituttet har fastlagt til at forvalte positionen eller porteføljen i overensstemmelse med artikel 104.

3. Institutterne opretter og vedligeholder systemer og kontroller til forvaltning af deres handelsbeholdning i overensstemmelse med artikel 103.

4. Positioner i handelsbeholdningen fordeles på handelsenheder, som instituttet har etableret i henhold til artikel 104b, medmindre instituttet er omfattet af behandlingen i artikel 94 eller er blevet indrømmet undtagelsen omhandlet i artikel 104b, stk. 3."

b) Følgende indsættes som stk. 5 og 6:

"5. Positioner i handelsbeholdningen er omfattet af kravene til forsigtig værdiansættelse i artikel 105.

6. Institutterne behandler interne risikoafdækninger i henhold til artikel 106."

47) Artikel 103 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Institutterne skal have klart definerede politikker og procedurer for den generelle forvaltning af handelsbeholdningen. Disse politikker og procedurer omhandler som minimum:

a) de aktiviteter, som efter det enkelte instituts opfattelse er handelsaktiviteter og indgår i handelsbeholdningen med henblik på kapitalgrundlagskravet

b) i hvilket omfang en position på dagsbasis kan opgøres til markedsværdi med udgangspunkt i et aktivt likvidt marked for køb og salg

c) for positioner, der opgøres til modelværdi, i hvilket omfang instituttet kan:

i) afgrænse alle væsentlige risici i forbindelse med positionen

ii) afdække alle væsentlige risici i forbindelse med positionen med

instrumenter, for hvilke der findes et aktivt likvidt marked for køb og salg

iii) udarbejde pålidelige estimater for vigtige forudsætninger og parametre, som anvendes i modellen

d) i hvilket omfang instituttet kan og skal foretage værdiansættelser af positionen, som kan valideres eksternt på en konsistent måde

e) i hvilket omfang retlige begrænsninger eller andre operationelle krav vil hæmme instituttets evne til at afvikle eller risikoafdække en position på kort sigt

f) i hvilket omfang instituttet kan eller skal foretage aktiv risikostyring af positionen som led i sine handelsaktiviteter

g) i hvilket omfang instituttet kan overføre risici eller positioner, der ligger uden for handelsbeholdningen, til handelsbeholdningen og omvendt samt kriterierne for sådanne overførsler som omhandlet i artikel 104b."

b) I stk. 2 affattes indledningen således:

"2. Instituttet skal ved forvaltningen af sine positioner eller porteføljer af positioner i handelsbeholdningen opfylde alle følgende krav:"

c) Stk. 2, litra a), affattes således:

"a) Instituttet har en klart dokumenteret handelsstrategi for positionerne eller porteføljerne i handelsbeholdningen, som er godkendt af den øverste ledelse, og hvoraf fremgår den forventede besiddelsesperiode."

d) I stk. 2 affattes indledningen i litra b) således:

"b) Instituttet har klart definerede politikker og procedurer for aktiv forvaltning af positionerne eller porteføljerne i handelsbeholdningen. Disse politikker og procedurer omfatter følgende:".

e) Stk. 2, litra b), nr. i), affattes således:

"i) hvilke positioner eller porteføljer af positioner hver handelsenhed eller i givet fald udpegede dealere kan indgå".

48) Artikel 104 affattes således:

"Artikel 104
Indregning i handelsbeholdningen

1. Institutterne skal have klart definerede politikker og procedurer til fastlæggelse af, hvilke positioner der skal medtages i handelsbeholdningen med henblik på

beregningen af deres kapitalkrav, i overensstemmelse med kravene i artikel 102, definitionen af handelsbeholdning i artikel 4, stk. 1, nr. 86), og bestemmelserne i denne artikel og under hensyntagen til instituttets risikostyringskapacitet og -praksis. Instituttet dokumenterer i fuldt omfang, at disse politikker og procedurer overholdes, og underkaster dem intern revision mindst en gang om året og stiller resultaterne af denne revision til rådighed for de kompetente myndigheder.

2. Positioner i følgende instrumenter skal indgå i handelsbeholdningen:

a) instrumenter, der opfylder kriterierne for at blive indregnet i korrelationshandelsporteføljen, jf. stk. 6-9

b) finansielle instrumenter, der forvaltes af en handelsenhed, som er etableret i henhold til artikel 104b

c) finansielle instrumenter, der giver anledning til en kort nettokredit- eller nettoaktieposition

d) instrumenter, der følger af tegningstilsagn

e) finansielle aktiver eller passiver opgjort til dagsværdi

f) instrumenter, der følger af market making-aktiviteter

g) kollektive investeringsordninger, såfremt de opfylder betingelserne i denne artikels stk. 10

h) noterede aktier

i) handelsrelaterede værdipapirfinansieringstransaktioner

j) optioner, herunder todelte indbyggede derivater fra instrumenter uden for handelsbeholdningen, som vedrører kredit- eller aktierisiko.

Med henblik på litra c) i dette stykke skal et institut have en kort nettoaktieposition, hvor et fald i aktiekursen giver instituttet en gevinst. Et institut skal tilsvarende have en kort nettokreditposition, hvis en stigning i kreditspændet eller en forringelse af kreditværdigheden for en udsteder eller en gruppe af udstedere giver instituttet en gevinst.

3. Positioner i følgende instrumenter skal ikke indgå i handelsbeholdningen:

a) instrumenter udpeget til securitiseringswarehousing

b) besiddelser af fast ejendom

c) detail- og SMV-kredit

d) andre kollektive investeringsordninger end de i stk. 2, litra g), nævnte, hvor instituttet ikke kan gennemgå den kollektive investeringsordning dagligt, eller

hvor instituttet ikke kan opnå reelle priser for sin kapitalandel i ordningen fra dag til dag

e) derivataftaler med underliggende instrumenter omhandlet i litra a)-d)

f) instrumenter, der besiddes med henblik på at afdække en bestemt risiko tilknyttet en position i et instrument omhandlet i litra a)-e).

4. Uanset stk. 2 kan et institut ikke lade en position i et instrument omhandlet i stk. 2, litra e)-i), indgå i handelsbeholdningen, såfremt instituttet over for de kompetente myndigheder godtgør, at positionen ikke besiddes med henblik på handel eller ikke afdækker positioner, der besiddes med henblik på handel.

5. Kompetente myndigheder kan kræve, at et institut dokumenterer, at en position, som ikke er omhandlet i stk. 3, skal indgå i handelsbeholdningen. Hvis passende dokumentation ikke fremlægges, kan de kompetente myndigheder kræve, at institutter flytter denne position uden for handelsbeholdningen, med undtagelse af de positioner, der er omhandlet i stk. 2, litra a)-d).

6. Kompetente myndigheder kan kræve, at et institut dokumenterer, at en position, som ikke er omhandlet i stk. 2, litra a)-d), skal opføres uden for handelsbeholdningen. Hvis passende dokumentation ikke fremlægges, kan de kompetente myndigheder kræve, at institutter lader denne position indgå i handelsbeholdningen, medmindre positionen er omhandlet i stk. 3.

7. Securitiseringspositioner i korrelationshandelsporteføljen og nth-to-default kreditderivater, der opfylder alle følgende kriterier, indgår i korrelationshandelsporteføljen:

a) positionerne er hverken resecuritiseringspositioner eller optioner på en securitiseringstranche eller noget andet derivat af securitiseringseksponeringer, der ikke giver en pro rata-andel af udbetalingen af en securitiseringstranche

b) alle deres underliggende instrumenter er:

i) "single-name"-instrumenter, herunder "single-name"-kreditderivater, for hvilke der findes et likvidt marked for både køb og salg

ii) almindeligt handlede indeks, som er baseret på de i nr. i) omhandlede instrumenter.

Det vurderes, at der findes et marked for både køb og salg, hvis der foreligger uafhængige tilbud baseret på god tro om at købe og sælge eller aktuelle konkurrencedygtige noteringer for køb og salg baseret på god tro, således at der inden for en dag kan fastsættes en pris, som står i rimeligt forhold til den seneste salgspris, og der kan ske afvikling til en sådan pris i løbet af relativt kort tid i

overensstemmelse med normal handelskutyme.

8. Positioner i et af følgende underliggende instrumenter kan ikke indgå i korrelationshandelsporteføljen:

   a) underliggende instrumenter, som kan henføres til de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 112, litra h) eller i)

   b) en fordring på en SPE med direkte eller indirekte sikkerhed i en position, der i henhold til stk. 6 ikke i selv opfylder betingelserne for indregning i korrelationshandelsporteføljen.

9. Institutterne kan i korrelationshandelsporteføljen medtage positioner, der hverken er securitiseringspositioner eller nth-to-default kreditderivater, men som afdækker andre positioner i denne portefølje, forudsat at der eksisterer et likvidt marked for både køb og salg som beskrevet i stk. 7, sidste afsnit, for det pågældende instrument eller dets underliggende instrumenter.

10. Et institut lader en position i en kollektiv investeringsordning indgå i handelsbeholdningen, hvis mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

   a) instituttet dagligt kan gennemgå den kollektive investeringsordning

   b) instituttet dagligt kan opnå priser for den kollektive investeringsordning."

49) Følgende indsættes som artikel 104a og artikel 104b:

"Artikel 104a
Omklassificering af en position

1. Institutterne skal have klart definerede politikker til fastlæggelse af, hvilke særlige omstændigheder der kan begrunde, at en position i handelsbeholdningen omklassificeres til en position uden for handelsbeholdningen, eller at en position uden for handelsbeholdningen omklassificeres til en position i handelsbeholdningen, med henblik på beregningen af deres kapitalgrundlagskrav på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde. Institutterne reviderer disse politikker mindst en gang om året.

   EBA udvikler retningslinjer [senest to år efter denne forordnings ikrafttræden] for betydningen af særlige omstændigheder med henblik på denne artikel.

2. Kompetente myndigheder indrømmer alene tilladelse til, at en position i handelsbeholdningen omklassificeres til en position uden for handelsbeholdningen, eller at en position uden for handelsbeholdningen omklassificeres til en position i handelsbeholdningen, med henblik på beregningen af et instituts kapitalgrundlagskrav, såfremt instituttet har forelagt de kompetente myndigheder

skriftlig dokumentation for, at beslutningen om at omklassificere den pågældende position følger af særlige omstændigheder, som er i overensstemmelse med de politikker, instituttet har fastsat i henhold til stk. 1. Til dette formål fremlægger instituttet tilstrækkelig dokumentation for, at positionen ikke længere opfylder betingelsen for at blive klassificeret som en position i handelsbeholdningen eller en position uden for handelsbeholdningen, jf. artikel 104.

Beslutningen omhandlet i første afsnit skal være godkendt af instituttets ledelse.

3. Hvis de kompetente myndigheder har indrømmet en tilladelse, i henhold til stk. 2, skal instituttet:

   a) på den næste indberetningsdato offentliggøre oplysningen om, at dets position er blevet omklassificeret

   b) med forbehold af behandlingen, jf. stk. 4, fra den næste indberetningsdato fastlægge kapitalgrundlagskravene vedrørende den omklassificerede position i henhold til artikel 92

4. Hvis nettoændringen i værdien af instituttets kapitalgrundlagskrav som følge af omklassificeringen af positionen på den næste indberetningsdato fører til et nettofald i kapitalgrundlagskravet, skal instituttet have et supplerende kapitalgrundlag svarende til denne nettoændring og offentliggøre beløbet for dette supplerende kapitalgrundlag. Beløbet for dette supplerende kapitalgrundlag forbliver uændret, indtil positionen udløber, medmindre de kompetente myndigheder indrømmer instituttet tilladelse til at udfase dette beløb fra en tidligere dato.

5. Omklassificeringen af en position i henhold til denne artikel er uigenkaldelig.

Artikel 104b
Krav til handelsenheder

1. Institutterne etablerer handelsenheder og tildeler hver af deres positioner i handelsbeholdningen til en af disse handelsenheder. Positioner i handelsbeholdningen tildeles kun den samme handelsenhed, hvis de opfylder den fastlagte forretningsstrategi for handelsenheden og forvaltes og overvåges på samme måde i henhold til stk. 2.

2. Institutters handelsenheder skal til enhver tid opfylde alle følgende krav:

   a) hver handelsenhed skal have en veldefineret og konsekvent forretningsstrategi og en risikostyringsstruktur, der passer til dens forretningsstrategi

   b) hver handelsenhed skal have en klar organisationsstruktur, og positioner i en handelsenhed skal forvaltes af udpegede dealere inden for instituttet; hver dealer skal have udpegede funktioner i handelsenheden, en dealer tilknyttes kun én handelsenhed, og en dealer i hver handelsenhed leder tilsynet med de

øvrige dealeres aktiviteter i handelsenheden

c) positionsgrænser fastsættes inden for hver handelsenhed i overensstemmelse med handelsenhedens forretningsstrategi

d) rapporter om aktiviteter, rentabilitet, risikostyring og lovkrav på handelsenhedsniveau udarbejdes mindst ugentligt og forelægges regelmæssigt instituttets ledelse

e) hver handelsenhed skal have en klar årlig forretningsplan, herunder en veldefineret aflønningspolitik baseret på sunde kriterier for resultatmåling.

3. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om den måde, hvorpå de efterlever stk. 2. Kompetente myndigheder kan kræve, at et institut ændrer dets handelsenheders struktur eller organisation, så det overholder denne artikel.

4. Uanset stk. 1 kan institutter, der anvender de i artikel 325, stk. 1, litra a) og c), omhandlede metoder til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko, anmode om undtagelse for nogle af eller alle kravene fastsat i denne artikel. Kompetente myndigheder kan indrømme denne undtagelse, hvis instituttet godtgør, at:

a) manglende efterlevelse af stk. 2 ikke har væsentlig negativ indvirkning på instituttets evne til effektivt at forvalte og overvåge markedsrisiciene i forbindelse med dets positioner i handelsbeholdningen

b) instituttet overholder de generelle krav til forvaltning af handelsbeholdningen i artikel 103."

50) Artikel 105 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Alle positioner i handelsbeholdningen og alle positioner uden for handelsbeholdningen opgjort til dagsværdi skal opfylde standarder for forsigtig værdiansættelse som fastsat i denne artikel. Institutterne sikrer navnlig, at den forsigtige værdiansættelse af deres positioner i handelsbeholdningen har en passende nøjagtighed i forhold til den dynamiske karakter af positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen opgjort til dagsværdi, tilsynskravene og kapitalkravenes funktion og formål for så vidt angår positionerne i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen opgjort til dagsværdi."

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. Institutterne skal mindst dagligt værdiansætte positionerne i handelsbeholdningen til dagsværdi. Ændringer i disse positioners værdi angives i instituttets resultatopgørelse.

4. Institutterne opgør deres positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen opgjort til dagsværdi til markedsværdi, når det er muligt, også når de opgør kapitalkravet for disse positioner."

c) Stk. 6 affattes således:

"6. Hvis det ikke er muligt at foretage opgørelse til markedsværdi, skal institutterne konservativt opgøre deres positioner og porteføljer til modelværdi, herunder når de opgør kapitalgrundlagskrav for positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen opgjort til dagsværdi."

d) Stk. 7, sidste afsnit, affattes således:

"Med henblik på litra d) skal modellen udvikles eller godkendes uafhængigt af handelsenhederne og testes på uafhængig vis, herunder validering af det matematiske grundlag, forudsætningerne og softwareimplementeringen."

e) Stk. 11, litra a), affattes således:

"a) den yderligere tid, der vil medgå til at afdække positionen eller risici inden for positionen ud over de likviditetshorisonter, som er tildelt risikofaktorerne for positionen i henhold til artikel 325be".

51) Artikel 106 ændres således:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Kravene i stk. 1 finder anvendelse, uden at dette berører kravene til den afdækkede position uden for handelsbeholdningen eller i handelsbeholdningen, hvis dette er relevant.

3. Hvis et institut afdækker en kreditrisikoeksponering eller en modpartsrisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdningen, anses dette kreditderivat for at være en intern risikoafdækning af eksponeringer mod kreditrisici eller modpartsrisici uden for handelsbeholdningen med henblik på at beregne den risikovægtede værdi af disse eksponeringer omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra a), når instituttet indgår en kreditderivattransaktion med en anerkendt ekstern udbyder af risikoafdækning, der opfylder kravene til ufinansieret kreditafdækning uden for handelsbeholdningen og dækker hele markedsrisikoen forbundet med den interne afdækning.

Både en intern afdækning anerkendt i henhold til første afsnit og kreditderivatet indgået med den eksterne udbyder medtages i handelsbeholdningen med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici."

b) Følgende indsættes som stk. 4, 5 og 6:

"4. Hvis et institut afdækker en aktierisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et aktiederivat, der indgår i handelsbeholdningen, anses

dette aktiederivat for at være en intern risikoafdækning af eksponeringer mod aktierisici uden for handelsbeholdningen med henblik på at beregne den risikovægtede værdi af disse eksponeringer omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra a), når instituttet indgår en aktiederivattransaktion med en anerkendt ekstern udbyder af risikoafdækning, der opfylder kravene til ufinansieret kreditafdækning uden for handelsbeholdningen og dækker hele markedsrisikoen forbundet med den interne afdækning.

Både en intern afdækning anerkendt i henhold til første afsnit og aktiederivatet indgået med den eksterne udbyder medtages i handelsbeholdningen med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici."

5. Hvis et institut afdækker en renterisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med en renterisikoposition, der indgår i handelsbeholdningen, anses denne position for at være en intern risikoafdækning med henblik på at vurdere de renterisici, der følger af positioner uden for handelsbeholdningen i henhold til artikel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Positionen er tildelt en handelsenhed, der er etableret i henhold til artikel 104b, hvis forretningsstrategi alene vedrører forvaltning og afbødning af markedsrisikoen forbundet med interne afdækninger af renterisikoeksponering. Til dette formål kan denne handelsenhed indgå andre renterisikopositioner med eksterne udbydere eller instituttets øvrige handelsenheder, såfremt disse handelsenheder dækker hele markedsrisikoen forbundet med disse andre renterisikopositioner ved at indgå modsatte renterisikopositioner med eksterne udbydere.

b) Instituttet har udførligt dokumenteret, hvordan positionen afbøder renterisici, der følger af positioner uden for handelsbeholdningen for så vidt angår kravene i artikel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU.

6. Kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici vedrørende alle de positioner, der er tildelt eller indgået af handelsenheden omhandlet i stk. 3, litra a), beregnes særskilt som en separat portefølje og som tillæg til kapitalgrundlagskravene i relation til de øvrige positioner i handelsbeholdningen."

52) Artikel 107, stk. 3, affattes således:

"3. Med henblik på denne forordning behandles eksponeringer mod et investeringsselskab i et tredjeland, eksponeringer mod et kreditinstitut i et tredjeland og eksponeringer mod børser i et tredjeland kun som eksponeringer mod et institut, hvis tredjelandet anvender tilsynsmæssige krav til en sådan enhed, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen."

53) Artikel 128, stk. 1 og 2, affattes således:

"1. Institutterne tildeler eksponeringer, som er forbundet med særlig høje risici, en risikovægt på 150 %.

2. Med henblik på denne artikel behandler institutter spekulativ finansiering af fast ejendom som eksponeringer, der er forbundet med særlig høje risici."

54) Artikel 132 affattes således:

"Artikel 132
Kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er

1. Institutterne beregner den risikovægtede værdi af deres eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er ved at multiplicere den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer beregnet efter de metoder, der er omhandlet i stk. 2, første afsnit, med den procentdel af andele eller aktier, disse institutter besidder.

2. Når betingelserne i stk. 3 er opfyldt, kan institutter anvende look-through-metoden omhandlet i artikel 132a, stk. 1, eller mandatmetoden omhandlet i artikel 132a, stk. 2.

Med forbehold af artikel 132b, stk. 2, skal institutter, som ikke anvender look-through-metoden eller mandatmetoden, tildele en risikovægt på 1,250 % ("fall-back-metoden") til deres eksponeringer i form af andele eller aktier i en CIU.

Institutterne kan beregne den risikovægtede værdi af deres eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er ved at kombinere de metoder, der er omhandlet i dette stykke, såfremt betingelserne for anvendelsen af disse metoder er opfyldt.

3. Institutterne kan fastlægge den risikovægtede værdi af en CIU's eksponeringer ved hjælp af de i artikel 132a omhandlede metoder, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) CIU'en er en af følgende:

i) et institut for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS eller investeringsinstitutter) omfattet af direktiv 2009/65/EF

ii) en EU-AIF, der forvaltes af en EU-FAIF, som er registreret i henhold til artikel 3, stk. 3, i direktiv 2011/61/EU

iii) en AIF, der forvaltes af en EU-FAIF, som har erhvervet tilladelse i henhold til artikel 6 i direktiv 2011/61/EU

iv) en AIF, der forvaltes af en ikke-EU-FAIF, som har erhvervet tilladelse i henhold til artikel 37 i direktiv 2011/61/EU

v) en ikke-EU-AIF, der forvaltes af en ikke-EU-FAIF og markedsføres i henhold til artikel 42 i direktiv 2011/61/EU

b) CIU'ens prospekt eller et tilsvarende dokument indeholder følgende:

i) de aktivkategorier, som CIU'en har tilladelse til at investere i

ii) hvis der gælder investeringsgrænser: relative grænser og metoder til at

beregne disse

c) CIU'ens indberetning til instituttet opfylder følgende krav:

i) CIU'en aflægger beretning om sin virksomhed mindst lige så hyppigt som instituttet

ii) regnskabsdataene er tilstrækkelig detaljerede til, at instituttet kan beregne den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer ved hjælp af den metode, instituttet har valgt

iii) hvis instituttet anvender look-through-metoden, bekræftes oplysninger om de underliggende eksponeringer af en uafhængig tredjepart.

4. Institutter, som ikke har tilstrækkelige data eller oplysninger til at beregne den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer ved hjælp af metoderne omhandlet i artikel 132a, kan benytte beregninger udført af en tredjepart, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) tredjeparten er en af følgende:

i) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstitut

ii) for CIU'er, som ikke er omfattet af nr. i), CIU-administrationsselskabet, forudsat at dette selskab opfylder kriterierne i stk. 3, litra a)

b) tredjeparten udfører beregningen ved hjælp af metoderne omhandlet i artikel 132a, stk. 1, 2 og 3

c) en ekstern revisor har bekræftet rigtigheden af tredjepartens beregning.

Institutter, som benytter tredjeparters beregninger, skal multiplicere den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer, der fås ved disse beregninger, med en faktor på 1,2.

1. Når et institut anvender metoderne omhandlet i artikel 132a til at beregne den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer ("niveau 1-CIU"), og en eller flere af niveau 1-CIU'ens underliggende eksponeringer er en eksponering i form af andele eller aktier i en anden CIU ("niveau 2-CIU"), kan den risikovægtede værdi af niveau 2-CIU'ens eksponeringer beregnes ved hjælp af en af de tre metoder omhandlet i stk. 2. Instituttet kan kun bruge look-through-metoden til at beregne de risikovægtede værdier af CIU'ers eksponeringer på niveau 3 og efterfølgende niveauer, hvis det anvendte denne tilgang til beregningen på det foregående niveau. I ethvert andet scenario skal det anvende fall-back-metoden.

6. Den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer beregnet ved hjælp af look-

through-metoden og mandatmetoden kan ikke overstige den risikovægtede værdi af denne CIU's eksponeringer beregnet ved hjælp af fall-back-metoden."

55) Som artikel 132a indsættes:

"Artikel 132a
Metoder til beregning af den risikovægtede værdi af CIU'ers eksponeringer

1. Når betingelserne i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, gennemgår institutter, der har tilstrækkelige oplysninger om en CIU's enkelte underliggende eksponeringer, disse eksponeringer med henblik på at beregne den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer, idet alle CIU'ens underliggende eksponeringer risikovægtes på samme måde som disse institutters direkte besiddelser.

2. Når betingelserne i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, kan institutter, der ikke har tilstrækkelige oplysninger om en CIU's enkelte underliggende eksponeringer til at anvende look-through-metoden, beregne den risikovægtede værdi af disse eksponeringer i overensstemmelse med de grænser, der er fastsat i CIU'ens mandat og relevant lovgivning.

   Med henblik på første afsnit foretager institutterne beregningerne under den forudsætning, at CIU'en først udsætter sig for eksponeringer i det maksimale omfang, der er tilladt ifølge dens mandat eller relevant lovgivning, gennem eksponeringer, der medfører de højeste kapitalgrundlagskrav, og derefter fortsætter med at udsætte sig for eksponeringer i faldende orden, indtil den maksimale samlede eksponeringsgrænse er nået.

   Institutterne foretager beregningen omhandlet i første afsnit ved hjælp af de metoder, der er fastsat i dette kapitel, i dette afsnits kapitel 5, og i dette afsnits kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5.

3. Uanset artikel 92, stk. 3, litra d), kan institutter, der beregner den risikovægtede værdi af en CIU's eksponeringer i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 eller 2, erstatte kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko for derivateksponeringer for denne CIU med et beløb svarende til 50 % af eksponeringsværdien af disse eksponeringer beregnet i henhold til dette afsnits kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5.

   Uanset første afsnit kan et institut fra beregningen af kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko udelukke derivateksponeringer, som ikke ville være underlagt dette krav, hvis instituttet havde udsat sig for disse direkte.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutter skal beregne den risikovægtede værdi af eksponeringer omhandlet i stk. 2, hvis input, der kræves til denne beregning, ikke er tilgængeligt.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [ni måneder efter forordningens ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

56) Følgende indsættes som artikel 132b:

"Artikel 132b
Undtagelser fra metoderne til beregning af den risikovægtede værdi af CIU'ers eksponeringer

5. Fra beregningerne omhandlet i artikel 132 udelukker institutter egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, der besiddes af en CIU, som skal fratrækkes i henhold til henholdsvis artikel 36, stk. 1, artikel 56 og artikel 66.

6. Fra beregningerne omhandlet i artikel 132 kan institutter udelukke eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er i den forstand, der er fastsat i artikel 150, stk. 1, litra g) og h), i stedet for at anvende behandlingen omhandlet i artikel 133 på disse eksponeringer."

57) Artikel 152 affattes således:

"Artikel 152
Behandling af eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er

1. Institutterne beregner de risikovægtede værdier af deres eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er ved at multiplicere den risikovægtede værdi af CUI'ens eksponeringer beregnet efter de metoder, der er omhandlet i denne artikel, med den procentdel af andele eller aktier, disse institutter besidder.

2. Når betingelserne i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, gennemgår institutter, der har tilstrækkelige oplysninger om en CIU's enkelte underliggende eksponeringer, disse underliggende eksponeringer med henblik på at beregne den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer, idet alle CIU'ens underliggende eksponeringer risikovægtes på samme måde som disse institutters direkte besiddelser.

3. Uanset artikel 92, stk. 3, litra d), kan institutter, der beregner den risikovægtede værdi af en CIU's eksponeringer i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 eller 2, erstatte kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko for derivateksponeringer for denne CIU med et beløb svarende til 50 % af eksponeringsværdien af disse eksponeringer beregnet i henhold til dette afsnits kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5.

Uanset første afsnit kan et institut fra beregningen af kapitalgrundlagskravet i

relation til kreditværdijusteringsrisiko udelukke derivateksponeringer, som ikke ville være underlagt dette krav, hvis instituttet havde udsat sig for disse direkte.

4. Institutter, der anvender look-through-metoden i henhold til stk. 2 og 3, og som opfylder betingelserne for permanent delvis anvendelse i henhold til artikel 150, eller som ikke opfylder betingelserne for at anvende metoderne omhandlet i dette kapitel for alle eller dele af CIU'ens underliggende eksponeringer, beregner de risikovægtede værdier af deres eksponeringer og forventede tab i overensstemmelse med følgende principper:

   a) for eksponeringer, som tilhører aktieeksponeringsklassen i artikel 147, stk. 2, litra e), anvender institutter den forenklede risikovægtningsmetode, som er beskrevet i artikel 155, stk. 2

   b) for eksponeringer, som tilhører securitiseringseksponeringsklassen, anvender institutter den ratingbaserede metode, som er omhandlet i artikel 261

   c) for alle andre underliggende eksponeringer anvender institutter standardmetoden omhandlet i dette afsnits kapitel 2.

   Hvis instituttet med henblik på anvendelse af første afsnit, litra a), ikke kan sondre mellem private equity-eksponeringer, børsnoterede eksponeringer og andre aktieeksponeringer, skal det behandle de pågældende eksponeringer som andre aktieeksponeringer.

5. Når betingelserne i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, kan institutter, der ikke har tilstrækkelige oplysninger om en CIU's enkelte underliggende eksponeringer, beregne den risikovægtede værdi af disse eksponeringer ved hjælp af mandatmetoden, som er beskrevet i artikel 132a, stk. 2. For eksponeringerne nævnt i denne artikels stk. 4, litra a), b) og c), skal institutterne imidlertid anvende de der anførte metoder.

6. Med forbehold af artikel 132b, stk. 2, anvender institutter, som ikke anvender look-through-metoden i henhold til denne artikels stk. 2 og 3, eller mandatmetoden i henhold til denne artikels stk. 5, fall-back-metoden omhandlet i artikel 132, stk. 2.

7. Institutter, som ikke har tilstrækkelige data eller oplysninger til at beregne den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer ved hjælp af metoderne omhandlet i stk. 2-5, kan benytte beregninger udført af en tredjepart, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) tredjeparten er en af følgende:

      i) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstitut

ii) for CIU'er, som ikke er omfattet af nr. i), CIU-administrationsselskabet, forudsat at dette selskab opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a)

b) for andre eksponeringer end de eksponeringer, der er nævnt i stk. 4, litra a), b) og c), foretager tredjeparten beregningen ved hjælp af den metode, der er beskrevet i artikel 132a, stk. 1

c) for andre eksponeringer, der er nævnt i stk. 4, litra a), b) og c), foretager tredjeparten beregningen ved hjælp af de der omhandlede metoder

d) en ekstern revisor har bekræftet rigtigheden af tredjepartens beregning.

Institutter, som benytter tredjeparters beregninger, skal multiplicere den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer, der fås ved disse beregninger, med en faktor på 1,2.

8. Med henblik på denne artikel finder bestemmelserne i artikel 132, stk. 5 og 6, og artikel 132b anvendelse."

58) Artikel 201, stk. 1, litra h), affattes således:

"h) kvalificerende centrale modparter".

59) Som artikel 204a indsættes:

"Artikel 204a
Anerkendte typer aktiederivater

1. Institutterne kan kun anvende aktiederivater, som er total return swaps eller i økonomisk henseende kan sidestilles hermed, som anerkendt kreditrisikoafdækning til intern afdækning.

Hvis et institut køber kreditafdækning i form af en "total return swap" og registrerer de modtagne nettobetalinger fra dette instrument som nettoindkomst, men ikke registrerer modgående fald i værdien af det aktiv, der afdækkes, enten gennem nedsættelse dagsværdien eller ved tillæg til reserver, kan nævnte kreditafdækning ikke anerkendes.

2. Hvis et institut benytter et aktiederivat til intern afdækning, skal den kreditrisiko, der lægges over på handelsbeholdningen, overføres til en eller flere tredjeparter, for at kreditrisikoafdækningen kan anerkendes med henblik på dette kapitel.

Hvis intern afdækning foretages i overensstemmelse med første afsnit, og kravene i dette kapitel er opfyldt, anvender institutterne reglerne i afdeling 4-6 i dette kapitel til beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab i forbindelse med erhvervelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning."

60) Artikel 223 ændres således:

a) Stk. 3, sidste afsnit, affattes således:

"For transaktioner i OTC-derivater beregner institutter, som anvender den metode, der er omhandlet i kapitel 6, afdeling 6, E_{VA} som følger:

$$E_{VA} = E''.$$

b) Stk. 5, sidste afsnit, affattes således:

"For transaktioner i OTC-derivater skal institutter, som anvender den metode, der er omhandlet i dette afsnits kapitel 6, afdeling 3, 4 og 5, tage hensyn til de risikobegrænsende virkninger af sikkerheden i overensstemmelse med bestemmelserne i disse afdelinger."

61) Artikel 272, nr. 6) og 12), affattes således:

"6) "risikoafdækningsgruppe": en gruppe transaktioner i en nettinggruppe, for hvilken fuld eller delvis modregning tillades med henblik på at fastsætte den potentielle fremtidige eksponering ifølge de metoder, der er omhandlet i afdeling 3 eller 4 i dette kapitel

12) "aktuel markedsværdi" (Current Market Value, "CMV"): som defineret i afdeling 3-5 i dette kapitel, nettomarkedsværdien af alle transaktioner i en nettinggruppe brutto sikkerhedsstillelse eller stillet sikkerhed, hvor CMV beregnes ud fra såvel positive og negative markedsværdier".

62) I artikel 272 indsættes følgende nr. 7a) og 12a):

"7a) "envejsmargenaftale": en margenaftale, hvorefter et institut skal stille variationsmargener over for en modpart, men ikke har ret til at modtage en variationsmargen fra denne modpart, eller omvendt".

"12a) "NICA" eller "net independent collateral amount": summen af den volatilitetsjusterede værdi af nettosikkerhedsstillelse til eller fra den fastsatte netting, bortset fra variationsmargen".

63) Artikel 273 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Institutterne beregner eksponeringsværdien af de kontrakter, der er opført i bilag II på baggrund af en af de metoder, der er beskrevet i afdeling 3-6 i dette kapitel i overensstemmelse med denne artikel.

Et institut, der ikke opfylder betingelserne i artikel 273a, stk. 2, må ikke anvende den metode, der er omhandlet i afdeling 4 i dette kapitel. Et institut, der ikke opfylder betingelserne i artikel 273a, stk. 3, må ikke anvende den metode, der er omhandlet i afdeling 5 i dette kapitel.

Et institut må ikke anvende metoden i afdeling 5 i dette kapitel til at ansætte

eksponeringsværdien for de kontrakter, der er nævnt i bilag II, punkt 3.

Institutterne må permanent anvende de metoder, der er beskrevet i afdeling 3-6 i dette kapitel, sideløbende inden for en koncern. Et enkelt institut må ikke permanent sideløbende anvende de metoder, der er beskrevet i afdeling 3-6 i dette kapitel."

b) Stk. 6, 7, 8 og 9 affattes således:

"6. Eksponeringsværdien for en given modpart i alle metoderne i afdeling 3-6 i dette kapitel svarer til summen af eksponeringsværdierne, der er beregnet for hver nettinggruppe med den pågældende modpart.

Uanset første afsnit beregnes eksponeringsværdien, når en margenaftale gælder for flere nettinggrupper med denne modpart, og instituttet anvender en af metoderne fastsat i afdeling 3 og 6 i dette kapitel til at beregne eksponeringsværdien for disse nettinggrupper, i overensstemmelse med den pågældende afdeling.

For en given modpart vil eksponeringsværdien for en given nettinggruppe af OTC-derivatinstrumenter i bilag II beregnet i overensstemmelse med dette kapitel svare til den største af nul og differencen mellem summen af eksponeringsværdier for alle nettinggrupper med modparten og summen af CVA for den pågældende modpart, som instituttet har indregnet som en nedskrivning. Kreditværdijusteringerne beregnes uden en eventuel modsvarende debetværdijustering, der kan henføres til firmaets egen kreditrisiko, og som allerede er udeladt af kapitalgrundlaget i henhold til artikel 33, stk. 1, litra c).

7. Ved beregningen af eksponeringsværdien ved hjælp af metoderne i afdeling 3-5 i dette kapitel kan institutter behandle to OTC-derivatkontrakter, der indgår i den samme nettingaftale, som er fuldt overensstemmende, som om de var én kontrakt med en notionel hovedstol på nul.

Med henblik på første afsnit er to OTC-derivatkontrakter fuldt overensstemmende, hvis de opfylder alle følgende betingelser:

a) deres risikopositioner er modsatte

b) deres egenskaber, bortset fra handelsdatoen, er identiske

c) deres pengestrømme udligner hinanden fuldt ud.

8. Institutterne fastsætter eksponeringsværdien for eksponeringer, der skyldes terminsforretninger, ved at bruge metoderne i afdeling 3-6 i dette kapitel, uanset hvilken metode instituttet har valgt til at beregne OTC-derivater og genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer og margenlån. Ved beregning af kapitalgrundlagskrav for terminsforretninger kan et institut, der anvender den metode, som er beskrevet i kapitel 3, anvende risikovægtene i henhold til den metode, der er beskrevet i kapitel 2, permanent og uanset disse positioners væsentlighed.

9. For så vidt angår metoderne i afdeling 3-6 i dette kapitel behandler institutterne transaktioner, hvor specifikke "wrong way"-risici er identificeret i henhold til artikel 291."

64) Følgende indsættes som artikel 273a og artikel 273b:

"Artikel 273a
Betingelser for anvendelse af forenklede metoder til beregning af eksponeringsværdien

1. Et institut kan beregne eksponeringsværdien af derivatpositioner i overensstemmelse med metoden i afdeling 4, såfremt omfanget af dets balanceførte og ikkebalanceførte derivataktiviteter er lig med eller ikke overstiger følgende tærskler ifølge en månedlig vurdering:

   a) 10 % af instituttets samlede aktiver

   b) 150 mio. EUR.

   Med henblik på dette stykke beregner institutter omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte derivataktiviteter på en bestemt dato ved at indregne alle deres derivatpositioner bortset fra kreditderivater, der anses for interne risikoafdækninger af eksponeringer mod kreditrisici uden for handelsbeholdningen.

2. Et institut kan beregne eksponeringsværdien af rente-, valuta- og guldderivatpositioner i overensstemmelse med metoden i afdeling 5, såfremt omfanget af dets balanceførte og ikkebalanceførte derivataktiviteter er lig med eller ikke overstiger følgende tærskler ifølge en månedlig vurdering:

   a) 5 % af instituttets samlede aktiver

   b) 20 mio. EUR

   Med henblik på dette stykke beregner institutter omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte derivataktiviteter på en bestemt dato ved at indregne alle deres derivatpositioner omhandlet i bilag II, afsnit 1 og 2.

3. Med henblik på stk. 1 og 2 beregner institutter omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte derivataktiviteter på en bestemt dato i overensstemmelse med følgende krav:

   a) Derivatpositioner ansættes til deres markedspris på denne bestemte dato. Hvis markedsprisen for en position ikke er tilgængelig på denne dato, værdiansættes positionen til den seneste markedsværdi.

   b) lange positioners absolutte værdi og korte positioners absolutte værdi adderes.

4. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om de metoder fastsat i afdeling 4 eller 5 i dette kapitel, som de anvender eller ophører med at anvende til at beregne

eksponeringsværdien af deres derivatpositioner

5. Institutterne må ikke indgå en derivattransaktion alene for at overholde en af betingelserne i stk. 1 og 2 i den månedlige vurdering.

Artikel 273b
Manglende overholdelse af betingelserne for at anvende forenklede metoder til beregning af eksponeringsværdien af derivater

1. Et institut, der ikke længere opfylder en af betingelserne i artikel 273a, stk. 1, underretter straks den kompetente myndighed.

2. Et institut ophører med at anvende artikel 273a, stk. 1 eller 2, senest tre måneder efter en af følgende hændelser:

   a) instituttet opfylder ingen af betingelserne i artikel 273a, stk. 1 eller 2, i tre fortløbende måneder

   b) instituttet opfylder ingen af betingelserne i artikel 273a, stk. 1 eller 2, i mere end seks ud af de sidste 12 måneder.

3. Når et institut ophører med at anvende artikel 273a, stk. 1 eller 2, kan det kun beregne eksponeringsværdien af dets derivatpositioner ved hjælp af metoderne i afdeling 4 eller 5 i dette kapitel, når det over for den kompetente myndighed har godtgjort, at alle betingelserne i artikel 273a, stk. 1 eller 2, er blevet opfyldt i en uafbrudt periode på et år."

65) Tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, affattes således:

"AFDELING 3
STANDARDMETODEN FOR MODPARTSKREDITRISIKO

Artikel 274
Eksponeringsværdi

1. Et institut kan beregne en fælles eksponeringsværdi på nettinggruppeniveau for alle de transaktioner, der er omfattet af en kontraktlig nettingaftale, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) nettingaftalen tilhører en af de typer kontraktlige nettingaftaler, der er omhandlet i artikel 295

   b) nettingaftalen er anerkendt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 296

   c) instituttet har opfyldt forpligtelserne i artikel 297 for så vidt angår nettingaftalen.

Hvis en af disse betingelser ikke er opfyldt, behandler instituttet hver transaktion,

som om den var en separat nettinggruppe.

2. Institutterne beregner eksponeringsværdien af en nettinggruppe ved hjælp af standardmetoden for modpartskreditrisiko på følgende måde:

$$Exposure\ value = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

hvor:

RC = genanskaffelsesomkostninger beregnet i henhold til artikel 275

PFE = den potentielle fremtidige eksponering beregnet i henhold til artikel 278

α = 1,4.

3. Eksponeringsværdien af en nettinggruppe, der er omfattet af en kontraktlig margenaftale, kan ikke oversige eksponeringsværdien af den samme nettinggruppe, som ikke er omfattet af nogen form for margenaftale.

4. Hvis flere margenaftaler finder anvendelse på den samme nettinggruppe, fordeler institutter hver margenaftale til den gruppe af transaktioner i nettinggruppen, som denne margenaftale kontraktligt finder anvendelse på, og beregner en eksponeringsværdi særskilt for hver af disse grupperede transaktioner.

5. Institutterne kan fastsætte eksponeringsværdien af en nettinggruppe, der opfylder alle følgende betingelser, til nul:

   a) nettinggruppen består alene af solgte optioner

   b) nettinggruppens aktuelle markedsværdi er altid negativ

   c) instituttet har på forhånd modtaget præmien for alle optioner, der indgår i nettinggruppen, som garanti for opfyldelsen af kontrakterne

   d) nettinggruppen er ikke omfattet af en margenaftale.

6. I en nettinggruppe erstatter institutter en transaktion, som er en lineær kombination af købte eller solgte call- eller put-optioner, med alle de enkelte optioner, der udgør denne lineære kombination, set som en enkelt transaktion, med henblik på at beregne eksponeringsværdien of nettinggruppen i overensstemmelse med denne afdeling.

Artikel 275
Genanskaffelsesomkostninger

1. Institutterne beregner genanskaffelsesomkostningerne ("RC") for nettinggrupper, som ikke er omfattet af en margenaftale, efter følgende formel:

$$RC = max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Institutterne beregner genanskaffelsesomkostningerne for enkelte nettinggrupper, som er omfattet af en margenaftale, efter følgende formel:

$$RC = max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

hvor:

VM = den volatilitetsjusterede værdi af nettovariationsmargenen, der regelmæssigt modtages eller stilles af nettinggruppen med henblik på at begrænse ændringer af nettinggruppens CMV

TH = den margentærskelværdi, der gælder for nettinggruppen i henhold til margenaftalen, under hvilken instituttet ikke kan kræve sikkerhedsstillelse

MTA = det mindste overførselsbeløb, der finder anvendelse på nettinggruppen i henhold til margenaftalen.

3. Institutterne beregner genanskaffelsesomkostningerne for flere nettinggrupper, som er omfattet af en margenaftale, efter følgende formel:

$$RC = max\left\{\sum_i max\{CMV_i, 0\} - max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\} + max\left\{\sum_i min\{CMV_i, 0\} - min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\}$$

hvor:

i = indekset for de nettinggrupper, der er omfattet af den enkelte margenaftale

CMV_i = CMV for nettinggruppen "i";

VM_{MA} = summen af den volatilitetsjusterede værdi af sikkerhed, der regelmæssigt modtages eller stilles af flere nettinggrupper med henblik på at begrænse ændringer af deres CMV

$NICA_{MA}$ = summen af den volatilitetsjusterede værdi af sikkerhed, der regelmæssigt modtages eller stilles af flere nettinggrupper, bortset fra VM_{MA}.

Med henblik på første afsnit kan $NICA_{MA}$ beregnes på handelsniveau, på nettinggruppeniveau eller på niveauet for alle de nettinggrupper, der er omfattet af margenaftalen, afhængigt af det niveau, hvorpå margenaftalen finder anvendelse.

Artikel 276
Anerkendelse og behandling af sikkerhed

1. Med henblik på denne afdeling beregner institutterne størrelsen af sikkerheden for VM, $VM_{MA,}$ NICA and $NICA_{MA}$, ud fra alle følgende krav:

   a) når alle transaktioner i en nettinggruppe indgår i handelsbeholdningen, anerkendes kun sikkerhed, der er anerkendt i henhold til artikel 299

   b) når en nettinggruppe indeholder mindst én transaktion, der er uden for handelsbeholdningen, anerkendes kun sikkerhed, der er anerkendt i henhold til artikel 197

   c) sikkerhed fra en modpart anerkendes med et plus, og sikkerhed til en modpart anerkendes med et minus

   d) den volatilitetsjusterede værdi af enhver type stillet eller modtaget sikkerhed beregnes i overensstemmelse med artikel 223. Med henblik på denne beregning anvender institutter ikke den metode, der er beskrevet i artikel 225

   e) den samme sikkerhedspost medtages ikke samtidig i både VM og NICA

   f) den samme sikkerhedspost medtages ikke samtidig i både VM_{MA} og $NICA_{MA}$

   g) sikkerhed til en modpart, der er adskilt fra denne modparts aktiver, og som følgelig er konkursbeskyttet i tilfælde af denne modparts misligholdelse eller insolvens, medtages ikke i beregningen af NICA og $NICA_{MA}$.

2. Ved beregningen af den volatilitetsjusterede værdi af stillet sikkerhed omhandlet i stk. 1, litra d), erstatter institutter formlen i artikel 223, stk. 2, med følgende formel:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 + H_C + H_{fx}\right)$$

3. Med henblik på stk. 1, litra d), fastsætter institutter den likvidationsperiode, der er relevant for beregningen af den volatilitetsjusterede værdi af modtaget eller stillet sikkerhed i overensstemmelse med en af følgende tidshorisonter:

   a) for nettinggrupper omhandlet i artikel 276, stk. 1, er tidshorisonten et år

   b) for nettinggrupper omhandlet i artikel 276, stk. 2 og 3, er tidshorisonten den risikoperiode, margenaftalen dækker, jf. artikel 279d, stk. 1, litra b).

Artikel 277
Fordeling af transaktioner til risikokategorier

1. Institutterne fordeler hver transaktion i en nettinggruppe til en af følgende seks risikokategorier med henblik på at fastlægge nettinggruppens potentielle fremtidige eksponering omhandlet i artikel 278:

   a) renterisiko

b) valutakursrisiko

c) kreditrisiko

d) aktierisiko

e) råvarerisiko

f) andre risici.

2. Institutterne foretager fordelingen omhandlet i stk. 1 på grundlag af den primære risikofaktor for transaktionen. For andre transaktioner end de i stk. 3 omhandlede er den primære risikofaktor den eneste væsentlige risikofaktor for en derivatposition.

3. Fra [denne forordnings anvendelsesdato] er den primære risikofaktor for en derivattransaktion, der indgår i handelsbeholdningen, for hvilken et institut anvender de metoder, der er fastlagt i kapitel 1a eller 1b til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko, den risikofaktor, der er forbundet med den højeste absolutte følsomhed blandt alle følsomhederne for denne transaktion beregnet i overensstemmelse med kapitel 1b i afsnit IV.

4. Uanset stk. 1 og 2 skal institutter anvende følgende krav, når de fordeler transaktioner til de risikokategorier, der er anført i stk. 1:

g) når den primære risikofaktor for en transaktion er inflationsbestemt, fordeler institutterne transaktionen til kategorien for renterisiko

h) når den primære risikofaktor for en transaktion er klimabestemt, fordeler institutterne transaktionen til kategorien for råvarerisiko.

5. Uanset stk. 2 fordeler institutterne derivattransaktioner, som har mere end en væsentlig risikofaktor, til mere end en risikokategori. Når alle de væsentlige risikofaktorer for en af disse transaktioner tilhører den samme risikokategori, fordeler institutterne kun denne transaktion til denne risikokategori én gang baseret på den væsentligste af disse risikofaktorer. Når de væsentlige risikofaktorer for en af disse transaktioner tilhører forskellige risikokategorier, fordeler institutterne denne transaktion én gang til hver risikokategori, for hvilken transaktionen har mindst én væsentlig risikofaktor baseret på de væsentligste risikofaktorer i denne risikokategori.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på i yderligere detaljer at præcisere:

a) en metode til at identificere den eneste væsentlige risikofaktor for andre transaktioner end de i stk. 3 omhandlede

b) en metode til at identificere transaktioner med mere end en væsentlig

risikofaktor og til at identificere den væsentligste af disse risikofaktorer med henblik på anvendelse af stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 277a
Risikoafdækningsgrupper

1. Institutterne fastlægger de relevante risikoafdækningsgrupper for hver risikokategori tilknyttet en nettinggruppe og tildeler hver transaktion til disse risikoafdækningsgrupper i overensstemmelse med følgende:

   a) transaktioner, der er fordelt til kategorien for renterisiko, tildeles kun den samme risikoafdækningsgruppe, hvis deres risikofaktor er angivet i den samme valuta

   b) transaktioner, der er fordelt til kategorien for valutakursrisiko, tildeles kun den samme risikoafdækningsgruppe, hvis deres risikofaktor er angivet i det samme valutapar

   c) alle transaktioner, der er fordelt til kategorien for kreditrisiko, tildeles den samme risikoafdækningsgruppe

   d) alle transaktioner, der er fordelt til kategorien for aktierisiko, tildeles den samme risikoafdækningsgruppe

   e) transaktioner, der er fordelt til kategorien for råvarerisiko, tildeles en af følgende fem risikoafdækningsgrupper afhængigt af karakteren af deres primære risikofaktor:

      i) energi

      ii) metaller

      iii) landbrugsvarer

      iv) klimaforhold

      v) andre råvarer

   f) transaktioner, der er fordelt til kategorien for andre risici, tildeles kun den samme risikoafdækningsgruppe, hvis deres primære risikofaktor er identisk.

Med henblik på litra a) tildeles transaktioner, der er fordelt til kategorien for renterisiko, hvis primære risikofaktor er inflationsbestemt, andre separate

risikoafdækningsgrupper end de risikoafdækningsgrupper, som er fastlagt for transaktioner, der er fordelt til kategorien for renterisiko, hvis primære risikofaktor er inflationsbestemt. Disse transaktioner tildeles kun den samme risikoafdækningsgruppe, hvis deres risikofaktor er angivet i den samme valuta.

2. Uanset stk. 1 fastlægger institutterne særskilte individuelle risikoafdækningsgrupper i hver risikokategori for følgende transaktioner:

a) transaktioner, for hvilke den primære risikofaktor er enten markedsbestemt volatilitet eller en risikofaktors realiserede volatilitet eller korrelationen mellem to risikofaktorer

b) transaktioner, for hvilke den primære risikofaktor er forskellen mellem to risikofaktorer fordelt til den samme risikokategori, eller transaktioner, som består af to betalingselementer angivet i den samme valuta, og for hvilke en risikofaktor fra den samme risikokategori for den primære risikofaktor er indeholdt i det andet betalingselement end det, der indeholder den primære risikofaktor.

Med henblik på litra a) i første afsnit tildeler institutterne kun transaktioner til den samme risikoafdækningsgruppe i den relevante risikokategori, hvis deres primære risikofaktor er identisk.

Med henblik på litra b) i første afsnit tildeler institutterne kun transaktioner til den samme risikoafdækningsgruppe i den relevante risikokategori, hvis risikofaktorparret i disse transaktioner som omhandlet i litra b) er identisk, og der er positiv korrelation mellem de to risikofaktorer, der er indeholdt i parret. Ellers tildeler institutterne transaktioner omhandlet i litra b) til en af de risikoafdækningsgrupper, der er etableret i henhold til stk. 1, på grundlag af kun en af de to risikofaktorer, der er omhandlet i litra b).

3. Institutterne meddeler efter anmodning fra de kompetente myndigheder det antal risikoafdækningsgrupper, der er etableret i henhold til stk. 2 for hver risikokategori, den primære risikofaktor eller parret af risikofaktorer for hver af disse risikoafdækningsgrupper og antallet af transaktioner i hver af disse risikoafdækningsgrupper.

Artikel 278
Potentiel fremtidig eksponering

1. Institutterne beregner en nettinggruppes potentielle fremtidige eksponering ("PFE") på følgende måde:

$$PFE = multiplier * \sum_{a} AddOn^{(a)}$$

hvor:

a = indekset for de risikokategorier, der er medtaget i beregningen af

nettinggruppens potentielle fremtidige eksponering

$AddOn^{(a)}$ = tillægget for risikokategorien "a" beregnet i henhold til artikel 280a-280f

multiplikator = multiplikatorfaktoren beregnet efter formlen omhandlet i stk. 3.

Med henblik på denne beregning medtager institutterne tillægget for en bestemt risikokategori i beregningen af en nettinggruppes potentielle fremtidige eksponering, når mindst én af nettinggruppens transaktioner er blevet fordelt til denne risikokategori.

2. Den potentielle fremtidige eksponering for flere nettinggrupper, der er omfattet af en margenaftale, jf. artikel 275, stk. 3, beregnes som summen af alle individuelle nettinggrupper, såfremt de ikke var omfattet af nogen form for margenaftale.

3. Med henblik på stk. 1 beregnes multiplikatorfaktoren på følgende måde:

$$multiplier = \begin{cases} 1, & if z \geq 0 \\ min\left\{1, Floor_m + (1 - Floor_m) \cdot exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\}, & otherwise \end{cases}$$

hvor:

$Floor_m$ = 5 %

y = $2 * (1 - Floor_m) * \sum_a Addon^{(a)}$

z =

$$\begin{cases} CMV - NICA & \text{for the hedging sets referred to in Article 275(1)} \\ CMV - VM - NICA & \text{for the hedging sets referred to in Article 275(2)} \\ CMV_i - NICA_i & \text{for the hedging sets referred to in Article 275(3)} \end{cases}$$

$NICA_i$ = NICA beregnet for kun transaktioner i nettinggruppen "i". $NICA_i$ beregnes på handelsniveau eller nettinggruppeniveau afhængigt af margenaftalen.

Artikel 279
Beregning af risikoposition

Med henblik på beregning af det tillæg for risikokategori, der er omhandlet i artikel 280a-280f, beregner institutterne risikopositionen for hver transaktion i en nettinggruppe på følgende måde:

$$RiskPosition = \delta \cdot AdjNot \cdot MF$$

hvor:

δ = tilsynsdelta for transaktionen beregnet efter formlen i artikel 279a

AdjNot = transaktionens justerede notionelle værdi beregnet i henhold til artikel 279b

MF = løbetidsfaktoren for transaktionen beregnet efter formlen i artikel 279c.

Artikel 279a
Tilsynsdelta

1. Instituttet beregner tilsynsdelta (δ) på følgende måde:

a) For call- og put-optioner, der giver optionskøberen ret til at købe eller sælge et underliggende instrument til en positiv pris på en enkelt dato i fremtiden, benytter institutterne følgende formel, såfremt disse optioner ikke er fordelt til kategorien for renterisiko:

$$\delta = sign \cdot N\left(type \cdot \frac{ln\left(P/K\right) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

hvor:

sign = $\begin{cases} -1 \text{ where the transaction is a put option} \\ +1 \text{ where the transaction is a call option} \end{cases}$

type = $\begin{cases} -1 & \text{where the transaction is a bought option} \\ +1 & \text{where the transaction is a sold option} \end{cases}$

N(x) = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med *x*)

P = spot- eller terminsprisen for det underliggende instrument vedrørende optionen

K = strikeprisen for optionen

T = udløbsdatoen for optionen, som er den eneste fremtidige dato, hvor optionen kan udøves. Udløbsdatoen udtrykkes i år ved hjælp af den relevante bankdagskonvention.

σ = den tilsynsbaserede volatilitet for optionen fastlagt i overensstemmelse med tabel 1 på grundlag af risikokategorien for transaktionen og karakteren af det underliggende instrument vedrørende optionen.

Tabel 1

Risikokategori	Underliggende instrument	Tilsynsbaseret volatilitet
Valuta	Alle	15 %
Kredit	Single name-instrument	100 %
	Multiple names-instrument	80 %
Aktie	Single name-instrument	120 %
	Multiple names-instrument	75 %
Råvare	Elektricitet	150 %
	Andre råvarer (ekskl. elektricitet)	70 %
Andre	Alle	150 %

Et institut, der anvender terminsprisen for det underliggende instrument vedrørende en option, sikrer, at:

i) terminsprisen er i overensstemmelse med optionens karakteristika

ii) terminsprisen er beregnet med en relevant rente, som er gældende på indberetningsdatoen

iii) terminsprisen integrerer det underliggende instruments forventede pengestrømme inden optionens udløb.

b) For trancher af en syntetisk securitisering benytter institutterne følgende formel:

$$\delta = sign \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

hvor:

$$\text{sign} = \begin{cases} +1 \text{ where credit protection has been obtained through the transaction} \\ -1 \text{ where credit protection has been provided through the transaction} \end{cases}$$

A = tranchens attachment point

D = tranchens detachment point.

c) For transaktioner, der ikke er omhandlet i litra a) eller b), benytter institutter følgende tilsynsdelta:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ where the transaction is a long position in the primary risk driver} \\ -1 \text{ where the transaction is a short position in the primary risk driver} \end{cases}$$

2. Med henblik på denne afdeling indebærer en lang position i den primære risikofaktor, at transaktionens markedsværdi stiger, når værdien af den primære risikofaktor stiger, og en kort position i den primære risikofaktor indebærer, at transaktionens markedsværdi falder, når værdien af den primære risikofaktor stiger.

For transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3, er en lang position en transaktion, for hvilken tegnet på den primære risikofaktors følsomhed er positivt, og en kort position er en transaktion, for hvilken tegnet på den primære risikofaktors følsomhed er negativt. For andre transaktioner end de i artikel 277, stk. 3, omhandlede, afgør institutter, om disse transaktioner er lange eller korte positioner i den primære risikofaktor, ud fra objektive oplysninger om disse transaktioners struktur eller formål.

3. Institutterne afgør, om en transaktion med mere end én væsentlig risikofaktor er en lang position eller en kort position i hver af de væsentlige risikofaktorer ved hjælp af den metode, der anvendes for den primære risikofaktor i stk. 2.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) den formel, som institutter skal anvende til at beregne tilsynsdelta for call- og put-optioner fordelt til kategorien for renterisiko, som er forenelig med markedsbetingelser, hvor renter kan være negative, og den tilsynsbaserede volatilitet, der kan anvendes til denne formel

b) hvilke objektive oplysninger vedrørende en transaktions struktur og formål institutter skal bruge til at afgøre, om en transaktion, der ikke er omhandlet i artikel 277, stk. 2, er en lang eller kort position i dens primære risikofaktor.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 279b
Justeret notionel værdi

1. Institutterne beregner den justerede notionelle værdi på følgende måde:

a) For transaktioner, der er fordelt til kategorien for renterisiko eller kreditrisiko, beregner institutterne den justerede notionelle værdi som produktet af derivatkontraktens notionelle værdi multipliceret med faktoren for tilsynsvarighed, der beregnes på følgende måde:

$$supervisory\ duration\ factor = \frac{exp(-R \cdot S) - exp(-R \cdot E)}{R}$$

hvor:

R = den tilsynsbaserede diskonteringssats R = 5 %

S = startdatoen, som er den dato, hvor en transaktion begynder at fastsætte eller foretage betalinger bortset fra betalinger vedrørende udveksling af sikkerhed under en margenaftale. Hvis transaktionen allerede har fastsat eller foretaget betalinger på indberetningsdatoen, er startdatoen 0. Startdatoen udtrykkes i år ved hjælp af den relevante bankdagskonvention.

Hvis en transaktion har en eller flere fremtidige datoer, hvor instituttet eller modparten kan beslutte at bringe transaktionen til ophør inden dens kontraktlige forfaldstid, er startdatoen lig med den tidligste af følgende:

i) den dato eller den tidligste af flere fremtidige datoer, hvor instituttet eller modparten kan beslutte at bringe transaktionen til ophør inden dens kontraktlige forfaldstid

ii) den dato, hvor en transaktion begynder at fastsætte eller foretage betalinger bortset fra betalinger vedrørende udveksling af sikkerhed under en margenaftale.

Hvis en transaktion har et finansielt instrument som det underliggende instrument, der kan give anledning til kontraktlige forpligtelser ud over de forpligtelser, der følger af transaktionen, fastsættes startdatoen for transaktionen på grundlag af den tidligste dato, hvor det underliggende instrument begynder at fastsætte eller foretage betalinger.

E = slutdatoen, som er den dato, hvor værdien af den sidste aftalte betaling i en transaktion udveksles mellem instituttet og modparten. Slutdatoen udtrykkes i år ved hjælp af den relevante bankdagskonvention.

Hvis en transaktion har et finansielt instrument som det underliggende instrument, der kan give anledning til kontraktlige forpligtelser ud over de forpligtelser, der følger af transaktionen, fastsættes slutdatoen for transaktionen på grundlag af den sidste aftalte betaling af det underliggende instrument vedrørende transaktion.

b) For transaktioner, der er fordelt til kategorien for valutakursrisiko, beregner institutterne den justerede notionelle værdi på følgende måde:

i) hvis transaktionen består af ét betalingselement, er den justerede notionelle værdi derivatkontraktens fiktive værdi

ii) hvis transaktionen består af to betalingselementer, og det ene betalingselements notionelle værdi er angivet i instituttets indberetningsvaluta, er den justerede notionelle værdi det andet betalingselements notionelle værdi

iii) hvis transaktionen består af to betalingselementer, og begge betalingselementers notionelle værdi er angivet i en anden valuta end instituttets indberetningsvaluta, er den justerede notionelle værdi den største af de to betalingselementers notionelle værdier, efter at disse værdier er konverteret til instituttets indberetningsvaluta til den gældende spotkurs.

c) For transaktioner, der er fordelt til kategorien for aktierisiko eller råvarerisiko, beregner institutterne den justerede notionelle værdi som produktet af markedsprisen for en enhed af det underliggende instrument vedrørende transaktionen multipliceret med antallet af enheder i det underliggende instrument vedrørende transaktionen.

Institutterne anvender den notionelle værdi som den justerede notionelle værdi, når en transaktion, der er fordelt til kategorien for aktierisiko eller råvarerisiko, kontraktligt udtrykkes som en notionel værdi og ikke som antallet af enheder i det underliggende instrument.

2. Institutterne fastlægger den notionelle værdi af eller antallet af enheder i det underliggende instrument med henblik på at beregne den justerede notionelle værdi af en transaktion, jf. stk. 1, på følgende måde:

a) hvis den notionelle værdi af eller antallet af enheder i det underliggende instrument vedrørende en transaktion først fastsættes på dens kontraktlige forfaldstidspunkt:

i) for bestemmende notionelle værdier af eller antal enheder i det underliggende instrument er den notionelle værdi det vægtede gennemsnit af alle bestemmende elementer af notionelle værdier af eller antal enheder i det underliggende instrument indtil transaktionens kontraktlige forfaldstidspunkt, hvor vægten er den del af perioden, hvor hvert element af den notionelle værdi finder anvendelse

ii) for stokastiske notionelle værdier af og antal enheder i det underliggende instrument er den notionelle værdi den værdi, der fås ved at fastsætte den aktuelle markedsværdi i formlen for beregning af de fremtidige markedsværdier

b) for binære og digitale optioner er den notionelle værdi den største værdi af de mulige tilstande for optionens afkast ved optionens udløb.

Hvis en mulig tilstand for optionens afkast er stokastisk, anvender instituttet, uanset første afsnit, den metode, der er beskrevet i litra a), nr. ii), til at fastsætte værdien af den notionelle værdi

c) for kontrakter, der indebærer flere udvekslinger af den notionelle værdi, multipliceres den notionelle værdi med antallet af resterede betalinger, der mangler at blive effektueret ifølge kontrakterne

d) for kontrakter, der indebærer multiplikation af pengestrømsbetalinger eller multiplikation af kontraktens underliggende, justeres den notionelle værdi af instituttet, så der tages hensyn til multiplikationens virkninger på disse kontrakters risikostruktur.

3. Institutterne konverterer en transaktions justerede notionelle værdi til deres indberetningsvaluta til den gældende spotkurs, hvis den justerede notionelle værdi beregnes i henhold til denne artikel ud fra en kontraktlig notionel værdi af eller en markedspris på antallet af enheder i det underliggende instrument angivet i en anden valuta.

Artikel 279c
Løbetidsfaktor

1. Institutterne beregner løbetidsfaktoren ("MF") på følgende måde:

a) For transaktioner, der indgår i nettinggrupper som omhandlet i artikel 275, stk. 1, anvender institutterne følgende formel:

$$MF = \sqrt{min\{max\{M, 10/OneBusinessYear\}, 1\}}$$

hvor:

M = transaktionens restløbetid, som er lig med det tidsrum, der medgår til at opfylde alle kontraktlige forpligtelser i forbindelse med transaktionen. Enhver optionalitet i en derivatkontrakt anses i den henseende for en kontraktlig forpligtelse. Restløbetiden udtrykkes i år ved hjælp af den relevante bankdagskonvention.

Hvis en transaktion har en anden derivatkontrakt som underliggende instrument, der kan give anledning til yderligere kontraktlige forpligtelser ud over de kontraktlige forpligtelser, der følger af transaktionen, er restløbetiden for transaktionen det tidsrum, der medgår til at opfylde alle kontraktlige forpligtelser i forbindelse med det underliggende instrument.

OneBusinessYear = et år udtrykt i bankdage ved hjælp af den relevante bankdagskonvention.

b) For transaktioner, der indgår i nettinggrupper, jf. artikel 275, stk. 2 og 3, defineres løbetidsfaktoren som:

$$MF = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{MPOR}{OneBusinessYear}}$$

hvor:

MPOR = margenrisikoperioden for nettinggruppen fastsat i henhold til artikel 285, stk. 2-5.

Når margenrisikoperioden fastsættes for transaktioner mellem en kunde og et clearingmedlem, erstatter et institut, der fungerer som kunde eller clearingmedlem, den minimumsperiode, der er fastsat i artikel 285, stk. 2, litra b), med fem bankdage.

2. Med henblik på stk. 1 er restløbetiden lig med tidsrummet indtil den næste justeringsdato for transaktioner, der er sammensat til at udligne udestående eksponering efter de angivne betalingsdatoer, og hvor vilkårene justeres, således at kontraktens markedsværdi er nul på disse angivne betalingsdatoer.

Artikel 280
Tilsynsfaktorkoefficient for risikoafdækningsgrupper

Med henblik på at beregne tillægget for en risikoafdækningsgruppe som omhandlet i artikel 280a-280f er tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgrupper "ϵ" fastsat til følgende:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 & \text{for the hedging sets established in accordance with Article 275(1)} \\ 5 & \text{for the hedging sets established in accordance with point (a) of Article 275(2)} \\ 0.5 & \text{for the hedging sets established in accordance with point (b) of Article 275(2)} \end{cases}$$

Artikel 280a
Tillæg for kategorien for renterisiko

1. Med henblik artikel 278 beregner institutterne tillægget for kategorien for renterisiko for en given nettinggruppe på følgende måde:

$$AddOn^{IR} = \sum_{j} AddOn_{j}^{IR}$$

hvor:

j = indekset for alle de renterisikoafdækningsgrupper, der er etableret i henhold til artikel 277a, stk. 1, litra a), og artikel 277a, stk. 2, for nettinggruppen

$AddOn^{IR}_{j}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen *"j"* i kategorien for renterisiko beregnet i overensstemmelse med stk. 2.

2. Tillægget for risikoafdækningsgruppen *"j"* i kategorien for renterisiko beregnes på

følgende måde:

$$AddOn_j^{IR} = \epsilon_j * SF^{IR} * EffNot_j^{IR}$$

hvor:

ϵ_j = tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgruppen *"j"* fastsat i overensstemmelse med den gældende værdi, jf. artikel 280

SF^{IR} = tilsynsfaktoren for kategorien for renterisiko med en værdi svarende til 0,5 %

$EffNot^{IR}_j$ = den faktiske notionelle værdi af risikoafdækningsgruppen *"j"* beregnet i overensstemmelse med stk. 3 og 4.

3. Med henblik på at beregne den faktiske notionelle værdi af risikoafdækningsgruppen *"j"* placerer institutterne først hver transaktion i risikoafdækningsgruppen i den relevante kurv i tabel 2. Dette gøres på grundlag af slutdatoen for hver transaktion som fastsat i henhold til artikel 279b, stk. 1, litra a):

Tabel 2

Kurv	Udløbsdato (i år)
1	>0 og <=1
2	>1 og <= 5
3	> 5

Institutterne beregner derefter den faktiske notionelle værdi af risikoafdækningsgruppen "j" efter følgende formel:

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{\left[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1.4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1.4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0.6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

hvor:

l = indekset for risikopositionen

$D_{j,k}$ = den faktiske notionelle værdi af kurven "k" i risikoafdækningsgruppen "j" beregnet på følgende måde:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in Bucket\ k} RiskPosition_l$$

Artikel 280b
Tillæg for kategorien for valutakursrisiko

1. Med henblik artikel 278 beregnes tillægget for kategorien for valutakursrisiko for en given nettinggruppe på følgende måde:

$$AddOn^{FX} = \sum_{j} AddOn_j^{FX}$$

hvor:

j = indekset for de valutakursrisikoafdækningsgrupper, der er etableret i henhold til artikel 277a, stk. 1, litra b), og artikel 277a, stk. 2, for nettinggruppen

$AddOn^{FX}_j$ = = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for valutarisiko beregnet i overensstemmelse med stk. 2.

2. Tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for valutakursrisiko beregnes på følgende måde:

$$AddOn_j^{FX} = \epsilon_j \cdot SF^{FX} \cdot \left|EffNot_j^{FX}\right|$$

hvor:

ϵ_j = tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgruppen "j" beregnet i overensstemmelse med artikel 280

SF^{FX} = tilsynsfaktoren for kategorien for valutakursrisiko med en værdi svarende til 4 %

$EffNot^{IR}_j$ = den faktiske notionelle værdi af risikoafdækningsgruppen "j" beregnet på følgende måde:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in Hedging\ \ set\ j} RiskPosition_l$$

Artikel 280c
Tillæg for kategorien for kreditrisiko

1. Med henblik på stk. 2 etablerer institutterne de relevante kreditreferenceenheder for nettinggruppen i overensstemmelse med følgende:

   a) Der skal være én kreditreferenceenhed for hver udsteder af et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en single name-transaktion, der er placeret i kategorien for kreditrisiko. Single name-transaktioner tildeles kun den samme kreditreferenceenhed, hvis disse transaktioners underliggende referencegældsinstrument er udstedt af den samme udsteder.

   b) Der skal være én kreditreferenceenhed for hver gruppe af

referencegældsinstrumenter eller single name-kreditderivater, som ligger til grund for en multi name-transaktion, der er placeret i kategorien for kreditrisiko. Multi name-transaktioner tildeles kun den samme kreditreferenceenhed, hvis gruppen af underliggende referencegældsinstrumenter eller single name-kreditderivater vedrørende disse transaktioner består af de samme dele.

2. Med henblik artikel 278 beregner institutterne tillægget for kategorien for kreditrisiko for en given nettinggruppe på følgende måde:

$$AddOn^{Credit} = \sum_{j} AddOn_j^{Credit}$$

hvor:

j = indekset for alle de kreditrisikoafdækningsgrupper, der er etableret i henhold til artikel 277a, stk. 1, litra a), og artikel 277a, stk. 2, for nettinggruppen

$AddOn^{Credit}_j$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for kreditrisiko beregnet i overensstemmelse med stk. 2.

3. Institutterne beregner tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for kreditrisiko på følgende måde:

$$AddOn_j^{Credit} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Credit} \cdot AddOn(Entity_j)\right)^2 + \sum_j \left(1 - \left(\rho_j^{Credit}\right)^2\right) \cdot \left(AddOn(Entity_j)\right)^2}$$

hvor:

j = indekset for kreditreferenceenhederne for nettinggruppen, der er etableret i overensstemmelse med stk. 1

ϵ_j = tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgruppen "j" beregnet i overensstemmelse med artikel 280, stk. 3

$AddOn(Entity_j)$ = tillægget for kreditreferenceenheden "j" beregnet i overensstemmelse med stk. 4

ρ_j^{Credit} = korrelationsfaktoren for enheden "j". Når kreditreferenceenheden "j" er blevet etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra a), er ρ_j^{Credit} = 50 %. Når kreditreferenceenheden "j" er blevet etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra b), er ρ_j^{Credit} = 80 %.

4. Institutterne beregner tillægget for kreditreferenceenheden "j" på følgende måde:

$$AddOn(Entity_j) = EffNot_j^{Credit}$$

hvor:

$EffNot^{Credit}_{j}$ = den faktiske notionelle værdi af kreditreferenceenheden "j" beregnet på følgende måde:

$$EffNot_j^{Credit} = \sum_{l \in Credit\ reference\ \ entity\ j} SF_{j,l}^{Credit} \cdot RiskPosition_l$$

hvor:

l = indekset for risikopositionen

$SF_{j,l}^{Credit}$ = den tilsynsfaktor, der finder anvendelse på kreditreferenceenheden "j" beregnet i overensstemmelse med stk. 5.

5. Med henblik på stk. 4 beregner institutterne den tilsynsfaktor, der finder anvendelse på kreditreferenceenheden "j", på følgende måde:

a) For kreditreferenceenheden "j", der er etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra a), fordeles $SF_{j,l}^{Credit}$ til en af de seks tilsynsfaktorer, som er anført i denne artikels tabel 3, på grundlag af en ekstern kreditvurdering fra et udpeget ECAI af den tilsvarende individuelle udsteder. For en individuel udsteder, for hvilken der ikke foreligger en kreditvurdering foretaget af et udpeget ECAI, gælder følgende:

i) et institut, der benytter metoden omhandlet i afsnit II, kapitel 3, fordeler den interne vurdering af den individuelle udsteder til en af de eksterne kreditvurderinger

ii) et institut, der benytter metoden omhandlet i afsnit II, kapitel 2, tildeler $SF_{j,l}^{Credit}$ = 0,54 % til denne kreditreferenceenhed. Hvis et institut anvender artikel 128 til at risikovægte modpartskreditrisikoeksponeringer mod denne individuelle udsteder, tildeles $SF_{j,l}^{Credit}$ = 1,6 %.

b) For kreditreferenceenheder "j", der er etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra b):

i) hvis en position "l", der er tildelt kreditreferenceenheden "j", er et kreditindeks, som er noteret på en anerkendt børs, fordeles $SF_{j,l}^{Credit}$ til en af de to tilsynsfaktorer anført i denne artikels tabel 4 baseret på den dominerende kreditkvalitet i de enkelte dele

ii) hvis en position "l", der er tildelt kreditreferenceenheden "j", ikke er omhandlet i nr. i) i dette litra, er $SF_{j,l}^{Credit}$ det vægtede gennemsnit af tilsynsfaktorerne fordelt til hver del i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i litra a) i dette stykke, såfremt vægtene er defineret ved andelen af notionelle dele i denne position.

Tabel 3

Kreditkvalitetstrin	Tilsynsfaktor for single name-transaktioner
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabel 4

Dominerende kreditkvalitet	Tilsynsfaktor for noterede indekser
"Investment grade"	0,38 %
Ikke "investment grade"	1,06 %

Artikel 280d
Tillæg for kategorien for aktierisiko

1. Med henblik på stk. 2 etablerer institutterne de relevante aktiereferenceenheder for nettinggruppen i overensstemmelse med følgende:

a) Der skal være én aktiereferenceenhed for hver udsteder af et referenceaktieinstrument, som ligger til grund for en single name-transaktion, der er placeret i kategorien for aktierisiko. Single name-transaktioner tildeles kun den samme aktiereferenceenhed, hvis disse transaktioners underliggende referenceaktieinstrument er udstedt af den samme udsteder.

b) Der skal være én aktiereferenceenhed for hver gruppe af referenceaktieinstrumenter eller single name-aktiederivater, som ligger til grund for en multi name-transaktion, der er placeret i kategorien for aktierisiko. Multi name-transaktioner tildeles kun den samme aktiereferenceenhed, hvis gruppen af underliggende referenceaktieinstrumenter eller single name-aktiederivater vedrørende disse

transaktioner består af de samme dele.

2. Med henblik på artikel 278 beregner institutterne for en given nettinggruppe tillægget for kategorien for aktierisiko på følgende måde:

$$AddOn^{Equity} = \sum_{j} AddOn_{j}^{Equity}$$

hvor:

j = indekset for alle de kreditrisikoafdækningsgrupper, der er etableret i henhold til artikel 277a, stk. 1, litra d), og artikel 277a, stk. 2, for nettinggruppen

$AddOn^{Equity}_{j}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for kreditrisiko beregnet i overensstemmelse med stk. 3.

3. Institutterne beregner tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for aktierisiko på følgende måde:

$$AddOn_{j}^{Equity} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_{j} \rho_{j}^{Equity} \cdot AddOn\left(Entity_j\right)\right)^2 + \sum_{j}\left(1 - \left(\rho_{j}^{Equity}\right)^2\right) \cdot \left(AddOn\left(Entity_j\right)\right)^2}$$

hvor:

j = indekset for aktiereferenceenhederne for nettinggruppen, der er etableret i overensstemmelse med stk. 1

ϵ_j = tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgruppen "j" beregnet i henhold til artikel 280

$AddOn(Entity_j)$ = tillægget for aktiereferenceenheden *"j"* beregnet i overensstemmelse med stk. 4

ρ_j^{Equity} = korrelationsfaktoren for enheden *"j"*. Når aktiereferenceenheden *j* er blevet etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra a), er ρ_j^{Equity} =50 %. Når aktiereferenceenheden *j* er blevet etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra b), er ρ_j^{Equity} =80 %.

4. Institutterne beregner tillægget for aktiereferenceenheden "j" på følgende måde:

$$AddOn\left(Entity_j\right) = SF_{j}^{Equity} \cdot EffNot_{j}^{Equity}$$

hvor:

SF_j^{Equity} = den tilsynsfaktor, der finder anvendelse på aktiereferenceenheden *"j"*. Når aktiereferenceenheden *"j"* er blevet etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra a), er SF_j^{Equity} = 32 %. Når aktiereferenceenheden

"j" er blevet etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra b), er $SF_j^{Equity} = 20\ \%$.

$EffNot^{Equity}_j$ = den faktiske notionelle værdi af aktiereferenceenheden *"j"* beregnet på følgende måde:

$$EffNot_j^{Equity} = \sum_{l \in Equity\ \ reference\ \ entity\ \ j} RiskPosition_l$$

Artikel 280e
Tillæg for kategorien for råvarerisiko

1. Med henblik artikel 278 beregner institutterne tillægget for kategorien for råvarerisiko for en given nettinggruppe på følgende måde:

$$AddOn^{Com} = \sum_j AddOn_j^{Com}$$

j = indekset for de råvarerisikoafdækningsgrupper, der er etableret i henhold til artikel 277a, stk. 1, litra e), og artikel 277a, stk. 2, for nettinggruppen

$AddOn^{Com}_j$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for råvarerisiko beregnet i overensstemmelse med stk. 4.

2. Med henblik på at beregne tillægget for en råvarerisikoafdækningsgruppe for en given nettinggruppe i overensstemmelse med stk. 4, etablerer institutterne de relevante råvarereferencetyper for hver risikoafdækningsgruppe. Råvarederivattransaktioner tildeles kun den samme råvarereferenceenhed, hvis disse transaktioners underliggende råvareinstrument er udstedt af den samme udsteder.

3. Uanset stk. 2 kan kompetente myndigheder kræve, at et institut, som har store og koncentrerede porteføljer af råvarederivater, tager andre karakteristika end karakteren af det underliggende råvareinstrument i betragtning, når råvarereferencetyperne for en råvarerisikoafdækningsgruppe etableres i overensstemmelse med stk. 2.

   EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på i yderligere detaljer at præcisere, hvad der forstås ved store og koncentrerede porteføljer af råvarederivater som omhandlet i første afsnit.

   EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [15 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Institutterne beregner tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for

råvarerisiko på følgende måde:

$$AddOn_j^{Com} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\rho^{Com} \cdot \sum_k AddOn\left(Type_k^j\right)\right)^2 + (1 - (\rho^{Com})^2) \cdot \sum_k \left(AddOn\left(Type_k^j\right)\right)^2}$$

hvor:

k = indekset for råvarereferencetyperne for nettinggruppen, der er etableret i overensstemmelse med stk. 2

ϵ_j = tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgruppen "j" beregnet i overensstemmelse med artikel 280

$AddOn(Type_j^k)$ = tillægget for råvarereferencetypen *"k"* beregnet i overensstemmelse med stk. 5

ρ^{Com} = korrelationsfaktoren for kategorien for råvarerisiko med en værdi svarende til 40 %

5. Institutterne beregner tillægget for råvarereferencetypen "k" på følgende måde:

$$AddOn\left(Type_k^j\right) = SF_k^{Com} * EffNot_k^{Com}$$

hvor:

SF_k^{Com} = den tilsynsfaktor, der finder anvendelse på råvarereferencetypen *"k"*.

Når råvarereferencetypen "k" svarer til transaktioner tildelt den risikoafdækningsgruppe, der er omhandlet i artikel 277b, stk. 1, litra e), nr. i), er SF_k^{Com} = 40 %, ellers er SF_k^{Com} = 18 %.

$EffNot^{Com}_k$ = den faktiske notionelle værdi af råvarereferencetypen "k" beregnet på følgende måde:

$$EffNot_k^{Com} = \sum_{l \in Commodity\ \ reference\ \ type\ \ k} RiskPosition_l$$

Artikel 280f
Tillæg for kategorien for andre risici

1. Med henblik artikel 278 beregner institutterne tillægget for kategorien for andre risici for en given nettinggruppe på følgende måde:

$$AddOn^{Other} = \sum_j AddOn_j^{Other}$$

hvor:

j = indekset for de andre kreditrisikoafdækningsgrupper, der er etableret i henhold til artikel 277a, stk. 1, litra f), og artikel 277a, stk. 2, for nettinggruppen

$AddOn^{Other}_{j}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for andre risici beregnet i overensstemmelse med stk. 2.

2. Institutterne beregner tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for andre risici på følgende måde:

$$AddOn_j^{Other} = \epsilon_j * SF^{Other} * \left|EffNot_j^{Other}\right|$$

hvor:

ϵ_j = tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgruppen "j" beregnet i overensstemmelse med artikel 280

SF^{Other} = tilsynsfaktoren for kategorien for andre risici med en værdi svarende til 8 %

$EffNot^{Other}_{j}$ = den faktiske notionelle værdi af risikoafdækningsgruppen "j" beregnet på følgende måde:

$$EffNot_j^{Other} = \sum_{l \in Hedging\ \ set\ j} RiskPosition_l$$

".

66) Tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 4, affattes således:

"AFDELING 4
FORENKLET STANDARDMETODE FOR MODPARTSKREDITRISIKO

Artikel 281
Beregning af eksponeringsværdien

1. Instituttet beregner en fælles eksponeringsværdi på nettinggruppeniveau i overensstemmelse med afdeling 3 i dette kapitel, jf. dog stk. 2.
2. Eksponeringsværdien af en nettinggruppe beregnes i overensstemmelse med følgende krav:
   a) institutterne må ikke anvende behandlingen omhandlet i artikel 274, stk. 6
   b) uanset artikel 275, stk. 1, anvender institutterne følgende:

For nettinggrupper, der ikke er omhandlet i artikel 275, stk. 2, beregner institutterne genanskaffelsesomkostningerne efter følgende formel:

$$RC = max\{CMV, 0\}$$

c) uanset artikel 275, stk. 2, anvender institutterne følgende:

For nettinggrupper af transaktioner, som handles på en anerkendt børs, nettinggrupper af transaktioner, der cleares centralt af en central modpart, som er indrømmet tilladelse i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012 eller er anerkendt i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller nettinggrupper af transaktioner, for hvilke sikkerhed udveksles bilateralt med modparten i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, beregner institutterne genanskaffelsesomkostningerne efter følgende formel:

$$RC = TH + MTA$$

hvor:

TH = den margentærskelværdi, der gælder for nettinggruppen i henhold til margenaftalen, under hvilken instituttet ikke kan kræve sikkerhedsstillelse

MTA = det mindste overførselsbeløb, der finder anvendelse på nettinggruppen i henhold til margenaftalen.

d) uanset artikel 275, stk. 3, anvender institutterne følgende:

For nettinggrupper, der er omfattet af en margenaftale, som gælder for flere nettinggrupper, beregner institutterne genanskaffelsesomkostningerne som summen af genanskaffelsesomkostningerne for hver enkelt nettinggruppe beregnet i overensstemmelse med stk. 1, som om de ikke var omfattet af en margenaftale.

e) alle risikoafdækningsgrupper skal etableret i henhold til artikel 277a, stk. 1

f) institutterne benytter værdien 1 som multiplikator i formlen til beregning af den potentielle fremtidige eksponering i artikel 278, stk. 1, på følgende måde:

$$PFE = \sum_{a} Addon^{(a)}$$

g) uanset artikel 279a, stk. 1, anvender institutterne følgende:

For alle transaktioner beregner institutterne tilsynsdelta på følgende måde:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ where the transaction is a long position in the primary risk driver} \\ -1 \text{ where the transaction is a short position in the primary risk driver} \end{cases}$$

h) den formel, der anvendes til at beregne faktoren for tilsynsvarighed i artikel 279b, stk. 1, litra a), læses på følgende måde:

$$supervisory\ duration\ factor = E - S$$

i) løbetidsfaktoren omhandlet i artikel 279c, stk. 1, beregnes på følgende måde:

iii) a) for transaktioner i nettinggrupper omhandlet i artikel 275, stk. 1, MF = 1

b) for transaktioner i nettinggrupper omhandlet i artikel 275, stk. 2 og 3, MF = 0,42

j) den formel, der anvendes til at beregne den faktiske notionelle værdi af risikoafdækningsgruppen "j" i artikel 280a, stk. 3, læses på følgende måde:

$$EffNot_j^{IR} = \left|D_{j,1}\right| + \left|D_{j,2}\right| + \left|D_{j,3}\right|$$

k) den formel, der anvendes til at beregne tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for kreditrisiko i artikel 280c, stk. 3, læses på følgende måde:

$$AddOn_j^{Credit} = \sum_j \left|AddOn\left(Entity_j\right)\right|;$$

l) den formel, der anvendes til at beregne tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for aktierisiko i artikel 280d, stk. 3, læses på følgende måde:

$$AddOn_j^{Equity} = \sum_j \left|AddOn\left(Entity_j\right)\right|$$

m) den formel, der anvendes til at beregne tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for råvarerisiko i artikel 280e, stk. 3, læses på følgende måde:

$$AddOn_j^{Com} = \sum_j \left|AddOn\left(Type_k^j\right)\right|$$

".

67) Tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 5, affattes således:

"AFDELING 5
DEN OPRINDELIGE EKSPONERINGSMETODE

Artikel 282
Beregning af eksponeringsværdien

1. Institutterne kan beregne en fælles eksponeringsværdi for alle transaktioner omfattet af en kontraktlig nettingaftale, såfremt alle betingelserne i artikel 274, stk. 1, er opfyldt. Ellers beregner institutterne en særskilt eksponeringsværdi for hver transaktion, der behandles som sin egen nettinggruppe.
2. Eksponeringsværdien af en nettinggruppe eller transaktion er produktet af 1,4 gange summen af de aktuelle genanskaffelsesomkostninger og den potentielle fremtidige eksponering.
3. De aktuelle genanskaffelsesomkostninger omhandlet i stk. 2 fastsættes på følgende

måde:

a) For nettinggrupper af transaktioner, som handles på en anerkendt børs, nettinggrupper af transaktioner, der cleares centralt af en central modpart, som er indrømmet tilladelse i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012 eller er anerkendt i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller nettinggrupper af transaktioner, for hvilke sikkerhed udveksles bilateralt med modparten i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, beregner institutterne de aktuelle genanskaffelsesomkostninger omhandlet i stk. 2 efter følgende formel:

$$RC = TH + MTA$$

hvor:

TH = den margentærskelværdi, der gælder for nettinggruppen i henhold til margenaftalen, under hvilken instituttet ikke kan kræve sikkerhedsstillelse

MTA = det mindste overførselsbeløb, der finder anvendelse på nettinggruppen i henhold til margenaftalen

b) For alle andre nettinggrupper eller individuelle transaktioner beregner institutterne aktuelle genanskaffelsesomkostninger omhandlet i stk. 2 på følgende måde:

$$RC = max\{CMV, 0\}$$

For at beregne de aktuelle genanskaffelsesomkostninger ajourfører institutterne de aktuelle markedsværdier mindst hver måned.

4. Institutterne beregner den potentielle fremtidige eksponering omhandlet i stk. 2 på følgende måde:

a) en nettinggruppes potentielle fremtidige eksponering er summen af den potentielle fremtidige eksponering for alle transaktioner i nettinggruppen beregnet i overensstemmelse med litra b)

b) den potentielle fremtidige eksponering for en enkelt transaktion er dens notionelle værdi multipliceret med:

i) produktet af 0,5 % multipliceret med transaktionens restløbetid i forbindelse med rentekontrakter

ii) 4 % i forbindelse med valutakontrakter

iii) 18 % i forbindelse med guldkontrakter

c) den notionelle værdi omhandlet i litra b) fastsættes i overensstemmelse med artikel 279b, stk. 1, litra a) og b), eller artikel 279b, stk. 2 og 3

d) nettinggruppers potentielle fremtidige eksponering omhandlet i stk. 3, litra a), multipliceres med 0,42.

Med henblik på at beregne den potentielle fremtidige eksponering i forbindelse med rentekontrakter i overensstemmelse med litra b), nr. ii), kan et institut vælge at anvende den oprindelige løbetid i stedet for kontrakternes restløbetid."

68) Artikel 283, stk. 4, affattes således:

"4. For alle transaktioner med OTC-derivater og terminsforretninger, som et institut ikke har modtaget tilladelse i henhold til stk. 1 til at anvende metoden med interne modeller på, anvender instituttet metoderne i afdeling 3 eller 5. Disse metoder kan permanent anvendes sideløbende inden for en koncern."

69) Artikel 298 affattes således:

"Artikel 298
Virkninger af godkendelse af aftaler om netting som risikoreducerende

For så vidt angår afdeling 3 til 6 anerkendes netting som fastlagt heri."

70) I artikel 299, stk. 2, udgår litra a).

71) Artikel 300 ændres således:

a) Indledningen affattes således:

"I denne afdeling og syvende del forstås ved:".

b) Som nr. 5)-11) indsættes:

"5) "kontanttransaktioner": transaktioner i kontanter, gældsinstrumenter og aktier samt spotvaluta- og spotråvaretransaktioner, idet genkøbstransaktioner og transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer ikke er kontanttransaktioner

6) "indirekte clearingordning": en ordning, der opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012

7) "kundestruktur med flere niveauer": en indirekte clearingordning, hvor clearingtjenester ydes til et institut af en enhed, som ikke er et clearingmedlem, men som selv er kunde hos et clearingmedlem eller hos en kunde på højere niveau

8) "kunde på højere niveau": den enhed, der yder clearingtjenester til en kunde på lavere niveau

9) "kunde på lavere niveau": den enhed, der får adgang til en CCP's tjenester gennem en kunde på højere niveau

10) "ikkeindbetalt bidrag til misligholdelsesfond": et bidrag, som et institut, der

fungerer som clearingmedlem, ved kontrakt har forpligtet sig til at yde til en CCP, efter at CCP'en har opbrugt misligholdelsesfonden til at dække tab, der er opstået som følge af en eller flere af dens clearingmedlemmers misligholdelse

11) "fuldt garanteret udlåns- eller indskudstransaktion": en pengemarkedstransaktion med fuld sikkerhedsstillelse, hvor to modparter udveksler indskud, og en CCP stiller sig mellem dem for at sikre, at disse modparters betalingsforpligtelser opfyldes."

72) Artikel 301 affattes således:

"Artikel 301
Anvendelsesområde

1. Denne afdeling finder anvendelse på følgende kontrakter og transaktioner, forudsat at de er udestående eksponeringer med en CCP:

   a) de kontrakter, der er opført i bilag II, og kreditderivater

   b) værdipapirfinansieringstransaktioner og fuldt garanterede udlåns- eller indskudstransaktioner

   c) terminsforretninger.

   Denne afdeling finder ikke anvendelse på eksponeringer, der følger af afvikling af kontanttransaktioner. Institutterne anvender behandlingen specificeret i afsnit V i denne del på handelseksponeringer, der følger af disse transaktioner, og en risikovægt på 0 % på bidrag til misligholdelsesfonde, som kun dækker disse transaktioner. Institutterne anvender behandlingen specificeret i artikel 307 på bidrag til misligholdelsesfonde, som dækker kontrakter anført i første afsnit ud over kontanttransaktioner.

2. I denne afdeling finder følgende anvendelse:

   a) initialmargen omfatter ikke bidrag til en CCP vedrørende gensidige tabsdelingsordninger

   b) initialmargen omfatter sikkerhedsstillelse fra et institut, der fungerer som clearingmedlem, eller fra en kunde ud over det minimumsbeløb, der kræves af henholdsvis CCP'en eller det institut, der fungerer som clearingmedlem, såfremt CCP'en eller det institut, der fungerer som clearingmedlem, i givet fald kan forhindre, at det institut, der fungerer som clearingmedlem, eller kunden i at trække sådan overskydende sikkerhed tilbage

   c) hvis en CCP anvender initialmargen til at gensidiggøre tab blandt dens clearingmedlemmer, behandler institutter, der fungerer som clearingmedlemmer, denne initialmargen som et bidrag til misligholdelsesfonde."

73) Artikel 302, stk. 2, affattes således:

"2. Institutterne vurderer gennem passende scenarieanalyser og stresstest, om kapitalgrundlaget sammenholdt med eksponeringer mod en CCP, herunder potentiel fremtidig eller betinget krediteksponering eller eksponeringer fra misligholdelsesfonde, hvor instituttet fungerer som clearingmedlem, eksponeringer, der følger af kontrakter som fastsat i artikel 304, på passende vis vedrører de risici, der er forbundet med disse eksponeringer."

74) Artikel 303 affattes således:

"Artikel 303
Behandling af clearingmedlemmers eksponeringer mod CCP'er

1. Et institut, der fungerer som clearingmedlem, enten til egne formål eller som finansielt mellemled mellem en kunde og en CCP, beregner kapitalgrundlagskravene i relation til dets eksponeringer mod en CCP på følgende måde:

a) det anvender behandlingen beskrevet i artikel 306 på dets handelseksponeringer mod CCP'en

b) det anvender behandlingen beskrevet i artikel 307 på dets bidrag til misligholdelsesfonden i forbindelse med CCP'en.

2. Med henblik på stk. 1 kan summen af et instituts kapitalgrundlagskrav i relation til dets eksponeringer mod en QCCP som følge af handelseksponeringer og bidrag til misligholdelsesfonde ikke overstige summen af de kapitalgrundlagskrav, der ville finde anvendelse på de samme eksponeringer, hvis CCP'en var en ikkekvalificerende CCP."

75) Artikel 304 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Et institut, der fungerer som clearingmedlem og i den kapacitet fungerer som finansielt mellemled mellem en kunde og en CCP, beregner kapitalgrundlagskravene for dets CCP-relaterede transaktioner med kunden i overensstemmelse med afdeling 1-8 i dette kapitel, med afdeling 4 i kapitel 4 i dette afsnit og med afsnit VI i denne del, hvis det er relevant."

b) Stk. 3, 4 og 5 affattes således:

"3. Hvis et institut, der fungerer som clearingmedlem, anvender metoderne omhandlet i afdeling 3 eller 6 i dette kapitel til at beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende dets eksponeringer, finder følgende anvendelse:

a) uanset artikel 285, stk. 2, kan instituttet anvende en margenrisikoperiode på mindst fem bankdage i forbindelse med dets eksponeringer mod en kunde

b) instituttet anvender en margenrisikoperiode på mindst ti bankdage i forbindelse med dets eksponeringer mod en CCP

c) uanset artikel 285, stk. 3, kan instituttet, såfremt en nettinggruppe, som indgår i beregningen, opfylder betingelserne i litra a) i nævnte stykke, tilsidesætte den grænse, der er fastsat i nævnte litra, såfremt nettinggruppen ikke opfylder betingelsen i litra b) i nævnte stykke og ikke indeholder omtvistede handler

d) hvis en CCP fastholder en variationsmargen mod en transaktion, og instituttets sikkerhed ikke er beskyttet mod CCP'ens insolvens, anvender instituttet en margenrisikoperiode, som er den korteste af ét år og transaktionens restløbetid, dog mindst ti bankdage.

4. Uanset artikel 281, stk. 2, litra h), kan et institut, der fungerer som clearingmedlem og anvender den metode, der er omhandlet i afdeling 4 i dette kapitel til at beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende dets eksponeringer mod en kunde, anvende en løbetidsfaktor på 0,21 i denne beregning.

5. Uanset artikel 282, stk. 4, litra d), kan et institut, der fungerer som clearingmedlem og anvender den metode, der er omhandlet i afdeling 5 i dette kapitel til at beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende dets eksponeringer mod en kunde, anvende en løbetidsfaktor på 0,21 i denne beregning."

c) Som stk. 6 og 7 indsættes:

"6. Et institut, der fungerer som clearingmedlem, kan anvende den reducerede eksponering på misligholdelsestidspunktet, der følger af beregningerne i stk. 3, 4 og 5, med henblik på at beregne dets kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisikoen i overensstemmelse med afsnit VI.

7. Et institut, der fungerer som et clearingmedlem, der modtager sikkerhed fra en kunde for en CCP-relateret transaktion og videregiver sikkerheden til CCP'en, kan bogføre denne sikkerhed med henblik på at reducere sin eksponering mod denne kunde i forbindelse med den pågældende CCP-relaterede transaktion.

For en kundestruktur med flere niveauer kan behandlingen beskrevet i første afsnit anvendes på hvert niveau i denne struktur."

76) Artikel 305 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Et institut, der er en kunde, beregner kapitalgrundlagskravene for dets CCP-relaterede transaktioner med sit clearingmedlem i overensstemmelse med afdeling 1-8 i dette kapitel, med afdeling 4 i kapitel 4 i dette afsnit og med afsnit VI i denne del, hvis det er relevant."

b) Stk. 2, litra c), affattes således:

"c) Kunden har gennemført en tilstrækkeligt grundig juridisk undersøgelse, som den har ajourført, og som dokumenterer, at de ordninger, der sikrer, at betingelsen i litra b) er opfyldt, er lovlige, gyldige, bindende og retskraftige i henhold til relevant

lovgivning i den relevante jurisdiktion eller de relevante jurisdiktioner."

c) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Et institut kan tage hensyn til tidligere klare overførsler af kundepositioner og af tilsvarende sikkerhed for en CCP og branchens eventuelle planer om at videreføre denne praksis, når instituttet vurderer, om den overholder betingelsen i litra b) i første afsnit."

d) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. Uanset denne artikels stk. 2 kan et institut, såfremt et institut, der er en kunde, ikke opfylder betingelsen i litra a) i nævnte stykke, fordi dette institut ikke er beskyttet mod tab i det tilfælde, at clearingmedlemmet og en anden af clearingmedlemmets kunder i fællesskab misligholder, men alle de andre betingelser i litra a) i nævnte stykke er opfyldt, beregne kapitalgrundlagskravene for sine handelseksponeringer i CCP-relaterede transaktioner med clearingmedlemmet i overensstemmelse med artikel 306 med forbehold af erstatning af 2 % risikovægt i artikel 306, stk. 1, litra a), med en risikovægt på 4 %.

4. I tilfælde af en kundestruktur med flere niveauer kan et institut, som er en kunde på lavere niveau, som får adgang til en CCP's tjenester gennem en kunde på højere niveau, kun anvende den behandling, der er beskrevet i stk. 2 eller 3, når betingelserne i hvert stykke er opfyldt på hvert niveau i denne struktur."

77) Artikel 306 ændres således:

a) Stk. 1, litra c), affattes således:

"c) når et institut fungerer som finansiel formidler mellem en kunde og en CCP, og betingelserne for den CCP-relaterede transaktion foreskriver, at instituttet ikke er forpligtet til at yde godtgørelse til kunden for tab, der skyldes ændringer i værdien af transaktionen, i tilfælde af at CCP'en misligholder sine forpligtelser, kan det sætte eksponeringsværdien af handelseksponeringen mod CCP'en, der svarer til den CCP-relaterede transaktion, til nul."

b) I stk. 1 tilføjes følgende som litra d):

"d) når et institut fungerer som finansiel formidler mellem en kunde og en CCP, og betingelserne for den CCP-relaterede transaktion foreskriver, at instituttet er forpligtet til at yde godtgørelse til kunden for tab, der skyldes ændringer i værdien af transaktionen, i tilfælde af at CCP'en misligholder sine forpligtelser, anvender det behandlingen i litra a) eller b) på den handelseksponering mod CCP'en, der svarer til den CCP-relaterede transaktion."

c) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Uanset stk. 1 kan instituttet, når aktiver posteret som sikkerhedsstillelse til en CCP eller et clearingmedlem er konkursbeskyttede i tilfælde af, at CCP'en,

clearingmedlemmet eller et eller flere af clearingmedlemmets andre kunder bliver insolvente, tildele modpartskreditrisikoeksponeringer for nævnte aktiver en eksponeringsværdi på nul.

3. Et institut beregner værdien af handelseksponeringer mod en CCP i overensstemmelse med afdeling 1-8 i dette kapitel eller afdeling 4 i kapitel 4 i dette afsnit."

78) Artikel 307 affattes således:

"Artikel 307
Kapitalgrundlagskrav for bidrag til misligholdelsesfonden for en CCP

Et institut, der fungerer som clearingmedlem, skal anvende følgende behandling på de eksponeringer, som opstår i forbindelse med dets bidrag til misligholdelsesfonden for en CCP.

a) Det beregner kapitalgrundlagskravene for sine indbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 308.

b) Det beregner kapitalgrundlagskravene for sine indbetalte og ikkeindbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 309.

c) Det beregner kapitalgrundlagskravene for sine ikkeindbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 310."

79) Artikel 308 ændres således:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Instituttet beregner kapitalgrundlagskravet (K_i) til dækning af den eksponering, der opstår i forbindelse med det indbetalte bidrag (DF_i), som følger:

$$K_i = max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i\right\}$$

hvor:

i = indekset for clearingmedlemmet

K_{CCP} = QCCP'ens hypotetiske kapital meddelt instituttet af QCCP'en i henhold til artikel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012

DF_{CM} = summen af indbetalte bidrag fra alle QCCP'ens clearingmedlemmer meddelt instituttet af QCCP'en i henhold til artikel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012

DF_{CCP} = CCP'ens indbetalte finansielle ressourcer meddelt instituttet af CCP'en i henhold til artikel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012.

3. Med henblik på artikel 92, stk. 3, beregner instituttet de risikovægtede eksponeringer, der opstår i forbindelse med instituttets indbetalte bidrag til misligholdelsesfonden for en QCCP, som kapitalgrundlagskravet (K_{CMi}) fastsat i overensstemmelse med stk. 2 multipliceret med 12,5."

b) Stk. 4 og 5 udgår.

80) Artikel 309 affattes således:

"Artikel 309
Kapitalgrundlagskrav for indbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond og for ikkeindbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP

1. Et institut anvender følgende formel til at beregne kapitalgrundlagskravet (K) for de eksponeringer, der opstår i forbindelse med dets indbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond (DF) og fra ikkeindbetalte bidrag (UC) til en sådan CCP:

$$K = DF + UC.$$

2. Med henblik på artikel 92, stk. 3, beregner instituttet de risikovægtede eksponeringer, der opstår i forbindelse med instituttets indbetalte bidrag til misligholdelsesfonden for en ikkekvalificerende CCP, som kapitalgrundlagskravet (K) fastsat i overensstemmelse med stk. 1 multipliceret med 12,5."

81) Artikel 310 affattes således:

"Artikel 310
Kapitalgrundlagskrav for ikkeindbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond

Et institut anvender en risikovægt på 0 % på dets ikkeindbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond."

82) Artikel 311 affattes således:

"Artikel 311
Kapitalgrundlagskrav for eksponeringer for CCP'er, der ophører med at opfylde visse betingelser

3. Institutterne anvender den behandling, der er beskrevet i denne artikel, når de efter en offentlig meddelelse eller underretning fra den kompetente myndighed for en CCP, som institutterne anvender, eller fra CCP'en selv er blevet bekendt med, at CCP'en ikke længere vil opfylde betingelserne for tilladelse eller anerkendelse, alt efter tilfældet.
4. Når kun betingelsen i stk. 1 er opfyldt, skal institutterne senest tre måneder efter forekomsten af de omstændigheder, der er omhandlet i nævnte stykke, eller tidligere, hvis det kræves af de kompetente myndigheder for disse institutter, gøre følgende

med hensyn til deres eksponeringer mod denne CCP:

a) anvende behandlingen i artikel 306, stk. 1, litra b), på deres handelseksponeringer mod CCP'en

b) anvende behandlingen i artikel 309 på deres indbetalte bidrag til CCP'ens misligholdelsesfond og på deres ikkeindbetalte bidrag til CCP'en

c) behandle deres eksponeringer mod denne CCP, bortset fra eksponeringer anført i litra a) og c) i dette stykke, som eksponeringer mod et selskab i overensstemmelse med standardmetoden for kreditrisiko i kapitel 2 i dette afsnit."

83) Tredje del, afsnit IV, kapitel 1, affattes således:

"Kapitel 1
Almindelige bestemmelser

Artikel 325

Metoder til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici

1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici for alle positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisici eller råvarerisici, ved hjælp af følgende metoder:

a) fra [denne forordnings anvendelsesdato] standardmetoden beskrevet i kapitel 1a i dette afsnit

b) fra [denne forordnings anvendelsesdato] metoden for interne modeller, som er beskrevet i kapitel 1b i dette afsnit, for kun de positioner, der er tildelt handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelse fra de kompetente myndigheder til at anvende denne metode som omhandlet i artikel 325ba

c) efter [denne forordnings anvendelsesdato] kan kun institutter, der opfylder betingelserne fastsat i artikel 325a, stk. 1, anvende den forenklede standardmetode omhandlet i stk. 4 til at fastlægge deres kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici

d) indtil [denne forordnings anvendelsesdato] den forenklede metode for interne modeller, som er beskrevet i kapitel 5 i dette afsnit, for de risikokategorier, for hvilke instituttet har fået tilladelse i henhold til artikel 363 til at anvende denne metode. Efter [denne forordnings anvendelsesdato] anvender institutterne ikke længere den forenklede metode for interne modeller, som er beskrevet i kapitel 5, til at fastlægge kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici.

2. Kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko beregnet ved hjælp af den forenklede standardmetode omhandlet i stk. 1, litra c), er lig med summen af

følgende kapitalgrundlagskrav, alt efter tilfældet:

a) kapitalgrundlagskravene i relation til positionsrisici omhandlet i kapitel 2 i dette afsnit

b) kapitalgrundlagskravene i relation til valutakursrisici omhandlet i kapitel 3 i dette afsnit

c) kapitalgrundlagskravene i relation til råvarerisici omhandlet i kapitel 4 i dette afsnit.

3. Et institut må permanent anvende de metoder, der er beskrevet i stk. 1, litra a) og b), sideløbende inden for en koncern, såfremt kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici, som er beregnet efter den metode, som er beskrevet i litra a), ikke overstiger 90 % af de samlede kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici. Ellers skal instituttet anvende den metode, som er beskrevet i stk. 1, litra a), for alle de positioner, der er omfattet af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici.

4. Et institut må permanent anvende de metoder, der er beskrevet i stk. 1, litra c) og d), sideløbende inden for en koncern i henhold til artikel 363.

5. Et institut må ikke anvende de metoder, der er beskrevet i stk. 1, litra a) og b), i kombination med den metode, som er beskrevet i litra c).

6. Institutterne må ikke anvende den metode, som er beskrevet i stk. 1, litra b), for instrumenter i handelsbeholdningen, der er securitiseringspositioner eller positioner i korrelationshandelsporteføljen som defineret i artikel 104, stk. 7-9.

7. Med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisici ved hjælp af den avancerede metode, der er beskrevet i artikel 383, kan institutterne fortsat anvende metoden med den forenklede interne model, som er beskrevet i kapitel 5 i dette afsnit, efter den [denne forordnings anvendelsesdato], hvor institutterne skal ophøre med at anvende denne metode til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici.

8. EBA udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på i yderligere detaljer at præcisere, hvordan institutterne skal beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici for positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisici eller råvarerisici, i overensstemmelse med de metoder, der er beskrevet i stk. 1, litra a) og b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325a
Betingelser for anvendelse af den forenklede standardmetode

1. Et institut kan beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici med den metode, der er beskrevet i artikel 325, stk. 1, litra c), såfremt omfanget af instituttets balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter udsat for markedsrisici er lig med eller ikke overstiger følgende tærskler ifølge en månedlig vurdering:

   a) 10 % af instituttets samlede aktiver

   b) 300 mio. EUR.

2. Institutterne beregner omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter udsat for markedsrisici på en bestemt dato i overensstemmelse med følgende krav:

   a) alle positioner, som indgår i handelsbeholdningen, medtages bortset fra kreditderivater, der anses for at være interne risikoafdækninger af eksponeringer mod kreditrisici uden for handelsbeholdningen

   b) alle positioner uden for handelsbeholdningen, der genererer valutarisici eller råvarerisici, medtages

   c) alle positioner ansættes til deres markedspris på denne bestemte dato, bortset fra positioner omhandlet i litra b). Hvis markedsprisen for en position ikke er tilgængelig på en given dato, værdiansættes positionen til den seneste markedsværdi

   d) alle de positioner uden for handelsbeholdningen, som genererer råvarerisici, anses for at være en samlet nettovalutaposition og værdiansættes i henhold til artikel 352

   e) alle de positioner uden for handelsbeholdningen, som genererer råvarerisici, værdiansættes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 357-358

   f) lange positioners absolutte værdi og korte positioners absolutte værdi adderes.

3. Institutterne underretter de kompetente myndigheder, hvis de beregner eller ophører med at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici i henhold til denne artikel.

4. Et institut, der ikke længere opfylder en af betingelserne i stk. 1, underretter straks den kompetente myndighed.

5. Institutterne ophører med at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici i henhold til stk. 1, inden for højst tre måneder i hvert af følgende tilfælde:

   a) instituttet opfylder ingen af betingelserne i stk. 1 i tre fortløbende måneder

   b) instituttet opfylder ingen af betingelserne i stk. 1 i mere end seks ud af de

sidste 12 måneder.

6. Hvis et institut ophører med at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici i henhold til stk. 1, må det kun beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici i henhold til stk. 1, når det over for den kompetente myndighed har godtgjort, at alle betingelserne i stk. 1 er blevet opfyldt i en uafbrudt periode på et år.

7. Institutterne må ikke indgå en position alene for at overholde en af betingelserne i stk. 1 i den månedlige vurdering.

Artikel 325b
Beregning af konsoliderede kapitalkrav

1. Kun med henblik på beregning af nettopositioner og kapitalgrundlagskrav i henhold til dette afsnit på konsolideret niveau kan institutterne anvende positioner i et institut eller en virksomhed til at modregne positioner i et andet institut eller en anden virksomhed, jf. dog stk. 2.

2. Institutterne kan kun anvende stk. 1, hvis de har fået tilladelse hertil af de kompetente myndigheder, som giver tilladelsen, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) Der skal være en tilfredsstillende fordeling af kapitalgrundlaget inden for koncernen.

   b) De forskrifter, love eller kontraktmæssige bestemmelser, der gælder for institutterne, skal sikre gensidig økonomisk støtte inden for koncernen.

3. Hvis der er virksomheder hjemmehørende i tredjelande, skal alle følgende betingelser være opfyldt ud over betingelserne i stk. 2:

   a) Sådanne virksomheder skal være godkendt i et tredjeland og enten opfylde definitionen af et kreditinstitut eller være anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande.

   b) Sådanne virksomheder skal på individuel basis opfylde kapitalgrundlagskrav svarende til dem, der er fastsat i denne forordning.

   c) Der findes ikke i de pågældende tredjelande bestemmelser, der i væsentlig grad kan have indflydelse på overførsel af midler inden for koncernen.

Artikel 325c
Strukturel afdækning af valutakursrisiko

1. Enhver position, som et institut bevidst har indgået for at afdække de negative virkninger af valutakurser på kapitalprocenterne omhandlet i artikel 92, stk. 1, kan med de kompetente myndigheders tilladelse udelades fra beregningen af

kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) udelukkelsen er begrænset til det største af følgende beløb:

i) investeringen i tilknyttede enheder angivet i udenlandske valutaer, men som ikke er konsolideret med instituttet

ii) investeringen i konsoliderede datterselskaber i udenlandske valutaer

b) udelukkelsen fra beregningen af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici sker for mindst seks måneder

c) instituttet har meddelt de kompetente myndigheder detaljerne om denne position, har godtgjort, at positionen er blevet indgået med henblik på helt eller delvist at afdække de negative virkninger af valutakurser på kapitalprocenterne omhandlet i artikel 92, stk. 1, og beløbene for den position, der er udelukket fra kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko som omhandlet i litra a).

2. Enhver udelukkelse af positioner fra kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici i overensstemmelse med stk. 1 anvendes konsekvent og i hele aktivernes eller andre posters levetid.

3. De kompetente myndigheder godkender instituttets efterfølgende ændringer af de beløb, der skal udelukkes fra kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici i overensstemmelse med stk. 1."

84) I tredje del, afsnit IV, indsættes følgende som kapitel 1a og 1b:

"Kapitel 1a
Standardmetoden

AFDELING 1
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 325d
Standardmetodens anvendelsesområde og struktur

Et institut beregner kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko efter standardmetoden for en portefølje af positioner i handelsbeholdningen eller positioner uden for handelsbeholdningen, som genererer valutakursrisici og råvarerisici, som summen af følgende tre komponenter:

a) kapitalgrundlagskravet efter følsomhedsmetoden, som er beskrevet i afdeling 2 i dette kapitel

b) kapitalgrundlagskravet i relation til misligholdelsesrisiko, som er beskrevet i afdeling

5 i dette kapitel, som kun finder anvendelse på positioner i handelsbeholdningen omhandlet i denne afdeling

c) kapitalgrundlagskravene i relation til resterende risici, som er beskrevet i afdeling 4 i dette kapitel, som kun finder anvendelse på positioner i handelsbeholdningen omhandlet i denne afdeling.

AFDELING 2
KAPITALGRUNDLAGSKRAV EFTER FØLSOMHEDSMETODEN

Artikel 325e
Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

1) "risikoklasse": en af følgende syv kategorier: i) generel renterisiko, ii) kreditspændsrisiko, som ikke er securitisering, iii) kreditspændsrisiko, som er securitisering (uden for korrelationshandelsporteføljen), iv) kreditspændsrisiko, som er securitisering (i korrelationshandelsporteføljen), v) aktierisiko, vi) råvarerisiko og vii) valutakursrisiko

2) "følsomhed": den relative ændring i en positions værdi beregnet efter instituttets værdiansættelsesmodel som følge af en ændring i værdien af en af de relevante risikofaktorer for positionen

3) "kurv": en underkategori af positioner i en risikoklasse med en tilsvarende risikoprofil, som er tildelt en risikovægt, jf. afdeling 3, underafdeling 1, i dette kapitel.

Artikel 325f
Komponenter af følsomhedsmetoden

1. Institutterne beregner kapitalgrundlagskravet i relation til markedsrisiko efter følsomhedsmetoden ved at aggregere følgende tre kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 325i:

a) kapitalgrundlagskrav vedrørende deltarisiko, som omfatter risikoen for ændringer af et instruments værdi som følge af bevægelser i dets ikkevolatilitetsrelaterede risikofaktorer og under forudsætning af en lineær værdiansættelsesfunktion

b) kapitalgrundlagskrav vedrørende vegarisiko, som omfatter risikoen for ændringer af et instruments værdi som følge af bevægelser i dets volatilitetsrelaterede risikofaktorer

c) kapitalgrundlagskrav vedrørende curvature-risiko, som omfatter risikoen for ændringer af et instruments værdi som følge af bevægelser i dets væsentligste ikkevolatilitetsrelaterede risikofaktorer, der ikke er omfattet af deltarisiko.

2. Med henblik på beregningen omhandlet i stk. 1:

d) er alle positioner af instrumenter med optionalitet omfattet af kapitalgrundlagskravene omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c)

e) er alle positioner af instrumenter uden optionalitet omfattet af kapitalgrundlagskravene omhandlet i stk. 1, litra a).

Med henblik på dette kapitel omfatter instrumenter med optionalitet bl.a.: calls, puts, caps, floors, swaptioner, barriereoptioner og eksotiske optioner. Indbyggede optioner, som f.eks. optioner på førtidig indfrielse eller adfærdsmæssige optioner, anses for at være separate positioner i optioner med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici.

Med henblik på dette kapitel anses instrumenter, hvis pengestrømme kan angives som en lineær funktion af det underliggende instruments notionelle værdi, for at være instrumenter uden optionalitet.

Artikel 325g
Kapitalgrundlagskrav vedrørende delta- og vegarisici

1. Institutterne anvender delta- og vegarisikofaktorerne, som er beskrevet i afdeling 3, underafdeling 1, i dette kapitel til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende delta- og vegarisici.
2. Institutterne anvender den procedure, der er beskrevet i stk. 3-8 til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til delta- og vegarisici.
3. For hver risikoklasse beregnes følsomheden af alle instrumenter, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav vedrørende delta- eller vegarisici, for hver af de gældende delta- eller vegarisikofaktorer, som er omfattet af den pågældende risikoklasse efter de tilsvarende formler i afdeling 3, underafdeling 2, i dette kapitel. Hvis et instruments værdi afhænger af flere risikofaktorer, fastlægges følsomheden særskilt for hver risikofaktor.
4. Følsomheder tildeles en af kurvene "b" inden for hver risikoklasse.
5. I hver kurv "b" modregnes de positive og negative følsomheder for samme risikofaktor for at få nettofølsomheden (s_k)) for hver risikofaktor k i en kurv.
6. Nettofølsomheden for hver risikofaktor (s_k) i hver kurv multipliceres med de tilsvarende risikovægte (RW_k), som er fastsat i afdeling 6, som giver de vægtede følsomheder (WS_k) for hver risikofaktor i denne kurv i overensstemmelse med følgende formel:

$$\mathrm{WS_k} = \mathrm{RW_k} \cdot \mathrm{s_k}$$

7. De vægtede følsomheder for de forskellige risikofaktorer i hver kurv aggregeres i overensstemmelse med formlen nedenfor, hvor antallet i kvadratrodsfunktionen er

sat til minimum nul, som giver den kurvespecifikke følsomhed (K_b). De tilsvarende korrelationer for vægtede følsomheder i den samme kurv (ρ_{kl}), som er fastlagt i afdeling 6, anvendes.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} \, WS_k \, WS_l}$$

8. Den kurvespecifikke følsomhed (K_b) beregnes for hver kurv i en risikoklasse i overensstemmelse med stk. 5-7. Når den kurvespecifikke følsomhed er blevet beregnet for alle kurve, aggregeres vægtede følsomheder for alle risikofaktorer på tværs af kurve i overensstemmelse med formlen nedenfor ved hjælp de tilsvarende korrelationer γ_{bc} for vægtede følsomheder i forskellige kurve, som er fastlagt i afdeling 6, som giver de risikoklassespecifikke delta- eller vega-kapitalgrundlagskrav:

$$Risk - class\ specific\ \text{delta or vega}\ own\ fund\ requirement = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} \, S_b S_c}$$

hvor $S_b = \sum_k WS_k$ for alle risikofaktorer i kurven b og $S_c = \sum_k WS_k$ i kurven c. Hvor disse værdier for S_b og S_c giver et negativt tal for den samlede sum af $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} \, S_b S_c$, beregner instituttet de risikoklassespecifikke delta- eller vega-kapitalgrundlagskrav ved hjælp af en alternativ specifikation, hvor $S_b = \max[\min(\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ for alle risikofaktorer i kurven b og $S_c = \max[\min(\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ for alle risikofaktorer i kurven c.

De risikoklassespecifikke delta- eller vega-kapitalgrundlagskrav beregnes for hver risikoklasse i overensstemmelse med stk. 1-8.

Artikel 325h
Kapitalgrundlagskrav vedrørende curvature-risiko

1. Institutterne anvender den procedure, der er beskrevet i stk. 2-6 til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til curvature-risiko.
2. Ved hjælp af følsomhederne i henhold til artikel 325g, stk. 4, beregnes for hver risikoklasse et nettokrav vedrørende curvature-risiko CVR_k for hver risikofaktor (k), som er medtaget i denne risikoklasse, efter formlen nedenfor.

$$CVR_k = -min\left\{\sum_i \left[V_i\left(x_k^{(RW^{(curvature\ )+})}\right) - V_i(x_k) - RW_k^{(curvature\ )} \cdot s_{ik}\right], \sum_i \left[V_i\left(x_k^{(RW^{(curvature\ )-})}\right) - V_i(x_k) + RW_k^{(curvature\ )} \cdot s_{ik}\right]\right\}$$

hvor:

i = indekset for et instrument udsat for curvature-risici med risikofaktoren *k*

x_k = det nuværende niveau for risikofaktoren *k*

$V_i(x_k)$ = værdien af et instrument *i* estimeret ved hjælp af instituttets værdiansættelsesmodel med den nuværende værdi af risikofaktoren *k*

$V_i\left(x_k^{(RW^{(curvature)}+)}\right)$ og $V_i\left(x_k^{(RW^{(curvature)}-)}\right)$ = værdien af instrumentet *i*, efter at x_k er justeret henholdsvis op eller ned i overensstemmelse med de tilsvarende risikovægte

$RW_k^{(curvature)}$ = risikovægte for curvature-risikofaktoren *k* for instrumentet *i* fastsat i overensstemmelse med afdeling 6

s_{ik} = deltafølsomheden for instrumentet *i* med hensyn til den deltarisikofaktor, der svarer til curvature-risikofaktoren *k*.

3. For hver risikoklasse tildeles nettokravene vedrørende curvature-risiko CVR_k beregnet i overensstemmelse med stk. 2 en af kurvene (b) inden for den pågældende risikoklasse.

4. Alle nettokrav vedrørende curvature-risiko CVR_k i hver kurv (b) aggregeres efter formlen nedenfor, hvor de tilsvarende fastsatte korrelationer ρ_{kl} blandt par af risikofaktorer *k,l* i hver kurv anvendes, så de kurvespecifikke kapitalgrundlagskrav vedrørende curvature-risiko fås:

$$K_b = \sqrt{max\left(0, \sum_k max(CVR_k, 0)^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl}\, CVR_k CVR_l\, \psi(CVR_k, CVR_l)\right)}$$

hvor:

$\psi(CVR_k, CVR_l)$ = en funktion, der tager værdien 0, hvis CVR_k og CVR_l begge har negative fortegn. I alle andre tilfælde tager $\psi(CVR_k, CVR_l)$ værdien 1.

5. Nettokapitalgrundlagskravene vedrørende curvature-risiko aggregeres på tværs af kurve inden for hver risikoklasse efter formlen nedenfor, hvor der anvendes de tilsvarende fastsatte korrelationer γ_{bc} for sæt af nettokrav vedrørende curvature-risiko, som tilhører forskellige kurve. Dette giver de risikoklassespecifikke curvature-kapitalgrundlagskrav.

$$Risk\ class\ specific\ curvature\ risk\ own\ funds\ requirements = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc}\, S_b S_c\, \psi(S_b,\, S_c)}$$

hvor:

$S_b = \sum_k CVR_k$ for alle risikofaktorer i kurven *b* og $S_c = \sum_k CVR_k$ i kurven *c*

$\psi(S_b,\, S_c)$ er en funktion, der tager værdien 0, hvis S_b og S_c begge har negative fortegn. I alle andre tilfælde tager $\psi(S_b,\, S_c)$ værdien 1.

Når disse værdier for S_b og S_c giver et negativt tal for den samlede sum af $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc}\, S_b S_c\, \psi(S_b,\, S_c)$

beregner instituttet kapitalgrundlagskravet vedrørende curvature-risikoen ved hjælp af en alternativ specifikation, hvor $S_b = max[\min(\sum_k CVR_k\,, K_b), -K_b]$ for alle risikofaktorer i kurven *b* og $S_c = max[\min(\sum_k CVR_k\,, K_c), -K_c]$ for alle risikofaktorer i kurven *c*.

6. De risikoklassespecifikke curvature-kapitalgrundlagskrav beregnes for hver risikoklasse i overensstemmelse med stk. 2-5.

Artikel 325i

Aggregering af risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav i relation til delta-, vega- og curvature-risici

1. Institutterne aggregerer risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav i relation til delta-, vega- og curvature-risici ifølge den procedure, der er beskrevet i stk. 2-5.
2. Proceduren for beregning af risikoklassespecifikke delta-, vega- og curvature-kapitalgrundlagskrav, som er beskrevet i artikel 325g og 325h, udføres tre gange for hver risikoklasse, hvor der hver gang bruges et forskelligt sæt korrelationsparametre ρ_{kl} (korrelation mellem risikofaktorer i en kurv) og γ_{bc} (korrelation mellem kurve i en risikoklasse). Hvert af disse tre sæt svarer til et forskelligt scenarie:
   a) scenariet "medium korrelationer", hvor korrelationsparametrene ρ_{kl} og γ_{bc} forbliver uændrede i forhold til de i afdeling 6 angivne
   b) scenariet "høje korrelationer", hvor korrelationsparametrene ρ_{kl} og γ_{bc}, som er angivet i afdeling 6, alle multipliceres med 1,25, idet ρ_{kl} og γ_{bc} højst kan udgøre 100 %
   c) scenariet "lave korrelationer", hvor de tilsvarende fastsatte korrelationer, der er angivet i afdeling 6, alle multipliceres med 0,75.
3. Alle de risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav, der følger af hvert scenarie, aggregeres separat for delta-, vega- og curvature-risiko, således at der fås tre

forskellige scenariespecifikke kapitalgrundlagskrav i relation til delta-, vega- og curvature-risiko.

4. De endelige delta-, vega- eller curvature-kapitalgrundlagskrav er de største af de tre scenariespecifikke kapitalgrundlagskrav vedrørende delta-, vega- eller curvature-risiko beregnet i overensstemmelse med stk. 3.

5. Kapitalgrundlagskravet efter følsomhedsmetoden er summen af de tre endelige delta-, vega- og curvature-kapitalgrundlagskrav.

Artikel 325j
Behandling af indeksinstrumenter, multi-underliggende optioner

1. Institutterne anvender look-through-metoden til indeksinstrumenter og multi-underliggende optioner, hvor alle dele af indekset eller optionen har deltarisikofølsomheder med samme fortegn. Følsomhederne for de risikofaktorer, der er forbundet med indeksinstrumenter og multi-underliggende optioner, kan modregnes følsomheder med single-name-instrumenter uden begrænsninger, bortset fra positioner i korrelationshandelsporteføljen.

2. Multi-underliggende optioner med deltarisikofølsomheder med forskellige fortegn fritages for delta- og vegarisiko, men er omfattet af tillægget for restrisici omhandlet i afdeling 4 i dette kapitel.

Artikel 325k
Behandling af kollektive investeringsordninger

1. Institutterne beregner kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko for en position i en kollektiv investeringsordning ("CIU") ved hjælp af en af følgende metoder:

   a) Et institut, der kan udpege de underliggende investeringer i den kollektive investeringsordning eller indeksinstrumentet dagligt, gennemgår disse underliggende investeringer og beregner kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko for denne position i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i artikel 325j, stk. 1.

   b) Hvis daglige priser kan indhentes for den kollektive investeringsordning, men et institut har kendskab til den kollektive investeringsordnings mandat, anser dette institut positionen i den kollektive investeringsordning for at være et aktieinstrument for så vidt angår følsomhedsmetoden.

   c) Hvis daglige priser kan indhentes for den kollektive investeringsordning, men et institut ikke har kendskab til den kollektive investeringsordnings mandat, anser dette institut positionen i den kollektive investeringsordning for at være et aktieinstrument for så vidt angår følsomhedsmetoden og tildeler risikovægten for aktierisikokurven "anden sektor" til denne position i den kollektive investeringsordning.

2. Institutterne kan benytte følgende tredjeparter til at beregne og indberette deres kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko for positioner i kollektive investeringsordninger i overensstemmelse med de metoder, der er beskrevet i dette kapitel:

   a) depositaren for den kollektive investeringsordning, forudsat at den kollektive investeringsordning udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos denne depositar

   b) for andre kollektive investeringsordninger CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a).

3. EBA udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på i yderligere detaljer at præcisere, hvilke risikovægte der skal tildeles positioner in den kollektive investeringsordning omhandlet i stk. 1, litra b).

   EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [15 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325l
Emissionspositioner

1. Institutterne kan anvende den procedure, der er beskrevet i denne artikel, til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici for emissionspositioner i gælds- eller aktieinstrumenter.

2. Institutterne anvender en af de relevante multiplikationsfaktorer i tabel 1 på nettofølsomhederne for alle emissionspositioner i hver enkelt udsteder, bortset fra emissionspositioner, som tredjemænd har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale, og beregner kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i dette kapitel, på grundlag af de justerede nettofølsomheder.

Tabel 1

0. arbejdsdag	100 %
1. arbejdsdag	90 %
2. til 3. arbejdsdag	75 %
4. arbejdsdag	50 %

5. arbejdsdag	25 %
efter 5. arbejdsdag	0 %

I denne artikel er "0. arbejdsdag" den arbejdsdag, hvor instituttet uden yderligere betingelser har forpligtet sig til at aftage en kendt mængde værdipapirer til en aftalt pris.

3. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om deres brug af den procedure, der er beskrevet i denne artikel.

AFDELING 3
DEFINITIONER AF RISIKOFAKTORER OG FØLSOMHEDER

UNDERAFDELING 1
DEFINITIONER AF RISIKOFAKTORER

Artikel 325m
Almindelige renterisikofaktorer

1. For alle almindelige renterisikofaktorer, herunder inflationsrisiko og cross currency-basisrisiko, er der én kurv pr. valuta, som hver indeholder forskellige typer risikofaktorer.

   De almindelige delta-renterisikofaktorer, som finder anvendelse på rentefølsomme instrumenter, er de relevante risikofrie satser for hver valuta og for hver af følgende løbetider: 0,25 år, 0,5 år, et år, to år, tre år, fem år, ti år, 15 år, 20 år og 30 år. Institutterne tildeler risikofaktorer til de angivne toppunkter ved lineær interpolation eller ved hjælp af en metode, der er i overensstemmelse med de værdiansættelsesfunktioner, som instituttets uafhængige risikokontrolfunktion anvender til at rapportere markedsrisici eller driftsresultater til den øverste ledelse.

2. Institutterne indhenter de risikofrie satser for hver valuta fra pengemarkedsinstrumenter i instituttets handelsbeholdning, som har den laveste kreditrisiko, f.eks. overnight index swaps.

3. Når institutterne ikke kan anvende den metode, der er omhandlet i stk. 2, baseres de risikofrie satser på en eller flere markedsbestemte swapkurver, som institutterne anvender til at opgøre positioner til markedsværdi, f.eks. swapkurverne for interbankrenten.

   Når der ikke foreligger tilstrækkelige data om markedsbestemte swapkurver omhandlet i stk. 2 og første afsnit i dette stykke, kan de risikofrie satser udledes af den mest hensigtsmæssige statsobligationskurve for en valuta.

   Når institutterne anvender de risikofaktorer, der er udledt i overensstemmelse med

den procedure, der er omhandlet i andet afsnit i dette stykke, for statsobligationer, fritages statsobligationen ikke fra kapitalgrundlagskravet vedrørende kreditspændsrisiko. Når det i disse tilfælde ikke er muligt at isolere den risikofrie sats fra kreditspændskomponenten, fordeles følsomheden for denne risikofaktor mellem klassen for almindelig renterisiko og klassen for kreditspændsrisiko.

4. For risikofaktorer vedrørende almindelig renterisiko udgør hver valuta en særskilt kurv. Institutterne tildeler forskellige vægte til risikofaktorer i den samme kurv, men med forskellige løbetider i overensstemmelse med afdeling 6.

Institutterne anvender yderligere risikofaktorer for inflationsrisiko på gældsinstrumenter, hvis pengestrømme funktionelt afhænger af inflationsraten. Disse yderligere risikofaktorer består af en vektor af de markedsbestemte inflationsrater for forskellige løbetider for hver valuta. For hvert instrument indeholder vektoren så mange komponenter, som der er inflationsrater, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument.

5. Institutterne beregner instrumentets følsomhed over for den yderligere risikofaktor for inflationsrisiko omhandlet i stk. 4 som ændringen i instrumentets værdi ifølge dets værdiansættelsesmodel som et resultat af en ændring i hver af vektorens komponenter på ét basispoint. Hver valuta udgør en særskilt kurv. I hver kurv behandler institutterne inflation som en enkelt risikofaktor, uanset antallet af komponenter i hver vektor. Institutterne modregner alle følsomheder over for inflation i en kurv, der er beregnet som beskrevet ovenfor, for at få en enkelt nettofølsomhed for hver kurv.

6. Gældsinstrumenter, der omfatter betalinger i forskellige valutaer, er også udsat for cross currency-basisrisiko mellem disse valutaer. Med henblik på følsomhedsmetoden skal de risikofaktorer, som institutterne anvender, være cross currency-basisrisikoen for hver valuta i forhold til USD eller EUR. Institutterne beregner cross currency-basisrisici, der ikke vedrører hverken basis i forhold til USD eller basis i forhold til EUR som "basis over US dollar" eller "basis over EUR"'.

Hver cross currency-basisrisikofaktor består af en vektor af cross currency-basis for forskellige løbetider for hver valuta. For hvert instrument indeholder vektoren så mange komponenter, som der er cross currency-basisrisici, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument. Hver valuta udgør en særskilt kurv.

Institutterne beregner instrumentets følsomhed over for denne risikofaktor som ændringen i instrumentets værdi ifølge dets værdiansættelsesmodel som et resultat af en ændring i hver af vektorens komponenter på ét basispoint. Hver valuta udgør en særskilt kurv. I hver kurv er der to mulige særskilte risikofaktorer: "basis over EUR" og "basis over USD", uanset antallet af komponenter i hver cross currency-basisvektor. Det maksimale antal nettofølsomheder for hver kurv er to.

7. De almindelige vega-renterisikofaktorer, som finder anvendelse på optioner med underliggender, der er følsomme over for den almindelige rente, er de implicitte volatiliteter af de relevante risikofrie satser som beskrevet i stk. 2 og 3, som tildeles kurve afhængigt af valutaen og fordeles til følgende løbetider i hver kurv: 0,5 år, et år, tre år, fem år, ti år. Der er en kurv for hver valuta.

Med henblik på netting anser institutterne implicitte volatiliteter, som er tilknyttet de samme risikofrie satser og fordelt til de samme løbetider, for at udgøre den samme risikofaktor.

Når institutterne fordeler implicitte volatiliteter til løbetiderne som omhandlet i dette stykke, finder følgende anvendelse:

a) hvis optionens løbetid er tilpasset det underliggende instruments løbetid, tages en enkelt risikofaktor, som fordeles i overensstemmelse med den pågældende løbetid, i betragtning

b) hvis optionens løbetid er kortere end det underliggende instruments løbetid, tages følgende risikofaktorer i betragtning på følgende måde:

   i) den første risikofaktor fordeles i overensstemmelse med optionens løbetid

   ii) den anden risikofaktor fordeles i overensstemmelse med restløbetiden for optionens underliggende instrument på optionens udløbsdato.

8. De almindelige curvature-renterisikofaktorer, som anvendes af institutterne, består af en vektor af risikofrie satser, som repræsenterer en specifik kurve for risikofrit afkast for hver valuta. Hver valuta udgør en særskilt kurv. For hvert instrument indeholder vektoren så mange komponenter, som der er forskellige løbetider for risikofrie satser, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument.

9. Institutterne beregner instrumentets følsomhed over for hver risikofaktor, der er anvendt i curvature-risikoformlen s_{ik}, i henhold til artikel 325h. Med henblik på curvature-risikoen anser institutterne vektorer, som svarer til forskellige afkastkurver og har et forskelligt antal komponenter, for at være den samme risikofaktor, såfremt disse vektorer svarer til den samme valuta. Institutterne modregner følsomheder over for den samme risikofaktor. Der må kun være en nettofølsomhed for hver kurv.

Der er ingen curvature-risikokapitalkrav for inflationsrisici og cross currency-basisrisici.

Artikel 325n
Kreditspændsrisikofaktorer for ikkesecuritiseringsinstrumenter

1. De delta-kreditspændsrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på ikkesecuritiseringsinstrumenter, som er følsomme over for kreditspænd, er kreditspændssatser for udstedere, der er udledt af de relevante gældsinstrumenter og credit default swaps og fordelt til hver af følgende løbetider: 0,25 år, 0,5 år, et år, to år, tre år, fem år, ti år, 15 år, 20 år og 30 år. Institutterne anvender kun én risikofaktor for hver udsteder og hver løbetid, uanset om disse kreditspændssatser for udstedere er udledt af gældsinstrumenter eller credit default swaps. Kurvene er sektorbestemte kurve, jf. afdeling 6, og hver kurv indeholder alle de risikofaktorer, der er tildelt den pågældende sektor.
2. De vega-kreditspændsrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på underliggende ikkesecuritiseringsinstrumenter, som er følsomme over for kreditspænd, er de implicitte volatiliteter for kreditspændssatserne for udstederne af de underliggende instrumenter beregnet som anført i stk. 1, som fordeles til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiden for den option, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år, ti år. Der anvendes de samme kurve som ved delta-kreditspændsrisikoen for ikkesecuritiseringsinstrumenter.
3. De curvature-kreditspændsrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på ikkesecuritiseringsinstrumenter, består af en vektor af kreditspændssatser, som repræsenterer en specifik kreditspændskurve for udstederen. For hvert instrument indeholder vektoren så mange komponenter, som der er forskellige løbetider for kreditspændssatser, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument. Der anvendes de samme kurve som ved delta-kreditspændsrisikoen for ikkesecuritiseringsinstrumenter.
4. Institutterne beregner instrumentets følsomhed over for hver risikofaktor, der er anvendt i curvature-risikoformlen s_{ik}, i henhold til artikel 325h. Med henblik på curvature-risikoen anser institutterne vektorer, som er udledt af relevante gældsinstrumenter eller credit default swaps og har et forskelligt antal komponenter, for at være den samme risikofaktor, såfremt disse vektorer svarer til den samme udsteder.

Artikel 325o
Kreditspændsrisikofaktorer for securitiseringsinstrumenter

1. Institutterne anvender de kreditspændsrisikofaktorer for securitiseringer i korrelationshandelsporteføljen omhandlet i stk. 3 på securitiseringspositioner, der tilhører korrelationshandelsporteføljen, jf. artikel 104, stk. 7-9.

Institutterne anvender de kreditspændsrisikofaktorer for securitiseringer, som ikke indgår i korrelationshandelsporteføljen omhandlet i stk. 5, på securitiseringspositioner, der ikke tilhører korrelationshandelsporteføljen, jf. artikel 104, stk. 7-9.

2. De kurve, der finder anvendelse på kreditspændsrisikoen for securitiseringer, der tilhører korrelationshandelsporteføljen, er de samme som de kurve, der finder anvendelse på kreditspændsrisikoen for ikkesecuritiseringer, jf. afdeling 6.

   De kurve, der finder anvendelse på kreditspændsrisikoen for securitiseringer, der ikke tilhører korrelationshandelsporteføljen, er specifikke for denne risikoklassekategori, jf. afdeling 6.

3. De kreditspændsrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på securitiseringspositioner, der tilhører korrelationshandelsporteføljen, er følgende:

   a) delta-risikofaktorerne er alle de relevante kreditspændssatser for udstederne af securitiseringspositionens underliggende eksponeringer, der er udledt af de relevante gældsinstrumenter og credit default swaps, og for hver af følgende løbetider: 0,5 år, et år, tre år, fem år, ti år

   b) de vega-risikofaktorer, der finder anvendelse på optioner med securitiseringspositioner, som tilhører korrelationshandelsporteføljen som underliggende instrumenter, er de implicitte volatiliteter for kreditspændssatserne for udstederne af securitiseringspositionens underliggende eksponeringer, der er beregnet som anført i litra a) i dette stykke, som fordeles til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiden for den tilsvarende option, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år, ti år

   c) curvature-risikofaktorerne er de relevante kreditspændsafkastkurver for udstederne af securitiseringspositionens underliggende eksponeringer udtrykt som en vektor af kreditspændssatser for forskellige løbetider, der er beregnet som anført i litra a) i dette stykke. For hvert instrument indeholder vektoren så mange komponenter, som der er forskellige løbetider for kreditspændssatser, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument.

4. Institutterne beregner securitiseringspositionens følsomhed over for hver risikofaktor, der er anvendt i curvature-risikoformlen s_{ik}, i henhold til artikel 325h. Med henblik på curvature-risikoen anser institutterne vektorer, som er udledt af relevante gældsinstrumenter eller credit default swaps og har et forskelligt antal komponenter, for at være den samme risikofaktor, såfremt disse vektorer svarer til den samme udsteder.

5. De kreditspændsrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på securitiseringspositioner, som ikke tilhører korrelationshandelsporteføljen, henviser

til tranchens spænd og ikke de underliggende instrumenters spænd i overensstemmelse med følgende:

a) delta-risikofaktorerne er de relevante kreditspændssatser for tranchen fordelt til følgende løbetider i overensstemmelse med tranchens løbetid: 0,5 år, et år, tre år, fem år, ti år

b) de vega-risikofaktorer, der finder anvendelse på optioner med securitiseringspositioner, som ikke tilhører korrelationshandelsporteføljen som underliggende instrumenter, er de implicitte volatiliteter for kreditspændssatserne for trancherne, som hver fordeles til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiden for den option, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år, ti år

c) curvature-risikofaktorerne er de samme som beskrevet i litra a) i dette stykke. En fælles risikovægt finder anvendelse på alle disse risikofaktorer, jf. afdeling 6.

Artikel 325p
Aktierisikofaktorer

1. Kurvene for alle aktierisikofaktorer er de sektorbestemte kurve, der er omhandlet i afdeling 6.

2. De delta-aktierisikofaktorer, som institutterne skal anvende, er alle aktiespotkurserne og alle satserne for aktiegenkøbsaftaler eller aktiegenkøbssatserne.

   Med henblik på aktierisiko udgør en specifik aktiegenkøbskurve en enkelt risikofaktor, som udtrykkes som en vektor af genkøbssatser for forskellige løbetider. For hvert instrument indeholder vektoren så mange komponenter, som der er forskellige løbetider for genkøbssatser, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument.

   Institutterne beregner instrumentets følsomhed over for denne risikofaktor som ændringen i instrumentets værdi ifølge dets værdiansættelsesmodel som et resultat af en ændring i hver af vektorens komponenter på ét basispoint. Institutterne modregner følsomheder over for risikofaktoren for den samme akties genkøbssats, uanset antallet af komponenter i hver vektor.

3. De vega-aktierisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, som er følsomme over for aktierisiko, er de implicitte volatiliteter for aktiespotkurser, som fordeles til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiden for de optioner, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år, ti år. Der er ingen vega-risikokapitalkrav for aktiegenkøbssatser.

4. De curvature-aktierisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, som er følsomme over for aktierisiko, er alle

aktiespotkurserne, uanset de tilsvarende optioners løbetid. Der er ingen curvature-risikokapitalkrav for aktiegenkøbssatser.

Artikel 325q
Råvarerisikofaktorer

1. Kurvene for alle råvarerisikofaktorer er de sektorbestemte kurve, der er omhandlet i afdeling 6.
2. De delta-råvarerisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter, der er følsomme over for råvarer, er alle råvarespotpriserne for hver råvaretype og hver af de to kontraktklasser: "basisklasse" eller "paritetsklasse". Institutterne anser kun to råvarepriser på den samme type råvare med samme løbetid og samme type kontraktklasse for at udgøre den samme risikofaktor, når de juridiske vilkår vedrørende leveringssted er identiske.
3. De vega-råvarerisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, som er følsomme over for råvarer, er de implicitte volatiliteter for råvarepriser pr. råvaretype, som fordeles til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiderne for de tilsvarende optioner, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år, ti år. Institutterne anser følsomheder over for den samme råvaretype, som er tildelt den samme løbetid, for at være en enkelt risikofaktor, som institutter derefter modregner.
4. De curvature-råvarerisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, der er følsomme over for råvarer, er et sæt råvarepriser med forskellige løbetider for hver råvaretype udtrykt som en vektor. For hvert instrument indeholder vektoren så mange komponenter, som der er priser på denne råvare, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument. Institutterne skelner ikke mellem råvarepriser efter klasse eller leveringssted.

   Instrumentets følsomhed over for hver risikofaktor, der er anvendt i curvature-risikoformlen s_{ik}, beregnes i henhold til artikel 325h. Med henblik på curvature-risikoen anser institutterne vektorer, som har et forskelligt antal komponenter, for at være den samme risikofaktor, såfremt disse vektorer svarer til den samme råvaretype.

Artikel 325r
Valutakursrisikofaktorer

1. De delta-valutakursrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter, der er følsomme over for valutakurser, er alle spotvalutakurserne mellem den valuta, som et instrument er angivet i, og instituttets indberetningsvaluta. Der er en kurv for hvert valutapar, som indeholder en enkelt risikofaktor og en enkelt nettofølsomhed.

2. De vega-valutakursrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, som er følsomme over for valuta, er de implicitte volatiliteter for valutakurser mellem valutapar omhandlet i stk. 1. Disse implicitte volatiliteter for valutakurser fordeles til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiderne for de tilsvarende optioner, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år, ti år.

3. De curvature-valutakursrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, som er følsomme over for valuta, er de samme som omhandlet i stk. 1.

4. Institutterne skal ikke sondre mellem onshore- og offshorevarianter af en valuta for alle delta-, vega- og curvature-risikofaktorer for valutakurser.

UNDERAFDELING 2:
DEFINITIONER AF FØLSOMHEDER

Artikel 325s
Delta-risikofølsomheder

1. Institutterne beregner delta GIRR-følsomheder på følgende måde:

   a) følsomhederne over for risikofaktorer, der består af risikofrie satser, beregnes på følgende måde:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0.0001}$$

hvor:

r_{kt} = satsen for en risikofri kurve k med løbetiden t

Vi (.) = værdiansættelsesfunktionen for instrumentet i

x,y = andre variabler i værdiansættelsesfunktionen.

   b) følsomhederne over for risikofaktorer, der består af inflationsrisiko og cross currency-basisrisiko (s_{x_j}), beregnes på følgende måde:

$$s_{x_j} = \frac{V_i\left(\bar{x}_{ji} + 0.0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots\right) - V_i\left(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots\right)}{0.0001}$$

hvor:

$\bar{x}_{ji}$ = en vektor af m komponenter, som repræsenterer den implicitte inflationskurve eller cross currency-basiskurven for en valuta *j*, hvor m er lig med det antal

inflations- eller cross currency-relaterede variabler, der er anvendt i værdiansættelsesmodellen for instrumentet i

$\overline{I_m}$ = enhedsmatricen for dimensionen (1 x m)

Vi (.) = værdiansættelsesfunktionen for instrumentet *i*

y, z = andre variabler i værdiansættelsesmodellen.

2. Institutterne beregner følsomhederne over for delta-kreditspændsrisiko for alle securitiserings- og ikkesecuritiseringspositioner ($s_{cs_{kt}}$) på følgende måde:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i(\ cs_{kt} + 0.0001, x, y, \ldots) - V_i(cs_{kt}, x, y \ldots)}{0.0001}$$

hvor:

cs_{kt} = værdien af kreditspændssatsen for en udsteder j ved løbetiden t

Vi (.) = værdiansættelsesfunktionen for instrumentet i

x,y = andre variabler i værdiansættelsesfunktionen.

3. Institutterne beregner følsomhederne over for delta-aktierisiko på følgende måde:

   a) følsomhederne over for risikofaktorer k (s_k), der består af aktiespotkurser, beregnes på følgende måde:

$$s_k = \frac{V_i(1.01\ EQ_k, x, y, \ldots) - V_i(EQ_k, x, y, \ldots)}{0.01}$$

hvor:

k er en specifik aktie

EQ_k er værdien af spotkursen for denne aktie, og

V_i (.) er værdiansættelsesfunktionen for instrumentet i.

x,y er andre variabler i værdiansættelsesmodellen

   b) følsomhederne over for risikofaktorer, der består af aktierepokurser, beregnes på følgende måde:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0.0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i\left(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots\right)}{0.0001}$$

hvor:

k = indekset for aktien

$\bar{x}_{ki}$ = en vektor af m komponenter, der repræsenterer løbetidsændringen ved genkøb for en specifik aktie k, hvor m er lig med det antal genkøbssatser, der svarer til de forskellige løbetider, der anvendes i værdiansættelsesmodellen for instrumentet i

$\overline{I_m}$ = enhedsmatricen for dimensionen (1 x m)

Vi (.) = værdiansættelsesfunktionen for instrumentet i

y, z = andre variabler i værdiansættelsesmodellen for instrumentet i.

4. Institutterne beregner følsomhederne over for delta-råvarerisiko for hver risikofaktor k (s_k) på følgende måde:

$$s_k = \frac{V_i(1.01\ CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0.01}$$

hvor:

k = en given råvarerisikofaktor

CTY_k = værdien af risikofaktoren k

V_i (.) = markedsværdien af instrumentet *i* som en funktion af risikofaktoren *k*.

5. Institutterne beregner følsomhederne over for delta-valutakursrisiko for hver valutakursrisikofaktor k (s_k) på følgende måde:

$$s_k = \frac{V_i(1.01\ FX_k) - V_i(FX_k)}{0.01}$$

hvor:

k = en given valutakursrisikofaktor

FX_k = værdien af risikofaktoren

V_i (.) = markedsværdien af instrumentet *i* som en funktion af risikofaktoren *k*.

Artikel 325t
Vega-risikofølsomheder

1. Institutterne beregner en options vega-risikofølsomhed over for en bestemt risikofaktor k (s_k) på følgende måde:

$$s_k = \frac{V_i(0.01 + \ vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0.01}$$

hvor:

k = en specifik vega-risikofaktor, der består af implicit volatilitet

vol_k = værdien af denne risikofaktor, der bør udtrykkes som en procentdel

x,y = andre variabler i værdiansættelsesfunktionen.

2. I tilfælde af risikoklasser, hvor vega-risikofaktorer har en løbetidsdimension, men hvor reglerne om fordeling af risikofaktorer ikke finder anvendelse, fordi optionerne ikke har en løbetid, fordeler institutterne disse risikofaktorer til den længste løbetid, der er fastsat. Sådanne optioner er omfattet af tillægget for restrisici.
3. I tilfælde af optioner, der ikke har en strike eller barriere, og optioner, der har flere strikes eller barrierer, anvender institutterne den fordeling til strikes og løbetid, som instituttet anvendte internt ved værdiansættelsen af optionen. Sådanne optioner er også omfattet af tillægget for restrisici.
4. Institutterne beregner ikke vegarisikoen for securitiseringstrancher, der indgår i korrelationshandelsporteføljen, jf. artikel 104, stk. 7-9, som ikke har en implicit volatilitet. Delta- og curvature-risikokapitalkrav beregnes for disse securitiseringstrancher.

Artikel 325u
Krav til beregninger af følsomhed

1. Institutterne udleder følsomheder af den værdiansættelsesmodel, som de anvender i forbindelse med deres resultatopgørelse.
2. Institutterne antager, at den implicitte volatilitet forbliver konstant, når de beregner delta-følsomhederne for instrumenter, der er omfattet af optionalitet.
3. Institutterne antager, at optionens underliggende instrument følger en lognormal eller normal fordeling i de værdiansættelsesmodeller, hvorfra følsomheder udledes i forbindelse med beregningen af følsomheden over for almindelig vega-renterisiko eller kreditspændsrisiko. Institutterne antager, at det underliggende instrument følger en lognormal eller normal fordeling i de værdiansættelsesmodeller, hvorfra følsomheder udledes i forbindelse med beregningen af følsomheden over for vega-aktierisiko, vega-råvarerisiko eller vega-valutakursrisiko.
4. Institutterne beregner alle følsomheder eksklusive kreditværdijusteringer.

AFDELING 4
TILLÆGGET FOR RESTRISICI

Artikel 325v
Kapitalgrundlagskrav vedrørende restrisici

1. Ud over kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko, som er beskrevet i afdeling 2 i dette kapitel, anvender institutterne yderligere kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med denne artikel på instrumenter, der er eksponeret mod

restrisici.

2. Instrumenter er eksponeret mod restrisici, når de opfylder en af følgende betingelser:

   a) instrumentet refererer til et eksotisk underliggende

   b) instrumentet bærer andre restrisici.

3. Institutterne beregner de yderligere kapitalgrundlagskrav omhandlet i stk. 1 som summen af den notionelle bruttoværdi af de instrumenter, der er omhandlet i stk. 2, multipliceret med følgende risikovægte:

   a) 1,0 % for instrumenter omhandlet i stk. 2, litra a)

   b) 0,1 % for instrumenter omhandlet i stk. 2, litra b).

4. Uanset stk. 1 anvender instituttet ikke kapitalgrundlagskravene vedrørende restrisici på et instrument, der opfylder en af følgende betingelser:

   a) instrumentet er noteret på en anerkendt børs

   b) instrumentet er kvalificeret til central clearing i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 648/2012

   c) instrumentet dækker hele markedsrisikoen forbundet med en anden position i handelsbeholdningen, hvorved de to positioner i handelsbeholdningen, som fuldstændigt matcher hinanden, fritages for kapitalgrundlagskravene vedrørende restrisici.

5. EBA udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på i yderligere detaljer at præcisere, hvad der udgør et eksotisk underliggende, og hvilke instrumenter der er eksponeret mod andre restrisici for så vidt angår stk. 2.

   Ved udarbejdelsen af udkastet til disse reguleringsmæssige tekniske standarder tager EBA følgende i betragtning:

   d) Eksotiske underliggender omfatter eksponeringer, der ikke er omfattet af delta-, vega- eller curvature-risikobehandlingerne efter følsomhedsmetoden, som er omhandlet i afdeling 2, eller kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko, som er omhandlet i afdeling 5. EBA undersøger i det mindste, om levetidsrisiko, vejrforhold, naturkatastrofer og volatilitet, der realiseres i fremtiden, bør anses for at være eksotiske underliggende eksponeringer.

   e) I forbindelse med definitionen af, hvilke instrumenter der er eksponeret mod andre restrisici, undersøger EBA i det mindste instrumenter, som opfylder et af følgende kriterier:

      i) Et instrument er omfattet af kapitalgrundlagskrav vedrørende vega- og curvaturerisici efter følsomhedsmetoden, som er beskrevet i afdeling 2, og genererer afkast, der ikke kan gengives som en finit lineær

kombination af plain vanilla-optioner.

ii) Et instrument er en securitiseringsposition, der tilhører korrelationshandelsporteføljen, jf. artikel 104, stk. 7-9. Ikkesecuritiseringsafdækninger, der tilhører korrelationshandelsporteføljen, tages ikke i betragtning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [15 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFDELING 5
KAPITALGRUNDLAGSKRAV VEDRØRENDE MISLIGHOLDELSESRISIKO

Artikel 325w
Definitioner og almindelige bestemmelser

1. Kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko finder anvendelse på gælds- og aktieinstrumenter, derivatinstrumenter, som har førstnævnte instrumenter som underliggende, og derivater, hvis afkast eller dagsværdi påvirkes af misligholdelse fra en låntager, som ikke er modpart i selve derivatinstrumentet. Institutterne beregner kravene vedrørende misligholdelsesrisiko særskilt for hver af følgende typer instrumenter: ikkesecuritiseringer, securitiseringer, der ikke tilhører korrelationshandelsporteføljen, og securitiseringer, der tilhører korrelationshandelsporteføljen. De endelige kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko for et institut er summen af disse tre komponenter.

2. I denne afdeling forstås ved:

a) "kort eksponering": en udsteders eller en gruppe af udstederes misligholdelse fører til en gevinst for instituttet, uanset hvilken type instrument eller transaktion der skaber eksponeringen

b) "lang eksponering": en udsteders eller en gruppe af udstederes misligholdelse fører til et tab for instituttet, uanset hvilken type instrument eller transaktion der skaber eksponeringen

c) "bruttobeløb for pludselig misligholdelse (JTD)": den estimerede størrelse af tabet eller gevinsten, som låntagerens misligholdelse ville medføre ved en specifik eksponering

d) "nettobeløb for pludselig misligholdelse (JTD)": den estimerede størrelse af tabet eller gevinsten, som låntagerens misligholdelse ville medføre for et specifikt institut efter modregning af bruttobeløb for JTD

e) "tab givet misligholdelse" eller "LGD": tabet ved låntagerens misligholdelse af et instrument, der er udstedt af denne låntager, udtrykt som en andel af instrumentets notionelle værdi

f) "vægte for misligholdelsesrisiko": den procentdel, der repræsenterer den estimerede sandsynlighed for misligholdelse for hver låntager afhængigt af denne låntagers kreditværdighed.

UNDERAFDELING 1

KAPITALGRUNDLAGSKRAV VEDRØRENDE MISLIGHOLDELSESRISIKO FOR IKKESECURITISERINGER

Artikel 325x
Bruttobeløb for pludselig misligholdelse (JTD)

1. Institutterne beregner bruttobeløbene for pludselig misligholdelse for hver lang eksponering mod gældsinstrumenter efter følgende formler:

$$JTD_{long} = max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$

hvor:

$V_{notional}$ = instrumentets notionelle værdi

$P\&L_{long}$ = et udtryk, der justerer for gevinster eller tab, som instituttet allerede har medregnet som følge af ændringer i dagsværdien af det instrument, der skaber den lange eksponering. Gevinster indsættes i formlen med positivt fortegn, og tab indsættes med negativt fortegn.

$Adjustment_{long}$ = det beløb, hvormed instituttets tab som følge af derivatinstrumentets opbygning i tilfælde af misligholdelse stiger eller falder i forhold til det fulde tab på det underliggende instrument. Stigninger indsættes i udtrykket $Adjustment_{long}$ med positivt fortegn, og fald indsættes med et negativt fortegn.

2. Institutterne beregner bruttobeløbene for pludselig misligholdelse for hver kort eksponering mod gældsinstrumenter efter følgende formler:

$$JTD_{short} = max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

hvor:

$V_{notional}$ = instrumentets notionelle værdi, som indsættes i formlen med negativt fortegn

$P\&L_{short}$ = et udtryk, der justerer for gevinster eller tab, som instituttet allerede har medregnet som følge af ændringer i dagsværdien af det instrument, der skaber den korte eksponering. Gevinster indsættes i formlen med positivt fortegn, og tab indsættes med negativt fortegn.

$Adjustment_{short}$ = det beløb, hvormed instituttets gevinst som følge af derivatinstrumentets opbygning i tilfælde af misligholdelse stiger eller falder i forhold til det fulde tab på det underliggende instrument. Stigninger indsættes i udtrykket $Adjustment_{short}$ med positivt fortegn, og fald indsættes med et negativt fortegn.

3. LGD for gældsinstrumenter, som institutter anvender til den beregning, der er omhandlet i stk. 1 og 2, er følgende:

   a) eksponeringer mod ikkeprivilegerede gældsinstrumenter tildeles en LGD på 100 %

   b) eksponeringer mod privilegerede gældsinstrumenter tildeles en LGD på 75 %

   c) eksponeringer mod dækkede obligationer, jf. artikel 129, tildeles en LGD på 25 %.

4. Med henblik på de beregninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, er de notionelle værdier af gældsinstrumenter de pågældende gældsinstrumenters pålydende værdi. Med henblik på de beregninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, er de notionelle værdier af derivatinstrumenter, som har et underliggende gældsbevis, det underliggende gældsinstruments pålydende værdi.

5. For eksponeringer mod aktieinstrumenter beregner institutterne bruttobeløbene for JTD på følgende måde og ikke som omhandlet i stk. 1 og 2:

$$JTD_{long} = max\{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$
$$JTD_{short} = max\{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

hvor

V = aktiens dagsværdi eller for derivatinstrumenter, der hidrører fra aktier, dagsværdien af den aktie, der ligger til grund for derivatinstrumentet.

6. Institutterne tildeler en LGD på 100 % til aktieinstrumenter med henblik på beregningen i stk. 6.

7. For eksponeringer mod misligholdelsesrisiko, der hidrører fra derivatinstrumenter, hvis afkast i tilfælde af låntagers misligholdelse ikke afhænger af den notionelle værdi af et specifikt instrument udstedt af denne låntager, eller mod LGD for låntageren eller et instrument udstedt af denne låntager anvender institutterne alternative metoder til at beregne bruttobeløbene for JTD, som opfylder definitionen af brutto-JTD i artikel 325t, stk. 3.

8. EBA udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på i yderligere detaljer at præcisere, hvordan institutterne skal beregne JTD-beløb for forskellige

typer instrumenter i overensstemmelse med denne artikel, og hvilke alternative metoder institutterne skal anvende til at estimere bruttobeløbene for JTD, som er omhandlet i stk. 7.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [15 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325y
Nettobeløb for pludselig misligholdelse (JTD)

1. Institutterne beregner nettobeløb for pludselig misligholdelse ved at modregne bruttobeløbene for JTD for korte og lange eksponeringer. Modregning kan kun ske mellem eksponeringer mod den samme låntager, når korte eksponeringer har samme eller lavere prioritet end lange eksponeringer.
2. Modregningen skal være fuldstændig eller delvis afhængigt af løbetiderne for modregningseksponeringerne:
   a) fuldstændig modregning sker, når alle modregningseksponeringer har en løbetid på et år eller mere
   b) delvis modregning sker, når mindst én af modregningseksponeringerne har en løbetid på under et år, i hvilket tilfælde JTD-beløbet for hver eksponering med en løbetid på under et år justeres med forholdet mellem eksponeringens løbetid og ét år.
3. Hvis modregning ikke kan foretages, er bruttobeløbene for JTD lig med nettobeløbene for JTD, når der er tale om eksponeringer med en løbetid på et år eller mere. Bruttobeløb for JTD med en løbetid på under et år justeres med henblik på at beregne nettobeløbene for JTD.

   Justeringsfaktoren for disse eksponeringer er forholdet mellem eksponeringens løbetid og ét år, dog mindst tre måneder.
4. Med henblik på stk. 2 og 3 tages løbetiden for derivatkontrakter og ikke deres underliggende instrumenter i betragtning. Likvide aktieeksponeringer tildeles efter instituttets skøn en løbetid på et år eller tre måneder.

Artikel 325z
Beregning af kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko

1. Nettobeløb for JTD multipliceres, uanset modpartens type, med de tilsvarende misligholdelsesrisikovægte i overensstemmelse med deres kreditkvalitet, jf. tabel 2:

   Tabel 2

Kreditkvalitetskategori	Misligholdelsesrisikovægt
Kreditkvalitetstrin 1	0,5 %
Kreditkvalitetstrin 2	3 %
Kreditkvalitetstrin 3	6 %
Kreditkvalitetstrin 4	15 %
Kreditkvalitetstrin 5	30 %
Kreditkvalitetstrin 6	50 %
Ikkerated	15 %
Misligholdte	100 %

2. Eksponeringer, der ville blive tildelt en risikovægt på 0 % efter standardmetoden for kreditrisiko i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, tildeles en misligholdelsesrisikovægt på 0 % i forbindelse med kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko.
3. Det vægtede netto-JTD fordeles til følgende kurve: selskaber, stater og lokale myndigheder.
4. Vægtede nettobeløb for JTD aggregeres i hver kurv efter følgende formel:

$$max\left\{\left(\sum\nolimits_{i \in Long} RW_i \cdot net\ JTD_i\right) - WtS \cdot \left(\sum\nolimits_{i \in Short} RW_i \cdot |net\ JTD_i|\right);\ 0\right\}$$

hvor

i = indekset for et instrument, der tilhører kurven *b*

DRC_b = kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko for kurven b

WtS = rate for indregning af en fordel for afdækningsforhold i en kurv, som beregnes på følgende måde:

$$WtS = \frac{\sum net\ JTD_{long}}{\sum net\ JTD_{long} + \sum |net\ JTD_{short}|}$$

Adderingen af lange og korte positioner med henblik på DRC_b og WtS foretages for alle positioner i en kurv, uanset på hvilket kreditkvalitetstrin disse positioner er placeret, så det kurvespecifikke kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko fås.

5. Det endelige kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko, for så vidt angår ikkesecuritiseringer, beregnes som en simpel sum af kapitalgrundlagskravene på kurveniveau.

UNDERAFDELING 2
KAPITALGRUNDLAGSKRAV VEDRØRENDE MISLIGHOLDELSESRISIKO FOR SECURITISERINGER (UDEN FOR KORRELATIONSHANDELSPORTEFØLJEN)

Artikel 325aa
Beløb for pludselig misligholdelse (JTD)

1. Bruttobeløb for pludselig misligholdelse for securitiseringseksponeringer er dagsværdierne af securitiseringseksponeringerne.
2. Nettobeløb for JTD bestemmes ved at modregne bruttobeløb for JTD for lange eksponeringer og bruttobeløb for JTD for korte eksponeringer. Modregning kan kun foretages mellem securitiseringseksponeringer, som har den samme underliggende aktivportefølje og tilhører den samme tranche. Modregning kan ikke foretages mellem securitiseringseksponeringer, som har forskellige underliggende aktivporteføljer, selv om de har samme attachment og detachment points.
3. Når andre eksisterende securitiseringseksponeringer kan replikeres fuldstændigt, bortset fra løbetiden, ved at opdele eller kombinere eksisterende securitiseringseksponeringer, kan de eksponeringer, der følger af opdelingen eller kombinationen, anvendes i modregningen i stedet for de oprindelige.
4. Når hele tranchestrukturen for en eksisterende securitiseringseksponering kan replikeres fuldstændigt ved at opdele eller kombinere eksisterende eksponeringer i underliggende navne, kan de eksponeringer, der følger af opdelingen eller kombinationen, anvendes i modregningen. Når underliggende navne anvendes på denne måde, fjernes de fra behandlingen af misligholdelsesrisiko vedrørende ikkesecuritiseringer.
5. Artikel 325y finder anvendelse på både originale og replikerede securitiseringseksponeringer. De relevante løbetider er løbetiderne for securitiseringstrancherne.

Artikel 325ab
Beregning af kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko i relation til securitiseringer

1. Nettobeløb for JTD for securitiseringseksponeringer multipliceres med 8 % af den risikovægt, der finder anvendelse på den relevante securitiseringseksponering, inklusive STS-securitiseringer, uden for handelsbeholdningen i overensstemmelse med det hierarki af metoder, der er beskrevet i afsnit II, kapitel 5, afdeling 3, og

uanset modpartens type.

2. Der anvendes en løbetid på et år på alle trancher, hvor risikovægte beregnes i overensstemmelse med SEC-IRBA og SEC-ERBA.

3. De risikovægtede JTD-beløb for individuelle likvide securitiseringseksponeringer kan ikke overstige positionens dagsværdi.

4. De risikovægtede nettobeløb for JTD fordeles til følgende kurve:

   a) en fælles kurv til alle selskaber, uanset region

   b) 44 forskellige kurve svarende til en kurv pr. region for hver af de 11 definerede aktivklasser. De 11 aktivklasser er ABCP, billån/-leases, RMBS, kreditkort, CMBS, CLO, CDO-squared, små og mellemstore virksomheder, studielån, øvrig detail og øvrig engros. De fire regioner er Asien, Europa, Nordamerika og øvrige regioner.

5. Ved tildelingen af en securitiseringseksponering til en kurv anvender institutterne en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet. Institutterne tildeler hver securitiseringseksponering til kun én af ovennævnte kurve. En securitiseringseksponering, for hvilken et institut ikke kan tildele en type eller region for det underliggende, tildeles kategorien "øvrig detail", "øvrig engros" eller "øvrige regioner".

6. Vægtede nettobeløb for JTD aggregeres i hver kurv på samme måde som for misligholdelsesrisiko vedrørende ikkesecuritiseringseksponeringer efter formlen i artikel 325z, stk. 4, hvilket giver kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko for hver kurv.

7. Det endelige kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko, for så vidt angår ikkesecuritiseringer, beregnes som en simpel sum af kapitalgrundlagskravene på kurveniveau.

UNDERAFDELING 3
KAPITALGRUNDLAGSKRAV VEDRØRENDE MISLIGHOLDELSESRISIKO FOR SECURITISERINGER (I KORRELATIONSHANDELSPORTEFØLJEN)

Artikel 325ac
Anvendelsesområde

1. For korrelationshandelsporteføljen omfatter kapitalkravet misligholdelsesrisikoen for securitiseringseksponeringer og for ikkesecuritiseringsafdækninger. Disse afdækninger medtages ikke i beregningerne af misligholdelsesrisiko for ikkesecuritiseringer. Der er ingen diversificeringsfordele mellem kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko for ikkesecuritiseringer, kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko for securitiseringer (uden

for korrelationshandelsporteføljen) og kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko for securitiseringer i korrelationshandelsporteføljen.

2. For handlede kredit- og aktiederivater, der ikke er securitiseringer, bestemmes JTD-beløbene for den juridiske enhed, der har udstedt den enkelte del, ved hjælp af look-through-metoden.

Artikel 325ad

Beløb for pludselig misligholdelse (JTD) for korrelationshandelsporteføljen

1. Bruttobeløb for pludselig misligholdelse for securitiseringseksponeringer og ikkesecuritiseringseksponeringer i korrelationshandelsporteføljen er dagsværdierne af disse eksponeringer.

2. Nth-to-default-produkter behandles som trancheopdelte produkter med følgende attachment og detachment points:

   a) attachment point = (N – 1) / Total Names

   b) detachment point = N / Total Names

   hvor "Total Names" er det samlede antal navne i den underliggende kurv eller portefølje.

3. Nettobeløb for JTD bestemmes ved at modregne bruttobeløb for JTD for lange og korte eksponeringer. Modregning kan kun foretages mellem eksponeringer, der er identiske bortset fra løbetid. Modregning kan kun foretages i følgende tilfælde:

   a) for indeksprodukter kan modregning foretages på tværs af løbetider i samme indeksfamilie, -serie og -tranche, med forbehold af specifikationerne for eksponeringer med en løbetid på under et år, jf. artikel 325y. Bruttobeløb for pludselig misligholdelse for lange og korte eksponeringer, som er fuldstændige replikationer, kan modregnes gennem opdeling i single name-ækvivalente eksponeringer ved hjælp af en værdiansættelsesmodel. Med henblik på denne artikel forstås ved opdeling ved hjælp af en værdiansættelsesmodel således, at en single name-del af en securitisering værdiansættes som forskellen mellem securitiseringens ubetingede værdi og securitiseringens betingede værdi, såfremt denne single name-del har en LGD på 100 %. I sådanne tilfælde skal summen af bruttobeløb for pludselig misligholdelse for single name-ækvivalente eksponeringer, der er beregnet ved hjælp af opdeling, være lig med bruttobeløbet for JTD for den ikkeopdelte eksponering.

   b) Modregning gennem opdeling som beskrevet i litra a) kan ikke foretages for resecuritiseringer.

   c) For indekser og indekstrancher kan der foretages modregning på tværs af løbetider inden for den samme indeksfamilie, -serie og -tranche ved hjælp af replikation eller opdeling. I forbindelse med denne artikel forstås ved

i) replikation: kombinationen af individuelle indekstrancher for securitisering kombineres med henblik på at replikere en anden tranche i samme indeksserie eller replikere en ikketrancheopdelt position i indeksserien

ii) opdeling: replikation af et indeks med en securitisering, for hvilken de underliggende eksponeringer i porteføljen er identiske med de single name-eksponeringer, der udgør indekset.

Når de lange og korte eksponeringer ellers er ækvivalente bortset fra for en restkomponent, tillades modregning, og nettobeløbet for pludselig misligholdelse afspejler reseksponeringen.

d) Der kan ikke foretages modregning mellem forskellige trancher i den samme indeksserie, forskellige serier i det samme indeks og forskellige indeksfamilier.

Artikel 325ae
Beregning af kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko for korrelationshandelsporteføljen

1. Nettobeløbene for JTD multipliceres med:

a) for trancheopdelte produkter: misligholdelsesrisikovægtene svarende til deres kreditkvalitet, jf. artikel 348, stk. 1 og 2

b) for ikketrancheopdelte produkter: misligholdelsesrisikovægtene, jf. artikel 325y, stk. 1.

2. Risikovægtede nettobeløb for JTD tildeles kurve, der svarer til et indeks.

3. Vægtede nettobeløb for JTD aggregeres i hver kurv efter følgende formel:

$$DRC_b = max\left\{\left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net\ JTD_i\right) - WtS_{CTP} \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net\ JTD_i|\right);\ 0\right\}$$

hvor

i = et instrument, der tilhører kurven *b*

DRC_b = kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko for kurven b

WtS_{ctp} = raten for indregning af en fordel for afdækningsforhold i en kurv, som beregnes efter WtS formlen i artikel 325z, stk. 4, men med lange og korte positioner på tværs af hele korrelationshandelsporteføljen og ikke kun positionerne i den pågældende kurv.

4. Institutterne beregner kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko for korrelationshandelsporteføljen (DRC_{CTP}) efter følgende formel:

$$DRC_{CTP} = max\left\{\sum_b (max\{DRC_b, 0\} + 0.5 \cdot min\{DRC_b, 0\}), 0\right\}$$

AFDELING 6
RISIKOVÆGTE OG KORRELATIONER

UNDERAFDELING 1
DELTARISIKOVÆGTE OG -KORRELATIONER

Artikel 325af
Risikovægte for almindelig renterisiko

1. For valutaer, der ikke indgår i underkategorien for mest likvide valutaer omhandlet i artikel 325be, stk. 5, litra b), er risikovægtene for risikofaktorerne for risikofrie satser følgende:

Tabel 3

Løbetid	0,25 år	0,5 år	1 år	2 år	3 år
Risikovægt (procentpoint)	2,4 %	2,4 %	2,25 %	1,88 %	1,73 %

Løbetid	5 år	10 år	15 år	20 år	30 år
Risikovægt (procentpoint)	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %

2. En fælles risikovægt på 2,25 % fastsættes for alle inflationsrisikofaktorer og cross currency-basisrisikofaktorer.
3. For valutaer, der indgår i underkategorien for mest likvide valutaer omhandlet i artikel 325be, stk. 7, litra b), og instituttets nationale valuta er risikovægtene for risikofaktorerne for risikofrie satser de risikovægte, der er anført i tabel 3 i denne artikel divideret med $\sqrt{2}$.

Artikel 325ag
Korrelationer for almindelig renterisiko inden for den samme kurv

1. Mellem renterisikofaktorer i den samme kurv, som er tildelt samme løbetid, men som svarer til forskellige kurver, fastsættes korrelationen ρ_{kl} til 99,90 %.
2. Mellem renterisikofaktorer i den samme kurv, som svarer til den samme kurve, men som har forskellige løbetider, fastsættes korrelationen efter følgende formel:

$$max\left[e^{\left(-\theta\cdot\frac{|T_k-T_l|}{min\{T_k;T_l\}}\right)};40\%\right]$$

hvor:

T_k (henholdsvis T_l) = løbetiden vedrørende den risikofrie sats

θ = 3%.

3. Mellem renterisikofaktorer i den samme kurv, som svarer til forskellige kurver og har forskellige løbetider, er korrelationen ρ_{kl} lig med den korrelationsparameter, der er anført i stk. 2, multipliceret med 99,90 %.
4. Mellem risikofaktorer for risikofrie satser og inflationsrisikofaktorer fastsættes korrelationen til 40 %.
5. Mellem cross currency-basisrisikofaktorer og andre almindelige renterisikofaktorer, herunder en anden cross currency-basisrisikofaktor, fastsættes korrelationen til 0 %.

Artikel 325ah
Korrelationer på tværs af kurve for almindelig renterisiko

Parameteren γ_{bc} = 50 % anvendes til at aggregere risikofaktorer, som tilhører forskellige kurve.

Artikel 325ai
Risikovægte for kreditspændsrisiko (ikkesecuritiseringer)

1. Risikovægte er de samme for alle løbetider (0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år) i hver kurv.

Tabel 4

Kurv nr.	Kreditkvalitet	Sektor	Risikovægt (procentpoin
1	Alle	En medlemsstats centrale forvaltning, herunder centralbanker	0,50 %
2	Kreditkvalitetstrin 1-3	Et tredjelands centrale forvaltning, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, og artikel 118	0,5 %
3		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	1,0 %
4		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en central forvaltning eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	5,0 %
5		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, minedrift og stenbrudsdrift	3,0 %

6		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	3,0 %
7		Teknologi og telekommunikation	2,0 %
8		Sundhedspleje, offentlig forsyning samt liberale og tekniske tjenesteydelser	1,5 %
9		Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i medlemsstater	2,0 %
10		Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i tredjelande	4,0 %
11	Kreditkvalitetstrin 4-6	Et tredjelands centrale forvaltning, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, og artikel 118	3,0 %
12		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	4,0 %
13		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en central forvaltning eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	12,0 %
14		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, minedrift og stenbrudsdrift	7,0 %
15		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	8,5 %
16		Teknologi og telekommunikation	5,5 %
17		Sundhedspleje, offentlig forsyning samt liberale og tekniske tjenesteydelser	5,0 %
18	Andre sektorer		12,0 %

2. For at tildele en risikoeksponering til en sektor anvender kreditinstitutter en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet til at gruppere udstedere efter industrisektor. Kreditinstitutter tildeler hver udsteder til kun én af sektorkurvene i tabellen i stk. 1. Risikopositioner fra en udsteder, som et kreditinstitut ikke kan tildele til en sektor på denne måde, tildeles til kurv nr. 18.

Artikel 325aj

Korrelationer for kreditspændsrisiko (ikkesecuritiseringer) inden for den samme kurv

1. Mellem to følsomheder S og S i den samme kurv fastsættes korrelationsparameteren $_{l}$ på følgende måde:

$_{l} = {}_{l}^{(name)} \cdot {}_{l}^{(tenor)} \cdot {}_{l}^{(basis)}$

hvor:

$_{l}^{(name)}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne *k* og *l* er identiske, og ellers 35 %

$_{l}^{(tenor)}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne *k* og *l* er identiske, og ellers 65 %

$_{l}^{(basis)}$ er lig med 1, når de to følsomheder er relateret til de samme kurver, og ellers 99,90 %.

2. Ovennævnte korrelationer finder ikke anvendelse på kurv nr. 18, som er omhandlet i artikel 325ai, stk. 1. Kapitalkravet i relation til aggregeringsformlen for deltarisiko i kurv nr. 18 er lig med summen af de absolutte værdier af de nettovægtede følsomheder, der er tildelt kurv 18:

$$K_{b(\text{bucket } 18)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325ak

Korrelationer på tværs af kurve for kreditspændsrisiko (ikkesecuritiseringer)

1. Korrelationsparameteren γ_{bc}, der finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder mellem forskellige kurve, fastsættes på følgende måde:

$$_{c} = {}_{c}^{(rating)} \cdot {}_{c}^{(sector)}$$

hvor:

$_{c}^{(rating)}$ er lig med 1, når de to kurve er i samme kreditkvalitetskategori (enten kreditkvalitetstrin 1-3 eller kreditkvalitetstrin 4-6), og ellers 50 %. Med henblik på denne beregning anses kurv nr. 1 for at være i den samme kreditkvalitetskategori som kurve, der er tildelt kreditkvalitetstrin 1-3

$_{c}^{(sector)}$ er lig med 1, når de to kurve er i samme sektor, og ellers følgende procentdele:

Tabel 5

Kurv	1,2 og 11	3 og 12	4 og 13	5 og 14	6 og 15	7 og 16	8 og 17	9 og 10
1,2 og 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 og 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 og 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 og 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 og 15						25 %	5 %	15 %

7 og 16							5 %	20 %
8 og 17								5 %
9 og 10								

2. Kapitalkravet vedrørende kurv nr. 18 lægges til den samlede kapital på risikoklasseniveau uden indregning af diversificerings- eller afdækningsvirkninger i forhold til andre kurve.

Artikel 325al

Risikovægte for kreditspændsrisiko (securitiseringer) (korrelationshandelsporteføljen)

Risikovægte er de samme for alle løbetider (0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år) i hver kurv.

Tabel 6

Kurv nr.	Kreditkvalitet	Sektor	Risikovægt (procentpoint)
1	Alle	En EU-medlemsstats centrale forvaltning, herunder centralbanker	4 %
2	Kreditkvalitetstrin 1-3	Et tredjelands centrale forvaltning, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, og artikel 118	4 %
3		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	4 %
4		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en central forvaltning eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	8 %
5		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, minedrift og stenbrudsdrift	5 %
6		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	4 %
7		Teknologi og telekommunikation	3 %
8		Sundhedspleje, offentlig forsyning samt liberale og tekniske tjenesteydelser	2 %
9		Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i EU-medlemsstater	3 %
10		Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i tredjelande	6 %
11	Kreditkvalitetstrin 4-6	Et tredjelands centrale forvaltning, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, og artikel 118	13 %

12		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	13 %
13		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en central forvaltning eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	16 %
14		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, minedrift og stenbrudsdrift	10 %
15		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	12 %
16		Teknologi og telekommunikation	12 %
17		Sundhedspleje, offentlig forsyning samt liberale og tekniske tjenesteydelser	12 %
18	Andre sektorer		13 %

Artikel 325am

Korrelationer for kreditspændsrisiko (securitiseringer) (korrelationshandelsporteføljen)

1. Deltarisikokorrelationen $_{l}$ udledes i henhold til artikel 325aj, bortset fra, at $_{l}^{(basis)}$, for så vidt angår dette stykke, er lig med 1, når de to følsomheder er relateret til de samme kurver, og ellers 99,00 %.
2. Korrelationen $_{c}$ udledes i henhold til artikel 325ak.

Artikel 325an

Risikovægte for kreditspændsrisiko (securitiseringer) (uden for korrelationshandelsporteføljen)

1. Risikovægte er de samme for alle løbetider (0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år) i hver kurv.

Tabel 7

Kurv nr.	Kreditkvalitet	Sektor	Risikovægt (procentpoint)
1	Privilegerede og kreditkvalitetstrin 1-3	RMBS - Prime	0,9 %
2		RMBS - Mid-Prime	1,5 %
3		RMBS - Sub-Prime	2,0 %
4		CMBS	2,0 %
5		ABS - studielån	0,8 %
6		ABS - kreditkort	1,2 %

7		ABS - bil	1,2 %
8		CLO uden for korrelationshandelsporteføljen	1,4 %
9	Ikkeprivilegerede og kreditkvalitetstrin 1-3	RMBS - Prime	1,125 %
10		RMBS - Mid-Prime	1,875 %
11		RMBS - Sub-Prime	2,5 %
12		CMBS	2,5 %
13		ABS - studielån	1 %
14		ABS - kreditkort	1,5 %
15		ABS - bil	1,5 %
16		CLO uden for korrelationshandelsporteføljen	1,75 %
17	Kreditkvalitetstrin 4-6	RMBS - Prime	1,575 %
18		RMBS - Mid-Prime	2,625 %
19		RMBS - Sub-Prime	3,5 %
20		CMBS	3,5 %
21		ABS - studielån	1,4 %
22		ABS - kreditkort	2,1 %
23		ABS - bil	2,1 %
24		CLO uden for korrelationshandelsporteføljen	2,45 %
25	Andre sektorer		3,5 %

2. For at tildele en risikoeksponering til en sektor anvender kreditinstitutter en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet til at gruppere udstedere efter industrisektor. Kreditinstitutter tildeler hver tranche til kun én af sektorkurvene i tabellen i stk. 1. Risikopositioner fra en tranche, som et kreditinstitut ikke kan tildele til en sektor på denne måde, tildeles til kurv nr. 25.

Artikel 325ao

Korrelationer for kreditspændsrisiko (securitiseringer) inden for den samme kurv (uden for korrelationshandelsporteføljen)

1. Mellem to følsomheder S og S i den samme kurv fastsættes korrelationsparameteren $_l$ på følgende måde:

$_l = {}_l^{(\text{tranche})} \cdot {}_l^{(\text{tenor})} \cdot {}_l^{(\text{basis})}$

hvor:

$_l^{(\text{tranche})}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne *k* og *l* er i den samme kurv og er relateret til den samme securitiseringstranche (mere end 80 % overlapning i notionelle tal), og ellers 40 %

$_l^{(\text{tenor})}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne *k* og *l* er identiske, og ellers 80 %

$_l^{(\text{basis})}$ er lig med 1, når de to følsomheder er relateret til de samme kurver, og ellers 99,90 %.

2. Ovennævnte korrelationer finder ikke anvendelse på kurv nr. 25. Kapitalkravet i relation til aggregeringsformlen for deltarisiko i kurv nr. 25 er lig med summen af de absolutte værdier af de nettovægtede følsomheder, der er tildelt denne kurv:

$$K_{b(\text{bucket } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325ap

Korrelationer på tværs af kurve for kreditspændsrisiko (securitiseringer) (uden for korrelationshandelsporteføljen)

1. Korrelationsparameteren $_c$ finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder mellem forskellige kurve og fastsættes til 0 %.
2. Kapitalkravet vedrørende kurv nr. 25 lægges til den samlede kapital på risikoklasseniveau uden indregning af diversificerings- eller afdækningsvirkninger i forhold til andre kurve.

Artikel 325aq

Risikovægte for aktierisiko

1. Risikovægtene for følsomhederne over for aktie og aktiegenkøbssatser er anført i følgende tabel:

Tabel 8

Kurv nr.	Markedskapitalisering	Økonomi	Sektor	Risikovægt for aktiespotkurs (procentpoint)	Risikovægt for aktiegenkøbssats (procentpoint)

1	Stor	Ny markedsøkonomi	Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester, sundhedspleje og offentlig forsyning	55 %	0,55 %
2			Telekommunikation og industriprodukter	60 %	0,60 %
3			Råvarer, energi, landbrug, fremstilling, minedrift og stenbrudsdrift	45 %	0,45 %
4			Finansielle tjenesteydelser, herunder statsstøttede finansielle tjenesteydelser, ejendomsaktiviteter og teknologi	55 %	0,55 %
5		Avanceret økonomi	Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester, sundhedspleje og offentlig forsyning	30 %	0,30 %
6			Telekommunikation og industriprodukter	35 %	0,35 %
7			Råvarer, energi, landbrug, fremstilling, minedrift og stenbrudsdrift	40 %	0,40 %
8			Finansielle tjenesteydelser, herunder	50 %	0,50 %

			statsstøttede finansielle tjenesteydelser, ejendomsaktiviteter og teknologi		
9	Lille	Ny markedsøkonomi	Alle sektorer beskrevet under kurv nr. 1, 2, 3 og 4	70 %	0,70 %
10		Avanceret økonomi	Alle sektorer beskrevet under kurv nr. 5, 6, 7 og 8	50 %	0,50 %
11	Andre sektorer			70 %	0,70 %

2. Hvad der i denne artikel forstås ved en lille og stor markedskapitalisering, angives af EBA i henhold til artikel 325be.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvad der udgør nye markedsøkonomier og avancerede økonomier, for så vidt angår denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [15 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. For at tildele en risikoeksponering til en sektor anvender kreditinstitutter en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet til at gruppere udstedere efter industrisektor. Kreditinstitutter tildeler hver udsteder til en af sektorkurvene i tabellen i stk. 1 og tildeler alle udstedere fra den samme industri til den samme sektor. Risikopositioner fra en udsteder, som et kreditinstitut ikke kan tildele til en sektor på denne måde, tildeles til kurv nr. 11. Multinationale aktieudstedere eller aktieudstedere med aktiviteter inden for flere sektorer tildeles til en bestemt kurv på grundlag af den vigtigste region og sektor, hvori aktieudstederen har aktiviteter.

Artikel 325ar
Korrelationer for aktierisiko inden for den samme kurv

1. Deltarisikokorrelationen ρ_{kl} fastsættes til 99,90 % mellem to følsomheder S og S i den samme kurv, når den ene er en følsomhed over for en aktiespotkurs, og den anden er en følsomhed over for en aktiegenkøbssats, når de begge er relateret til det samme aktieudstedernavn.

2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} mellem

to følsomheder S og S over for aktiespotkurs i den samme kurv på følgende måde:

a) 15 % mellem to følsomheder i den samme kurv, der henhører under stor markedskapitalisering og ny markedsøkonomi (kurv nr. 1, 2, 3 eller 4)

b) 25 % mellem to følsomheder i den samme kurv, der henhører under stor markedskapitalisering og avanceret økonomi (kurv nr. 5, 6, 7 eller 8)

c) 7,5 % mellem to følsomheder i den samme kurv, der henhører under lille markedskapitalisering og ny markedsøkonomi (kurv nr. 9)

d) 12,5 % mellem to følsomheder i den samme kurv, der henhører under lille markedskapitalisering og avanceret økonomi (kurv nr. 10).

3. Korrelationsparameteren ρ_{kl} mellem to følsomheder S og S over for aktiegenkøbssats i den samme kurv fastsættes i overensstemmelse med litra b).

4. Mellem to følsomheder S og S i den samme kurv, når den ene er en følsomhed over for en aktiespotkurs, og den anden er en følsomhed over for en aktiegenkøbssats, når de to følsomheder er relateret til hver sit aktieudstedernavn, fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} til de korrelationer, der er anført i stk. 2, multipliceret med 99,90 %.

5. Ovennævnte korrelationer finder ikke anvendelse på kurv nr. 11. Kapitalkravet i relation til aggregeringsformlen for deltarisiko i kurv nr. 11 er lig med summen af de absolutte værdier af de nettovægtede følsomheder, der er tildelt denne kurv:

$$K_{b(\text{bucket } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325as
Korrelationer på tværs af kurve for aktierisiko

1. Korrelationsparameteren $_c$ finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder mellem forskellige kurve. Den fastsættes til 15 %, når de to kurve er mellem kurv nr. 1-10.

2. Kapitalkravet vedrørende kurv nr. 11 lægges til den samlede kapital på risikoklasseniveau uden indregning af diversificerings- eller afdækningsvirkninger i forhold til andre kurve.

Artikel 325at
Risikovægte for råvarerisiko

Risikovægtene for følsomhederne over for råvarer er anført i følgende tabel:

Tabel 9

Kurv nr.	Kurvenavn	Risikovægt (procentpoint)

1	Energi - faste brændsler	30 %
2	Energi - flydende brændsler	35 %
3	Energi - elektricitet og kulstofhandel	60 %
4	Fragt	80 %
5	Metaller - uædle	40 %
6	Gasformige brændsler	45 %
7	Ædelmetaller (inklusive guld)	20 %
8	Korn og raps	35 %
9	Kvægbrug	25 %
10	Landbrugsprodukter	35 %
11	Andre råvarer	50 %

Artikel 325au
Korrelationer for råvarerisiko inden for den samme kurv

1. Med henblik på korrelation anses to råvarer for at være forskellige råvarer, hvis der på markedet findes to kontrakter, der kun adskiller sig ved den underliggende råvare, der skal leveres ifølge hver kontrakt.

2. Mellem to følsomheder S og S i den samme kurv fastsættes korrelationsparameteren $_{l}$ på følgende måde:

$$_{l} = {}_{l}^{(commodity)} \cdot {}_{l}^{(tenor)} \cdot {}_{l}^{(basis)}$$

hvor:

$_{l}^{(commodity)}$ er lig med 1, når de to råvarer med følsomhederne *k* og *l* er identiske, og ellers korrelationerne inden for den samme kurv anført i tabellen i stk. 3

$_{l}^{(tenor)}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne *k* og *l* er identiske, og ellers 99 %

$_{l}^{(basis)}$ er lig med 1, når de to følsomheder er identiske med hensyn til både i) råvarens kontraktklasse og ii) leveringsstedet for en råvare, og ellers 99,90 %.

3. Korrelationerne $_{l}^{(commodity)}$ inden for den samme kurv er:

Tabel 10

Kurv nr.	Kurvenavn	Korrelation ($_{commodity}$)
1	Energi - faste brændsler	55 %
2	Energi - flydende brændsler	95 %
3	Energi - elektricitet og kulstofhandel	40 %
4	Fragt	80 %
5	Metaller - uædle	60 %
6	Gasformige brændsler	65 %
7	Ædelmetaller (inklusive guld)	55 %
8	Korn og raps	45 %
9	Kvægbrug	15 %
10	Landbrugsprodukter	40 %
11	Andre råvarer	15 %

Artikel 325av
Korrelationer på tværs af kurve for råvarerisiko

Korrelationsparameteren $_{c}$, som finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder mellem forskellige kurve, fastsættes til:

a) 20 %, når de to kurve er mellem kurv nr. 1-10,

b) og 0 %, når en af de to kurve er kurv nr. 11.

Artikel 325aw
Risikovægte for valutakursrisiko

1. En risikovægt på 30 % finder anvendelse på alle følsomheder over for valuta.

2. Risikovægten for valutakursrisikofaktorerne vedrørende valutapar, der består af euro og valutaen for en medlemsstat, der deltager i anden fase af den økonomiske og monetære union, er risikovægten omhandlet i stk. 1 divideret med $\sqrt{2}$.

3. Risikovægten for de valutakursrisikofaktorer, der er omfattet af underkategorien for de mest likvide valutapar, jf. artikel 325be, stk. 7, litra c), er risikovægten omhandlet

i stk. 1 divideret med $\sqrt{2}$.

Artikel 325ax
Korrelationer for valutakursrisiko

En ensartet korrelationsparameter $_c$, som er lig med 60 %, finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder over for valuta.

UNDERAFDELING 2
VEGA- OG CURVATURE-RISIKOVÆGTE OG -KORRELATIONER

Artikel 325ay
Vega- og curvature-risikovægte

1. De deltakurve, der er omhandlet i underafdeling 1, finder anvendelse på vegarisikofaktorer.
2. Risikovægten for en given vegarisikofaktor k (RW_k) bestemmes som en andel af den aktuelle værdi af denne risikofaktor k, som repræsenterer den implicitte volatilitet af et underliggende, som beskrevet i afdeling 3.
3. Andelen omhandlet i stk. 2 afhænger af den forudsatte likviditet for hver type risikofaktor i overensstemmelse med følgende formel:

$$RW_k = (Value\ of\ risk\ factor\ k)x \min\left[RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{risk\ class}}}{\sqrt{10}}; 100\%\right]$$

hvor:

RW_σ fastsættes til 55 %

$LH_{risk\ class}$ er den lovbestemte likviditetshorisont, som anvendes ved fastlæggelsen af hver vegarisikofaktor k. $LH_{risk\ class}$ fastsættes i overensstemmelse med følgende tabel:

Tabel 11

Risikoklasse	$LH_{risk\ class}$
GIRR	60
CSR (ikkesecuritiseringer)	120
CSR securitiseringer (korrelationshandelsporteføljen)	120
CSR securitiseringer (uden for korrelationshandelsporteføljen)	120
Aktie (large cap)	20

Aktie (small cap)	60
Råvare	120
FX	40

4. Kurve, som er omhandlet i forbindelse med deltarisiko i underafdeling 1, anvendes også i forbindelse med curvature-risiko, medmindre andet fremgår af dette kapitel.

5. For valuta- og curvature-risikofaktorer er curvature-risikovægtene relative skift, som er lig med de deltarisikovægte, der er omhandlet i underafdeling 1.

6. For curvature-risikofaktorer vedrørende den almindelige rente, kreditspænd og råvarer er curvature-risikovægten det parallelle skift i alle toppunkter for hver kurve baseret på den højeste fastsatte deltarisikovægt i underafdeling 1 for hver risikoklasse.

Artikel 325az
Vega- og curvature-korrelationer

7. Mellem vegarisikofølsomheder i den samme kurv for risikoklassen GIRR fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} på følgende måde:

$$\rho_{kl} = min\left[\rho_{kl}^{(option\ maturity)} \cdot \rho_{kl}^{(underlying\ \ maturity)}; 1\right]$$

hvor:

$\rho_{kl}^{(option\ maturity)}$ er lig med $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{min\{T_k; T_l\}}}$, hvor α fastsættes til 1 %, og T_k og T_l er løbetiderne for de optioner, for hvilke vegafølsomhederne udledes, udtrykt som antal år

$\rho_{kl}^{(underlying\ maturity)}$ er lig med $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{min\{T_k^U; T_l^U\}}}$, hvor α fastsættes til 1 %, og T_k^U og T_l^U er løbetiderne for de instrumenter, der ligger til grund for de optioner, for hvilke vegafølsomheder are udledes minus løbetiderne for de tilsvarende optioner, i begge tilfælde udtrykt som antal år.

8. Mellem vegarisikofølsomheder i den samme kurv for de øvrige risikoklasser fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} på følgende måde:

$$\rho_{kl} = min\left[\rho_{kl}^{(DELTA)} \cdot \rho_{kl}^{(option\ \ maturity)}; 1\right]$$

hvor:

$\rho_{kl}^{(DELTA)}$ er lig med deltakorrelationen inden for den samme kurv svarende til den kurv, som vegarisikofaktorerne k og l ville blive tildelt

$\rho_{kl}^{(option\ maturity)}$ er defineret som i stk. 1.

9. Med hensyn til vegarisikofølsomheder mellem kurve inden for en risikoklasse (GIRR og andre) finder de samme korrelationsparametre $\gamma_{bc,}$ som anført for deltakorrelationer for hver risikoklasse i afdeling 4 anvendelse i forbindelse med vegarisiko.

10. Der indregnes ingen diversificerings- eller afdækningsvirkninger mellem vega- og deltarisikofaktorer efter standardmetoden. Kapitalgrundlagskrav vedrørende vega- og delta-risici aggregeres ved simpel addition.

11. Curvature-risikokorrelationer er kvadratroden af de tilsvarende deltarisikokorrelationer $\rho_{kl}\ and\ \gamma_{bc}$, som er omhandlet i underafdeling 1.

Kapitel 1b
Metoden for interne modeller

AFDELING 1
TILLADELSE OG KAPITALGRUNDLAGSKRAV

Artikel 325ba
Tilladelse til at anvende interne modeller

1. Når de kompetente myndigheder har bekræftet, at institutterne overholder kravene i artikel 325bi-325bk, indrømmer de institutterne tilladelse til at beregne deres kapitalgrundlagskrav ved hjælp af deres interne modeller i henhold til artikel 325bb for porteføljen af alle positioner, der er fordelt til handelsenheder, som opfylder følgende krav:

   a) handelsenhederne er blevet etableret i henhold til artikel 104b

   b) handelsenhederne har opfyldt kravet vedrørende fordeling af overskud og tab, som er omhandlet i artikel 325bh, for de forudgående 12 måneder

   c) handelsenhederne har opfyldt de backtestingkrav, der er omhandlet i artikel 325bg, stk. 1, for de forudgående 250 bankdage

   d) handelsenheder, som er blevet tildelt mindst én af de positioner i handelsbeholdningen, som er omhandlet i artikel 325bm, opfylder kravene i artikel 325bn vedrørende den interne model for misligholdelsesrisiko.

2. Institutter, som er blevet meddelt tilladelsen omhandlet i stk. 1 til at anvende deres interne modeller for hver handelsenhed, indberetter følgende til de kompetente myndigheder:

   a) den ugentlige værdi for ubegrænset forventet mangel UES_t beregnet i overensstemmelse med stk. 5 for alle positioner i handelsenheden, som

månedligt skal indberettes til de kompetente myndigheder

b) det månedlige kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici beregnet i overensstemmelse med kapitel 1a i dette afsnit, hvis instituttet ikke er blevet meddelt tilladelsen omhandlet i stk. 1, og med alle de positioner, der er fordelt til hver enkelt handelsenhed, i hver deres porteføljе. Disse beregninger indberettes månedligt til de kompetente myndigheder.

3. Et institut, som er blevet meddelt tilladelsen omhandlet i stk. 1, underretter straks de kompetente myndigheder, hvis en af dets handelsenheder ikke længere opfylder kravene i stk. 1. Instituttet kan i så fald ikke længere anvende dette kapitel på nogen af de positioner, der er fordelt til denne handelsenhed, og beregner kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i kapitel 1a, på alle de positioner, der er fordelt til denne handelsenhed, fra den tidligste indberetningsdato og indtil instituttet over for de kompetente myndigheder har godtgjort, at handelsenheden igen opfylder kravene i stk. 1.

4. Uanset stk. 3 kan kompetente myndigheder under særlige omstændigheder indrømme et institut tilladelse til fortsat at anvende dets interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici for en handelsenhed, der ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, litra b) eller c). Når de kompetente myndigheder udøver dette skøn, underretter de EBA og begrunder deres beslutning.

5. For positioner, der er fordelt til handelsenheder, for hvilke et institut ikke er blevet meddelt tilladelsen omhandlet i stk. 1, beregnes kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko af dette institut i overensstemmelse med kapitel 1a i dette afsnit. Med henblik på denne beregning betragtes disse positioner særskilt i hver deres porteføljе.

6. For en given handelsenhed forstås ved værdien for ubegrænset forventet mangel, som er omhandlet i stk. 2, litra a), værdien for ubegrænset forventet mangel beregnet i henhold til artikel 325bc for alle de positioner, der er fordelt til denne handelsenhed, i hver deres porteføljе. Uanset artikel 325bd skal institutterne opfylde følgende krav, når de beregner værdien for ubegrænset forventet mangel for hver handelsenhed:

a) den stressperiode, der anvendes til at beregne værdien for delvis forventet mangel PES_t^{FC} for en given handelsenhed, er den stressperiode, der er identificeret i overensstemmelse med artikel 325bd, stk. 1, litra c), med henblik på fastsættelse af PES_t^{FC} for alle de handelsenheder, for hvilke institutterne er blevet meddelt tilladelsen omhandlet i stk. 1

b) ved beregningen af værdierne for delvis forventet mangel PES_t^{RS} og PES_t^{RC} for en given handelsenhed finder de fremtidige stødscenarier kun anvendelse på de modellerbare risikofaktorer for positioner tildelt handelsenheden, som er

medtaget i den række af modellerbare risikofaktorer, som instituttet har valgt i overensstemmelse med artikel 325bd, stk. 1, litra a), med henblik på at fastsætte PES_t^{RS} for alle de handelsenheder, for hvilke institutterne er blevet meddelt tilladelsen omhandlet i stk. 1.

7. Væsentlige ændringer i anvendelsen af interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende, udvidet anvendelse af interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende, og væsentlige ændringer af instituttets valg af rækken af modellerbare risikofaktorer, som er omhandlet i artikel 365bd, stk. 2, kræver særskilt tilladelse fra de kompetente myndigheder.

Institutterne underretter de kompetente myndigheder om alle andre udvidelser og ændringer af anvendelsen af de interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) betingelserne for at vurdere væsentligheden af udvidelser og ændringer af anvendelsen af interne modeller og ændringer i rækken af modellerbare risikofaktorer, som er omhandlet i artikel 325bd

b) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder anvender til at bekræfte, at et institut efterlever kravene i artikel 325bi-370.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [to år efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de særlige omstændigheder, hvorunder kompetente myndigheder kan indrømme et institut tilladelse til fortsat at anvende dets interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici for en handelsenhed, der ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, litra b) eller c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325bb
Kapitalgrundlagskrav ved anvendelse af interne modeller

1. Et institut, der anvender en intern model, beregner kapitalgrundlagskravene i relation til porteføljen af alle positioner, der er fordelt til handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelsen som omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, som summen af følgende:

   a) den højeste af følgende værdier:

      i) instituttets risikoværdi for forventet mangel for den foregående dag beregnet i henhold til artikel 325bc (ES_{t-1})

      ii) et gennemsnit af den daglige risikoværdi for forventet mangel beregnet efter artikel 325bc for hver af de forudgående 60 bankdage (ES^{avg}) multipliceret med multiplikationsfaktoren (m^c) i henhold til artikel 325bg

   b) den højeste af følgende værdier:

      i) instituttets stressscenariebaserede risikoværdi for den foregående dag beregnet i overensstemmelse med afdeling 5 i dette afsnit (SS_{t-1})

      ii) et gennemsnit af den daglige stressscenariebaserede risikoværdi beregnet i overensstemmelse med afdeling 5 i dette afsnit for hver af de forudgående 60 bankdage (SS^{avg}).

2. Institutter, som har positioner i handlede gælds- og aktieinstrumenter, som er omfattet af den interne model for misligholdelsesrisiko og fordelt til handelsenheder, som er omhandlet i stk. 1, skal opfylde et yderligere kapitalgrundlagskrav udtrykt som den højeste af følgende værdier:

   a) det seneste kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko beregnet i overensstemmelse med afdeling 3

   b) gennemsnittet af beløbet omhandlet i litra a) over de forudgående 12 uger.

AFDELING 2
GENERELLE KRAV

Artikel 325bc
Risikoværdi for forventet mangel

1. Institutterne beregner risikoværdien for forventet mangel "ES_t", som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, litra a), for en given dato "t" og for en given portefølje af positioner i handelsbeholdningen på følgende måde:

$$ES_t = \rho * (UES_t) + (1 - \rho) * \sum_i UES_t^i$$

hvor:

i = indekset for de fem brede risikofaktorkategorier, der er anført i den første kolonne i tabel 13 i artikel 325be

UES_t = værdien for ubegrænset forventet mangel som følger:

$$UES_t = PES_t^{RS} * max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = værdien for ubegrænset forventet mangel for den brede risikofaktorkategori "i" beregnet på følgende måde:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} * max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = den tilsynsmæssige korrelationsfaktor på tværs af brede risikokategorier ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = værdien for delvis forventet mangel, der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bd, stk. 2

PES_t^{RC} = værdien for delvis forventet mangel, der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bd, stk. 3

PES_t^{FC} = værdien for delvis forventet mangel, der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bd, stk. 4

$PES_t^{RS,i}$ = værdien for delvis forventet mangel for den brede risikofaktorkategori "i", der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bd, stk. 2

$PES_t^{RC,i}$ = værdien for delvis forventet mangel for den brede risikofaktorkategori "i", der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bd, stk. 3

$PES_t^{FC,i}$ = værdien for forventet mangel for den brede risikofaktorkategori "i", der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bd, stk. 4.

2. Institutterne anvender kun fremtidige stødscenarier på den specifikke række af modellerbare risikofaktorer, som finder anvendelse på hver værdi for delvis forventet mangel, jf. artikel 325bd, når de fastsætter hver værdi for delvis forventet mangel i forbindelse med beregningen af risikoværdien for forventet mangel i overensstemmelse med stk. 1.

3. Når mindst én transaktion i porteføljen har mindst én modellerbar risikofaktor, som er fordelt til den brede risikokategori "i" i henhold til artikel 325be, beregner

institutterne værdien for ubegrænset forventet mangel for den brede risikofaktorkategori "i" og indsætter den i formlen for risikoværdien for forventet mangel, som er omhandlet i stk. 2.

Artikel 325bd
Beregning af delvis forventet mangel

1. Institutterne beregner alle værdier for delvis forventet mangel omhandlet i artikel 325bc, stk. 1, på følgende måde:

a) daglige beregninger af værdier for delvis forventet mangel

b) et ensidigt 97,5 % konfidensinterval

c) for en given portefølje af positioner i handelsbeholdningen beregner instituttet værdien for delvis forventet mangel ES_t på tidspunktet "t" efter følgende formel:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j\geq 2}\left(PES_t(T,j) * \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}}\right)^2}$$

j = indekset for de fem likviditetshorisonter, der er anført i den første kolonne i tabel 1

LH_j = varigheden af likviditetshorisonter *j* som udtrykt i dage i tabel 1

T = basistidshorisonten, hvor T= 10 dage

$PES_t(T)$ = den værdi for delvis forventet mangel, som er bestemt ved kun at anvende fremtidige stødscenarier med en tidshorisont på ti dage på den specifikke række af modellerbare risikofaktorer for de positioner i porteføljen, der er beskrevet i stk. 2, 3 og 4, for hver værdi for delvis forventet mangel, som er omhandlet i artikel 325bc, stk. 2.

$PES_t(T, j)$ = den værdi for delvis forventet mangel, som er bestemt ved kun at anvende fremtidige stødscenarier med en tidshorisont på ti dage på den specifikke række af modellerbare risikofaktorer for de positioner i porteføljen, der er beskrevet i stk. 2, 3 og 4, for hver værdi for delvis forventet mangel, som er omhandlet i artikel 325bc, stk. 2, og for hvilken den effektive likviditetshorisont, der er bestemt i overensstemmelse med artikel 325be, stk. 2, er lig med eller længere end LH_j.

Tabel 1

Likviditetshorisont *j*	Varighed af likviditetshorisont *j* (dage)

1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Med henblik på at beregne værdierne for delvis forventet mangel PES_t^{RS} og $PES_t^{RS,i}$, som er omhandlet i artikel 325bc, stk. 2, skal institutterne i tillæg til kravene i stk. 1 opfylde følgende krav:

a) ved beregningen af PES_t^{RS} anvender institutterne kun fremtidige stødscenarier på en række af modellerbare risikofaktorer for positioner i porteføljen, som instituttet har valgt på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde, således at følgende betingelse opfyldes på tidspunktet *t*, idet summen beregnes for de forudgående 60 bankdage:

$$\frac{1}{60} * \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

Et institut, der ikke længere opfylder kravet i første afsnit i dette litra, underretter straks de kompetente myndigheder og ajourfører rækken af modellerbare risikofaktorer inden for to uger med henblik på at opfylde dette krav. Hvis dette institut efter to uger ikke har opfyldt dette krav, benytter det den metode, som er beskrevet i kapitel 1a, til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici for visse handelsenheder, indtil dette institut over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at det opfylder kravet i første afsnit i dette litra

b) ved beregningen af $PES_t^{RS,i}$ anvender institutterne kun fremtidige stødscenarier på den række af modellerbare risikofaktorer for positioner i porteføljen, som instituttet har valgt med henblik på litra a), og som er fordelt til den brede risikofaktorkategori *i* i henhold til artikel 325be

c) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige stødscenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, jf. litra a) og b), kalibreres efter historiske data fra en sammenhængende stressperiode på 12 måneder, som angives af instituttet, med henblik på at maksimere værdien af PES_t^{RS}. Institutterne reviderer angivelsen af denne stressperiode mindst månedligt og meddeler resultatet af denne revision til de kompetente myndigheder. Med henblik på at angive denne stressperiode anvender institutterne en observationsperiode, som starter fra mindst den 1. januar 2007, på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde

d) modelinputtene for $PES_t^{RS,i}$ kalibreres efter den stressperiode på 12 måneder, som instituttet har angivet i forbindelse med litra c).

3. Med henblik på at beregne værdierne for delvis forventet mangel PES_t^{RC} og $PES_t^{RC,i}$, som er omhandlet i artikel 325bc, stk. 2, skal institutterne i tillæg til kravene i stk. 1 opfylde følgende krav:

a) ved beregningen af PES_t^{RC} anvender institutterne kun fremtidige stødscenarier på den række af modellerbare risikofaktorer for positioner i porteføljen, som er omhandlet i stk. 3, litra a)

b) ved beregningen af $PES_t^{RC,i}$ anvender institutterne kun fremtidige stødscenarier på den række af modellerbare risikofaktorer for positioner i porteføljen, som er omhandlet i stk. 3, litra b)

c) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige stødscenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, jf. litra a) og b), kalibreres efter historiske data fra den forudgående periode på 12 måneder. Disse data ajourføres mindst månedligt.

4. Med henblik på at beregne værdierne for delvis forventet mangel PES_t^{FC} og $PES_t^{FC,i}$, som er omhandlet i artikel 325bc, stk. 2, skal institutterne i tillæg til kravene i stk. 1 opfylde følgende krav:

a) ved beregningen af PES_t^{FC} anvender institutterne fremtidige stødscenarier på alle modellerbare risikofaktorer for positioner i porteføljen

b) ved beregningen af $PES_t^{FC,i}$ anvender institutterne fremtidige stødscenarier på alle modellerbare risikofaktorer for positioner i porteføljen, som er fordelt til den brede risikofaktorkategori *i* i henhold til artikel 325be

c) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige stødscenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, jf. litra a) og b), kalibreres efter historiske data fra den forudgående periode på 12 måneder. Disse data ajourføres mindst månedligt. Hvis der opstår en betydelig stigning i prisvolatiliteten for et betydeligt antal modellerbare risikofaktorer i et instituts portefølje, som ikke indgår i den række af risikofaktorer, der er omhandlet i stk. 2, litra a), kan de kompetente myndigheder kræve, at et institut anvender historiske data fra en periode, der er kortere end de forudgående 12 måneder, idet en sådan kortere periode dog må ikke være kortere end den forudgående periode på seks måneder. De kompetente myndigheder underretter EBA om enhver beslutning om, at et institut skal anvende historiske data fra en kortere periode end 12 måneder, og begrunder denne beslutning.

5. Ved beregningen af en given værdi for delvis forventet mangel omhandlet i artikel 325bc, stk. 2, bevarer institutterne værdierne for de modellerbare risikofaktorer, på hvilke de i henhold til stk. 2, 3 og 4 ikke skal anvende fremtidige stødscenarier for denne værdi for delvis forventet mangel.

6. Uanset stk. 1, litra a), kan institutterne beslutte at beregne værdierne for delvis forventet mangel $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ og $PES_t^{FC,i}$ ugentligt.

Artikel 325be
Likviditetshorisonter

1. Institutterne fordeler hver risikofaktor for positioner, der er fordelt til handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelsen som omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, eller er ved at få indrømmet denne tilladelse, til en af de brede risikofaktorkategorier, der er anført i tabel 2, og til en af de brede underkategorier for risikofaktorer, der er anført i samme tabel.
2. Likviditetshorisonten for en risikofaktor for de positioner, der er omhandlet i stk. 1, er likviditetshorisonten for de tilsvarende brede underkategorier for risikofaktorer, som den er tilknyttet.
3. Uanset stk. 1 kan et institut for en given handelsenhed vælge at erstatte likviditetshorisonten for en bred underkategori for risikofaktorer anført i tabel 2 med en af de længere likviditetshorisonter, der er anført i tabel 1. Hvis et institut vælger dette, finder den længere likviditetshorisont anvendelse på alle de modellerbare risikofaktorer for de positioner, der er tildelt denne handelsenhed og fordelt til denne brede underkategori for risikofaktorer med henblik på at beregne værdierne for delvis forventet mangel i overensstemmelse med artikel 325bd, stk. 1, litra c).

   Et institut underretter de kompetente myndigheder om handelsenhederne og de brede underkategorier for risikofaktorer, på hvilke det vælger at anvende behandlingen omhandlet første afsnit.

4. Med henblik på at beregne værdierne for delvis forventet mangel i overensstemmelse med artikel 325bd, stk. 1, litra c), beregnes den effektive likviditetshorisont "EffectiveLH" for en given modellerbar risikofaktor for en given position i handelsbeholdningen på følgende måde:

$$EffectiveLH = \begin{cases} SubCatLH & if\ Mat > LH_6 \\ min\left(SubCatLH, \min_j\{LH_j / LH_j \geq Mat\}\right) & if\ LH_1 \leq Mat \leq LH_6 \\ LH_1 & if\ Mat < LH_1 \end{cases}$$

hvor:

Mat = løbetiden for positionen i handelsbeholdningen

SubCatLH = varigheden af likviditetshorisonten for den modellerbare risikofaktor fastsat i overensstemmelse med stk. 1

$\min_j \{LH_j/LH_j \geq Mat\}$ = varigheden af en af likviditetshorisonterne i tabel

… som ligger umiddelbart over løbetiden for positionen i handelsbeholdningen.

5. Valutapar, der består af euro og valutaen for en medlemsstat, der deltager i anden fase af den økonomiske og monetære union, medtages i underkategorien for de mest likvide valutapar i den brede risikofaktorkategori for valuta i tabel 2.

6. Et institut kontrollerer mindst månedligt, at fordelingen, jf. stk. 1, er hensigtsmæssig.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) hvordan institutterne skal fordele positioner i handelsbeholdningen til brede risikofaktorkategorier og brede underkategorier for risikofaktorer for så vidt angår stk. 1

b) de valutaer, der udgør underkategorien for de mest likvide valutaer i den brede risikofaktorkategori for renter i tabel 2

c) de valutapar, der udgør underkategorien for de mest likvide valutapar i den brede risikofaktorkategori for valuta i tabel 2

d) definitionen af lille og stor kapitalisering for underkategorien aktiekurs og volatilitet i den brede risikofaktorkategori for aktier i tabel 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Tabel 2

Brede risikofaktorkategorier	Brede underkategorier for risikofaktorer	Likviditetshorisonter	Varighed af likviditetshorisonten (dage)
Rente	Mest likvide valutaer og national valuta	1	10
	Andre valutaer (ekskl. mest likvide valutaer)	2	20
	Volatilitet	4	60
	Andre typer	4	60

Kreditspænd	En EU-medlemsstats centrale forvaltning, herunder centralbanker	2	20
	Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i EU-medlemsstater (Investment Grade)	2	20
	Stat (Investment Grade)	2	20
	Stat (High Yield)	3	40
	Selskaber (Investment Grade)	3	40
	Selskaber (High Yield)	4	60
	Volatilitet	5	120
	Andre typer	5	120
Aktie	Aktiekurs (stor kapitalisering)	1	10
	Aktiekurs (lille kapitalisering)	2	20
	Volatilitet (stor kapitalisering)	2	20
	Volatilitet (lille kapitalisering)	4	60
	Andre typer	4	60
Valuta	Mest likvide valutapar	1	10
	Andre valutapar (ekskl. mest likvide	2	20

	valutapar)		
	Volatilitet	3	40
	Andre typer	3	40
Råvare	Energipris og CO2-emissionspris	2	20
	Ædelmetalpris og pris på ikkejernholdigt metal	2	20
	Priser på andre råvarer (ekskl. energipris, CO2-emissionspris, ædelmetalpris og pris på ikkejernholdigt metal)	4	60
	Energivolatilitet og CO2-emissionsvolatilitet	4	60
	Ædelmetalvolatilitet og volatilitet for ikkejernholdigt metal	4	60
	Volatiliteter for andre råvarer (ekskl. energivolatilitet, CO2-emissionsvolatilitet, ædelmetalvolatilitet og volatilitet for ikkejernholdigt metal)	5	120
	Andre typer	5	120

Artikel 325bf
Vurdering af risikofaktorers modellerbarhed

1. Institutterne vurderer månedligt modellerbarheden af alle risikofaktorer for de positioner, der er fordelt til handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelsen som omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, eller er ved at få indrømmet denne tilladelse.
2. Et institut anser en risikofaktor for en position i handelsbeholdningen for at være modellerbar, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:
   a) instituttet har udpeget mindst 24 kontrollerbare priser, som indeholdt denne risikofaktor i den forudgående periode på 12 måneder
   b) der er højst en måned mellem datoerne for to fortløbende observationer af kontrollerbare priser, som instituttet har udpeget i overensstemmelse med litra a)
   c) der er en klar og indlysende forbindelse mellem værdien af risikofaktoren og hver kontrollerbar pris, som instituttet har udpeget i overensstemmelse med litra a).
3. Med henblik på stk. 2 er en kontrollerbar pris enhver af følgende:
   a) markedsprisen for en faktisk transaktion, hvori instituttet var en af parterne
   b) markedsprisen for en faktisk transaktion, som tredjeparter har indgået, og for hvilken prisen og handelsdatoen er offentligt tilgængelige eller er oplyst af en tredjepart
   c) prisen indhentet fra et forpligtende tilbud afgivet af en tredjepart.
4. Med henblik på stk. 3, litra b) og c), kan institutterne anse en pris eller et forpligtende tilbud afgivet af en tredjepart for at være en kontrollerbar pris, såfremt tredjeparten accepterer efter anmodning at fremlægge dokumentation for transaktionen eller et forpligtende tilbud for de kompetente myndigheder.
5. Et institut kan udpege en kontrollerbar pris, jf. stk. 2, litra a), for mere end én risikofaktor.
6. Institutterne anser risikofaktorer udledt af en kombination af modellerbare risikofaktorer for at være modellerbare.
7. Hvis et institut anser en risikofaktor for at være modellerbar i overensstemmelse med stk. 1, kan instituttet anvende andre data end de kontrollerbare priser, som det anvendte til at godtgøre, at risikofaktoren er modellerbar i henhold til stk. 2, til at beregne de fremtidige stødscenarier, der anvendes på denne risikofaktor med henblik på at beregne værdien for delvis forventet mangel, som er omhandlet i artikel 365, såfremt disse datainput opfylder de relevante krav, som er beskrevet i artikel 325bd.
8. Institutterne anser en risikofaktor, som ikke opfylder alle de betingelser, der er anført

i stk. 2, for at være ikkemodellerbar og beregner kapitalgrundlagskravene i relation til denne risikofaktor i henhold til artikel 325bl.

9. Institutterne anser risikofaktorer udledt af en kombination af modellerbare og ikkemodellerbare risikofaktorer for at være ikkemodellerbare.

10. Uanset stk. 2 kan kompetente myndigheder indrømme et institut tilladelse til at anse en risikofaktor, som opfylder alle betingelserne i stk. 2, for at være ikkemodellerbar i en periode på højst et år.

Artikel 325bg
Reguleringsmæssige backtestingkrav og multiplikationsfaktorer

1. For en given dato opfylder et instituts handelsenhed de backtestingkrav, der er omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, såfremt antallet af overskridelser, jf. stk. 2, for denne handelsenhed i løbet af de seneste 250 bankdage ikke overskrider en af følgende:

   a) 12 overskridelser for value-at-risk-værdien beregnet ved et ensidigt 99 % konfidensinterval på grundlag af backtesting af hypotetiske ændringer i porteføljens værdi

   b) 12 overskridelser for value-at-risk-værdien beregnet ved et ensidigt 99 % konfidensinterval på grundlag af backtesting af faktiske ændringer i porteføljens værdi

   c) 30 overskridelser for value-at-risk-værdien beregnet ved et ensidigt 97,5 % konfidensinterval på grundlag af backtesting af hypotetiske ændringer i porteføljens værdi

   d) 30 overskridelser for value-at-risk-værdien beregnet ved et ensidigt 97,5 % konfidensinterval på grundlag af backtesting af faktiske ændringer i porteføljens værdi.

2. Med henblik på stk. 1 tæller institutterne daglige overskridelser på grundlag af backtesting af hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljens værdi sammensat af alle de positioner, der er tildelt den pågældende handelsenhed. En overskridelse er en endagsændring i denne porteføljes værdi, som overskrider den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet ved hjælp af instituttets interne model i overensstemmelse med følgende krav:

   a) en besiddelsesperiode på en dag

   b) fremtidige stødscenarier finder anvendelse på risikofaktorerne for handelsenhedens positioner, som er omhandlet i artikel 325bh, stk. 3, og som anses for at være modellerbare i henhold til artikel 325bf

   c) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige stødscenarier, som

anvendes på de modellerbare risikofaktorer, kalibreres efter historiske data fra den forudgående periode på 12 måneder. Disse data ajourføres mindst månedligt

d) medmindre andet er anført i denne artikel, baseres instituttets interne model på de modelberegningsforudsætninger, der også blev anvendt til at beregne risikoværdien for forventet mangel, som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, litra a).

3. Institutterne tæller de daglige overskridelser omhandlet i stk. 2 i overensstemmelse med følgende:

a) backtesting på grundlag af hypotetiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi og, under antagelse af uændrede positioner, med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag

b) backtesting på grundlag af faktiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag eksklusive gebyrer, provisioner og nettorenteindtægt

c) en overskridelse tælles for hver dag, instituttet ikke kan vurdere porteføljens værdi eller ikke kan beregne value-at-risk-værdien omhandlet i stk. 1.

4. Et institut beregner, jf. stk. 5 og 6, multiplikationsfaktoren (m_c) omhandlet i artikel 325bb for porteføljen af alle positioner, der er fordelt til handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelsen som omhandlet i artikel 325ba, stk. 1. Denne beregning ajourføres mindst månedligt.

5. Multiplikationsfaktoren (m_c) er summen af værdien 1,5 og et tillæg på 0-0,5 i overensstemmelse med tabel 3. For den portefølje, der er omhandlet i stk. 4, beregnes dette tillæg ud fra antallet af overskridelser i de seneste 250 bankdage ifølge instituttets backtesting af value-at-risk-værdien beregnet i henhold til litra a) i dette stykke i overensstemmelse med følgende:

a) en overskridelse er en endagsændring i denne porteføljes værdi, som overskrider den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet ved hjælp af instituttets interne model i overensstemmelse med følgende:

i) en besiddelsesperiode på en dag

ii) et ensidigt 99 % konfidensinterval

iii) fremtidige stødscenarier finder anvendelse på risikofaktorerne for handelsenhedens positioner, som er omhandlet i artikel 325bh, stk. 3, og som anses for at være modellerbare i henhold til artikel 325bf

iv) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige stødscenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, kalibreres efter

historiske data fra den forudgående periode på 12 måneder. Disse data ajourføres mindst månedligt

v) medmindre andet er anført i denne artikel, baseres instituttets interne model på de modelberegningsforudsætninger, der også blev anvendt til at beregne risikoværdien for forventet mangel, som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, litra a)

b) antallet af overskridelser er lig med det højeste af antallet af overskridelser under hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljens værdi

c) i den daglige tælling af overskridelser anvender institutterne bestemmelserne i stk. 3.

Tabel 3

Antal overskridelser	Tillæg
Under 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Over 9	0,50

6. De kompetente myndigheder kan nedsætte tillægget til den værdi, der fremkommer ved overskridelser under backtesting af hypotetiske ændringer, hvis antallet af overskridelser under backtesting af faktiske overskridelser ikke skyldes svagheder ved den interne model.

7. De kompetente myndigheder kontrollerer, at multiplikationsfaktoren, jf. stk. 4, er hensigtsmæssig, og at handelsenheden overholder backtestingkravene i stk. 1. Institutterne underretter omgående og under alle omstændigheder senest fem bankdage efter en overskridelse de kompetente myndigheder om overskridelser, der skyldes deres backtestingprogram og giver en forklaring af disse overskridelser.

8. Uanset stk. 2 og 5 kan de kompetente myndigheder indrømme et institut tilladelse til ikke at tælle en overskridelse, hvis en endagsændring i værdien af dets porteføljе overskrider den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet ved hjælp af det pågældende instituts interne model, skyldes en ikkemodellerbar risikofaktor.

Instituttet skal i et sådant tilfælde over for de kompetente myndigheder godtgøre, at den stressscenariebaserede risikoværdi, der er beregnet i henhold til artikel 325bl, for denne ikkemodellerbare risikofaktor er højere end den positive forskel mellem værdien af instituttets portefølje og den relaterede value-at-risk-værdi.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de tekniske elementer, der skal medtages i hypotetiske og faktiske ændringer i værdien af et instituts portefølje, for så vidt angår denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325bh
Krav vedrørende fordeling af overskud og tab

1. For en given måned opfylder et instituts handelsenhed kravene vedrørende fordeling af overskud og tab i henhold til artikel 325ba, stk. 1, såfremt denne handelsenhed opfylder de krav, der er fastsat i denne artikel.

2. Kravet vedrørende fordeling af overskud og tab sikrer, at de teoretiske ændringer i en handelsenheds porteføljeværdi på grundlag af instituttets risikomålingsmodel ligger tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i handelsenhedens porteføljeværdi baseret på instituttets værdiansættelsesmodel.

3. Et instituts efterlevelse af kravet vedrørende fordeling af overskud og tab fører for hver position i en given handelsenhed til opstillingen af en præcis liste over risikofaktorer, som anses for at være hensigtsmæssige til at bekræfte instituttets efterlevelse af det backtestingkrav, der er omhandlet i artikel 325bg.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere:

   a) de tekniske kriterier, der i lyset af internationale reguleringsmæssige tiltag sikrer, at de teoretiske ændringer i en handelsenheds porteføljeværdi ligger tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i handelsenhedens porteføljeværdi, jf. stk. 2

   b) de tekniske elementer, der skal medtages i hypotetiske og faktiske ændringer i en handelsenheds porteføljeværdi, for så vidt angår denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i

forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325bi
Krav vedrørende risikomåling

1. Institutter, som bruger en intern risikomålingsmodel til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici, jf. artikel 325bb, sikrer, at denne model opfylder alle følgende krav:

   a) Den interne risikomålingsmodel omfatter et tilstrækkeligt antal risikofaktorer, som omfatter mindst de risikofaktorer, der er omhandlet i kapitel 1a, afdeling 3, underafdeling 1, medmindre instituttet over for de kompetente myndigheder godtgør, at udeladelsen af disse risikofaktorer ikke har væsentlig indvirkning på resultaterne af kravet vedrørende fordeling af overskud og tab, som er omhandlet i artikel 325bh. Et institut skal over for de kompetente myndigheder kunne forklare, hvorfor det har anvendt en risikofaktor i dets værdiansættelsesmodel, men ikke i dets interne risikomålingsmodel.

   b) Den interne risikomålingsmodel skal tage højde for optioners og andre produkters ikkelineære karakter samt korrelationsrisikoen og basisrisikoen. Når der anvendes tilnærmede værdier for risikofaktorer, skal der tidligere være opnået gode resultater vedrørende de positioner, der reelt besiddes.

   c) Den interne risikomålingsmodel skal medregne en række risikofaktorer, der svarer til renterne i de enkelte valutaer, hvori instituttet har rentefølsomme balance- og ikkebalanceførte positioner. Instituttet skal gengive afkastkurverne ved anvendelse af de generelt accepterede fremgangsmåder. For væsentlige eksponeringer mod renterisici i de væsentligste valutaer og på de væsentligste markeder skal afkastkurven opdeles i mindst seks løbetidssegmenter for at opfange forskelle i rentevolatilitet langs afkastkurven, og det antal risikofaktorer, der anvendes til at modellere afkastkurven, skal stå i forhold til karakteren og kompleksiteten af instituttets handelsstrategier. Modellen skal desuden opfange risikoen for, at korrelationen mellem forskellige afkastkurver ikke er fuldstændig.

   d) Den interne risikomålingsmodel skal indregne risikofaktorer, der svarer til guld og til de enkelte fremmede valutaer, som instituttets positioner er angivet i. For CIU'er tages der hensyn til deres reelle valutapositioner. Institutterne kan anvende tredjemandsindberetninger om CIU'ens valutaposition, såfremt det i tilstrækkelig grad er sikret, at indberetningen er korrekt. En CIU's valutapositioner, som et institut ikke har kendskab til, udskilles fra metoden for interne modeller og behandles i overensstemmelse med kapitel 1a i dette afsnit.

   e) Den interne risikomålingsmodel skal mindst anvende en særskilt risikofaktor for hvert af de aktiemarkeder, hvor instituttet har større positioner. Modelberegningsteknikkens sofistikeringsgrad skal stå i forhold til

betydningen af institutternes aktiviteter på aktiemarkederne. Modellen skal indregne mindst én risikofaktor, der opfanger systemiske bevægelser i aktiekurser og denne risikofaktors afhængighed af de enkelte risikofaktorer for hvert aktiemarked. For væsentlige eksponeringer mod aktiemarkeder skal modellen omfatte mindst én idiosynkratisk risikofaktor for hver aktieeksponering.

f) Den interne risikomålingsmodel mindst anvende en særskilt risikofaktor for hver af de råvarer, hvori instituttet har større positioner, medmindre instituttet har en lille samlet råvareposition i forhold til dets samlede handelsaktiviteter, i hvilket tilfælde en særskilt risikofaktor for hver bred råvaretype accepteres. For væsentlige eksponeringer mod råvaremarkeder skal modellen opfange risikoen for ikkefuldstændig korrelation mellem sammenlignelige, men ikke identiske råvarer, eksponeringen mod ændringer i terminspriserne som følge af manglende løbetidsmatch og convenience yield mellem positioner i derivater og likvider.

g) Tilnærmede værdier skal være tilstrækkelig konservative og må kun anvendes, hvis de foreliggende data er utilstrækkelige, herunder under stressperioden.

h) For væsentlige eksponeringer mod volatilitetsrisici i forbindelse med instrumenter med optionalitet skal den interne risikomålingsmodel opfange afhængigheden af implicitte volatiliteter på tværs af strikepriser og optioners løbetider.

2. Instituttet må kun anvende empiriske korrelationer inden for brede risikofaktorkategorier og med henblik på at beregne værdien for ubegrænset forventet mangel UES_t, jf. artikel 325bc, stk. 1, på tværs af brede risikofaktorkategorier, hvis instituttets metode til måling af disse korrelationer er pålidelig, er forenelig med de relevante likviditetshorisonter og anvendes forsvarligt.

Artikel 325bj
Kvalitative krav

1. En intern risikomålingsmodel, der anvendes med henblik på dette kapitel, skal være pålidelig og anvendes forsvarligt og skal overholde alle følgende kvalitetskrav:

a) En intern risikomålingsmodel, der anvendes til beregning af kapitalkrav i relation til markedsrisici, skal udgøre en integreret del af instituttets daglige risikostyringsprocedure og danne grundlag for rapportering om risikoeksponering til den øverste ledelse.

b) Instituttet skal have en risikokontrolfunktion, der er uafhængig af handelsfunktioner, og som rapporterer direkte til den øverste ledelse. Risikokontrolfunktionen skal være ansvarlig for udformningen og implementeringen af den interne risikomålingsmodel. Denne funktion skal foretage den indledende og løbende validering af interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, og bærer ansvaret for det overordnede

risikostyringssystem. Risikokontrolfunktionen skal daglig udarbejde og analysere rapporter om resultaterne fra interne modeller til beregning af kapitalkrav i relation til markedsrisici og om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende handelsbegrænsninger.

c) Instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse skal være aktivt involveret i risikokontrolprocessen, og risikokontrolfunktionens daglige rapporter skal behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kunne reducere positioner, som individuelle handlere har taget, såvel som til at kunne reducere instituttets samlede risikoeksponering.

d) Instituttet skal råde over et tilstrækkelig stort antal medarbejdere, der er kvalificerede til at benytte sofistikerede interne risikomålingsmodeller inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner.

e) Instituttet skal have fastlagte procedurer til overvågning og sikring af, at instituttets skriftligt fastlagte interne retningslinjer og kontrolforanstaltninger vedrørende den generelle anvendelse af dets interne risikomålingsmodeller efterleves.

f) Interne risikomålingsmodeller skal have vist sig at være rimelig nøjagtige til risikomåling.

g) Instituttet skal hyppigt gennemføre et omfattende stresstestprogram, herunder omvendte stresstest, som indbefatter interne risikomålingsmodeller. Resultaterne af disse stresstest skal analyseres af den øverste ledelse mindst månedligt og skal være i overensstemmelse med de retningslinjer og rammer, som instituttets ledelse har godkendt. Instituttet skal træffe hensigtsmæssige foranstaltninger, hvis resultaterne af disse stresstest afslører uforholdsmæssige tab fra instituttets handelsaktiviteter under visse omstændigheder.

h) Instituttet skal foretage en uafhængig gennemgang af dets interne risikomålingsmodeller enten som led i dets regelmæssige interne revision eller ved at give en ekstern virksomhed til opgave at gennemføre foretage denne gennemgang på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde.

I forbindelse med litra h) er en ekstern virksomhed en virksomhed, som leverer revisions- og konsulenttjenester til institutter, og som råder over tilstrækkeligt kvalificerede medarbejdere på området for markedsrisici i forbindelse med handelsaktiviteter.

2. Den gennemgang, som er omhandlet i stk. 1, litra h), skal omfatte både handelsfunktionens og den uafhængige risikokontrolfunktions aktiviteter. Instituttet skal mindst en gang årligt foretage en gennemgang af risikostyringsprocessen som helhed. Gennemgangen skal se nærmere på følgende:

a) hvorvidt dokumentationen vedrørende risikostyringsmodellen og -processen samt organisationen af risikokontrolfunktionen er fyldestgørende

b) hvorledes risikovurderingerne integreres i den daglige risikostyring, og hvorvidt ledelsesrapporteringen fungerer fyldestgørende

c) de processer, som instituttet anvender ved godkendelse af risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i handelsfunktioner og administrationsfunktioner

d) de risici, der tages højde for i modellen, nøjagtigheden og hensigtsmæssigheden af risikomålingssystemet og valideringen af eventuelle større ændringer i den interne risikomålingsmodel

e) hvorvidt opgørelsen af positioner er nøjagtig og fuldstændig, hvorvidt volatilitets- og korrelationsskønnene er nøjagtige og hensigtsmæssige, hvorvidt vurderingen og beregningen af risikofølsomheden er nøjagtig, og hvorvidt systemet til generering af tilnærmede værdier er nøjagtigt og hensigtsmæssigt, når de foreliggende data er utilstrækkelige til at opfylde kravene i dette kapitel

f) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af, om de informationskilder, der bruges til den interne risikomålingsmodel, er konsistente, aktuelle og pålidelige, samt om sådanne informationskilder er uafhængige

g) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af backtestingkrav og krav vedrørende fordeling af overskud og tab, som foretages med henblik på at vurdere de interne risikomålingsmodellers nøjagtighed

h) når gennemgangen foretages af en ekstern virksomhed, jf. stk. 1, litra h), bekræftelsen af, at den interne kontrolproces, der er beskrevet i artikel 325bk, opfylder dens mål.

3. Institutterne ajourfører de teknikker og fremgangsmåder, de anvender i forbindelse med de interne risikomålingsmodeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, i takt med udviklingen af nye teknikker og bedste praksis for så vidt angår disse interne risikomålingsmodeller.

Artikel 325bk
Intern validering

1. Institutterne skal indføre procedurer, der sikrer, at en intern risikomålingsmodel, der anvendes med henblik på dette kapitel, er tilstrækkeligt valideret af parter med passende kvalifikationer, som ikke deltager i udviklingsproceduren, for at sikre, at sådanne modeller er velfungerende og tager tilstrækkelig højde for alle væsentlige

risici.

2. Institutterne foretager valideringen omhandlet i stk. 1 under følgende omstændigheder:

(a) når en intern risikomålingsmodel først udvikles og derefter ændres væsentligt

(b) med regelmæssige mellemrum, og navnlig i forbindelse med væsentlige strukturelle ændringer af markedet eller ændringer i porteføljens sammensætning, som kan medføre, at den interne risikomålingsmodel ikke længere er hensigtsmæssig.

3. Valideringen af et instituts interne risikomålingsmodel må ikke begrænses til backtesting og krav vedrørende fordeling af overskud og tab, men skal som et minimum omfatte følgende:

a) test, der bekræfter, at de forudsætninger, som den interne model baseres på, er hensigtsmæssige og ikke resulterer i, at risikoen undervurderes eller overvurderes

b) ud over de obligatoriske backtestingprogrammer egne interne modelvalideringstest, herunder backtesting, af de risici og strukturer, der kendetegner deres porteføljer

c) anvendelsen af hypotetiske porteføljer for at sikre, at den interne risikomålingsmodel kan tage hensyn til de særlige strukturelle faktorer, der måtte vise sig, f.eks. væsentlige basisrisici og koncentrationsrisici eller risici i forbindelse med anvendelsen af referenceværdier.

Artikel 325bl
Beregning af den stressscenariebaserede risikoværdi

1. På tidspunktet t beregner et institut den stressscenariebaserede risikoværdi for alle de ikkemodellerbare risikofaktorer vedrørende porteføljepositioner i handelsbeholdningen på følgende måde:

$$SS_t = \sqrt{\sum_m ICSS_t^m(t)} + \sum_l SS_t^l(t)$$

Hvor:

m = indekset for de ikkemodellerbare risikofaktorer vedrørende porteføljepositioner, som repræsenterer en idiosynkratisk risiko, som er blevet fordelt til den brede risikofaktorkategori for kreditspænd i henhold til artikel 325be, stk. 1, og for hvilken instituttet over for de kompetente myndigheder har godtgjort, at disse risikofaktorer ikke er indbyrdes forbundne

l = indekset for alle de ikkemodellerbare risikofaktorer vedrørende porteføljepositioner, som ikke er anført under indekset "m"

$ICSS_t^m$ = den stressscenariebaserede risikoværdi, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 2 og 3, for den ikkemodellerbare risikofaktor "m"

SS_t^l = den stressscenariebaserede risikoværdi, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 2 og 3, for den ikkemodellerbare risikofaktor "l".

2. Den stressscenariebaserede risikoværdi for en ikkemodellerbar risikofaktor er det tab, der opstår inden for alle porteføljepositioner i handelsbeholdningen, som omfatter denne ikkemodellerbare risikofaktor, når et ekstremt fremtidigt stødscenario anvendes på denne risikofaktor.

3. Institutterne fastsætter hensigtsmæssige ekstreme fremtidige stødscenarier for alle modellerbare risikofaktorer på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

   a) hvordan institutterne skal fastsætte det ekstreme fremtidige stødscenario, der finder anvendelse på ikkemodellerbare risikofaktorer, og hvordan de skal anvende dette ekstreme fremtidige stødscenario på disse risikofaktorer

   b) et reguleringsmæssigt ekstremt fremtidigt stødscenario for hver bred underkategori for risikofaktorer, som er anført i tabel 2 i artikel 325be, som institutterne kan anvende, når de ikke kan fastsætte et ekstremt fremtidigt stødscenario i overensstemmelse med litra a), eller som de kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at anvende, når disse myndigheder ikke er tilfredse med det ekstreme fremtidige stødscenario, som instituttet har fastsat.

Ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tager EBA hensyn til, at niveauet af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici vedrørende en ikkemodellerbar risikofaktor, jf. denne artikel, skal være lige så højt som det niveau af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici, der ville blive beregnet i henhold til dette kapitel, hvis denne risikofaktor var modellerbar.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFDELING 2
INTERN MODEL FOR MISLIGHOLDELSESRISIKO

Artikel 325bm
Anvendelsesområde for den interne model for misligholdelsesrisiko

5. Alle instituttets positioner, der er fordelt til handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelsen som omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, er omfattet af et kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko, hvor positionerne indeholder mindst én risikofaktor, som er fordelt til de brede risikokategorier "aktie" eller "kreditspænd" i henhold til artikel 325be, stk. 1. Dette kapitalgrundlagskrav, som forøges i forhold til de risici, der er omfattet af kapitalgrundlagskravene omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, beregnes ved hjælp af instituttets interne model for misligholdelsesrisiko, som skal overholde de krav, der er fastlagt i denne afdeling.
6. Der skal være en udsteder af handlede gælds- eller aktieinstrumenter relateret til mindst én risikofaktor for af de positioner, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 325bn
Tilladelse til at anvende en intern model for misligholdelsesrisiko

1. De kompetente myndigheder indrømmer et institut tilladelse til at anvende en intern model for misligholdelsesrisiko til at beregne kapitalgrundlagskravene omhandlet i artikel 325bb, stk. 2, for alle positioner i handelsbeholdningen omhandlet i artikel 325bm, som er tildelt en bestemt handelsenhed, såfremt den interne model for misligholdelsesrisiko er i overensstemmelse med artikel 325bo, 325bp, 325bq, 325bj og 325bk med hensyn til denne handelsenhed.
2. EBA udsteder retningslinjer vedrørende kravene i artikel 325bo, 325bp og 325bq senest [to år efter denne forordnings ikrafttræden].
3. Når et instituts handelsenhed, som har fået tildelt mindst én af positionerne i handelsbeholdningen omhandlet i artikel 325bm, ikke opfylder kravene i stk. 1, beregnes kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici for alle positioner, som er tildelt denne handelsenhed, efter den metode, der er beskrevet i kapitel 1a.

Artikel 325bo
Kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko ved anvendelse af en intern model for misligholdelsesrisiko

1. Institutterne beregner kapitalgrundlagskravene i relation til misligholdelsesrisiko ved hjælp af en intern model for misligholdelsesrisiko for porteføljen bestående af alle de positioner, der omhandlet i artikel 325bm, på følgende måde:
   a) Kapitalgrundlagskravene skal være lig med en value-at-risk-værdi, der måler potentielle tab inden for porteføljens markedsværdi som følge af udstederes

misligholdelse i forbindelse med disse positioner med et konfidensinterval på 99,9 % over en periode på et år.

b) Det potentielle tab, der er omhandlet i litra a), er et direkte eller indirekte tab inden for en positions markedsværdi som følge af udstedernes misligholdelse, og som forøges i forhold til tab, der allerede er indregnet i den aktuelle værdiansættelse af positionen. Ved misligholdelse fra udstedere af aktiepositioner falder udstedernes aktiekurser til nul.

c) Institutterne fastsætter misligholdelseskorrelationer mellem forskellige udstedere ved hjælp af en velfungerende metode og med objektive historiske data om markedskreditspænd og aktiekurser, som dækker en periode på mindst ti år, herunder den stressperiode, som instituttet har udpeget i henhold til artikel 325bd, stk. 2. Beregningen af misligholdelseskorrelationer mellem forskellige udstedere kalibreres efter en tidshorisont på et år.

d) I den interne model for misligholdelsesrisiko forudsættes en position konstant for en etårig periode.

2. Institutterne beregner kapitalgrundlagskravene for misligholdelsesrisiko ved hjælp af en intern model for misligholdelsesrisiko, jf. stk. 1, mindst en gang om ugen.

3. Uanset stk. 1, litra a) og c), kan et institut erstatte tidshorisonten på et år med en tidshorisont på 60 dage med henblik på at beregne misligholdelsesrisikoen i forbindelse med aktiepositioner, i hvilket tilfælde beregningen af misligholdelseskorrelationer mellem aktiekurser og sandsynlighed for misligholdelse skal være i overensstemmelse med tidshorisonten på 60 dage, og beregningen af misligholdelseskorrelationer mellem aktiekurser og obligationskurser skal være i overensstemmelse med en tidshorisont på et år.

Artikel 325bp

Indregning af afdækning i en intern model for misligholdelsesrisiko

1. Institutterne kan indregne afdækninger i deres interne model for misligholdelsesrisiko, og de kan modregne positioner, når lange og korte positioner refererer til samme finansielle instrument.

2. Institutterne kan i deres interne model for misligholdelsesrisiko kun indregne afdæknings- eller diversificeringsvirkninger af lange og korte positioner med forskellige instrumenter eller værdipapirer med samme låntager samt lange og korte positioner med forskellige udstedere ved udtrykkeligt at modelberegne lange og korte positioner brutto i de forskellige instrumenter, herunder modelberegning af basisrisici mellem forskellige udstedere.

3. Institutterne tager i deres interne model for misligholdelsesrisiko højde for væsentlige risici, som måtte opstå i intervallet mellem afdækningens løbetid og

tidshorisonten på et år, og potentialet for væsentlige basisrisici i afdækningsstrategierne efter produkt, rangorden i kapitalstrukturen, intern eller ekstern rating, løbetid, emissionstidspunkt og andre forskelle mellem deres instrumenter. Institutterne indregner kun en afdækning, hvis den kan opretholdes, selv om låntager nærmer sig en kredithændelse eller anden hændelse.

Artikel 325bq

Særlige krav vedrørende en intern model for misligholdelsesrisiko

1. Den interne model for misligholdelsesrisiko, som er omhandlet i artikel 325bn, stk. 1, skal kunne modelberegne enkelte udstederes misligholdelse og flere udstederes samtidige misligholdelse og tage højde for virkningen af disse misligholdelser på markedsværdierne for de positioner, som denne model anvendes på. Til dette formål modelberegnes hver enkelt udsteders misligholdelse ved hjælp af mindst to typer systematiske risikofaktorer og mindst én idiosynkratisk risikofaktor.
2. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal afspejle konjunkturudviklingen, herunder den indbyrdes afhængighed mellem inddrivelsessatser og de systematiske risikofaktorer, der er omhandlet i stk. 1.
3. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal tage højde for den ikkelineære effekt af optioner og andre positioner med væsentlig ikkelineær udvikling hvad angår prisudsving. Institutterne skal også tage behørigt hensyn til omfanget af den modelrisiko, der er forbundet med værdiansættelse og estimering af prisrisici i forbindelse med disse produkter.
4. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal være baseret på objektive og ajourførte data.
5. Med henblik på at simulere udstederes misligholdelse i den interne model for misligholdelsesrisiko skal institutternes estimater af sandsynlighed for misligholdelse opfylde følgende krav:
   a) sandsynligheden for misligholdelse skal være mindst 0,03 %
   b) sandsynligheden for misligholdelse skal baseres på en tidshorisont på et år, medmindre andet er anført i denne afdeling
   c) sandsynligheden for misligholdelse måles ved hjælp af misligholdelsesdata fra en historisk tidsperiode på mindst fem år enten alene eller i kombination med aktuelle markedspriser. Sandsynligheden for misligholdelse beregnes ikke alene ud fra aktuelle markedspriser
   d) et institut, som er blevet meddelt tilladelsen til at estimere sandsynlighed for misligholdelse i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, skal anvende den metode, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling

1, til at beregne sandsynlighed for misligholdelse

e) et institut, som ikke er blevet meddelt tilladelsen til at estimere sandsynlighed for misligholdelse i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, skal udvikle en intern metode eller benytte eksterne kilder til at estimere sandsynlighed for misligholdelse. I begge situationer skal estimaterne af sandsynlighed for misligholdelse være i overensstemmelse med kravene i denne artikel.

6. Med henblik på at simulere udstederes misligholdelse i den interne model for misligholdelsesrisiko skal institutternes estimater af tab givet misligholdelse (LGD) opfylde følgende krav:

a) tab givet misligholdelse er estimeret til minimum 0 %

b) det estimerede tab givet misligholdelse skal afspejle hver positions rangorden

c) et institut, som er blevet meddelt tilladelsen til at estimere tab givet misligholdelse i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, skal anvende den metode, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, til at beregne tab givet misligholdelse

d) et institut, som ikke er blevet meddelt tilladelsen til at estimere tab givet misligholdelse i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, skal udvikle en intern metode eller benytte eksterne kilder til at estimere dette. I begge situationer skal estimaterne af tab givet misligholdelse være i overensstemmelse med kravene i denne artikel.

7. Som led i den uafhængige gennemgang og validering af deres interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, herunder med henblik på risikomålingssystemet, skal institutterne træffe alle følgende foranstaltninger:

a) sikre, at deres modelmetode for korrelationer og prisudsving passer til deres porteføljesammensætning, bl.a. hvad angår valg og vægtning af de systematiske risikofaktorer i modellen

b) gennemføre en række stresstest, herunder følsomhedsanalyser og scenarieanalyser, til vurdering af den interne models kvalitative og kvantitative egenskaber, især med hensyn til behandlingen af koncentrationer. Disse test må ikke begrænses til tidligere oplevede hændelser

c) anvende passende kvantitativ validering med de relevante interne modelbenchmarks.

8. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal afspejle udstederkoncentrationer og koncentrationer, der kan opstå i og mellem produktklasser under stress.

9. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal være i overensstemmelse med instituttets interne risikostyringsmetoder til identificering, måling og styring af

handelsrisici.

10. Institutterne skal have klart definerede politikker og procedurer til fastlæggelse af forudsætningerne for korrelation mellem forskellige udstedere i forbindelse med misligholdelse i henhold til artikel 325bo, stk. 2.

11. Institutterne skal dokumentere deres interne modeller, således at deres korrelations- og andre modelforudsætninger er klare for de kompetente myndigheder.

12. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de krav, der skal opfyldes af et instituts interne metode eller eksterne kilder til estimering af sandsynlighed for misligholdelse og tab givet misligholdelse i henhold til stk. 5, litra e), og stk. 6, litra d).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [15 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

85) Overskriften til kapitel 2 i tredje del, afsnit IV, affattes således:

"Kapitel 2
Kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici efter den forenklede standardmetode".

86) Overskriften til kapitel 3 i tredje del, afsnit IV, affattes således:

"Kapitel 3
Kapitalgrundlagskrav i relation til i relation til valutakursrisiko efter den forenklede standardmetode".

87) Overskriften til kapitel 4 i tredje del, afsnit IV, affattes således:

"Kapitel 4
Kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisici efter den forenklede standardmetode".

88) Overskriften til kapitel 5 i tredje del, afsnit IV, affattes således:

"Kapitel 5
Beregning af kapitalgrundlagskrav ved hjælp af den forenklede metode for interne modeller".

89) Artikel 384, stk. 1, indledningen, affattes således:

"1. Et institut, der ikke beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for sine modparter i henhold til artikel 383, skal beregne et porteføljerelateret kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko for hver modpart efter følgende formel, idet der tages hensyn til kreditværdijusteringsafdækning, som kan indregnes i henhold til artikel 386:"

90) Definitionen af EAD_i^{total} i artikel 384, stk. 1, erstattes af følgende:

"EADitotal = den samlede værdi af i-modpartens modpartsrisiko (sammenlagt på tværs af dens nettinggrupper), herunder virkningen af sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med metoderne i afdeling 3-6 i afsnit II, kapitel 6, der anvendes på beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til modpartsrisiko for den pågældende modpart."

91) Artikel 390 affattes således:

"Artikel 390
Beregning af eksponeringsværdien

1. Eksponeringerne mod en gruppe af indbyrdes forbundne kunder beregnes ved at addere eksponeringerne mod de enkelte kunder i denne gruppe.

2. De samlede eksponeringer mod enkelte kunder beregnes ved at addere eksponeringerne i handelsbeholdningen og eksponeringerne uden for handelsbeholdningen.

3. For eksponeringer i handelsbeholdningen kan institutter:

   a) modregne deres lange positioner og korte positioner i de samme finansielle instrumenter udstedt af en given kunde med nettopositionen i hvert af de forskellige instrumenter, som beregnes efter metoderne fastlagt i tredje del, afsnit IV, kapitel 2

   b) kun modregne deres lange positioner og korte positioner i forskellige finansielle instrumenter udstedt af en given kunde, hvis den korte position er efterstillet den lange position eller positionerne har samme rang.

   Med henblik på litra a) og b) kan værdipapirer fordeles i kurve baseret på forskellige rangordner med henblik på at fastlægge positioners relative rang.

4. Institutterne beregner eksponeringer, der opstår som følge af kontrakter, jf. bilag II, og kreditderivater, der indgås direkte med en kunde efter en af de metoder, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3-5.

Eksponeringer, der opstår som følge af de kontrakter, der er tildelt handelsbeholdningen, skal også opfylde kravene i artikel 299.

5. Til eksponeringerne mod en kunde lægger institutterne de eksponeringer, der opstår som følge af de kontrakter, der er omhandlet i bilag II, og kreditderivater, der ikke er indgået direkte med denne kunde, men som ligger til grund for et gælds- eller aktieinstrument, der er udstedt af den pågældende kunde.

6. Eksponeringerne omfatter ikke:

   a) ved valutatransaktioner: eksponeringer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling i et tidsrum på to bankdage, efter at betaling har fundet sted

   b) ved køb eller salg af værdipapirer: eksponeringer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling i et tidsrum på fem bankdage, efter at betaling har fundet sted eller værdipapirerne er leveret alt efter, hvilken dato der ligger først

   c) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder, forsinket modtagelse af finansiering og andre eksponeringer, der opstår som følge af kundeaktivitet, og som ikke varer længere end til den følgende arbejdsdag

   d) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank, intradageksponeringer mod institutter, der yder disse tjenester

   e) eksponeringer, der fratrækkes egentlige kernekapitalposter eller hybride kernekapitalposter i henhold til artikel 36 og 56, eller andre fradrag fra disse poster, som reducerer soliditetsgraden, der offentliggøres i henhold til artikel 437.

7. For at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med kunder, som instituttet har eksponeringer mod gennem de i artikel 112, litra m) og o), nævnte transaktioner eller gennem andre transaktioner, når der er en eksponering mod underliggende aktiver, skal et institut vurdere de underliggende eksponeringer under hensyntagen til den økonomiske substans i transaktionsstrukturen og de risici, der er forbundet med selve transaktionsstrukturen, for at fastslå, om den udgør en yderligere eksponering.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

   a) betingelserne for og metoderne til at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med de

typer eksponeringer, der er nævnt i stk. 7

b) de betingelser, hvorunder transaktionsstrukturen, jf. stk. 7, ikke udgør en yderligere eksponering.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med hensyn til stk. 5 at præcisere, hvordan de eksponeringer, der opstår som følge af de kontrakter, der er omhandlet i bilag II, og kreditderivater, der ikke er indgået direkte med en kunde, men som ligger til grund for et gælds- eller aktieinstrument, der er udstedt af den pågældende kunde, fastlægges, således at de kan indregnes i eksponeringerne mod kunden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [ni måneder efter forordningens ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

92) I artikel 391 tilføjes følgende afsnit:

"Med henblik på første afsnit kan Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtage en afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 464, stk. 2."

93) Artikel 392 affattes således:

"Artikel 392
Definition af en stor eksponering

Et instituts eksponering mod en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder betragtes som en stor eksponering, når det udgør 10 % eller mere af instituttets kernekapital."

94) Artikel 394 affattes således:

"Artikel 394
Indberetningskrav

1. Institutterne indberetter til deres kompetente myndigheder følgende oplysninger for

hver stor eksponering, de besidder, herunder store eksponeringer, som er fritaget for anvendelse af artikel 395, stk. 1:

a) identiteten af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et institut har en stor eksponering mod

b) eksponeringens størrelse, i givet fald inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion

c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor en sådan anvendes

d) eksponeringens størrelse efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 395, stk. 1.

Institutter, der er omfattet af tredje del, afsnit II, kapitel 3, indberetter til deres kompetente myndigheder deres 20 største eksponeringer på konsolideret niveau, eksklusive de eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1.

Institutterne indberetter til deres kompetente myndigheder også eksponeringer med en værdi, der overstiger eller er lig med 300 mio. EUR, men som udgør mindre end 10 % af instituttets kernekapital.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede oplysninger indberetter institutterne følgende oplysninger til deres kompetente myndigheder vedrørende deres ti største eksponeringer på konsolideret niveau mod institutter og mod enheder i skyggebanksektoren, som udfører uregulerede bankaktiviteter, herunder store eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1:

a) identiteten af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et institut har en stor eksponering mod

b) eksponeringens størrelse, i givet fald inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion

c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor en sådan anvendes

d) eksponeringens størrelse efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 395, stk. 1.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indberettes til de kompetente myndigheder med følgende hyppighed:

a) små institutter som defineret i artikel 430a foretager indberetning en gang om året

b) andre institutter, jf. dog stk. 4, foretager indberetning mindst halvårligt.

4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) de ensartede formater for den i stk. 3 omhandlede indberetning og vejledning i anvendelsen af disse formater

b) hyppigheden af og datoerne for den i stk. 3 omhandlede indberetning

c) de IT-løsninger, der skal anvendes i forbindelse med den i stk. 3 omhandlede indberetning.

Indberetningskravene i udkastet til gennemførelsesmæssige tekniske standarder skal stå i rimeligt forhold til institutternes størrelse og kompleksitet samt arten af og risikoniveauet for deres aktiviteter.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kriterierne for at identificere enheder i skyggebanksektoren, som er omhandlet i stk. 2.

Ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tager EBA hensyn til internationale tiltag og internationalt fastlagte standarder for skyggebanksektoren og undersøger, om:

a) forbindelsen til en enhed eller en gruppe enheder kan medføre risici for instituttets solvens eller likviditetsposition

b) enheder, der er omfattet af solvens- eller likviditetskrav svarende til de krav, der er fastsat i denne forordning og forordning (EU) nr. 1093/2010, fritages helt eller delvist fra de i stk. 2 omhandlede indberetningskrav vedrørende enheder i skyggebanksektoren.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [et år efter forordningens ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

95) Artikel 395 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Et institut må ikke, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, påtage sig en eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, hvis

størrelse overstiger 25 % af dets kernekapital. Er kunden et institut, eller omfatter gruppen af indbyrdes forbundne kunder et eller flere institutter, må denne størrelse ikke overstige 25 % af instituttets kernekapital eller 150 mio. EUR, idet det er den højeste størrelse, der gælder, forudsat at summen af eksponeringernes størrelse, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, mod alle de indbyrdes forbundne kunder, som ikke er institutter, ikke overstiger 25 % af instituttets kernekapital.

Overstiger beløbet på 150 mio. EUR 25 % af instituttets kernekapital, må størrelsen af eksponeringen, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, ikke overstige en rimelig grænse i forhold til instituttets kernekapital. Denne grænse fastsættes af instituttet i overensstemmelse med de i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU omhandlede politikker og procedurer for håndtering og kontrol af koncentrationsrisici. Grænsen må ikke overstige 100 % af instituttets kernekapital.

De kompetente myndigheder kan fastsætte en lavere grænse end 150 mio. EUR og skal i så fald underrette EBA og Kommissionen herom.

Uanset første afsnit må et institut, der er udpeget som et globalt systemisk vigtigt institut i henhold til artikel 131 i direktiv 2013/36/EU, ikke indgå end eksponering mod et andet institut, der er udpeget som et globalt systemisk vigtigt institut, hvis værdi, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, overstiger 15 % af dets kernekapital. En sådan grænse overholdes af et institut senest 12 måneder, efter at det er udpeget som et globalt systemisk vigtigt institut."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. De i denne artikel fastsatte grænser kan overskrides for eksponeringer i instituttets handelsbeholdning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) eksponeringer uden for handelsbeholdningen mod den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke den grænse, der er fastsat i stk. 1, idet denne grænse beregnes med reference til kernekapitalen, således at overskridelsen alene vedrører handelsbeholdningen

b) instituttet opfylder et yderligere kapitalgrundlagskrav for den del af eksponeringen, der overskrider den i stk. 1 fastsatte grænse, der beregnes i henhold til artikel 397 og 398

c) handelsbeholdningseksponeringen mod den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke 500 % af instituttets kernekapital, når der er gået ti dage eller mindre siden overskridelsen omhandlet i litra b)

d) overskridelser, der har varet i mere end ti dage, overstiger ikke tilsammen 600 % af instituttets kernekapital.

I de tilfælde, hvor grænsen er overskredet, skal instituttet straks indberette

overskridelsens omfang og navnet på den pågældende kunde, og hvor det er relevant, navnet på gruppen af indbyrdes forbundne kunde til de kompetente myndigheder."

96) Artikel 396 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Første afsnit affattes således:

"Hvis det beløb på 150 mio. EUR, der er omhandlet i artikel 395, stk. 1, finder anvendelse, kan de kompetente myndigheder i individuelle tilfælde tillade, at grænsen på 100 % af instituttets kernekapital overskrides."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Når en kompetent myndighed i de særlige tilfælde, der er omhandlet i første og andet afsnit, tillader et institut at overskride den grænse, der er nævnt i artikel 395, stk. 1, i en periode på mere end tre måneder, forelægger instituttet en for den kompetente myndighed tilfredsstillende plan for rettidig fornyet overholdelse og gennemfører denne plan inden for en frist, som aftales med den kompetente myndighed. De kompetente myndigheder overvåger gennemførelsen af planen og kræver om nødvendigt hurtigere fornyet overholdelse."

b) Følgende tilføjes som stk. 3:

"3. Med henblik på stk. 1 udsteder EBA retningslinjer, som præciserer:

a) de særlige tilfælde, hvor den kompetente myndighed kan tillade, at grænsen overskrides i henhold til stk. 1

b) den tid, der anses for hensigtsmæssig, for så vidt angår fornyet overholdelse

c) de foranstaltninger, som de kompetente myndigheder skal træffe for at sikre rettidig fornyet overholdelse fra instituttets side.

Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

97) I artikel 397, kolonne 1 i tabel 1, erstattes udtrykket "det justerede kapitalgrundlag" med udtrykket "kernekapitalen".

98) Artikel 399 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Et institut anvender en teknik til kreditrisikoreduktion ved beregning af en eksponering, hvis det har anvendt denne teknik til at beregne kapitalkrav i relation til kreditrisiko i henhold til med tredje del, afsnit II, og såfremt det opfylder betingelserne i denne artikel.

Med henblik på artikel 400-403 omfatter "garanti" kreditderivater, der er anerkendt i medfør af tredje del, afsnit II, kapitel 4, bortset fra "credit linked notes"."

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Hvis et institut anvender standardmetoden til kreditrisikoreduktion, finder artikel 194, stk. 3, litra a), ikke anvendelse i forbindelse med dette stykke."

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Kreditrisikoreduktionsteknikker, som kun er tilgængelige for institutter, der anvender en af de interne ratingbaserede metoder, reducerer ikke eksponeringsværdierne i forbindelse med store eksponeringer, medmindre der er tale om eksponeringer sikret ved fast ejendom i henhold til artikel 402."

99) Artikel 400 ændres således:

a) Stk. 1, første afsnit, ændres således:

i) Litra j) affattes således:

"j) handelseksponeringer og bidrag til misligholdelsesfonde til kvalificerede centrale modparter".

ii) Som litra l) tilføjes:

"l) Afviklingsenheders besiddelser af de instrumenter og anerkendte kapitalgrundlagsinstrumenter, der er omhandlet i artikel 45, stk. 3, litra g), i direktiv 2014/59/EU og er udstedt af andre enheder, der tilhører den samme afviklingskoncern."

b) I stk. 2, udgår litra k).

c) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"De kompetente myndigheder underretter EBA om, hvorvidt de agter at benytte en af de fritagelser, der er omhandlet i stk. 2, i overensstemmelse med litra a) og b) i nærværende stykke, og begrunder anvendelsen af disse fritagelser over for EBA."

d) Følgende tilføjes som stk. 4:

"4. Samtidig anvendelse af mere end én fritagelse, jf. stk. 1 og 2, på den samme eksponering tillades ikke."

100) Artikel 401 affattes således:

"Artikel 401
Beregning af virkningerne af kreditrisikoreduktionsteknikker

1. Til beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395, stk. 1, kan

et institut benytte den fuldt justerede størrelse af eksponeringen (E*) som beregnet efter tredje del, afsnit II, kapitel 4, under hensyntagen til kreditrisikoreduktionen, volatilitetsjusteringer og eventuelt manglende løbetidsmatch omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 4.

2. Med henblik på første afsnit anvender institutter den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, uanset hvilke metode de har anvendt til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditrisiko.

3. Ved beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395, stk. 1, gennemfører institutter regelmæssige stresstest af deres kreditrisikokoncentrationer, herunder vedrørende realisationsværdien af modtaget sikkerhedsstillelse.

Disse regelmæssige stresstest, som er omhandlet i første afsnit, skal tackle risici, der hidrører fra potentielle ændringer i markedsforholdene, som kunne få en negativ indvirkning på instituttets kapitalgrundlag, og risici, der hidrører fra afhændelsen af sikkerhedsstillelse i stresssituationer.

De stresstest, der gennemføres, skal være tilstrækkelige og hensigtsmæssige til vurdering af disse risici.

Institutterne skal inkludere følgende i deres strategier til at tackle koncentrationsrisici:

a) politikker og procedurer til at tackle risici hidrørende fra manglende løbetidsmatch mellem eksponeringer og en eventuel kreditrisikoafdækning af sådanne eksponeringer

b) politikker og procedurer for koncentrationsrisici hidrørende fra anvendelsen af kreditrisikoreduktionsteknikker, navnlig fra store indirekte krediteksponeringer, f.eks. mod en enkelt udsteder af værdipapirer, der er accepteret som sikkerhedsstillelse.

4. Hvis et institut reducerer en eksponering mod en kunde gennem en anerkendt kreditrisikoreduktionsteknik i henhold til artikel 399, stk. 1, anser det den del af eksponeringen, hvormed eksponeringen mod kunden er blevet reduceret, som knyttet til udbyderen af kreditrisikoafdækning og ikke til kunden."

101) Artikel 403, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Er der af tredjemand stillet sikkerhed for en eksponering mod en kunde, eller er en sådan eksponering sikret ved sikkerhedsstillelse udstedt af tredjemand, skal et institut:".

102) I sjette del affattes overskriften på afsnit I således:

"DEFINITIONER OG LIKVIDITETSKRAV".

103) Artikel 411 affattes således:

"Artikel 411
Definitioner

I denne del forstås ved:

1) "finansiel kunde": en kunde, herunder finansielle kunder, der tilhører ikkefinansielle koncerner, der udøver en eller flere af de aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2013/36/EU, som hovedaktivitet, eller er et af følgende:

a) et kreditinstitut

b) et investeringsselskab

c) en securitiseringsenhed med særligt formål ("SSPE")

d) en kollektiv investeringsordning ("CIU")

e) en investeringsordning af den ikkeåbne type

f) et forsikringsselskab

g) et genforsikringsselskab

h) et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab

i) et finansieringsinstitut

2) "detailindskud": en forpligtelse over for en fysisk person eller en SMV, hvis virksomheden hører til detaileksponeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden for kreditrisiko, eller en forpligtelse over for en virksomhed, der er omfattet af behandlingen i artikel 153, stk. 4, og hvis de samlede indskud fra denne SMV eller virksomhed på grundlag af en gruppe af indbyrdes forbundne kunder som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 39), ikke overstiger 1 mio. EUR

3) "personligt investeringsselskab" ("PIC"): et selskab eller en trust, hvis ejer eller begunstigede ejer er en fysisk person eller en gruppe af tæt forbundne fysiske personer, som er oprettet udelukkende med det formål at forvalte ejernes formue, og som ikke udøver andre kommercielle, industrielle eller professionelle aktiviteter. Det personlige investeringsselskab kan bl.a. have til formål at udøve supplerende aktiviteter såsom at adskille ejernes aktiver fra erhvervsaktiver, lette overdragelse af aktiver i en familie eller forhindre, at aktiverne deles op efter et familiemedlems død, forudsat at disse aktiviteter er omfattet af det primære formål med forvaltningen af ejernes formue

4) "indskudsmægler": en fysisk person eller virksomhed, der mod gebyr anbringer indskud fra tredjemand, herunder detailindskud og indskud fra selskaber, men eksklusive indskud fra finansieringsinstitutter, i kreditinstitutter

5) "ubehæftede aktiver": aktiver, som ikke er omfattet af juridiske, kontraktlige, reguleringsmæssige eller andre begrænsninger, der forhindrer instituttet i at afvikle, sælge, overføre, tildele eller generelt afhænde disse aktiver gennem direkte aftaler om salg eller genkøbsaftaler

6) "ikkeobligatorisk overdækning af sikkerhedsstillelse": enhver værdi af aktiver, som instituttet ikke er forpligtet til at knytte til en udstedelse af dækkede obligationer i medfør af lov- eller myndighedskrav, kontraktlige forpligtelser eller hensyn til markedsdisciplin, navnlig såfremt:

a) aktiverne leveres ud over det juridiske, obligatoriske eller reguleringsmæssige mindstekrav til overdækning af sikkerhedsstillelse, som i henhold til en medlemsstats eller et tredjelands lovgivning finder anvendelse på dækkede obligationer

b) aktiverne efter et udpeget ECAI's metode ikke kræves for, at de dækkede obligationer kan beholde deres nuværende kreditvurdering

c) aktiverne ikke kræves til væsentlig forbedring af kreditværdigheden

7) "krav til aktivdækning": forholdet mellem aktiver og passiver fastsat i overensstemmelse med en medlemsstats eller et tredjelands lovgivning med henblik på forbedring af kreditværdighed i forbindelse med dækkede obligationer

8) "margenlån": alle lån med sikkerhed, der ydes til kunder med det formål at indtage gearede handelspositioner

9) "derivatkontrakter": de kontrakter, der er opført i bilag II, og kreditderivater

10) "stress": en pludselig opstået eller alvorlig forringelse af et kreditinstituts solvens eller likviditet som følge af ændrede markedsforhold eller idiosynkratiske faktorer, der medfører en væsentlig risiko for, at instituttet ikke kan opfylde sine forpligtelser i takt med, at de forfalder, inden for de næste 30 kalenderdage

11) "aktiver på niveau 1": aktiver med særdeles stor likviditet og særdeles høj kreditkvalitet, jf. denne forordnings artikel 416, stk. 1, andet afsnit

12) "aktiver på niveau 2": aktiver med stor likviditet og høj kreditkvalitet, jf. denne forordnings artikel 416, stk. 1, andet afsnit. Aktiver på niveau 2 er yderligere opdelt i aktiver på niveau 2A og 2B i overensstemmelse med afsnit II, kapitel 2, i delegeret forordning (EU) 2015/61

13) "likviditetsbuffer": de likvide aktiver på niveau 1 og 2, som et kreditinstitut er i besiddelse af i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2015/61

14) "udgående nettopengestrømme": det beløb, som fremkommer ved at trække et kreditinstituts indgående pengestrømme fra dets udgående pengestrømme

15) "indberetningsvaluta": den valuta, som likviditetsposterne, jf. afsnit II, III og

IV i denne del, skal indberettes i til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 415, stk. 1."

104) Artikel 412 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Institutterne må ikke foretage dobbelttælling af udgående pengestrømme, indgående pengestrømme og likvide aktiver."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Bestemmelserne i afsnit II finder kun anvendelse med henblik på at præcisere indberetningsforpligtelserne som fastsat i artikel 415 for andre investeringsselskaber end systemiske investeringsselskaber."

c) Følgende nye stk. 4a indsættes:

"4a. Den delegerede retsakt, som er omhandlet i artikel 460, finder anvendelse på kreditinstitutter og systemiske investeringsselskaber."

105) Artikel 413 affattes således:

"Artikel 413
Krav vedrørende stabil finansiering

1. Institutterne sikrer, at langsigtede forpligtelser er tilstrækkeligt dækket med forskellige instrumenter til stabil finansiering under både normale omstændigheder og i stresssituationer.
2. Bestemmelserne i afsnit III finder kun anvendelse med henblik på at præcisere indberetningsforpligtelserne som fastsat i artikel 415 for andre investeringsselskaber end systemiske investeringsselskaber og for alle institutter, indtil indberetningsforpligtelserne som fastsat i artikel 415 for net stable funding ratio, som er omhandlet i afsnit IV, er blevet præciseret og indført i Unionen.
3. Bestemmelserne i afsnit IV finder anvendelse med henblik på at præcisere kravet vedrørende stabil finansiering som fastsat i stk. 1 og indberetningsforpligtelserne som fastsat i artikel 415 for kreditinstitutter og systemiske investeringsselskaber.
4. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre nationale bestemmelser på området for krav vedrørende stabil finansiering, før de bindende minimumsstandarder for krav vedrørende stabil nettofinansiering som fastsat i stk. 1 finder anvendelse."

106) Artikel 414 affattes således:

"Artikel 414
Opfyldelse af likviditetskrav

Et institut, som ikke opfylder eller ikke forventer at opfylde kravene i artikel 412 eller i artikel 413, stk. 1, herunder i stressede perioder, skal straks underrette de kompetente myndigheder og hurtigst muligt indgive en plan til de kompetente myndigheder for snarlig tilbagevenden til overholdelse af artikel 412 eller artikel 413, stk. 1. Indtil instituttet igen opfylder kravene, skal det foretage daglig indberetning af de i afsnit II eller i givet fald afsnit III eller IV omhandlede poster ved hver bankdags afslutning, medmindre de kompetente myndigheder tillader en mindre hyppig indberetning og en længere indberetningsfrist. De kompetente myndigheder giver kun disse tilladelser på grundlag af et instituts individuelle situation og under hensyntagen til omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter. De kompetente myndigheder skal overvåge gennemførelsen af planen og om nødvendigt kræve, at gennemførelsen finder sted hurtigere."

107) Artikel 415, stk. 1, 2 og 3, affattes således:

"1. Kreditinstitutter og systemiske investeringsselskaber indberetter de poster, der er omhandlet i afsnit IV, til de kompetente myndigheder i en enkelt valuta, som skal være valutaen for den medlemsstat, hvor deres hovedkvarter er beliggende, uanset disse posters faktiske denomination. Indtil indberetningsforpligtelserne og indberetningsformatet for net stable funding ratio, som er omhandlet i afsnit IV, er blevet præciseret og indført i Unionen, indberetter kreditinstitutter og systemiske investeringsselskaber de poster, der er omhandlet i afsnit III, til de kompetente myndigheder i en enkelt valuta, som skal være valutaen for den medlemsstat, hvor deres hovedkvarter er beliggende, uanset disse posters faktiske denomination.

Investeringsselskaber, som ikke er systemiske investeringsselskaber, indberetter de poster, der er omhandlet i afsnit II og II og i bilag III, samt deres komponenter, herunder sammensætningen af deres likvide aktiver i henhold til artikel 416, i en enkelt valuta, som skal være valutaen for den medlemsstat, hvor deres hovedkvarter er beliggende, uanset disse posters faktiske denomination.

Indberetning foretages mindst hver måned for de poster, der er omhandlet i afsnit II og bilag III, og mindst hvert kvartal for de poster, der er omhandlet i afsnit III og IV.

2. Et institut indberetter i indberetningsvalutaen separat til de kompetente myndigheder i hjemlandet de poster, der er omhandlet i afsnit II, III og IV samt i bilag III, angivet i de valutaer, der er fastsat i overensstemmelse med følgende:

a) når instituttet har samlede forpligtelser i en anden valuta end indberetningsvalutaen, der udgør 5 % eller derover af instituttets eller den enkelte likviditetsundergruppes samlede passiver, ekskl. lovpligtig kapital og ikkebalanceførte poster

b) når instituttet har en væsentlig filial, jf. artikel 51 i direktiv 2013/36/EU, i en værtsmedlemsstat, der anvender en anden valuta end indberetningsvalutaen

c) i indberetningsvalutaen, når instituttet har samlede forpligtelser i en anden

valuta end indberetningsvalutaen, der udgør 5 % eller derover af instituttets eller den enkelte likviditetsundergruppes samlede passiver, ekskl. lovpligtig kapital og ikkebalanceførte poster.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) ensartede indberetningsformater og IT-løsninger med tilhørende anvisninger for hyppighed samt skærings- og betalingsdatoer. Indberetningsformaterne og -hyppigheden skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes forskellige aktiviteter og skal omfatte den indberetning, der kræves i henhold til stk. 1 og 2

b) yderligere parametre for likviditetsovervågningen, der er nødvendige for at give de kompetente myndigheder mulighed for at få et omfattende overblik over likviditetsrisikoprofilen, og som skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af et instituts aktiviteter.

EBA forelægger Kommissionen disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for de punkter, der er omhandlet i litra a), senest [et år efter forordningens ikrafttræden], og for de punkter, der er omhandlet i litra b), senest den 1. januar 2014.

Indtil de bindende likviditetskrav er indført fuldt ud, kan de kompetente myndigheder fortsat tilvejebringe oplysninger via overvågningsredskaber med henblik på at overvåge overholdelsen af eksisterende nationale likviditetsstandarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

108) Artikel 416 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

"3. I henhold til stk. 1, skal institutterne indberette aktiver, der opfylder følgende betingelser som likvide aktiver:

a) de er ubehæftede eller står til rådighed i sikkerhedspuljer, der kan anvendes til at skaffe yderligere finansiering under ved aftale bekræftede, men endnu ikke finansierede kreditlinjer, der er til rådighed for instituttet

b) de er ikke udstedt af instituttet selv eller dets moderinstitut eller datterinstitutter eller et andet datterselskab af dets moderinstitut eller finansielle moderholdingselskab

c) deres pris er generelt fastsat af markedsdeltagerne og kan let følges på markedet, eller deres pris kan fastsættes ved en formel, der er nem at beregne på grundlag af offentligt tilgængeligt input, og den afhænger ikke af stærke antagelser, som det

typisk er tilfældet med strukturerede eller eksotiske produkter

d) de er noteret på en anerkendt børs, eller de er omsættelige gennem direkte aftaler om salg eller gennem simple genkøbsaftaler på genkøbsmarkeder. Disse kriterier vurderes separat for hvert marked.

De i litra c) og d) i første afsnit omhandlede betingelser finder ikke anvendelse på de i stk. 1, litra e), omhandlede aktiver."

b) Stk. 5 og 6 affattes således:

"5. Aktier eller andele i CIU'er kan behandles som likvide aktiver op til et beløb på 500 mio. EUR i hvert instituts portefølje af likvide aktiver, forudsat at kravene i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, og at CIU'en, bortset fra derivater til reduktion af rente- eller kredit- eller valutarisikoen, kun investerer i likvide aktiver som omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

En CIU's anvendelse (eller potentielle anvendelse) af derivater til afdækning af risici ved godkendte investeringer forhindrer ikke den pågældende CIU i at opnå godkendelse. Hvor værdien af CIU'ens aktier eller andele ikke regelmæssigt opgøres til markedsværdi af de i artikel 418, stk. 4, litra a) og b), omhandlede tredjeparter, og den kompetente myndighed ikke finder, at et institut har udviklet robuste metoder og processer til en sådan opgørelse som omhandlet i artikel 418, stk. 4, første punktum, betragtes aktier eller andele i den pågældende CIU ikke som likvide aktiver.

c) 6. Er et likvidt aktivt ikke længere omfattet af beholdningen af likvide aktiver, kan et institut dog vedblive med at anse det for at være et likvidt aktiv i en yderligere periode på 30 kalenderdage. Ophører et likvidt aktiv i en CIU med at være omfattet af behandlingen i stk. 5, kan aktierne eller andelene dog vedblive med at anses for at være et likvidt aktiv i en yderligere periode på 30 kalenderdage, forudsat at de pågældende aktiver ikke udgør mere end 10 % af CIU'ens samlede aktiver."

d) Stk. 7 udgår.

109) Artikel 419 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Hvis det dokumenterede behov for likvide aktiver i lyset af kravet i artikel 412 overstiger de disponible likvide aktiver i en valuta, anvendes en eller flere af følgende undtagelsesbestemmelser:

a) uanset artikel 417, litra f), kan denomineringen af de likvide aktiver stemme uoverens med fordelingen efter valuta af udgående pengestrømme efter fratrækning af indgående pengestrømme

b) for valutaer fra en medlemsstat eller et tredjeland kan de krævede likvide aktiver erstattes af kreditlinjer fra centralbanken i den pågældende medlemsstat eller i

tredjelandet, som ved kontrakt er uigenkaldeligt bevilget for de næste 30 dage og rimeligt prissat, uafhængigt af det udnyttede beløb, forudsat at de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat eller i tredjelandet gør det samme, og at den pågældende medlemsstat eller tredjelandet har sammenlignelige indberetningskrav

c) hvis der er et underskud i aktiver på niveau 1, kan kreditinstituttet besidde supplerende aktiver på niveau 2A, og de lofter for aktiverne, som er fastsat i artikel 17 i delegeret forordning (EU) 2015/61, kan ændres."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de undtagelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 2, herunder betingelserne for deres anvendelse.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [seks måneder efter ændringsforordningens ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

110) Artikel 422 ændres således:

a) Stk. 4 affattes således:

"4. Clearing-, deponerings- eller kontantforvaltningstjenester eller lignende som omhandlet i stk. 3, litra a) og d), omfatter kun disse tjenester i det omfang, tjenesterne leveres som led i en etableret forbindelse, som indskyderen i væsentlig grad er afhængig af. Disse tjenester må ikke blot bestå i korrespondentbank- eller mæglertjenester, og institutterne skal have dokumentation for, at kunden ikke kan hæve beløb, der retligt forfalder inden for en periode på 30 dage, uden at det går ud over driften.

I afventning af en ensartet definition af en etableret operationel forbindelse som omhandlet i stk. 3, litra c), udarbejder institutterne selv kriterier med henblik på at identificere en etableret operationel forbindelse, hvor de har dokumentation for, at kunden ikke kan hæve beløb, der retligt forfalder inden for en periode på 30 dage, uden at det går ud over driften, og indberetter disse kriterier til de kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kan i mangel af en ensartet definition opstille generelle retningslinjer, som institutterne skal følge ved identificeringen af indskud, der opretholdes af indskyderen som led i en etableret operationel forbindelse."

b) Stk. 8 affattes således:

"8. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til i enkelttilfælde at anvende en lavere udgående procentsats på de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 7, hvis alle

følgende betingelser er opfyldt:

a) modparten er:
   i) moderselskab til eller datterselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab
   ii) knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
   iii) et institut omfattet af samme institutsikringsordning, som opfylder kravene i artikel 113, stk. 7,
   iv) det centrale institut eller medlem af et netværk, der opfylder kravene i artikel 400, stk. 2, litra d)

b) der er grund til at forvente mindre udgående pengestrømme inden for de næste 30 dage, selv ved et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario

c) tilsvarende, symmetriske eller mere konservative indgående pengestrømme anvendes af modparten uanset artikel 425

d) instituttet og modparten er etableret i samme medlemsstat."

111) Artikel 423, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. Et institut underretter de kompetente myndigheder om alle de kontrakter, der er indgået, og hvis betingelser inden for 30 dage efter en væsentlig forværring af instituttets kreditkvalitet har ført til udgående pengestrømme eller yderligere behov for sikkerhedsstillelse. Hvis de kompetente myndigheder finder disse kontrakter væsentlige i relation til instituttets potentielle udgående pengestrømme, skal de kræve, at instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme for disse kontrakter, som svarer til det yderligere behov for sikkerhedsstillelse, der skyldes en væsentlig forværring af instituttets kreditkvalitet, f.eks. en nedsættelse af dets eksterne kreditvurdering med tre hak. Instituttet vurderer regelmæssigt omfanget af denne væsentlige forværring i relevant omfang i henhold til de kontrakter, det har indgået, og resultatet af denne vurdering meddeles de kompetente myndigheder.

3. Instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme, som svarer til det behov for sikkerhedsstillelse, der skyldes virkningen af et negativt markedsscenario på instituttets derivattransaktioner, hvis de er væsentlige.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som angiver de omstændigheder, hvorunder begrebet væsentlighed finder anvendelse, og metoderne til måling af de supplerende udgående pengestrømme.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [seks måneder efter ændringsforordningens ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i

forordning (EU) nr. 1093/2010."

112) Artikel 424, stk. 4, affattes således:

"4. Den bevilgede værdi af en likviditetsfacilitet, der er blevet ydet til en SSPE med henblik på at gøre det muligt for denne SSPE at købe andre aktiver end værdipapirer af kunder, som ikke er finansielle kunder, multipliceres med 10 %, i det omfang den bevilgede værdi overstiger værdien af aktiver, der aktuelt er købt af kunder, og hvis det maksimumsbeløb, der kan udnyttes, kontraktligt er begrænset til værdien af aktuelt købte aktiver."

113) Artikel 425, stk. 2, litra c), affattes således:

"c) lån uden fast kontraktlig udløbsdato indregnes med 20 % indgående pengestrømme, under forudsætning af at kontrakten giver instituttet mulighed for at opsige denne og kræve betaling inden 30 dage".

114) I sjette del indsættes følgende nye afsnit IV efter artikel 428:

"AFSNIT IV
NET STABLE FUNDING RATIO

KAPITEL 1
NSFR – net stable funding ratio

Artikel 428a
Anvendelse på konsolideret grundlag

Når den net stable funding ratio, der er fastsat i dette afsnit, finder anvendelse på konsolideret grundlag i henhold til artikel 11, stk. 4, finder følgende anvendelse:

a) faktorer for krævet stabil finansiering i et datterselskab, hvis hovedkvarter er beliggende i et tredjeland, som er genstand for højere procentdele end de i kapitel 4 i dette afsnit angivne i henhold til dette tredjelands nationale lovgivning om kravet vedrørende stabil nettofinansiering, er omfattet konsolidering i overensstemmelse med de højere satser, der er anført i dette tredjelands nationale lovgivning

b) faktorer for tilgængelig stabil finansiering i et datterselskab, hvis hovedkvarter er beliggende i et tredjeland, som er genstand for lavere procentdele end de i kapitel 3 i dette afsnit angivne i henhold til dette tredjelands nationale lovgivning om kravet vedrørende stabil nettofinansiering, er omfattet konsolidering i overensstemmelse med de lavere satser, der er anført i dette tredjelands nationale lovgivning

c) tredjelandsaktiver, der opfylder kravene i afsnit II i delegeret forordning (EU) 2015/61, og som besiddes af et datterselskab, hvis hovedkvarter er beliggende i et tredjeland, medtages ikke som likvide aktiver i forbindelse med konsolidering, hvis de ikke anerkendes som likvide aktiver i henhold til den nationale lovgivning i det tredjeland, der fastsætter likviditetsdækningskravet

d) investeringsselskaber, som ikke er systemiske investeringsselskaber i koncernen, er omfattet af artikel 428b på konsolideret grundlag og artikel 413 på både individuelt og konsolideret niveau. Undtagen som angivet i dette litra er investeringsselskaber, som ikke er systemiske investeringsselskaber, stadig omfattet af det detaljerede krav vedrørende stabil nettofinansiering for investeringsselskaber, der er fastsat i medlemsstaternes nationale lovgivning.

Artikel 428b
NSFR – net stable funding ratio

1. Det detaljerede krav vedrørende stabil nettofinansiering, som er fastsat i artikel 413, stk. 1, er lig med forholdet mellem et instituts tilgængelige stabile finansiering som omhandlet i kapitel 3 i dette afsnit og instituttets krævede stabile finansiering som omhandlet i kapitel 4 i dette afsnit over en periode på et år og udtrykkes som en procentdel. Institutterne beregner deres net stable funding ratio i overensstemmelse

med følgende formel:

$$\frac{Available\ Stable\ Funding}{Required\ Stable\ Funding} = Net\ Stable\ Funding\ Ratio\ (\%)$$

2. Institutterne skal have en net stable funding ratio på mindst 100 %.

3. Hvis et instituts net stable funding ratio på et tidspunkt er faldet eller med rimelighed kan forventes at falde til under 100 %, finder kravet i artikel 414 anvendelse. Instituttet søger at genoprette sin net stable funding ratio til det niveau, der er omhandlet i stk. 2. De kompetente myndigheder vurderer årsagerne til manglende overholdelse af det niveau, der er omhandlet i stk. 2, inden de træffe eventuelt nødvendige tilsynsforanstaltninger.

4. Institutterne beregner og overvåger deres net stable funding ratio i indberetningsvalutaen for alle deres transaktioner, uanset deres faktiske valuta, og separat for deres transaktioner angivet i hver af de valutaer, der er omfattet af separat indberetning i henhold til artikel 415, stk. 2.

5. Institutterne sikrer, at denomineringen af deres forpligtelser stemmer overens med fordelingen efter valuta af deres aktiver. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan de kompetente myndigheder kræve, at institutterne begrænser manglende valutamatch, ved at fastsætte begrænsninger for andelen af krævet stabil finansiering i en bestemt valuta, som kan opfyldes af tilgængelig stabil finansiering, som ikke er angivet i denne valuta. Denne begrænsning kan kun anvendes på en valuta, der er omfattet af separat indberetning i henhold til artikel 415, stk. 2.

   Ved fastsættelsen af niveauet for de begrænsninger for manglende valutamatch, som kan finde anvendelse i overensstemmelse med denne artikel, tager de kompetente myndigheder som minimum hensyn til:

   a) om instituttet er i stand til at overføre tilgængelig stabil finansiering fra én valuta til en anden og på tværs af jurisdiktioner og juridiske enheder inden for koncernen og til at udveksle valutaer og rejse midler på udenlandske valutamarkeder i den etårige tidshorisont for net stable funding ratio

   b) virkningen af negative bevægelser i vekselkursen for eksisterende positioner med manglende match og for effektiviteten af valutaafdækninger.

   Enhver begrænsning for manglende valutamatch, der indføres i overensstemmelse med denne artikel, udgør et specifikt likviditetskrav, jf. artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

KAPITEL 2
Generelle regler for beregning af net stable funding ratio

Artikel 428c
Beregning af net stable funding ratio

1. Medmindre andet er anført i dette afsnit, indregner institutterne aktiver, passiver og ikkebalanceførte poster som bruttobeløb.
2. Med henblik på at beregne deres net stable funding ratio anvender institutterne de relevante faktorer for stabil finansiering, der er omhandlet i kapitel 3 og 4 i dette afsnit, på regnskabsværdien af deres aktiver, passiver og ikkebalanceførte poster, medmindre andet er anført i dette afsnit.
3. Institutterne må ikke foretage dobbelttælling af krævet stabil finansiering og tilgængelig stabil finansiering.

Artikel 428d
Derivatkontrakter

1. Institutterne anvendelser bestemmelserne i denne artikel til at beregne størrelsen af krævet stabil finansiering til derivatkontrakter som omhandlet i kapitel 4 i dette afsnit.
2. Uanset artikel 428c, stk. 1, indregner institutterne nettoregnskabsværdien af deres derivatpositioner, hvis disse positioner indgår i den samme nettinggruppe, som opfylder kravene i artikel 295, 296 og 297. Hvis dette ikke er tilfældet, indregner institutterne bruttoregnskabsværdien af deres derivatpositioner, og de behandler disse derivatpositioner som en separat nettinggruppe for så vidt angår kapitel 4 i dette afsnit.
3. I dette afsnit forstås ved "markedsværdien af en nettinggruppe" summen af markedsværdierne af alle de transaktioner, der indgår i en nettinggruppe.
4. Alle derivatkontrakter, der er omhandlet i punkt 2, litra a)-e), i bilag II, som indebærer en fuldstændig udveksling af hovedstole inden for samme dag, beregnes på nettobasis på tværs af valutaer, herunder med henblik på indberetning i en valuta, der er omfattet af separat indberetning i henhold til artikel 415, stk. 2, selv om disse transaktioner ikke indgår i den samme nettinggruppe, der opfylder kravene i artikel 295, 296 og 297.
5. Likvider, der er modtaget som sikkerhed til begrænsning af eksponeringen mod en derivativposition, behandles som sådanne og ikke som indskud, som er omfattet af kapitel 3 i dette afsnit.
6. De kompetente myndigheder kan med den relevante centralbanks godkendelse beslutte at fritage virkningen af derivatkontrakter fra beregningen af net stable

funding ratio, herunder ved at fastsætte faktorer for krævet stabil finansiering og for hensættelser og tab, når alle følgende betingelser er opfyldt:

a) disse kontrakter har en restløbetid på under seks måneder

b) modparten er ECB eller en medlemsstats centralbank

c) derivatkontrakterne er et led i den monetære politik, der føres af ECB eller en medlemsstats centralbank.

Såfremt et datterselskab, hvis hovedkvarter er beliggende i et tredjeland, er omfattet af undtagelsen i første afsnit i henhold til dette tredjelands nationale lovgivning, som fastsætter kravet vedrørende stabil nettofinansiering, tages denne undtagelse som omhandlet i tredjelandets nationale lovgivning i betragtning i forbindelse med konsolidering. Datterselskabet i et tredjeland er ellers ikke omfattet af denne undtagelse.

Artikel 428e
Netting af sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner

Uanset artikel 428c, stk. 1, beregnes aktiver og passiver, der følger af sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner som defineret i artikel 192, stk. 2 og 3, med en enkelt modpart på nettobasis, såfremt disse aktiver og passiver overholder nettingbetingelserne i artikel 429b, stk. 4.

Artikel 428f
Indbyrdes afhængige aktiver og passiver

1. Med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående godkendelse kan et institut anse et aktiv og et passiv for indbyrdes afhængige, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet handler alene som en pass-through-enhed, som kanaliserer finansieringerne fra passivet til det tilsvarende indbyrdes afhængige aktiv

b) de enkelte indbyrdes afhængige aktiver og passiver kan klart identificeres og har samme hovedstol

c) aktivet og det indbyrdes afhængige passiv har i det væsentlige samme løbetider med en maksimal frist på 20 dage mellem aktivets udløb og passivets udløb

d) det indbyrdes afhængige passiv er omfattet af en juridisk, reguleringsmæssig eller kontraktlig forpligtelse og anvendes ikke til at finansiere andre aktiver

e) de væsentligste betalingsstrømmene fra aktivet anvendes ikke til andre formål end at tilbagebetale det indbyrdes afhængige passiv

f) modparterne i hvert par af indbyrdes afhængige aktiver og passiver er ikke de samme.

2. Aktiver og passiver, som er direkte knyttet til følgende produkter eller tjenesteydelser, anses for at opfylde betingelserne i stk. 1 og anses for at være indbyrdes afhængige:

a) centrale regulerede opsparingsprodukter, hvor institutterne ved lov er forpligtet til at overføre regulerede indskud til en central fond, som er oprettet og styret af en medlemsstats centralregering, og som yder lån med det formål at fremme mål af almen interesse, såfremt overførslen af indskud til den centrale fond sker mindst månedligt

b) støttelån og kredit- og likviditetsfaciliteter, der opfylder kriterierne i artikel 31, stk. 9, i delegeret forordning (EU) 2015/61 for institutter, der handler som simple mæglere, der ikke støtter en finansieringsrisiko

c) dækkede obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF

d) dækkede obligationer, der opfylder kriterierne for den behandling, der er omhandlet i artikel 129, stk. 4 eller 5, såfremt de underliggende lån matches fuldstændigt af de udstedte dækkede obligationer, eller såfremt der findes faste løbetidstriggere, som kan forlænges, på de dækkede obligationer på et år eller mere indtil udløbsdatoen for de underliggende lån i tilfælde af manglende refinansiering ved den dækkede obligations udløbsdato

e) derivatclearing for kunder, såfremt instituttet ikke garanterer CCP'ens resultater over for kunderne og derfor ikke pådrager sig en finansieringsrisiko.

Artikel 428g
Indskud i institutsikringsordninger og samarbejdsnetværk

Hvis et institut indgår i en institutsikringsordning af den i artikel 113, stk. 7, omhandlede type, i et netværk, der er berettiget til undtagelsen i artikel 10, eller i et samarbejdsnetværk i en medlemsstat, er instituttets anfordringsindskud i det centrale institut, der anses for at være det indskydende instituts likvide aktiver i henhold til artikel 16 i delegeret forordning (EU) 2015/61, omfattet af følgende krav:

a) den faktor for krævet stabil finansiering, der i henhold til afdeling 2 i kapitel 4 i dette afsnit finder anvendelse på det indskydende institut, afhængigt af behandlingen af disse anfordringsindskud som aktiver på niveau 1, niveau 2A eller niveau 2B i henhold til artikel 16 i delegeret forordning (EU) 2015/61 og af det relevante haircut, der anvendes på disse anfordringsindskud for at beregne likviditetsdækningsgraden

b) en symmetrisk faktor for tilgængelig stabil finansiering for det centrale institut, der modtager indskuddet.

Artikel 428h
Præferencebehandling inden for en koncern eller en institutsikringsordning

1. Uanset artikel 428g og kapitel 3 og 4 i dette afsnit kan de kompetente myndigheder i

individuelle tilfælde indrømme institutter tilladelse til at anvende en højere faktor for faktor for tilgængelig stabil finansiering eller en lavere faktor for krævet stabil finansiering på aktiver, passiver og bevilgede kredit- og likviditetsfaciliteter, når alle følgende betingelser er opfyldt:

a) modparten er en af følgende:

   i) instituttet moderselskab eller datterselskab

   ii) et andet datterselskab af samme moderselskab

   iii) knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF

   iv) medlem af den samme institutsikringsordning omhandlet i denne forordnings artikel 113, stk. 7, som instituttet

   v) det centrale institut eller et institut, der er tilsluttet et netværk eller en samarbejdsgruppe, jf. denne forordnings artikel 10

b) der er grund til at forvente, at det passiv eller den bevilgede kredit- eller likviditetsfacilitet, der er modtaget, udgør en mere stabil finansieringskilde, eller at det aktiv eller den bevilgede kredit- eller likviditetsfacilitet, der er indrømmet, kræver mindre stabil finansiering inden for den etårige horisont for net stable funding ratio end det samme passiv, det samme aktiv eller den samme bevilgede kredit- eller likviditetsfacilitet med andre modparter

c) modparten anvender en højere faktor for krævet stabil finansiering, som er symmetrisk med den højere faktor for tilgængelig stabil finansiering, eller en lavere faktor for tilgængelig stabil finansiering, som er symmetrisk med den lavere faktor for krævet stabil finansiering

d) instituttet og modparten er etableret i samme medlemsstat.

2. Hvis instituttet og modparten er etableret i forskellige medlemsstater, kan de kompetente myndigheder se bort fra betingelsen i stk. 1, litra d), såfremt følgende kriterier i tillæg til kriterierne i stk. 1 er opfyldt:

a) der er indgået juridisk bindende aftaler og forpligtelser mellem koncernenheder vedrørende aktivet, passivet eller den bevilgede kredit- eller likviditetsfacilitet

b) finansieringsstilleren har en lav finansieringsrisikoprofil

c) der tages tilstrækkeligt hensyn til finansieringsrisikoprofilen hos modtageren af finansieringen ved den likviditetsrisikostyring, som finansieringsstilleren foretager.

De kompetente myndigheder hører hinanden i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, litra b), med henblik på at afgøre, om de supplerende kriterier i denne bestemmelse

er opfyldt.

KAPITEL 3
Tilgængelig stabil finansiering

AFDELING 1
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 428i
Beregning af beløbet for tilgængelig stabil finansiering

Medmindre andet er angivet i dette kapitel, beregnes beløbet for tilgængelig stabil finansiering ved at multiplicere regnskabsværdien af forskellige kategorier eller typer af passiver og lovpligtig kapital med de relevante faktorer for tilgængelig stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2. Det samlede beløb for tilgængelig stabil finansiering er summen af de vægtede beløb af passiver og lovpligtig kapital.

Artikel 428j
Restløbetid for et passiv eller lovpligtig kapital

1. Medmindre andet er angivet i dette kapitel, tager institutterne den kontraktlige restløbetid for deres passiver og lovpligtige kapital i betragtning, når de fastlægger de relevante faktorer for tilgængelig stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2 i dette kapitel.
2. Institutterne tager hensyn til eksisterende optioner, når de fastlægger restløbetiden for et passiv eller for lovpligtig kapital. Det gør de under den forudsætning, at investorer vil indløse en call-option på den tidligst mulige dato. For optioner, som kan udøves efter instituttets skøn, tager instituttet og de kompetente myndigheder hensyn til omdømmemæssige faktorer, som kan begrænse instituttets mulighed for ikke at udøve optionen, navnlig under hensyntagen til særlige markedsforventninger om, at institutter bør indløse visse passiver inden deres udløb.
3. For at fastlægge de faktorer for tilgængelig stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2 i dette kapitel, behandler institutterne dele af passiver med en restløbetid på et år eller mere, der udløber inden for mindre end seks måneder eller mellem seks måneder og under et år, som passiver med en restløbetid på mindre end seks måneder og mellem seks måneder og under et år.

AFDELING 2
FAKTORER FOR TILGÆNGELIG STABIL FINANSIERING

Artikel 428k
Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 %

1. Medmindre andet er angivet i artikel 428l-428o, er alle passiver uden en angivet

løbetid, herunder korte positioner og positioner med åben løbetid, omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 %, bortset fra følgende:

a) udskudte skatteforpligtelser, som behandles i overensstemmelse med den nærmeste dato, hvor sådanne forpligtelser kan realiseres

b) minoritetsinteresser, som behandles i overensstemmelse med instrumentets løbetid.

Udskudte skatteforpligtelser og minoritetsinteresser er omfattet af en af følgende faktorer:

i) 0 %, hvis den effektive restløbetid for den udskudte skatteforpligtelse eller minoritetsinteresse er mindre end seks måneder

ii) 50 %, hvis den effektive restløbetid for den udskudte skatteforpligtelse eller minoritetsinteresse er på mindst seks måneder og mindre end et år

iii) 100 %, hvis den effektive restløbetid for den udskudte skatteforpligtelse eller minoritetsinteresse er et år eller mere.

2. Følgende passiver er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 %:

a) forfaldne beløb på handelsdatoen som følge af køb af finansielle instrumenter, udenlandske valutaer og råvarer, der forventes afregnet inden for den almindelige afregningscyklus eller -periode, der almindeligvis anvendes for den relevante handel eller type af transaktioner, eller som ikke er blevet, men stadig forventes afregnet

b) passiver, der anses for indbyrdes afhængige med aktiver i henhold til artikel 428f

c) passiver med en restløbetid på under seks måneder fra

i) ECB eller en medlemsstats centralbank

ii) et tredjelands centralbank

iii) finansielle kunder

d) andre passiver og kapitalposter eller instrumenter, som ikke er omhandlet i artikel 428l-428o.

3. Institutterne anvender en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 % på den absolutte værdi af differencen, hvis negativ, mellem summen af markedsværdier på tværs af alle nettinggrupper med positiv markedsværdi og summen af markedsværdier på tværs af alle nettinggrupper med negativ markedsværdi beregnet i henhold til denne forordnings artikel 428d.

Følgende regler finder anvendelse på den beregning, der er omhandlet i første afsnit:

a) variationsmargener, som institutterne modtager fra deres modparter, fratrækkes markedsværdien for en nettinggruppe med positiv markedsværdi, hvis den sikkerhed, der er modtaget som variationsmargener, anses for aktiver på niveau 1 i henhold til afsnit II i delegeret forordning (EU) 2015/61, eksklusive dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, jf. artikel 10, stk. 1, litra f), i delegeret forordning (EU) 2015/61, og som institutterne har ret til og operationelt er i stand til at genanvende

b) alle variationsmargener, som institutterne har stillet deres modparter, fratrækkes markedsværdien for en nettinggruppe med negativ markedsværdi.

Artikel 428l
Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 50 %

Uanset artikel 428k er følgende passiver omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 50 %:

a) modtagne indskud, som opfylder kriterierne for transaktionsrelaterede indskud i artikel 27 i delegeret forordning (EU) 2015/61

b) passiver med en restløbetid på under et år fra

i) en medlemsstats eller et tredjelands centralregering

ii) en medlemsstats eller et tredjelands regionale eller lokale myndigheder

iii) offentlige enheder i en medlemsstat eller et tredjeland

iv) multilaterale udviklingsbanker som omhandlet i artikel 117, stk. 2, og internationale organisationer som omhandlet i artikel 118

v) kreditinstitutter som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra e), i delegeret forordning (EU) 2015/61

vi) ikkefinansielle kundevirksomheder

vii) låneforeninger, der er godkendt af en kompetent myndighed, personlige investeringsselskaber og kunder, der er indskudsmæglere, for så vidt som disse passiver ikke er omfattet af litra a)

c) passiver med en kontraktlig restløbetid på mindst seks måneder og mindre end et år fra

i) ECB eller en medlemsstats centralbank

ii) et tredjelands centralbank

iii) finansielle kunder

d) andre passiver med en restløbetid på mindst seks måneder og mindre end et år, som

ikke er omhandlet i artikel 428m-428o.

Artikel 428m
Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 90 %

Uanset stk. 428k er detailanfordringsindskud og detailtidsindskud med en restløbetid på under et år, som opfylder kriterierne i artikel 25 i delegeret forordning (EU) 2015/61, omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 90 %.

Artikel 428n
Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 95 %

Uanset stk. 428k er detailanfordringsindskud og detailtidsindskud med en restløbetid på under et år, som opfylder kriterierne i artikel 24 i delegeret forordning (EU) 2015/61, omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 95 %.

Artikel 428o
Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 100 %

Uanset artikel 428k er følgende passiver, kapitalposter og instrumenter omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 100 %:

a) instituttets egentlige kernekapitalposter inden de justeringer, der kræves i henhold til artikel 32-35, fradragene i henhold til artikel 36 og anvendelsen af de undtagelser og alternativer, der er fastsat i artikel 48, 49 og 79

b) instituttets hybride kernekapitalposter inden fradrag af de poster, der er omhandlet i artikel 56, og inden anvendelse af artikel 79 på disse

c) instituttets supplerende kapitalposter inden de fradrag, der er omhandlet i artikel 66, og inden anvendelsen af artikel 79, som har en restløbetid på et år eller mere, ekskl. instrumenter med udtrykkelige eller indbyggede optioner, der, hvis de udøves, ville reducere den forventede løbetid til mindre end et år

d) instituttets øvrige kapitalinstrumenter, som har en restløbetid på et år eller mere, ekskl. instrumenter med udtrykkelige eller indbyggede optioner, der, hvis de udøves, ville reducere den forventede løbetid til mindre end et år

e) andre sikrede og usikrede lån og passiver med en restløbetid på et år eller mere, herunder tidsindskud, medmindre andet er angivet i artikel 428k-428n.

KAPITEL 4
Krævet stabil finansiering

AFDELING 1
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 428p

Beregning af beløbet for krævet stabil finansiering

1. Medmindre andet er angivet i dette kapitel, beregnes beløbet for krævet stabil finansiering ved at multiplicere regnskabsværdien af forskellige kategorier eller typer af aktiver og ikkebalanceførte poster med de relevante faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2. Det samlede beløb for krævet stabil finansiering er summen af de vægtede beløb af aktiver og ikkebalanceførte poster.

2. Aktiver, som institutter har lånt, herunder i sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner som defineret i artikel 192, stk. 2 og 3, som er balanceført, og som de ikke har egentligt ejerskab over, udelukkes fra beregningen af beløbet af krævet stabil finansiering.

3. Aktiver, som institutter har udlånt, herunder i sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, der forbliver i deres balance, og som de har egentligt ejerskab over, anses for at være behæftede aktiver i forbindelse med dette kapitel og er omfattet af de faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2 i dette kapitel. Disse aktiver udelades ellers fra beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering.

4. Følgende aktiver anses for at være ubehæftede:

   a) aktiver i puljen, som umiddelbart er tilgængelige som sikkerhedsstillelse ved optagelse af yderligere finansiering inden for bevilgede, eller, hvis puljen forvaltes af en centralbank, ikkebevilgede, men endnu ikke finansierede kreditrammer, som er tilgængelige for instituttet. Disse aktiver omfatter aktiver, som instituttet har placeret hos det centrale institut i et samarbejdsnetværk eller en institutsikringsordning. Institutterne skal antage, at aktiverne i puljen er behæftede i stigende likviditetsorden på grundlag af likviditetsklassifikationen i kapitel 2 i delegeret forordning (EU) 2015/61, begyndende med aktiver, som ikke er anerkendt til at indgå i likviditetsbufferen

   b) aktiver, som instituttet har modtaget som sikkerhed til begrænsning af kreditrisici i sikrede långivningstransaktioner, sikrede finansieringstransaktioner eller transaktioner vedrørende udveksling af sikkerhed, og som kreditinstituttet kan afhænde

   c) aktiver, der er tilknyttet en udstedelse af dækkede obligationer som ikkeobligatorisk overdækning af sikkerhedsstillelse.

5. Institutterne udelukker aktiver med sikkerhedsstillelse, der er anerkendt som variationsmargener, der er stillet i overensstemmelse med artikel 428k, stk. 3, litra b), og artikel 428ag, stk. 3, eller som stillede initialmargener eller som bidrag til en CCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med artikel 428af, litra a) og b), fra

andre dele af beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering i overensstemmelse med dette kapitel for at undgå dobbelttælling.

6. I beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering medtager institutterne finansielle instrumenter, udenlandske valutaer og råvarer, for hvilke en købsordre er blevet effektueret. Fra beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering udelader de finansielle instrumenter, udenlandske valutaer og råvarer, for hvilke en salgsordre er blevet effektueret, såfremt institutterne ikke har balanceført disse transaktioner som derivater eller sikrede finansieringstransaktioner, og såfremt disse transaktioner balanceføres, når de er afregnet.

7. De kompetente myndigheder kan fastlægge de faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse på ikkebalanceførte eksponeringer, som ikke er omhandlet i dette kapitel, for at sikre, at institutterne er i besiddelse af passende tilgængelig stabil finansiering i forhold til den andel af disse eksponeringer, der forventes at kræve finansiering inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio. Med henblik på at fastlægge disse faktorer tager de kompetente myndigheder navnlig hensyn til den betydelige omdømmemæssige skade, der kan opstå for instituttet, hvis denne finansiering ikke ydes.

   De kompetente myndigheder indberetter de typer ikkebalanceførte eksponeringer, for hvilke de har fastlagt faktorer for krævet stabil finansiering, til EBA mindst en gang om året. I denne indberetning forklares den metode, de har anvendt til at fastlægge disse faktorer.

Artikel 428q
Restløbetid for et aktiv

1. Medmindre andet er angivet i dette kapitel, tager institutterne den kontraktlige restløbetid for deres aktiver og ikkebalanceførte transaktioner i betragtning, når de fastlægger de relevante faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2 i dette kapitel.

2. For behæftede aktiver er den løbetid, der anvendes til at fastlægge de relevante faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2 i dette kapitel, enten restløbetiden for aktivet eller løbetiden for den transaktion, der ligger til grund for behæftelsen, alt efter hvilken periode der er længst. Et aktiv, hvor den resterende behæftelsesperiode er mindre end seks måneder, er omfattet af den faktor for krævet stabil finansiering, der finder anvendelse i henhold til afdeling 2 i dette kapitel på det samme aktiv uden behæftelse.

3. Hvis et institut genbruger eller genpantsætter et aktiv, som er lånt, herunder i sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner som defineret i artikel 192, stk. 2

og 3, og dette ikke er balanceført, er restløbetiden for den transaktion, hvorigennem aktivet er blevet lånt, og som er anvendt til at fastlægge den faktor for krævet stabil finansiering, der finder anvendelse i henhold til afdeling 2 i dette kapitel, restløbetiden for den transaktion, hvorigennem aktivet genbruges eller genpantsættes.

4. Institutterne behandler aktiver, der er blevet adskilt i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 i overensstemmelse med deres underliggende eksponering. Institutterne skal imidlertid anvende højere faktorer for krævet stabil finansiering på disse aktiver afhængigt af behæftelsens løbetid, som fastlægges af de kompetente myndigheder, som tager hensyn til, om instituttet frit kan afhænde eller udveksle sådanne aktiver, og løbetiden for passiverne for institutternes kunder, der ligger til grund for dette krav om adskillelse.

5. Ved beregningen af restløbetiden for et aktiv tager institutterne optioner i betragtning, idet det forudsættes, at udstederen vil udøve sin mulighed for at forlænge løbetiden. For optioner, som kan udøves efter instituttets skøn, tager instituttet og de kompetente myndigheder hensyn til omdømmemæssige faktorer, som kan begrænse instituttets mulighed for ikke at udøve optionen, navnlig under hensyntagen til markeds- og kundeforventninger om, at institutter bør forlænge visse aktiver inden deres udløb.

6. For amortiserede lån med en kontraktlig restløbetid på et år eller mere behandles den del, der udløber om mindre end seks måneder og mellem seks måneder og mindre end et år, som lån med en restløbetid på mindre end seks måneder og mellem seks måneder og mindre end et år med henblik på at fastlægge de relevante faktorer for krævet stabil finansiering, der finder anvendelse i overensstemmelse med afdeling 2 i dette kapitel.

AFDELING 2
FAKTORER FOR KRÆVET STABIL FINANSIERING

Artikel 428r
Faktor for krævet stabil finansiering på 0 %

1. Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 0 %:

   a) ubehæftede aktiver, der anses for likvide aktiver af høj kvalitet på niveau 1 i henhold til artikel 10 i delegeret forordning (EU) 2015/61, ekskl. dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra f), i nævnte delegerede forordning, uanset om de opfylder de operationelle krav i nævnte delegerede forordnings artikel 8

   b) ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 0 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden, jf. artikel 15, stk. 2, litra a), i delegeret forordning (EU) 2015/61, uanset om de opfylder de

operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning

c) alle centralbankreserver indestående hos ECB eller en medlemsstats eller et tredjelands centralbank, herunder krævede reserver og overskydende reserver

d) alle fordringer på ECB eller på en medlemsstats eller et tredjelands centralbank med en restløbetid på under seks måneder

e) tilgodehavender på handelsdatoen som følge af salg af finansielle instrumenter, udenlandske valutaer og råvarer, der forventes afregnet inden for den almindelige afregningscyklus eller -periode, der almindeligvis anvendes for den relevante handel eller type af transaktioner, eller som ikke er blevet, men stadig forventes afregnet

f) aktiver, der anses for indbyrdes afhængige med passiver i henhold til artikel 428f.

2. Uanset denne artikels stk. 1, litra c), kan de kompetente myndigheder efter aftale med den relevante centralbank beslutte at anvende en højere faktor for krævet stabil finansiering på krævede reserver, navnlig under hensyntagen til det omfang, hvori der er fastsat reservekrav med en tidshorisont på et år, som følgelig kræver tilknyttet stabil finansiering.

For datterselskaber, hvis hovedkvarter er beliggende i et tredjeland, hvor de krævede centralbankreserver er omfattet af en højere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til dette tredjelands nationale lovgivning om kravet vedrørende stabil nettofinansiering, anvendes denne højere faktor for krævet stabil finansiering i forbindelse med konsolidering.

Artikel 428s
Faktor for krævet stabil finansiering på 5 %

Følgende aktiver og ikkebalanceførte poster er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 5 %:

a) ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 5 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden, jf. artikel 15, stk. 2, litra b), i delegeret forordning (EU) 2015/61, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning

b) aktiver med en restløbetid på under seks måneder, der følger af sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner som defineret i artikel 192, stk. 2 og 3, med finansielle kunder, hvis disse aktiver sikret med aktiver, der anses for at være aktiver på niveau 1 i henhold til afsnit II i delegeret forordning (EU) 2015/61, ekskl. dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra f), i nævnte delegerede forordning, og hvis instituttet har ret til og operationelt er

i stand til at genanvende disse aktiver i transaktionens levetid, uanset om sikkerheden allerede er blevet genanvendt. Institutterne indregner disse aktiver på nettobasis, såfremt denne forordnings artikel 428e, stk. 1, finder anvendelse

c) den uudnyttede del af uigenkaldelige og eventuelt genkaldelige bevilgede kredit- og likviditetsfaciliteter som omhandlet i artikel 31, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2015/61

d) produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering som omhandlet i denne forordnings artikel 111, stk. 1, med en restløbetid på under seks måneder.

Artikel 428t
Faktor for krævet stabil finansiering på 7 %

Ubehæftede aktiver, der anses for at være dækkede obligationer på niveau 1 af særdeles høj kvalitet omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra f), i delegeret forordning (EU) 2015/61, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 7 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning.

Artikel 428u
Faktor for krævet stabil finansiering på 10 %

1. Følgende aktiver og ikkebalanceførte poster er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 10 %:

   a) aktiver med en restløbetid på under seks måneder, der følger af sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner som defineret i artikel 192, stk. 2 og 3, med finansielle kunder, bortset fra de i artikel 428s, litra b), omhandlede. Disse aktiver indregnes på nettobasis, såfremt artikel 428e, stk. 1, finder anvendelse

   b) aktiver med en restløbetid på under seks måneder, der følger af transaktioner med finansielle kunder, bortset fra de i artikel 428s, litra b), og litra a), i denne artikel omhandlede

   c) produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering med en restløbetid på under seks måneder

   d) produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering som omhandlet i artikel 111, stk. 1, med en restløbetid på mindst seks måneder og under et år.

2. For alle nettinggrupper af derivatkontrakter, som ikke er omfattet af margenaftaler, hvorefter institutterne stiller variationsmargener over for deres modparter, anvender institutterne en faktor for krævet stabil finansiering på 10 % på den absolutte markedsværdi af disse nettinggrupper af derivatkontrakter, brutto stillet sikkerhed, hvis disse nettinggrupper har en negativ markedsværdi.

Artikel 428v

Faktor for krævet stabil finansiering på 12 %

Ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 12 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden, jf. artikel 15, stk. 2, litra c), i delegeret forordning (EU) 2015/61, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 12 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning.

Artikel 428w
Faktor for krævet stabil finansiering på 15 %

Følgende aktiver og ikkebalanceførte poster er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 15 %:

a) ubehæftede aktiver, der anses for at være aktiver på niveau 2A i henhold til artikel 11 i delegeret forordning (EU) 2015/61, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning

b) produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering som omhandlet i artikel 111, stk. 1, med en restløbetid på et år eller mere.

Artikel 428x
Faktor for krævet stabil finansiering på 20 %

1. Ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 20 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden, jf. artikel 15, stk. 2, litra d), i delegeret forordning (EU) 2015/61, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 20 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning.
2. For alle nettinggrupper af derivatkontrakter, som er omfattet af margenaftaler, hvorefter institutterne stiller variationsmargener over for deres modparter, anvender institutterne en faktor for krævet stabil finansiering på 20 % på den absolutte markedsværdi af disse nettinggrupper af derivatkontrakter, brutto stillet sikkerhed, hvis disse nettinggrupper har en negativ markedsværdi.
3. Et institut kan erstatte kravet til stabil finansiering i stk. 2 for alle nettinggrupper af derivatkontrakter, som er omfattet af margenaftaler, hvorefter et institut stiller variationsmargener over for dets modpart, med det beløb for krævet stabil finansiering, der beregnes som den absolutte difference mellem:
    a) for alle nettinggrupper med negativ markedsværdi, brutto stillet sikkerhed, og som er omfattet af en margenaftale, hvorefter et institut stiller variationsmargen over for dets modpart, summen af hele risikokategorien Addon[(a)] beregnet i henhold til artikel 278, stk. 1

b) for alle nettinggrupper med positiv markedsværdi, brutto modtaget sikkerhed, og som er omfattet af en margenaftale, hvorefter et institut modtager variationsmargen fra dets modpart, summen af hele risikokategorien Addon[(a)] beregnet i henhold til artikel 278, stk. 1.

I forbindelse med denne beregning og for at bestemme risikopositionen for derivatkontrakter, der indgår i de nettinggrupper, der er omhandlet i første afsnit, erstatter institutterne den løbetidsfaktor, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 279c, stk. 1, litra b), med enten løbetidsfaktoren beregnet i overensstemmelse med artikel 279c, stk. 1, litra a), eller med værdien 1.

4. De institutter, der anvender de metoder, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 4 eller 5, til at beregne eksponeringsværdien for deres derivatkontrakter, anvender ikke kravet til stabil finansiering fastsat i denne artikels stk. 2 på nettinggrupper af derivatkontrakter, som er omfattet af margenaftaler, hvorefter institutterne stiller variationsmargener over for deres modparter, såfremt disse nettinggrupper har en negativ markedsværdi.

Artikel 428y
Faktor for krævet stabil finansiering på 25 %

Ubehæftede securitiseringer på niveau 2B omhandlet i artikel 13, stk. 14, litra a), i delegeret forordning (EU) 2015/61 er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 25 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning.

Artikel 428z
Faktor for krævet stabil finansiering på 30 %

Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 30 %:

a) ubehæftede dækkede obligationer af høj kvalitet omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra e), i delegeret forordning (EU) 2015/61, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning

b) ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 30 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden, jf. artikel 15, stk. 2, litra e), i delegeret forordning (EU) 2015/61, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning.

Artikel 428aa
Faktor for krævet stabil finansiering på 35 %

Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 35 %:

a) ubehæftede securitiseringer på niveau 2B omhandlet i artikel 13, stk. 14, litra b), i

delegeret forordning (EU) 2015/61, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning

b) ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 35 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden, jf. artikel 15, stk. 2, litra f), i delegeret forordning (EU) 2015/61, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning.

Artikel 428ab
Faktor for krævet stabil finansiering på 40 %

Ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 40 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden, jf. artikel 15, stk. 2, litra g), i delegeret forordning (EU) 2015/61, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 40 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning.

Artikel 428ac
Faktor for krævet stabil finansiering på 50 %

Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 50 %:

a) ubehæftede aktiver, der anses for at være aktiver på niveau 2B i henhold til artikel 12 i delegeret forordning (EU) 2015/61, ekskl. securitiseringer på niveau 2B og obligationer af høj kvalitet omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra a) og e), i nævnte delegerede forordning, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning

b) instituttets indskud i et andet finansielt institut, som opfylder kriterierne for transaktionsrelaterede indskud i artikel 27 i delegeret forordning (EU) 2015/61

c) aktiver med restløbetid på under et år, der følger af transaktioner med:

i) en medlemsstats eller et tredjelands centralregering

ii) en medlemsstats eller et tredjelands regionale eller lokale myndigheder

iii) offentlige enheder i en medlemsstat eller et tredjeland

iv) multilaterale udviklingsbanker som omhandlet i artikel 117, stk. 2, og internationale organisationer som omhandlet i artikel 118

v) kreditinstitutter som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra e), i delegeret forordning (EU) 2015/61

vi) ikkefinansielle virksomheder, detailkunder og SMV'er

vii) låneforeninger, der er godkendt af en kompetent myndighed, personlige investeringsselskaber og kunder, der er indskudsmæglere, for så vidt som disse aktiver ikke er omfattet af litra b), i dette stykke

d) aktiver med restløbetid på mindst seks måneder og under et år, der følger af transaktioner med:

i) ECB eller en medlemsstats centralbank

ii) et tredjelands centralbank

iii) finansielle kunder

e) produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering med en restløbetid på mindst seks måneder og under et år

f) aktiver, der er behæftet for en restløbetid på mindst seks måneder og under et år, medmindre disse aktiver ville blive tildelt en højere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til denne forordnings artikel 428ad-428ag, hvis de var ubehæftede, i hvilket tilfælde den højere faktor for krævet stabil finansiering, der finder anvendelse på det ubehæftede aktiv, finder anvendelse

g) andre aktiver med en restløbetid på under et år, medmindre andet er anført i denne forordnings artikel 428r-428ab.

Artikel 428ad
Faktor for krævet stabil finansiering på 55 %

Ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 55 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden, jf. artikel 15, stk. 2, litra h), i delegeret forordning (EU) 2015/61, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 55 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, jf. henholdsvis artikel 8 og 17 i nævnte delegerede forordning.

Artikel 428ae
Faktor for krævet stabil finansiering på 65 %

Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 65 %:

a) ubehæftede lån sikret ved pant i beboelsesejendom eller ubehæftede boliglån, som fuldt ud garanteres af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 129, stk. 1, litra e), med en restløbetid på et år eller mere, såfremt disse lån er tildelt en risikovægt på 35 % eller mindre i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2

b) ubehæftede lån med en restløbetid på et år eller mere, ekskl. lån til finansielle kunder og lån omhandlet i artikel 428r-428ac, såfremt disse lån er tildelt en risikovægt på 35 % eller mindre i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2.

Artikel 428af
Faktor for krævet stabil finansiering på 85 %

Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 85 %:

a) aktiver, herunder likvider, der er stillet som initialmargen for derivatkontrakter, medmindre disse aktiver ville blive tildelt en højere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til artikel 428ag, hvis de var ubehæftede, i hvilket tilfælde den højere faktor for krævet stabil finansiering, der finder anvendelse på det ubehæftede aktiv, finder anvendelse

b) aktiver, herunder likvider, der er stillet som bidrag til en CCP's misligholdelsesfond, medmindre disse aktiver ville blive tildelt en højere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til artikel 428ag, hvis de var ubehæftede, i hvilket tilfælde den højere faktor for krævet stabil finansiering, der finder anvendelse på det ubehæftede aktiv, finder anvendelse

c) ubehæftede lån med en restløbetid på et år eller mere, ekskl. lån til finansielle kunder og lån omhandlet i artikel 428r-428ac, hvor forfaldsdatoen ikke er overskredet med mere end 90 dage, og som er tildelt en risikovægt på mere end 35 % i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2

d) produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering med en restløbetid på et år eller mere

e) ubehæftede værdipapirer med en restløbetid på et år eller mere, som ikke er misligholdt i henhold til artikel 178, og som ikke anses for at være likvide aktiver i henhold til artikel 10-13 i delegeret forordning (EU) 2015/61

f) ubehæftede børsnoterede aktier, der ikke anses for at være aktiver på niveau 2B i henhold til artikel 12 i delegeret forordning (EU) 2015/61

g) fysiske handlede råvarer, herunder guld, mens ekskl. råvarederivater.

Artikel 428ag
Faktor for krævet stabil finansiering på 100 %

1. Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 100 %:

   a) aktiver, der er behæftet for en restløbetid på et år eller mere

   b) aktiver, bortset fra aktiver omhandlet i artikel 428r-428af, herunder lån til finansielle kunder med en kontraktlig restløbetid på et år eller mere, misligholdte lån, poster fratrukket lovpligtig kapital, anlægsaktiver, ikkebørsnoterede aktier, tilbageholdte kapitalinteresser, forsikringsaktiver og misligholdte værdipapirer.

2. Uanset stk. 1, litra a), kan aktiver, der er behæftet for et år eller mere med henblik på usædvanlige, midlertidige operationer, der gennemføres af ECB eller en

medlemsstats centralbank med henblik på at opfylde dens forpligtelser i en periode med pres på hele det finansielle marked eller særlige makroøkonomiske udfordringer, pålægges en lavere faktor for krævet stabil finansiering.

De kompetente myndigheder fastlægger med den relevante centralbanks godkendelse den hensigtsmæssige faktor for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse på disse behæftede aktiver, som ikke må være lavere end den faktor for krævet stabil finansiering, der ville finde anvendelse på disse aktiver, hvis de var ubehæftede, i henhold til denne afdeling.

3. Institutterne anvender en faktor for krævet stabil finansiering på 100 % på differencen, hvis positiv, mellem summen af markedsværdier på tværs af alle nettinggrupper med positiv markedsværdi og summen af markedsværdier på tværs af alle nettinggrupper med negativ markedsværdi beregnet i henhold til artikel 428d.

Følgende regler finder anvendelse på den beregning, der er omhandlet i første afsnit:

a) variationsmargener, som institutterne modtager fra deres modparter, fratrækkes markedsværdien for en nettinggruppe med positiv markedsværdi, hvis den sikkerhed, der er modtaget som variationsmargener, anses for at være aktiver på niveau 1 i henhold til afsnit II i delegeret forordning (EU) 2015/61, eksklusive dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, jf. artikel 10, stk. 1, litra f), i delegeret forordning (EU) 2015/61, og som institutterne har ret til og operationelt er i stand til at genanvende

b) alle variationsmargener, som institutterne har stillet deres modparter, fratrækkes markedsværdien for en nettinggruppe med negativ markedsværdi."

115) Syvende del erstattes af følgende:

"SYVENDE DEL
GEARING

Artikel 429
Beregning af gearingsgraden

1. Institutterne beregner deres gearingsgrad efter den metode, der er fastsat i denne artikels stk. 2-4.

2. Gearingsgraden beregnes som et instituts kapitalmål divideret med instituttets samlede eksponeringsmål og udtrykkes i procent.

   Institutterne beregner gearingsgraden på indberetningens referencedato.

3. Med henblik på stk. 2 er kapitalmålet kernekapitalen.

4. Med henblik på stk. 2 er det samlede eksponeringsmål summen af eksponeringsværdierne af:

   a) aktiver, bortset fra kontrakter anført i bilag II, kreditderivater og de positioner, der er defineret i artikel 429e, beregnet i henhold til artikel 429b, stk. 1

   b) kontrakter anført i bilag II og kreditderivater, herunder ikkebalanceførte kontrakter og kreditderivater, beregnet i henhold til artikel 429c og 429d

   c) tillæg for modpartskreditrisiko for værdipapirfinansieringstransaktioner, herunder ikkebalanceførte transaktioner, beregnet i henhold til artikel 429e

   d) ikkebalanceførte poster, bortset fra kontrakter anført i bilag II, kreditderivater, værdipapirfinansieringstransaktioner og positioner defineret i artikel 429d og 429g, beregnet i henhold til artikel 429f

   e) almindelige køb eller salg, der endnu ikke er afregnet, beregnet i henhold til artikel 429g.

   Institutterne behandler transaktioner med lang afviklingstid i overensstemmelse med litra a)-d), i første afsnit, alt efter tilfældet.

   Institutterne kan reducere den sum, der er omhandlet i første afsnit, med det samlede beløb for generelle kreditrisikojusteringer i forbindelse med balanceførte og ikkebalanceførte poster, dog ikke til mindre end 0.

5. Uanset stk. 4, litra d), gælder følgende:

   a) et derivatinstrument, der anses for en ikkebalanceført post i henhold til stk. 4, litra d), men som behandles som et derivat i henhold til de gældende regnskabsregler, er omfattet af den behandling, der er beskrevet i stk. 4, litra b)

   b) når en kunde hos et institut, der fungerer som clearingmedlem, indgår en

derivattransaktion direkte med en CCP, og instituttet garanterer kundens handelseksponeringer mod CCP'en, som følger af denne transaktion, beregner instituttet sin eksponering, som følger af garantien i overensstemmelse med stk. 4, litra b), som om dette institut havde indgået transaktionen direkte med kunden, herunder med hensyn til modtagelse eller stillelse af likvid variationsmargen.

Den behandling, der er beskrevet i litra b) i første afsnit, finder også anvendelse på et institut, der fungerer som en kunde på højere niveau, der garanterer kundens handelseksponeringer.

Med henblik på litra b) i første afsnit og andet afsnit kan institutterne kun anse en tilknyttet enhed for at være en kunde, hvis denne enhed ikke er omfattet af anvendelsesområdet for konsolidering på det niveau, som kravet, jf. artikel 92, stk. 3, litra d), finder anvendelse på.

6. Med henblik på denne artikels stk. 4, litra e), og artikel 429g forstås ved "almindeligt køb eller salg" et køb eller salg af et værdipapir i henhold til en kontrakt, hvis vilkår kræver, at værdipapiret overdrages inden for den almindelige ved lovgivning eller sædvane i det pågældende marked fastsatte tidsramme.

Artikel 429a
Eksponeringer udelukket fra eksponeringsmålet

1. Uanset artikel 429, stk. 4, litra a), kan et institut udelukke følgende eksponeringer fra dets eksponeringsmål:

a) beløb fratrukket egentlige kernekapitalposter i henhold til artikel 36, stk. 1, litra d)

b) aktiver fratrukket i beregningen af kapitalmålet omhandlet i artikel 429, stk. 3

c) eksponeringer, der er tildelt en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 113, stk. 6

d) hvis instituttet er et offentligt udviklingskreditinstitut, de eksponeringer, der følger af aktiver, som udgør fordringer på regionale eller lokale myndigheder eller enheder i den offentlige sektor vedrørende offentlige investeringer

e) eksponeringer, der følger af pass-through-støttelån til andre kreditinstitutter, der yder støttelånet

f) de garanterede dele af eksponeringer, der følger af eksportkreditter, som opfylder begge følgende betingelser:

i) garantien stilles af et eksportkreditagentur eller en centralregering

ii) en risikovægt på 0 % finder anvendelse på den garanterede del af eksponeringen i henhold til artikel 114, stk. 4, eller artikel 116, stk. 4

g) hvis instituttet er et clearingmedlem af en QCCP, dette instituts handelseksponeringer, såfremt de er clearet med denne QCCP og opfylder betingelserne i artikel 306, stk. 1, litra c)

h) hvis instituttet er en kunde på højere niveau inden for en kundestruktur med flere niveauer, handelseksponeringerne mod clearingmedlemmet eller mod en enhed, der fungerer som en kunde på højere niveau over for dette institut, såfremt betingelserne i artikel 305, stk. 2, opfyldes, og såfremt instituttet ikke er forpligtet til at godtgøre kunden for tab, denne måtte pådrage sig i tilfælde af enten clearingmedlemmets eller QCCP'ens misligholdelse

i) omsætningsaktiver, som opfylder alle følgende betingelser:

i) de medregnes på instituttets balance ifølge de nationale almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, jf. artikel 10 i direktiv 86/635/EØF

ii) de opfylder kriterierne om ophør af anerkendelse i international regnskabsstandard (IAS) 39, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002

iii) de opfylder kriterierne om ikkekonsolidering i International Financial Reporting Standard (IFRS) 10, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002, hvis det er relevant

j) eksponeringer, der opfylder alle følgende betingelser:

i) de er eksponeringer mod en offentlig enhed

ii) de behandles i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4

iii) de hidrører fra indskud, som instituttet er lovmæssigt forpligtet til at overføre til den offentlige enhed omhandlet i litra i) med henblik på finansiering af almennyttige investeringer

k) overskydende sikkerhed deponeret hos trepartsagenter, der ikke er blevet udlånt

l) hvis et institut i henhold til de gældende regnskabsregler medregner den til modparten kontant betalte variationsmargen som et tilgodehavende, det betalte tilgodehavende, forudsat at betingelserne i artikel 429c, stk. 3, litra a)-e), er opfyldt

m) de securitiserede eksponeringer fra traditionelle securitiseringer, der opfylder betingelserne for væsentlig risikooverførsel i artikel 243.

2. Med henblik på stk. 1, litra d), er et offentligt udviklingskreditinstitut et kreditinstitut, der opfylder alle følgende betingelser:

a) det er etableret som en offentlig virksomhed af centralregeringen eller en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat

b) dets virksomhed er begrænset til fremme af angivne almene finans-, social- eller økonomipolitiske mål i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som finder anvendelse på instituttet, på et ikkekonkurrencebaseret grundlag. I denne henseende kan almene politiske mål omfatte ydelse af finansiering til oplysnings- eller udviklingsformål til specifikke økonomiske sektorer eller geografiske områder i den pågældende medlemsstat

c) dets mål er ikke at maksimere overskud eller markedsandele

d) med forbehold af statsstøttereglerne er den relevante centralregering eller de relevante regionale eller lokale myndigheder forpligtet til at opretholde kreditinstituttets levedygtighed eller garanterer direkte eller indirekte mindst 90 % af kreditinstituttets kapitalgrundlagskrav, finansieringskrav eller eksponeringer

e) det kan ikke acceptere dækkede indskud, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/49/EU eller medlemsstaternes lovgivning om gennemførelse af nævnte direktiv.

3. Institutterne anvender ikke behandlingen omhandlet i stk. 1, litra g) og h), hvis betingelsen i artikel 429, stk. 5, sidste afsnit, ikke er opfyldt.

Artikel 429b
Beregning af eksponeringsværdien af aktiver

1. Institutterne beregner eksponeringsværdien af aktiver, bortset fra kontrakter anført i bilag II, kreditderivater og de positioner, der er defineret i artikel 429e, i overensstemmelse med følgende principper:

a) ved eksponeringsværdien af aktiver forstås eksponeringsværdien i overensstemmelse med artikel 111, stk. 1, første punktum

b) fysisk eller finansiel sikkerhedsstillelse, garantier eller kreditrisikoreduktion, som er købt, må ikke anvendes til at nedbringe eksponeringsværdien af aktiver

c) aktiver må ikke nettes med passiver

d) værdipapirfinansieringstransaktioner må ikke nettes.

2. Med henblik på stk. 1, litra c), er en likviditetspuljeordning, som tilbydes af et institut, ikke i strid med betingelsen i nævnte litra, såfremt ordningen opfylder begge følgende betingelser:

a) det institut, der tilbyder likviditetspuljeordningen, overfører kredit- og debetsaldi for flere individuelle konti tilhørende en gruppe af enheder, der deltager i ordningen, ("oprindelige konti") til en separat, fælles konto, således at saldoen på de oprindelige konti bliver nul

b) instituttet udfører de handlinger, der er omhandlet i litra a) i dette stykke, dagligt.

3. Uanset stk. 2 er en likviditetspuljeordning, som ikke opfylder betingelsen i stk. 2, litra b), men som opfylder betingelsen i stk. 2, litra a), ikke i strid med betingelsen i stk. 1, litra c), såfremt ordningen opfylder alle følgende betingelser:

a) instituttet har til enhver tid ret til at modregne saldiene på de oprindelige konti ved overførsel til en fælles konto

b) der er ikke manglende løbetidsmatch mellem saldiene på de oprindelige konti

c) instituttet opkræver eller betaler rente på grundlag af den kombinerede saldo på de oprindelige konti

d) instituttets kompetente myndighed anser den hyppighed, hvormed saldiene på alle de oprindelige konti overføres, for tilstrækkelig alene med henblik på at medtage likviditetspuljeordningens kombinerede saldo i eksponeringsmålet bag gearingsgraden.

4. Uanset stk. 1, litra d), kan institutterne kun beregne eksponeringsværdien for likvide tilgodehavender og likvide forpligtelser i forbindelse med en værdipapirfinansieringstransaktion med samme modpart på nettobasis, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) transaktionerne har samme eksplicitte, endelige afviklingsdato

b) retten til at modregne gæld til modparten med tilgodehavende hos modparten har retsvirkning i alle følgende situationer:

i) som led i den normale drift

ii) i tilfælde af misligholdelse, insolvens eller konkurs

c) modparterne har til hensigt at afvikle på nettobasis, afvikle samtidig eller transaktionerne er omfattet af en afviklingsordning, som funktionelt svarer til afvikling på nettobasis.

5. Med henblik på stk. 4, litra c), kan institutterne kun anse en afviklingsordning for funktionelt for at svare til afvikling på nettobasis, hvis det på afviklingsdatoen gælder, at nettoresultatet af transaktionernes pengestrømme i henhold til den pågældende ordning svarer til det enkeltstående nettobeløb ved afvikling på nettobasis, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) transaktionerne afvikles via det samme afviklingssystem

b) afviklingsordningerne støttes af likviditets- eller intradag-kreditfaciliteter, der har til formål at sikre, at afviklingen af transaktioner sker ved bankdagens

slutning

c) problemer, der måtte opstå som følge af værdipapirdelen af værdipapirfinansieringstransaktioner, påvirker ikke gennemførelsen af afviklingen af likvide tilgodehavender og likvide forpligtelser på nettobasis.

Betingelsen i litra c) i første afsnit er kun opfyldt, hvis manglende gennemførelse af en værdipapirfinansieringstransaktion i afviklingsordningen kan forsinke afviklingen af den tilsvarende likvide del eller kan medføre en forpligtelse over for afviklingsordningen, som støttes af en tilknyttet kreditfacilitet.

Hvis værdipapirdelen af en værdipapirfinansieringstransaktion i afviklingsordningen ikke gennemføres ved afviklingsordningens frist for afvikling, adskiller institutterne denne transaktion og dens tilsvarende likvide del fra nettinggruppen og behandler dem på bruttobasis.

6. Med henblik på stk. 2 og 3 forstås ved en "likviditetspuljeordning" en ordning, hvorved kredit- og debetsaldi for flere individuelle konti kombineres med henblik på kontant- eller likviditetsstyring.

Artikel 429c
Beregning af eksponeringsværdien af derivater

1. Institutterne beregner eksponeringsværdien af kontrakter anført i bilag II og af kreditderivater, herunder ikkebalanceførte, efter den metode, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3.

Ved bestemmelse af eksponeringsværdien kan institutterne tage hensyn til virkningen af kontrakter om nyordning ("novation") og andre aftaler om netting i overensstemmelse med artikel 295. Institutterne må ikke anvende netting på tværs af produkter, men de kan modregne inden for den i artikel 272, nr. 25), litra c), omhandlede produktkategori og inden for kreditderivater omfattet af en aftale om netting på tværs af produkter, jf. artikel 295, litra c).

Institutterne medregner solgte optioner i eksponeringsmålet, også når deres eksponeringsværdi kan fastsættes til nul efter behandlingen omhandlet i artikel 274, stk. 5.

2. Hvis sikkerhedsstillelsen i forbindelse med derivatkontrakter reducerer summen af aktiverne i henhold til de gældende regnskabsregler, skal institutterne tilbageføre denne reduktion.

3. Med henblik på denne artikels stk. 1 kan institutter, der beregner genanskaffelsesomkostningerne for derivatkontrakter i henhold til artikel 275, kun anerkende sikkerhed, der er modtaget kontant fra deres modparter som variationsmargener omhandlet i artikel 275, hvis variationsmargenen i henhold til de gældende regnskabsregler ikke allerede er medregnet som et fradrag i

eksponeringsværdien, og hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) for handler, som ikke er clearet gennem en QCCP, holdes det kontante beløb, som tilgår den modtagende modpart, ikke adskilt

b) variationsmargenen beregnes og udveksles dagligt på grundlag af en værdiansættelse til markedsværdi af derivatpositioner

c) den modtagne variationsmargen er i en valuta, der er anført i derivatkontrakten, den styrende rammeaftale om netting eller bilaget om løbende udveksling af sikkerhedsstillelse ("credit support annex") til den kvalificerede rammeaftale om netting eller som defineret i en nettingaftale med en QCCP

d) den modtagne variationsmargen udgør hele det beløb, som er nødvendigt for at nulstille den fra derivatkontrakten hidrørende markedsværdimæssige eksponering under hensyn til de tærskel- og mindstebeløb for overførsler, der finder anvendelse på modparten

e) derivatkontrakten og variationsmargenen mellem instituttet og modparten i kontrakten er dækket af en enkelt aftale om netting, som instituttet kan behandle som risikoreducerende i overensstemmelse med artikel 295.

Hvis et institut, med henblik på første afsnit, stiller kontant sikkerhed over for en modpart, og denne sikkerhed opfylder betingelserne i litra a)-e) i nævnte afsnit, anser instituttet denne sikkerhed for at være variationsmargenen stillet til modparten og medtager denne i beregningen af genanskaffelsesomkostningerne.

Med henblik på litra b) i første afsnit anses et institut for at opfylde den deri angivne betingelse, såfremt variationsmargenen udveksles om morgenen på handelsdagen efter den handelsdag, på hvilken derivatkontrakten blev fastlagt, såfremt udvekslingen er baseret på kontraktens værdi ved slutningen af den handelsdag, på hvilken kontrakten blev fastlagt.

Med henblik på litra d) i første afsnit kan institutter, hvis der opstår en margentvist, anerkende ikkeanfægtet sikkerhed, der er blevet udvekslet.

4. Med henblik på denne artikels stk. 1 medtager institutterne ikke modtaget sikkerhed i beregningen af NICA som defineret i artikel 272, nr. 12a), medmindre der er tale om derivatkontrakter med kunder, og disse kontrakter cleares af en QCCP.

5. Med henblik på denne artikels stk. 1 fastsætter institutterne værdien for den multiplikator, der anvendes til at beregne den potentielle fremtidige eksponering i henhold til artikel 278, stk. 1, til én, medmindre der er tale om derivatkontrakter med kunder, og disse kontrakter cleares af en QCCP.

6. Uanset denne artikels stk. 1 kan institutterne anvende den metode, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 4 eller 5, til at bestemme eksponeringsværdien af kontrakter anført i bilag II, punkt 1 og 2, men kun såfremt de også anvender denne

metode til at bestemme eksponeringsværdien af disse kontrakter med henblik på at opfylde kapitalgrundlagskravene omhandlet i artikel 92.

Hvis institutterne anvender en af de metoder, der er omhandlet i første afsnit, må de ikke reducere eksponeringsmålet med den modtagne margen.

Artikel 429d

Yderligere bestemmelser om beregning af eksponeringsværdien af tegnede kreditderivater

1. Ud over behandlingen i artikel 429c medregner institutterne ved beregningen af eksponeringsværdien af tegnede kreditderivater den faktiske notionelle værdi, som de tegnede kreditderivater vedrører, fratrukket eventuelle negative ændringer i dagsværdien, som er blevet inkluderet i kernekapitalen med hensyn til de tegnede kreditderivater.

   Institutterne beregner den faktiske fiktive værdi af tegnede kreditderivater ved at justere den notionelle værdi of disse derivater, så de afspejler den reelle eksponering for de kontrakter, der er gearet eller på anden måde forstærket af transaktionens struktur.

2. Institutterne kan helt eller delvist reducere eksponeringsværdien beregnet i overensstemmelse med stk. 1 med den faktiske notionelle værdi af købte kreditderivater, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) restløbetiden for det købte kreditderivat er større end eller lig med restløbetiden for det tegnede kreditderivat

   b) det købte kreditderivat er ellers omfattet af de samme væsentlige vilkår som det tilsvarende tegnede kreditderivat eller mere konservative væsentlige vilkår

   c) det købte kreditderivat er ikke købt af en modpart, som ville eksponere instituttet for en specifik wrong-way-risiko som defineret i artikel 291, stk. 1, litra b)

   d) hvis den faktiske notionelle værdi af det tegnede kreditderivat reduceres af en negativ ændring i dagsværdien, som er blevet inkluderet i instituttets kernekapital, reduceres den faktiske notionelle værdi af det købte kreditderivat med en positiv ændring i dagsværdien, som er blevet inkluderet i kernekapitalen

   e) det købte kreditderivat indgår ikke i en transaktion, som er blevet clearet af instituttet på vegne af en kunde, eller som er blevet clearet af instituttet i dets rolle som en kunde på højere niveau i en kundeservicestruktur med flere niveauer, og for hvilken den faktiske notionelle værdi, som ligger til grund for det tilsvarende tegnede kreditderivat, er udelukket fra eksponeringsmålet i overensstemmelse med artikel 429a, litra g) eller h).

Med henblik på beregningen af den potentielle fremtidige eksponering i henhold til artikel 429c, stk. 1, kan institutterne fra nettinggruppen udelade den del af et tegnet kreditderivat, som ikke er modregnet i henhold til første afsnit i dette stykke, og for hvilken den faktiske notionelle værdi er medregnet i eksponeringsmålet.

3. Med henblik på stk. 2, litra b), forstås ved udtrykket "væsentligt vilkår" enhver egenskab ved kreditderivatet, som er relevant for dets værdiansættelse, herunder dets rang, optionaliteten, kreditbegivenheder, den underliggende referenceenhed eller pulje af referenceenheder og den underliggende referenceforpligtelse eller pulje af referenceforpligtelser, med undtagelse af kreditderivatets notionelle værdi og restløbetid.

Med hensyn til første afsnit kan to referencenavne kun være det samme, hvis de henviser til den samme juridiske enhed.

4. Uanset stk. 2, litra b), kan institutterne anvende købte kreditderivater på en pulje af referencenavne til at udligne tegnede kreditderivater på individuelle referencenavne i denne pulje, hvis puljen af referenceenheder og rangordningen er identisk i begge transaktioner.

5. Institutter må ikke reducere den faktiske notionelle værdi af tegnede kreditderivater, hvis de køber kreditafdækning gennem en "total return swap" og registrerer de modtagne nettobetalinger som nettoindkomst, men ikke registrerer modgående fald i værdien af det tegnede kreditderivat i kernekapitalen.

6. I tilfælde af købte kreditderivater på en pulje af referenceenheder kan institutterne kun reducere den faktiske fiktive værdi af tegnede kreditderivater på individuelle referenceforpligtelser med den faktiske notionelle værdi af købte kreditderivater i overensstemmelse med stk. 2, hvis den købte afdækning økonomisk svarer til at købe afdækningen særskilt på hver af de individuelle forpligtelser i puljen.

7. Med henblik på denne artikel forstås ved "tegnet kreditderivat" ethvert finansielt instrument, hvorigennem et institut effektivt yder kreditafdækning, herunder credit default swaps, total return swaps og optioner, hvis instituttet er forpligtet til at yde kreditafdækning i henhold til optionskontraktens betingelser.

Artikel 429e

Tillæg for modpartskreditrisiko for værdipapirfinansieringstransaktioner

1. Ud over beregningen af eksponeringsværdien af værdipapirfinansieringstransaktioner, herunder ikkebalanceførte transaktioner, jf. artikel 429b, stk. 1, medregner institutterne et tillæg for modpartskreditrisiko, der er bestemt i overensstemmelse med denne artikel stk. 2 eller 3, i eksponeringsmålet.

2. Institutterne beregner tillægget for transaktioner med en modpart, hvor transaktionerne ikke er omfattet af en rammeaftale om netting, som opfylder

betingelserne i artikel 206, (E_i^*) for transaktionerne enkeltvis i overensstemmelse med følgende formel:

$$E_i^* = max\{0, E_i - C_i\}$$

hvor:

i = indekset for transaktionen

E_i = dagsværdien af værdipapirer eller kontanter udlånt til modparten i forbindelse med transaktionen *i*

C_i = dagsværdien af kontanter eller værdipapirer modtaget fra modparten i forbindelse med transaktionen *i*.

Institutterne kan fastsætte E_i^* til nul, hvis E_i er kontanter udlånt til modparten, og det tilknyttede kontante tilgodehavende ikke er omfattet af den nettingbehandling, der er beskrevet i artikel 429b, stk. 4.

3. Institutterne beregner tillægget for transaktioner med en modpart, hvor transaktionerne er omfattet af en rammeaftale om netting, som opfylder betingelserne i artikel 206, (E_i^*) for aftalerne enkeltvis i overensstemmelse med følgende formel:

$$E_i^* = max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

hvor:

i = indekset for nettingaftalen

E_i = dagsværdien af værdipapirer eller kontanter udlånt til modparten i forbindelse med transaktionerne omfattet af rammeaftalen *i* om netting

C_i = dagsværdien af kontanter eller værdipapirer modtaget fra modparten omfattet af rammeaftalen *i* om netting.

4. Med henblik på stk. 2 og 3 omfatter udtrykket modpart også trepartsagenter, der modtager sikkerhed i depot og forvalter sikkerheden i tilfælde af trepartstransaktioner.

5. Uanset denne artikels stk. 1 kan institutterne anvende den metode, der er beskrevet i artikel 222, med forbehold af en mindsteværdi på 20 % for den gældende risikovægt, til at bestemme tillægget for værdipapirfinansieringstransaktioner, herunder ikkebalanceførte transaktioner. Institutterne kan kun benytte denne metode, hvis de tillige benytter den til at beregne eksponeringsværdien af disse transaktioner med henblik på at opfylde kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, litra a)-c).

6. Hvis en genkøbstransaktion bogføres som regnskabsmæssigt salg i henhold til de gældende regnskabsregler, skal instituttet tilbageføre alle salgsrelaterede

regnskabsposter.

7. Hvis et institut handler som agent mellem to parter i en værdipapirfinansieringstransaktion, herunder en ikkebalanceført værdipapirfinansieringstransaktion, gælder følgende i forbindelse med beregningen af instituttets eksponeringsmål:

   a) hvis instituttet yder en part i værdipapirfinansieringstransaktionen en godtgørelse eller en garanti, som er begrænset til forskellen mellem værdien af værdipapiret eller det kontante beløb, som parten har udlånt, og værdien af den af låntager stillede sikkerhed, medregner instituttet i eksponeringsmålet kun det i overensstemmelse med stk. 2 eller 3 bestemte tillæg

   b) hvis instituttet ikke yder nogen godtgørelse eller garanti til nogle af de deltagende parter, medregnes transaktionen ikke i eksponeringsmålet

   c) hvis instituttet er økonomisk eksponeret mod det underliggende værdipapir eller det kontante beløb i transaktionen ud over den eksponering, som dækkes af tillægget, medregner det i eksponeringsmålet tillige en eksponering svarende til den fulde værdi af værdipapiret eller det kontante beløb

   d) hvis et institut, der handler som agent, yder begge parter i en værdipapirfinansieringstransaktion, en godtgørelse eller en garanti, beregner instituttet sit eksponeringsmål i overensstemmelse med litra a)-c) særskilt for hver part i transaktionen.

Artikel 429f
Beregning af eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster

1. Institutterne beregner eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster, eksklusive kontrakter anført i bilag II, kreditderivater, værdipapirfinansieringstransaktioner og positioner defineret i artikel 429d, i henhold til artikel 111, stk. 1.

   Hvis en forpligtelse er knyttet til udvidelsen af en anden forpligtelse, anvender institutterne i overensstemmelse med artikel 166, stk. 9, den laveste af de to konverteringsfaktorer, der gælder for den enkelte forpligtelse.

2. Uanset stk. 1 kan institutterne reducere krediteksponeringsværdien af en ikkebalanceført post med den tilsvarende værdi af specifikke kreditrisikojusteringer. Beregningen er underlagt en minimumsgrænse på nul.

3. Uanset stk. 1 anvender institutterne en konverteringsfaktor på 10 % på ikkebalanceførte poster med lav risiko omhandlet i artikel 111, stk. 1, litra d).

Artikel 429g
Beregning af eksponeringsværdien af almindelige køb og salg, der endnu ikke er afregnet

1. Institutterne behandler likvider relateret til almindelige salg og værdipapirer relateret til almindelige køb, som forbliver på balancen indtil afregningsdatoen, som aktiver i

henhold til artikel 429, stk. 4, litra a).

2. Institutter, som i henhold til de gældende regnskabsregler, bogfører almindelige køb og salg, der endnu ikke er afregnet, efter handelsdatoen, tilbagefører modregning mellem likvide tilgodehavender for almindelige salg, der endnu ikke er afregnet, og likvide forpligtelser for almindelige køb, der endnu ikke er afregnet, i overensstemmelse med disse regler. Når institutterne har tilbageført den regnskabsmæssige modregning, kan de modregne likvide tilgodehavender og likvide forpligtelser, hvis både de tilknyttede almindelige salg og køb afregnes på grundlag af levering mod betaling.

3. Institutter, der i henhold til de gældende regnskabsregler bogfører almindelige køb og salg, som endnu ikke er afregnet, efter afregningsdatoen, medregner den fulde fiktive værdi af betalingsforpligtelser vedrørende almindelige køb i eksponeringsmålet.

Med henblik på første afsnit kan institutter udligne den fulde fiktive værdi af forpligtelser vedrørende almindelige køb med den fulde fiktive værdi af likvide tilgodehavender vedrørende almindelige salg, der afventer afregning, hvis både de almindelige salg og køb afregnes på grundlag af levering mod betaling.

Artikel 430
Indberetningskrav

1. Institutterne indberetter oplysninger vedrørende gearingsgraden til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med denne afdeling. Indberetning om gearingsgraden indgives årligt af små institutter, jf. artikel 430a, og, med forbehold af stk. 2, halvårligt eller hyppigere af alle andre institutter.

2. Med henblik på indberetningskravene i stk. 1 udarbejder EBA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede indberetningsskemaer, vejledningen i anvendelsen af disse skemaer, indberetningshyppighed og -dato samt IT-løsninger.

Indberetningskravene i udkastet til gennemførelsesmæssige tekniske standarder skal stå i rimeligt forhold til institutternes størrelse og kompleksitet samt arten af og risikoniveauet for deres aktiviteter.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [12 måneder efter forordningens ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

116) Ottende del erstattes af følgende:

"OTTENDE DEL
INSTITUTTERNES OPLYSNINGSPLIGT AFSNIT I
ALMINDELIGE PRINCIPPER

Artikel 430a
Definitioner

I denne del og i artikel 13, 99, 100, 394 og 430 forstås ved:

1) "stort institut": et institut, der opfylder en af følgende betingelser:

   a) instituttet er blevet udpeget som et globalt systemisk vigtigt institut ("G-SII") i henhold til artikel 131, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/36/EU

   b) instituttet er blevet udpeget som et andet systemisk vigtigt institut ("O-SII") i henhold til artikel 131, stk. 1 og 3, i direktiv 2013/36/EU

   c) instituttet er i den medlemsstat, hvor det er etableret, et af de tre største institutter målt efter den samlede værdi af deres aktiver

   d) den samlede værdi af instituttets aktiver på grundlag af dets konsolideringssituation er lig med eller større end 30 mia. EUR

   e) den samlede værdi af instituttets aktiver er lig med eller større end 5 mia. EUR, og forholdet mellem dets samlede aktiver og BNP for den medlemsstat, hvor det er etableret, er i gennemsnit lig med eller større end 20 % i perioden på fire år umiddelbart forud for den indeværende årlige indberetningsperiode

2) "stort datterselskab": et datterselskab, der anses for at være et stort institut som defineret i stk. 1

3) "ikkebørsnoteret institut": et institut, der ikke har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked i en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU

4) "lille institut": et institut, hvis aktivers værdi i gennemsnit er lig med eller lavere end 1,5 mia. EUR i perioden på fire år umiddelbart forud for den indeværende årlige indberetningsperiode.

Artikel 431
Oplysningskrav og -politikker

1. Institutterne skal offentliggøre de oplysninger, der er fastsat i afsnit II og III i overensstemmelse med bestemmelserne i dette afsnit, jf. dog undtagelserne i artikel 432.
2. Institutterne skal offentliggøre tilladelser vedrørende de instrumenter og metoder, der

er omhandlet i afsnit III, som de kompetente myndigheder har indrømmet dem i henhold til tredje del.

3. Institutternes ledelsesorgan eller øverste ledelse vedtager formelle politikker med henblik på at overholde oplysningspligten i denne del og indføre interne procedurer, systemer og kontroller med henblik på at bekræfte, at institutternes oplysninger er hensigtsmæssige og i overensstemmelse med kravene i denne del. Mindst et medlem af et instituts ledelsesorgan eller øverste ledelse skal skriftligt bekræfte, at det pågældende institut har indgivet de oplysninger, der kræves i henhold til denne del, i overensstemmelse med de politikker og interne procedurer, systemer og kontroller, der er omhandlet i dette stykke. Den skriftlige bekræftelse, der er omhandlet i dette stykke, medtages i instituttets offentliggjorte oplysninger.

   Institutterne skal også have politikker med henblik på at bekræfte, at de offentliggjorte oplysninger giver markedsdeltagerne et retvisende billede af deres risikoprofil. Hvis institutterne konstaterer, at de oplysninger, der kræves i henhold til denne del, ikke giver markedsdeltagerne et retvisende billede af deres risikoprofil, skal de offentliggøre oplysninger ud over de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til denne del. Uanset det foregående skal institutterne kun offentliggøre oplysninger, der er væsentlige, og oplysninger, der ikke er fortrolige eller instituttets ejendom, jf. artikel 432.

4. Alle kvantitative oplysninger ledsages af kvalitative oplysninger og andre supplerende oplysninger, som måtte være nødvendige for, at brugerne af disse oplysninger kan forstå de kvantitative oplysninger, med særlig fremhævelse af væsentlige ændringer i oplysningerne sammenlignet med de tidligere offentliggjorte oplysninger.

5. Institutterne skal på anmodning skriftligt underrette SMV'er og andre virksomheder, der ansøger om lån, om baggrunden for deres ratingafgørelser. De administrative omkostninger i forbindelse med denne underretning skal stå i passende forhold til lånets størrelse.

Artikel 432

Uvæsentlige eller fortrolige oplysninger og oplysninger, der er institutternes ejendom

1. Institutterne kan undlade at offentliggøre en eller flere af de oplysninger, der er anført i afsnit II og III, hvis den information, der formidles ved disse offentliggørelser, ikke kan betragtes som væsentlig, undtagen oplysninger omhandlet i artikel 435, stk. 2, litra c), artikel 437 og artikel 450.

   Oplysninger betragtes som væsentlige i forbindelse med oplysningspligten, hvis udeladelse eller fejlcitering af disse oplysninger kan ændre eller påvirke en brugers vurdering eller beslutninger, når vedkommende baserer sig på de pågældende oplysninger med henblik på at træffe økonomiske beslutninger.

EBA skal i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 udstede retningslinjer for, hvordan institutterne skal anvende væsentlighedsprincippet i forhold til offentliggørelseskravene i afsnit II og III.

2. Institutterne kan også udelade en eller flere af de oplysninger, der er anført i afsnit II og III, hvis disse oplysninger anses for at være instituttets ejendom eller fortrolige i henhold til dette stykke, undtagen oplysninger omhandlet i artikel 437 og 450.

Oplysninger betragtes som et instituts ejendom, hvis offentliggørelse af oplysningerne vil medføre uforholdsmæssig stor skade på instituttets konkurrenceevne. De kan omfatte oplysninger om produkter eller systemer, som ville gøre instituttets investeringer i disse produkter eller systemer mindre værdifulde, hvis konkurrenter fik adgang til oplysningerne.

Oplysninger betragtes som fortrolige, hvis der foreligger forpligtelser over for kunder eller andre modparter, der indebærer et fortrolighedskrav, eller hvis disse oplysninger i undtagelsestilfælde og med den kompetente myndigheds forudgående samtykke i væsentlig grad kan påvirke et instituts konkurrencedygtighed.

EBA skal i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 udstede retningslinjer for, hvordan institutterne skal behandle fortrolige oplysninger og oplysninger, der er institutternes ejendom, i forhold til offentliggørelseskravene i afsnit II og III.

3. I de i stk. 2 omhandlede undtagelsestilfælde skal det pågældende institut i forbindelse med de offentliggjorte oplysninger anføre, at disse specifikke oplysninger ikke offentliggøres, angive begrundelsen for den manglende offentliggørelse og offentliggøre mere generelle oplysninger om det emne, der er omfattet af oplysningspligten, medmindre selve emnet må betragtes som instituttets ejendom eller som fortroligt.

Artikel 433
Hyppighed og omfang af offentliggørelse

Institutterne foretager den offentliggørelse, der kræves i henhold til afsnit II og III, på den måde, der er beskrevet i artikel 433a-433c.

Den årlige offentliggørelse finder sted på samme dag som offentliggørelsen af årsregnskabet eller så hurtigt som muligt derefter.

Halvårlige eller kvartalsvise offentliggørelser finder sted på samme dag som offentliggørelsen af institutternes regnskab for den tilsvarende periode eller så hurtigt som muligt derefter.

Enhver forsinkelse mellem datoen for offentliggørelsen af oplysningerne i henhold til denne del og det relevante årsregnskab skal være rimelig og må under ingen omstændigheder overskride den tidsfrist, som de kompetente myndigheder har fastsat i henhold til artikel 106 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 433a
Store institutters offentliggørelse

1. Store institutter offentliggør de oplysninger, der er anført nedenfor, med mindst følgende hyppighed:

   a) alle oplysninger omhandlet i denne del årligt

   b) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 439, litra e) og f), i artikel 442, stk. 1, litra e), og stk. 3, i artikel 444, litra e), i artikel 448, litra a) og b), i artikel 449, litra k)-m), artikel 451, litra a) og b), i artikel 451a, stk. 2 og 3, i artikel 452, litra f), i artikel 453, litra f), og i artikel 455, stk. 2, litra a), halvårligt

   c) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 437, litra a), artikel 438, litra c), og i artikel 442, litra c), samt de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447, kvartalsvist.

2. Uanset stk. 1 offentliggør store institutter, som ikke er globale systemisk vigtige institutter, der er ikkebørsnoterede institutter, de oplysninger, der er anført nedenfor, med mindst følgende hyppighed:

   d) alle oplysninger omhandlet i denne del årligt

   e) de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447, halvårligt.

3. Store institutter, der er omfattet af artikel 92a eller 92b, offentliggør de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 437a, halvårligt, bortset fra de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447, litra h).

Artikel 433b
Små institutters offentliggørelse

1. Små institutter offentliggør de oplysninger, der er anført nedenfor, med mindst følgende hyppighed:

   a) årligt:

      i) de oplysninger, der er nævnt i artikel 435, stk. 1, litra a), e) og f)

      ii) de oplysninger, der er nævnt i artikel 435, stk. 2, litra a), b) og c)

      iii) de oplysninger, der er nævnt i artikel 450

      iv) de oplysninger, der er nævnt i artikel 437, litra a), i artikel 438, litra c), i artikel 439, litra e) og f), i artikel 442, stk. 1, litra c), og stk. 3, litra e), i artikel 444, litra e), i artikel 448, litra a) og b), i artikel 449, litra k)-m), i artikel 451, litra a) og b), i artikel 451a, stk. 2 og 3, i artikel 452, litra f), i artikel 453, litra f), og i artikel 455, stk. 2, litra a), hvis det er relevant

b) de væsentlige målekriterier, der er nævnt i artikel 447, halvårligt.

2. Uanset stk. 1 offentliggør små institutter, der er ikkebørsnoterede institutter, følgende oplysninger mindst årligt:

a) de oplysninger, der er nævnt i artikel 435, stk. 1, litra a), e) og f)

b) de oplysninger, der er nævnt i artikel 435, stk. 2, litra a), b) og c)

c) de oplysninger, der er nævnt i artikel 450

d) de væsentlige målekriterier, der er nævnt i artikel 447.

Artikel 433c
Andre institutters offentliggørelse

1. De institutter, der ikke er omfattet af artikel 433a eller 433b, offentliggør de oplysninger, der er anført nedenfor, med mindst følgende hyppighed:

a) alle oplysninger omhandlet i denne del årligt

b) de væsentlige målekriterier, der er nævnt i artikel 447, halvårligt.

2. Uanset stk. 1 offentliggør andre institutter, som ikke er ikkebørsnoterede institutter, de oplysninger, der er anført nedenfor, med mindst følgende hyppighed:

a) de oplysninger, der er nævnt i artikel 435 og 450, i artikel 437, litra a), i artikel 438, litra c), i artikel 439, litra e) og f), i artikel 442, stk. 1, litra c) og e), og stk. 3, i artikel 444, litra e), i artikel 448, litra a) og b), i artikel 449, litra k)-m), i artikel 451, litra a) og b), i artikel 451a, stk. 2 og 3, i artikel 452, litra f), i artikel 453, litra f), og i artikel 455, stk. 2, litra a), årligt

b) de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447, halvårligt.

Artikel 434
Medier til offentliggørelse

1. Institutterne offentliggør alle de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit II og III, i elektronisk format og på ét medie eller på ét sted. Det ene medie eller sted skal være et enkeltstående dokument, der giver brugere af disse oplysninger umiddelbar adgang til tilsynsoplysninger, eller et separat afsnit, der er indsat i eller vedhæftet institutternes regnskaber eller finansielle rapporter, som indeholder de krævede oplysninger, og som er let genkendelige for disse brugere.

2. Institutterne stiller et arkiv af de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til denne del, til rådighed på deres websted eller et andet hensigtsmæssigt sted, hvis de ikke har et websted. Dette arkiv skal være tilgængeligt i en periode, der mindst svarer til den lagringsperiode, der er fastsat i den nationale lovgivning vedrørende

oplysninger i institutternes årsrapporter.

3. Med henblik på denne artikel forstås ved "årsrapporter" årsrapporter som omhandlet i artikel 4 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF[30].

Artikel 434a
Ensartede oplysningsformater

1. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede oplysningsformater, og der udarbejdes tilhørende anvisninger i overensstemmelse med de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit II og III.

   Disse ensartede oplysningsformater skal formidle tilstrækkeligt omfattende og sammenlignelige oplysninger til, at brugerne af disse oplysninger kan vurdere institutternes risikoprofiler og deres overholdelse af kravene i første til syvende del. For at fremme sammenligneligheden mellem oplysninger skal de gennemførelsesmæssige tekniske standarder sikre overensstemmelse mellem oplysningsformater og internationale standarder for fremlæggelse af oplysninger.

   Oplysningsformater skal være i tabelformat, hvis det er hensigtsmæssigt.

2. EBA forelægger Kommissionen disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i stk. 1, senest den [30. juni 2019].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFSNIT II
TEKNISKE KRITERIER VEDRØRENDE GENNEMSIGTIGHED OG OFFENTLIGGØRELSE

Artikel 435
Offentliggørelse af risikostyringsmålsætninger og -politik

1. Institutterne offentliggør deres risikostyringsmålsætninger og -politik for hver enkelt risikokategori, herunder de risici, der er omhandlet i dette afsnit, på den måde, der er fastsat i artikel 433a, 433b og 433c. Offentliggørelsen skal omfatte:

   a) strategier og procedurer til styring af de pågældende risikokategorier

[30] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

b) strukturen i og tilrettelæggelsen af den relevante risikostyringsfunktion, herunder oplysninger om dens kompetence, beføjelser og ansvar ifølge instituttets vedtægter

c) omfanget og arten af systemer til risikorapportering og -måling

d) politikker til risikoafdækning og -reduktion samt strategier og procedurer til overvågning af afdæknings- og reduktionsmekanismernes effektivitet

e) en erklæring godkendt af ledelsesorganet om, hvorvidt instituttets risikostyringsordninger er tilstrækkelige, og som giver sikkerhed for, at de indførte risikostyringssystemer er tilstrækkelige i forhold til instituttets profil og strategi

f) en koncis risikoerklæring godkendt af ledelsesorganet med en kortfattet beskrivelse af instituttets overordnede risikoprofil i tilknytning til dets forretningsstrategi. Erklæringen skal indeholde:

i) nøgletal, der giver eksterne aktører et fuldstændigt billede af instituttets risikoforvaltning, herunder af, hvordan instituttets risikoprofil og den risikotolerance, som ledelsesorganet har fastsat, påvirker hinanden

ii) oplysninger om koncerninterne transaktioner og transaktioner med relaterede parter, der kan have væsentlig indvirkning på den konsoliderede koncerns risikoprofil.

2. Institutterne offentliggør følgende oplysninger, herunder regelmæssige ajourføringer mindst en gang om året, vedrørende ledelsessystemer på den måde, der er fastsat i artikel 433a, 433b og 433c:

a) antallet af bestyrelsesposter, som indehaves af medlemmer af ledelsesorganet

b) ansættelsespolitikken for medlemmer af ledelsesorganet og deres viden, faglige kompetence og ekspertise

c) politikken for menneskelig mangfoldighed hvad angår udvælgelsen af medlemmer af ledelsesorganet samt dens målsætninger og oplysninger om, i hvilket omfang disse målsætninger er blevet opfyldt

d) hvorvidt instituttet har nedsat et selvstændigt risikoudvalg, og det antal gange der har været møde i risikoudvalget

e) beskrivelse af informationsstrømmen vedrørende risiko til ledelsesorganet.

Artikel 436
Offentliggørelse af anvendelsesområdet

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende anvendelsesområdet for kravene i denne forordning:

a) navnet på det institut, på hvilket kravene i denne forordning finder anvendelse

b) en afstemning mellem de konsoliderede regnskaber udarbejdet i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler og de konsoliderede regnskaber udarbejdet i overensstemmelse med kravene vedrørende reguleringsmæssig konsolidering omhandlet i første del, afsnit II, afdeling 2 og 3. Denne afstemning viser forskellene mellem regnskabsmæssig og reguleringsmæssig konsolidering og de juridiske enheder, der er omfattet af hver perimeter. I oversigten over de juridiske enheder, der er omfattet af reguleringsmæssig konsolidering, beskrives det, om disse enheder er fuldt eller proportionalt konsoliderede, og om interesserne i disse juridiske enheder er fratrukket kapitalgrundlaget

c) alle nuværende eller forventede væsentlige, praktiske eller juridiske hindringer for en hurtig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af fordringer mellem moderselskabet og dets datterselskaber

d) det samlede beløb, hvormed det faktiske kapitalgrundlag er mindre end krævet i alle datterselskaber, der ikke er omfattet af konsolideringen, samt navnet eller navnene på disse datterselskaber

e) i givet fald de omstændigheder, der ligger til grund for anvendelsen af undtagelsen i artikel 7 eller den individuelle konsolideringsmetode omhandlet i artikel 9.

Artikel 437
Offentliggørelse af kapitalgrundlag

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende deres kapitalgrundlag:

a) en fuldstændig afstemning mellem egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter, supplerende kapitalposter samt filtre og fradrag, der anvendes på instituttets kapitalgrundlag i henhold til artikel 32-35, artikel 36, artikel 56 og artikel 66, og balancen i instituttets reviderede regnskaber

b) en beskrivelse af hovedtrækkene ved de egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, som er udstedt af instituttet

c) de komplette vilkår og betingelser for alle egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter

d) en særskilt offentliggørelse af arten og størrelsen af følgende:

   i) hvert filter, der anvendes i henhold til artikel 32-35

   ii) hvert fradrag, der foretages i henhold til artikel 36, 56 og 66

   iii) poster, der ikke er fratrukket i henhold til artikel 47, 48, 56, 66 og 79

e) en beskrivelse af alle begrænsninger, der anvendes ved beregningen af

kapitalgrundlaget i henhold til denne forordning, og de instrumenter, filtre og fradrag, som disse begrænsninger finder anvendelse på

f) en fyldestgørende redegørelse for det grundlag, som kapitalsatser er beregnet på, såfremt disse kapitalsatser er beregnet ved anvendelse af kapitalgrundlagselementer fastsat på et andet grundlag end det, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 437a

Offentliggørelse af krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Institutter, der er omfattet af artikel 92a eller 92b, offentliggør følgende oplysninger om deres kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver:

a) sammensætningen af deres kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver samt deres løbetid og hovedelementer

b) de nedskrivningsrelevante passivers rangorden i kreditorhierarkiet

c) den samlede værdi af hver udstedelse af nedskrivningsrelevante passiver omhandlet i artikel 72b og værdien af disse udstedelser, der er medtaget i nedskrivningsrelevante passivposter inden for de grænser, der er anført i artikel 72b, stk. 3

d) den samlede værdi af udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2.

Artikel 438

Offentliggørelse af størrelsen af kapitalgrundlagskrav og risikovægtede eksponeringer

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende deres overholdelse af denne forordnings artikel 92 og artikel 73 i direktiv 2013/36/EU:

a) en oversigt over deres metode til vurdering af, hvorvidt deres interne kapital er tilstrækkelig til at understøtte nuværende og kommende aktiviteter

b) sammensætningen af yderligere kapitalgrundlagskrav vedrørende den egentlige kernekapital baseret på tilsynskontrollen, der er omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU

c) efter anmodning fra den relevante kompetente myndighed resultatet af instituttets proces til vurdering af den interne kapital

d) den samlede værdi af instituttets risikovægtede eksponering og det tilsvarende samlede kapitalgrundlagskrav fastsat i henhold til artikel 92, som fordeles på de forskellige risikokategorier, der er anført i tredje del, og en forklaring af den virkning på beregningen af kapitalgrundlaget og værdien af den risikovægtede eksponering, der følger af anvendelsen af minimumsgrænser for kapital og manglende fradrag af poster fra kapitalgrundlaget, hvis det er relevant

e) værdien af risikovægtede eksponeringer for hver kategori af specialiseret långivning, der er omhandlet i tabel 1 i artikel 153, stk. 5, og for de kategorier af aktieeksponeringer, der er omhandlet i artikel 155, stk. 2

f) eksponeringsværdien og værdien af risikovægtede eksponeringer for kapitalgrundlagsinstrumenter i et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab, som institutterne ikke fratrækker deres kapitalgrundlag i henhold til artikel 49, når de beregner deres kapitalkrav på individuelt, delkonsolideret og konsolideret grundlag

g) det supplerende kapitalgrundlagskrav og det finansielle konglomerats kapitalgrundlag beregnet i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/87/EF og bilag I til nævnte direktiv ved anvendelse af metode 1 eller 2 som omhandlet i nævnte bilag

h) variationerne i værdierne af risikovægtede eksponeringer i den indeværende indberetningsperiode sammenlignet med den umiddelbart forudgående indberetningsperiode, der følger af anvendelsen af interne modeller, herunder en oversigt over de vigtigste drivkræfter bag disse variationer

i) for institutter, der har tilladelse til at anvende interne modeller, de hypotetiske værdier af risikovægtede eksponeringer, der ville være resultatet, hvis den relevante standardmetode blev anvendt på de relevante eksponeringer.

Artikel 439
Offentliggørelse af eksponeringer mod modpartskreditrisiko

Institutterne offentliggør følgende oplysninger om deres eksponering mod modpartskreditrisiko som omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 6:

a) en redegørelse for den metodologi, der har dannet grundlag for fastsættelse af intern kapital og kreditgrænser i forbindelse med modpartskrediteksponeringer, herunder de metoder, der anvendes til at knytte disse grænser til eksponeringer mod centrale modparter

b) en redegørelse for politikkerne vedrørende garantier og andre kreditbegrænsende foranstaltninger, f.eks. politikker, der skal sikre, at der stilles sikkerhed og oprettes kreditreserver

c) en redegørelse for de politikker, der gælder for "wrong-way"-risiko som defineret i artikel 291

d) værdien af adskilt og ikkeadskilt sikkerhed, der er modtaget og stillet for hver type sikkerhed, yderligere fordelt på sikkerhed anvendt til derivater og værdipapirfinansieringstransaktioner og værdien af sikkerhed, som instituttet skal tilvejebringe, hvis dets kreditrating nedjusteres

e) den positive bruttodagsværdi af derivater og kontrakter vedrørende værdipapirfinansieringstransaktioner, nettingfortjenester, nettet aktuel krediteksponering, sikkerhedsstillelse og nettokrediteksponering for hver type derivater og værdipapirfinansieringstransaktioner. Med henblik på dette litra er en nettet aktuel krediteksponering en krediteksponering vedrørende derivater og værdipapirfinansieringstransaktioner inklusive den fortjeneste, der hidrører fra nettingaftaler, der retligt kan håndhæves, og aftaler om sikkerhedsstillelse

f) målingerne for derivattransaktioner, eksponeringsværdier før og efter virkningen af kreditrisikoreduktion som fastsat efter de metoder, der er omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3-6, uanset hvilken metode der finder anvendelse, fordelt på genanskaffelsesomkostninger og potentielle fremtidige elementer efter de metoder, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 og 5

g) for værdipapirfinansieringstransaktioner eksponeringsværdier før og efter virkningen af kreditrisikoreduktion som fastsat efter de metoder, der er omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 4 og 6, uanset hvilken metode der finder anvendelse

h) den notionelle værdi af risikoafdækning ved hjælp af kreditderivater og den aktuelle kreditekspONering fordelt på de forskellige typer kreditekspONeringer

i) de notionelle værdier og dagsværdien af kreditderivattransaktioner. Kreditderivattransaktioner opdeles i kreditderivater, der anvendes til instituttets egen kreditportefølje, og kreditderivater, der anvendes i dets formidlingsvirksomhed, og efter produkttype. Inden for hver produkttype fordeles kreditderivattransaktioner yderligere på købt og solgt risikoafdækning

j) estimering af alfa, såfremt instituttet har fået tilladelse af de kompetente myndigheder til at estimere alfa i henhold til artikel 284, stk. 9

k) for institutter, der anvender de metoder, som er omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 4-5, størrelsen af deres balanceførte og ikkebalanceførte derivatvirksomhed beregnet i henhold til artikel 273a, stk. 1 og 2.

Artikel 440
Offentliggørelse af kontracykliske kapitalbuffere

Institutterne offentliggør følgende oplysninger om deres overholdelse af kravet om en kontracyklisk kapitalbuffer som omhandlet i afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU:

a) den geografiske fordeling af den risikovægtede eksponeringsværdi af deres kreditekspONeringer, der er relevante for beregningen af deres kontracykliske kapitalbuffere

b) størrelsen af den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Artikel 441
Offentliggørelse af indikatorer for global systemisk betydning

Institutter, der er identificeret som globale, systemisk vigtige institutter (G-SII'er) i henhold til artikel 131 i direktiv 2013/36/EU, offentliggør på årsbasis værdierne af de indikatorer, som anvendes til at beregne deres score i overensstemmelse med den metode til identifikation, der er omhandlet i den pågældende artikel.

Artikel 442
Offentliggørelse af eksponeringer mod kreditrisiko og udvandingsrisiko

Institutterne offentliggør følgende oplysninger om deres eksponering mod kreditrisiko og udvandingsrisiko:

a) de regnskabsmæssige definitioner af "forfaldne" og "værdiforringede" fordringer

b) en beskrivelse af de anvendte fremgangsmåder og metoder til fastsættelse af justeringer af specifik og generel kreditrisiko

c) oplysninger om værdien og kvaliteten af rentable og ikkerentable eksponeringer og eksponeringer med henstand, herunder deres tilknyttede ændringer i akkumuleret værdiforringelse, hensættelser og negativ dagsværdi som følge af kreditrisiko og værdien af modtaget sikkerhed og modtagne finansielle garantier:

d) en aldersfordelingsanalyse af forfaldne eksponeringer

e) den regnskabsmæssige brutto- og nettoværdi af både misligholdte og ikkemisligholdte eksponeringer, de akkumulerede specifikke og generelle kreditrisikojusteringer og de akkumulerede afskrivninger af disse eksponeringer og deres fordeling på geografiske områder og industritype

f) ændringer i bruttoværdien af misligholdte eksponeringer, gældsinstrumenter og ikkebalanceførte eksponeringer, herunder i det mindste oplysninger om primo- og ultimosaldo for disse eksponeringer, bruttoværdien af de af disse eksponeringer, der er ført tilbage til ikkemisligholdelse eller er genstand for afskrivning, og restløbetidsfordelingen af lån og gældsinstrumenter.

Artikel 443
Offentliggørelse af oplysninger om behæftede og ubehæftede aktiver

Institutterne offentliggør oplysninger om deres behæftede og ubehæftede aktiver. Til dette formål anvender institutterne den regnskabsmæssige værdi pr. eksponeringsklasse fordelt på aktivkvalitet og den samlede værdi af den regnskabsmæssige værdi, der er behæftet og ubehæftet. Offentliggørelse af oplysninger om behæftede og ubehæftede aktiver omfatter ikke oplysninger om likviditetsstøtte i nødsituationer ydet af ESCB-centralbanker.

Artikel 444
Offentliggørelse af oplysninger om anvendelse af standardmetoden

Institutter, der beregner deres risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, offentliggør følgende oplysninger for hver af de eksponeringsklasser, der er nævnt i artikel 112:

a) navnene på de udpegede ECAI'er og eksportkreditagenturer (ECA'er) samt årsagerne til eventuelle ændringer af nævnte udpegninger i indberetningsperioden

b) eksponeringsklasserne, som de enkelte ECAI'er eller ECA'er anvendes til

c) en beskrivelse af proceduren for overførsel af kreditvurderinger og tildeling af kreditvurderinger til poster uden for handelsbeholdningen

d) sammenhængen mellem den eksterne kreditvurdering for hvert af de udpegede ECAI'er eller ECA'er og de risikovægte, der svarer til kreditkvalitetstrinnene i tredje del, afsnit II, kapitel 2, under hensyntagen til, at disse oplysninger ikke skal offentliggøres, hvis instituttet overholder den standardhenførsel, som EBA har offentliggjort

e) eksponeringernes værdi og eksponeringernes værdi efter kreditrisikoreduktion i forbindelse med de forskellige kreditkvalitetstrin, som beskrives i tredje del, afsnit II, kapitel 2, samt eksponeringer, der fratrækkes kapitalgrundlaget.

Artikel 445
Offentliggørelse af eksponeringer mod markedsrisiko efter standardmetoden

Institutter, der beregner deres kapitalgrundlagskrav i henhold til tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, offentliggør det samlede kapitalkrav, kapitalkravene vedrørende målene i følsomhedsmetoderne, kapitalkravet vedrørende misligholdelsesrisiko og kapitalgrundlagskravene vedrørende restrisici for følgende instrumenter:

a) finansielle instrumenter bortset fra securitiseringsinstrumenter i handelsbeholdningen fordelt på typen af risici og en særskilt identifikation af kapitalkravet vedrørende misligholdelsesrisiko

b) securitiseringsinstrumenter uden for korrelationshandelsporteføljen med særskilt identifikation af kreditspændsrisikoen og misligholdelsesrisikoen

c) securitiseringsinstrumenter i korrelationshandelsporteføljen med særskilt identifikation af kreditspændsrisikoen og misligholdelsesrisikoen.

Artikel 446
Offentliggørelse af oplysninger om operationel risikostyring

Institutterne offentliggør oplysninger om deres operationelle risikostyring, herunder:

a) de samlede tab som følge af operationel risiko i løbet af de sidste ti år med historiske tab fordelt på år og en særskilt identifikation af tab, der overstiger 1 mio. EUR

b) antallet af tab, der overstiger 1 mio. EUR, de samlede størrelser af disse tab i løbet af de seneste tre år samt de samlede beløb af de fem største tab

c) indikatorerne for og komponenterne af beregningen af kapitalgrundlagskravene fordelt på relevante konjunkturindikatorer.

Artikel 447
Offentliggørelse af væsentlige målekriterier

Institutterne offentliggør følgende væsentlige målekriterier i tabelformat:

a) sammensætningen af deres kapitalgrundlag og kapitalgrundlagskrav som beregnet i henhold til artikel 92

det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3

den egentlige kernekapital, som instituttet skal besidde i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU, hvis det er relevant

det kombinerede bufferkrav, som institutterne skal besidde i henhold til afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU

deres gearingsgrad som beregnet i henhold til artikel 429

gennemsnittet eller gennemsnittene for hvert kvartal i den relevante indberetningsperiode af deres likviditetsdækningsgrad som beregnet i henhold til delegeret forordning (EU) 2015/61 baseret på månedlige tal

deres krav vedrørende stabil nettofinansiering som beregnet i henhold til artikel 428b

deres krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som beregnet i henhold til artikel 92a and 92b og fordelt på niveauet for hver afviklingskoncern, hvis det er relevant.

Artikel 448
Offentliggørelse af eksponeringer mod renterisici i positioner, der ikke indgår i handelsbeholdningen

1. Fra [to år efter ændringsforordningens ikrafttræden] offentliggør institutterne følgende kvantitative og kvalitative oplysninger om de risici, der opstår som følge af potentielle renteændringer, der påvirker både den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter, jf. artikel 84 og artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU:

   a) ændringerne i den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag beregnet under de seks stødscenarier i forbindelse med tilsyn, som er omhandlet i artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU for den indeværende og foregående indberetningsperiode

   b) ændringerne i nettorenteindtægterne beregnet under de seks stødscenarier i forbindelse med tilsyn, som er omhandlet i artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU for den indeværende og foregående indberetningsperiode

   c) en beskrivelse af de vigtigste modellerings- og parameterantagelser, bortset fra de i denne artikel, stk. 2, og i artikel 98, stk. 5a, litra b), i direktiv 2013/36/EU omhandlede, der anvendes ved beregning af ændringer i den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægter, jf. litra a) og b) i dette stykke

   d) en forklaring af betydningen af de risikomål, der offentliggøres i henhold til litra a) og b) i dette stykke, og af betydelige variationer i disse risikomål siden

den foregående indberetningsdato

e) beskrivelsen af, hvordan institutterne definerer, måler, begrænser og kontrollerer renterisiciene i forbindelse med deres aktiviteter uden for handelsbeholdningen med henblik på de kompetente myndigheders tilsyn i henhold til artikel 84 i direktiv 2013/36/EU, herunder:

i) en beskrivelse af de specifikke risikomål, som institutterne bruger til at evaluere ændringer i den økonomiske værdi af deres kapitalgrundlag og nettorenteindtægter

ii) en beskrivelse af de vigtigste modellerings- og parameterantagelser, der anvendes i institutternes interne målesystemer, som adskiller sig fra de fælles modellerings- og parameterantagelser, der er omhandlet i artikel 98, stk. 5a, i direktiv 2013/36/EU og denne artikels stk. 2, i forbindelse med beregningen af ændringer i den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægter under de seks stødscenarier i forbindelse med tilsyn, herunder rationalet for disse forskelle

iii) en beskrivelse af de scenarier for rentestød, som institutterne anvender til at estimere disse renterisici

iv) anerkendelsen af virkningen af afdækningen af disse renterisici, herunder interne afdækninger, der opfylder kravene i denne forordnings artikel 106, stk. 3

v) en oversigt over, hvor ofte disse renterisici evalueres

f) en beskrivelse af de overordnede risikostyrings- og begrænsningsstrategier for disse risici.

2. Uanset stk. 1 finder kravene i stk. 1, litra c) og litra e), nr. i)-iv), ikke anvendelse på institutter, der anvender standardmetoden, som er omhandlet i artikel 84, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de fælles modellerings- og parameterantagelser, som institutter skal anvende i deres beregning af nettorenteindtægter, jf. stk. 1, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [to år efter denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 449
Offentliggørelse af eksponeringer mod securitiseringspositioner

Institutter, der beregner risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 5, eller kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 337 eller 338, offentliggør følgende oplysninger særskilt for aktiviteter i handelsbeholdningen og aktiviteter uden for handelsbeholdningen:

a) en beskrivelse af deres securitiserings- og resecuritiseringsaktiviteter, herunder deres risikostyrings- og investeringsmål i forbindelse med disse aktiviteter, deres rolle i securitiserings- og resecuritiseringstransaktioner og det omfang, hvori de anvender disse transaktioner til at overføre kreditrisikoen ved de securitiserede eksponeringer til tredjemand

b) den type risici, de er eksponeret mod i deres securitiserings- og resecuritiseringsaktiviteter, efter de relevante securitiseringspositioners rangorden, idet der skelnes mellem:

   i) risiko, som beholdes i egne transaktioner

   ii) risiko, der er opstået i forbindelse med transaktioner, der hidrører fra tredjemand

c) en beskrivelse af deres politik for anvendelse af risikoafdækning og ufinansieret risikoafdækning for at reducere risiciene i forbindelse med ikkeafhændede securitiserings- og resecuritiseringspositioner, herunder angivelse af vigtige afdækningsmodparter efter relevant risikoeksponeringsart

d) deres metoder til beregning af de risikovægtede eksponeringer, som de anvender i forbindelse med deres securitiseringsaktiviteter, herunder de typer securitiseringspositioner, hvortil de enkelte metoder anvendes

e) en liste over SSPE'er, der tilhører en af følgende kategorier med en beskrivelse af typerne af deres balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer mod disse SSPE'er:

   i) SSPE'er, som erhverver eksponeringer, der hidrører fra institutterne

   ii) SSPE'er, som er organiseret af institutterne

   iii) SSPE'er og andre juridiske enheder, til hvilke institutterne leverer securitiseringsrelaterede tjenester som f.eks. rådgivning, tjenester vedrørende aktiver eller forvaltningstjenester

   iv) SSPE'er, der indgår i institutternes reguleringsmæssige konsolidering

f) en liste over juridiske enheder, som institutterne ifølge deres oplysninger har ydet støtte i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 5

g) en liste over juridiske enheder, der er tilknyttet institutterne, og som investerer i

securitiseringer, der hidrører fra institutterne, eller i securitiseringspositioner, der er udstedt af SSPE'er, der er organiseret af institutterne

h) et resumé af deres regnskabspolitikker for securitiseringsaktiviteter, eventuelt fordelt på securitiserings- og resecuritiseringspositioner

i) navnene på de ECAI'er, der anvendes i forbindelse med securitiseringer, og de typer af eksponeringer, som de enkelte institutter benyttes til

j) hvis det er relevant, en beskrivelse af den interne vurderingsmetode som omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 5, herunder strukturen i den interne vurderingsprocedure og relationen mellem den interne vurdering og ekstern rating af det relevante ECAI offentliggjort i henhold til litra i), kontrolmekanismerne til den interne vurderingsprocedure og redegørelse for uafhængighed, ansvarlighed og gennemgang af den interne vurderingsprocedure, eksponeringstyper, hvortil den interne vurderingsprocedure anvendes, og de stressfaktorer, der benyttes til at bestemme forbedringen af kreditkvaliteten

k) særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen gives følgende oplysninger:

   i) regnskabsværdien af de udestående eksponeringer, som er securitiseret af institutterne, opdelt i traditionelle og syntetiske securitiseringer og securitiseringer, for hvilke instituttet kun fungerer som organiserende institut. For at undgå tvivl omfatter referencen til securitiserede eksponeringer i dette litra kun de securitiserede eksponeringer, i relation til hvilke institutterne har overført betydelig kreditrisiko, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 5

   ii) det samlede beløb for aktiver, der afventer securitisering

   iii) værdien af securitiserede eksponeringer og indregnet gevinster eller tab på salg i den indeværende periode

l) følgende oplysninger særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen:

   i) det samlede beløb for ikkeafhændede eller erhvervede securitiseringspositioner og de tilknyttede risikovægtede aktiver og kapitalkrav opdelt i traditionelle og syntetiske securitiseringer og i securitiserings- og resecuritiseringseksponeringer og yderligere opdelt i et meningsfuldt antal risikovægt- eller kapitalkravsintervaller for hver anvendt kapitalkravsmetode

   ii) beløbet for ikkeafhændede eller erhvervede securitiseringspositioner opdelt i traditionelle og syntetiske securitiseringer og i securitiserings- og resecuritiseringseksponeringer, der fratrækkes kapitalgrundlaget eller risikovægtes med 1 250 %

m) for eksponeringer uden for handelsbeholdningen, der er securitiseret af institutterne,

beløbet for værdiforringede eller forfaldne securitiserede fordringer samt institutternes registrerede tab i løbet af den indeværende periode begge opdelt efter eksponeringstype.

Artikel 450
Offentliggørelse af aflønningspolitik

1. På den måde, der er fastlagt i artikel 433a, 433b og 433c, offentliggør institutterne følgende oplysninger om deres aflønningspolitik og -praksis for de kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil:

   a) oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelsen af aflønningspolitikken samt antallet af møder, som afholdes af det hovedorgan, der fører tilsyn med aflønningen i løbet af regnskabsåret, herunder oplysninger om sammensætningen af og mandatet for et eventuelt løn- og vederlagsudvalg og om den eksterne ekspert, som er blevet konsulteret med henblik på fastlæggelsen af aflønningspolitikken, og de relevante berørte parters rolle

   b) oplysninger om sammenhængen mellem løn og resultater

   c) de vigtigste karakteristika ved aflønningssystemets opbygning, herunder oplysninger om, hvilke kriterier der lægges til grund for resultatmålinger og risikojusteringer, udskydelsespolitik og optjeningskriterier

   d) forholdene mellem fast og variabel aflønning fastsat i henhold til artikel 94, stk. 1, litra g), i direktiv36/2013.

   e) oplysninger om, hvilke resultatkriterier der lægges til grund for tildeling af rettigheder til aktier, optioner eller variable lønkomponenter

   f) de vigtigste parametre og begrundelser for en eventuel ordning for variable komponenter og andre ikkepekuniære fordele

   g) samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter forretningsområde

   h) samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter den øverste ledelse og de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, med angivelse af følgende:

      i) lønsummen i regnskabsåret, fordelt på fast løn, herunder en beskrivelse af de faste komponenter, og variabel løn og antal modtagere

      ii) den variable løns størrelse og form, fordelt på kontant udbetaling, aktier og aktielignende instrumenter og andre typer opdelt i udbetalte og udskudte andele

      iii) størrelsen af den udskudte aflønning, der er tildelt for forudgående optjeningsperioder opdelt i den del, der skal overdrages i regnskabsåret, og den del, der skal overdrages i efterfølgende år

iv) størrelsen af den udskudte aflønning, der skal overdrages i regnskabsåret, som udbetales i løbet af regnskabsåret, og som er reduceret gennem resultatjusteringer

v) tildelingen af garanteret variabel aflønning i løbet af regnskabsåret og antallet af modtagere af disse tildelinger

vi) fratrædelsesgodtgørelser, der er tildelt i forudgående perioder, som er blevet udbetalt i løbet af regnskabsåret

vii) størrelsen af de fratrædelsesgodtgørelser, der er tildelt i løbet af regnskabsåret, opdelt i udbetalte og udskudte andele, antallet af modtagere af sådanne udbetalinger og det højeste beløb, der er udbetalt til en enkelt person

i) det antal personer, der er blevet aflønnet med 1 mio. EUR eller derover pr. regnskabsår, opdelt i lønintervaller på 500 000 EUR ved lønninger på mellem 1 mio. og 5 mio. EUR og opdelt i lønintervaller på 1 mio. EUR ved lønninger på 5 mio. EUR og derover

j) efter anmodning fra medlemsstaten eller den kompetente myndighed den samlede aflønning af hvert medlem af ledelsesorganet eller den øverste ledelse

k) oplysning om, hvorvidt instituttet er indrømmet en undtagelse i henhold til i artikel 94, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU.

Med henblik på litra k) angiver institutter, der er indrømmet en sådan undtagelse, om dette er på grundlag af artikel 94, stk. 3, litra a) og/eller litra b), i direktiv 2013/36/EU. De angiver også, på hvilket af aflønningsprincipperne de anvender undtagelsen eller undtagelserne, det antal medarbejdere, der er genstand for undtagelsen eller undtagelserne, og deres samlede aflønning opdelt i fast og variabel aflønning.

2. For store institutter offentliggøres også de kvantitative oplysninger om aflønningen af institutternes samlede ledelsesorgan omhandlet i denne artikel, idet der skelnes mellem ledende og ikkeledende medlemmer.

Institutterne skal overholde kravene i denne artikel på en måde, som svarer til deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, og som ikke berører direktiv 95/46/EF.

Artikel 451
Offentliggørelse af gearingsgraden

1. Institutterne offentliggør følgende oplysninger om deres gearingsgrad som beregnet i overensstemmelse med i artikel 429 og deres styring af risikoen for overdreven gearing:

a) gearingsgraden og oplysninger om, hvordan institutterne har anvendt artikel 499, stk. 2 og 3

b) en opdeling af det samlede eksponeringsmål samt en afstemning af det samlede eksponeringsmål med de relevante oplysninger, der er oplyst i offentliggjorte årsregnskaber

c) hvis det er relevant, omsætningsposter, der ikke længere indregnes, jf. artikel 429a, stk. 1, litra h)

d) en beskrivelse af proceduren for styring af risikoen for overdreven gearing

e) en beskrivelse af de faktorer, der har haft en indflydelse på gearingsgraden i den periode, som den offentliggjorte gearingsgrad vedrører.

2. Offentlige udviklingskreditinstitutter som defineret i artikel 429a, stk. 2, offentliggør gearingsgraden uden den justering af eksponeringsmålet bag gearingsgraden, der er fastsat i henhold til artikel 429, stk. 8.

Artikel 451a
Offentliggørelse af likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter og systemiske investeringsselskaber

1. Kreditinstitutter og systemiske investeringsselskaber offentliggør oplysninger om deres likviditetsdækningsgrad, net stable funding ratio og likviditetsrisikostyring i overensstemmelse med denne artikel.

2. Kreditinstitutter og systemiske investeringsselskaber offentliggør følgende oplysninger vedrørende deres likviditetsdækningsgrad som beregnet i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61[31]:

a) gennemsnittet eller gennemsnittene af deres likviditetsdækningsgrad baseret på månedlige tal for hvert kvartal i den relevante indberetningsperiode

b) den samlede værdi, efter anvendelsen af de relevante haircuts, af likvide aktiver af høj kvalitet, der er medtaget i likviditetsbufferen i henhold til afsnit II i delegeret forordning (EU) 2015/61, og en beskrivelse af denne likviditetsbuffers sammensætning

c) en oversigt over udgående pengestrømme, indgående pengestrømme og udgående nettopengestrømme beregnet i overensstemmelse med afsnit III i delegeret forordning (EU) 2015/61.

3. Kreditinstitutter og systemiske investeringsselskaber offentliggør følgende

[31] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

oplysninger vedrørende deres net stable funding ratio som beregnet i overensstemmelse med del seks, afsnit IV, i denne forordning:

a) kvartalsvise tal for deres net stable funding ratio beregnet i overensstemmelse med sjette del, afsnit IV, kapitel 2, i denne forordning for hvert kvartal i den relevante indberetningsperiode

b) en oversigt over den krævede stabile finansiering beregnet i overensstemmelse med sjette del, afsnit IV, kapitel 4, i denne forordning

c) en oversigt over den tilgængelige stabile finansiering beregnet i overensstemmelse med sjette del, afsnit IV, kapitel 3, i denne forordning.

4. Kreditinstitutter og systemiske investeringsselskaber offentliggør de ordninger, systemer, procedurer og strategier, de har indført med henblik på at identificere, måle, styre og overvåge likviditetsrisici, jf. artikel 86 i direktiv 2013/36/EU.

AFSNIT III
KVALIFICERENDE KRAV FOR ANVENDELSE AF SÆRLIGE INSTRUMENTER ELLER METODER

Artikel 452
Offentliggørelse af anvendelsen af IRB-metoden for kreditrisiko

1. Institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsværdier efter den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden) for kreditrisiko, offentliggør følgende oplysninger:

   a) den kompetente myndigheds accept af metoden eller godkendte overgangsbestemmelser

   b) for hver eksponeringsklasse omhandlet i artikel 147 andelen af den samlede eksponeringsværdi af hver eksponeringsklasse, der er omfattet af standardmetoden, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 2, eller af IRB-metoden, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 3, samt den del af hver eksponeringsklasse, der er omfattet af en roll-out-plan. Hvis institutterne har fået tilladelse til at anvende deres egne LGD'er og konverteringsfaktorer til beregning af de risikovægtede eksponeringsværdier, offentliggør de særskilt den andel af den samlede eksponeringsværdi inden for hver eksponeringsklasse, der er omfattet af denne tilladelse. Med henblik på dette litra anvender institutterne eksponeringsværdien som defineret i artikel 166

   c) en forklaring på og en gennemgang af:

      i) strukturen og proceduren i systemet med interne ratings, de væsentlige karakteristika for de godkendte modeller og forholdet mellem interne og eksterne ratings

      ii) institutternes brug af interne estimater til andre formål end beregning af de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3

      iii) proceduren for forvaltning og anerkendelse af systemer til kreditrisikoreduktion

      iv) rollen for de funktioner, der er involveret i udvikling, godkendelse og efterfølgende ændring af kreditrisikomodellerne

      v) omfanget af og hovedindholdet i indberetning vedrørende kreditrisikomodeller

   d) følgende oplysninger vedrørende hver eksponeringsklasse omhandlet i artikel 147, hvis det er relevant:

      i) deres balanceførte eksponeringsværdier

ii) deres ikkebalanceførte eksponeringsværdier før og efter anvendelse af den relevante konverteringsfaktor

iii) deres balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringsværdier efter anvendelse af den relevante kreditrisikoreduktion

iv) hvis institutterne har fået tilladelse til at anvende deres egne LGD'er og konverteringsfaktorer til beregning af de risikovægtede eksponeringsværdier, de eksponeringsværdier, der er nævnt i nr. i), ii) og iii), og som er omfattet af denne tilladelse

e) en beskrivelse af alle modelparametre eller input, der er relevante for forståelsen af risikovægtningen for et tilstrækkeligt repræsentativt antal låntagerklasser

f) en beskrivelse af de faktorer, der har påvirket tabserfaringer i den forudgående indberetningsperiode

g) institutternes estimater i forhold til de faktiske resultater over en længere periode med særskilt oplysning af følgende:

i) estimerede tab i forhold til faktiske tab i hver eksponeringsklasse opdelt i misligholdte og ikkemisligholdte eksponeringer med relevante oplysninger om den observationsperiode, der er anvendt til backtesting, og de målekriterier, der er anvendt til at bestemme de faktiske tab. De oplysninger, der er omhandlet i dette litra, fremlægges for hver af de kategorier af detaileksponeringer, der er omhandlet i stk. 2, litra d), over en periode, der er tilstrækkeligt lang til at muliggøre en meningsfyldt vurdering af procedurerne for intern rating for de enkelte eksponeringskategorier

ii) estimeret PD i forhold til den faktiske misligholdelsesprocent for hver eksponeringsklasse med særskilt angivelse af PD-intervallet, det gennemsnitlige PD, antallet af låntagere ved udgangen af den forudgående indberetningsperiode og indberetningsperioden, antallet af låntagere i restance, herunder låntagere i ny restance, og den årlige gennemsnitlige historiske misligholdelsesprocent

iii) for institutter, der anvender deres egne estimater af LGD'er eller konverteringsfaktorer, resultaterne af LGD og konverteringsfaktoren i forhold til de estimater, der er anført i oplysningerne om den kvantitative risikovurdering i henhold til denne artikel.

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra c), gives særskilt for følgende eksponeringsklasser:

a) centralregeringer og centralbanker

b) institutter

c) virksomheder, herunder SMV'er, specialiserede udlån og erhvervede fordringer på virksomheder

d) detaileksponeringer for hver af de eksponeringskategorier, som de forskellige korrelationer i artikel 154, stk. 1-4, svarer til og

e) aktier.

Artikel 453
Offentliggørelse af anvendelsen af kreditrisikoreduktionsteknikker

Institutter, der anvender kreditrisikoreduktionsteknikker, offentliggør følgende oplysninger:

a) politikker og procedurer for balanceført og ikkebalanceført netting samt en angivelse af, i hvilken udstrækning institutterne benytter sig af balanceført netting og netting

b) evaluering og styring af gyldig sikkerhedsstillelse

c) en beskrivelse af hovedkategorierne af sikkerhedsstillelse, som instituttet modtager

d) for garantier og kreditderivater, der anvendes som kreditrisikoafdækning, hovedtyperne af garant- og kreditderivatmodparter og deres kreditværdighed

e) den anvendte kreditrisikoafdækning og en analyse af en koncentration, der kan hindre kreditrisikoafdækningens effektivitet

f) for institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsværdier efter standardmetoden eller IRB-metoden, den samlede eksponeringsværdi, som ikke er omfattet af anerkendt kreditrisikoafdækning, og den samlede eksponeringsværdi, som er omfattet af anerkendt kreditrisikoafdækning efter anvendelse af volatilitetsjusteringer. De oplysninger, der er omhandlet i dette litra, offentliggøres særskilt for hver eksponeringsklasse og for hver af de metoder vedrørende aktieeksponeringsklassen omhandlet i artikel 155

g) for institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsværdier efter standardmetoden eller IRB-metoden, den sikrede værdi af eksponeringer, som er omfattet af anerkendt kreditrisikoafdækning. De oplysninger, der er omhandlet i dette litra, offentliggøres særskilt for hver eksponeringsklasse

h) den tilsvarende konverteringsfaktor og den kreditrisikoreduktion, der er forbundet med eksponeringen, og anvendelsen af kreditrisikoreduktionsteknikker med og uden substitutionsvirkning

i) for institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsværdier efter standardmetoden, den risikovægtede eksponeringsværdi og forholdet mellem denne risikovægtede eksponeringsværdi og eksponeringsværdien efter anvendelse af den tilsvarende konverteringsfaktor og kreditrisikoreduktion, der er forbundet med eksponeringen. De oplysninger, der er omhandlet i dette litra, offentliggøres særskilt for hver eksponeringsklasse

j) for institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsværdier efter IRB-metoden, den risikovægtede eksponeringsværdi før og efter indregning af kreditderivaters kreditrisikoreducerende virkning. Hvis institutterne har fået tilladelse til at anvende deres egne LGD'er og konverteringsfaktorer til beregning af de risikovægtede eksponeringsværdier, offentliggør de særskilt de oplysninger, der er omhandlet i dette litra for de eksponeringsklasser, der er omfattet af denne tilladelse.

Artikel 454
Offentliggørelse af anvendelsen af de avancerede målemetoder på operationel risiko

Institutter, der anvender de i artikel 321-324 beskrevne avancerede metoder til beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, offentliggør en beskrivelse af deres brug af forsikringer og andre risikooverførselsmekanismer med henblik på at reducere denne risiko.

Artikel 455
Anvendelse af interne modeller for markedsrisiko

1. Institutter, der i henhold til artikel 325ba har fået tilladelse af deres kompetente myndighed til at anvende deres interne modeller til at beregne deres kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko, offentliggør anvendelsesområdet, de vigtigste karakteristika og vigtigste modelberegningskriterier for de forskellige interne modeller, som de anvender til at beregne risikoeksponeringsværdierne for de modeller, de primært anvender på konsolideret niveau i overensstemmelse med første del, afsnit II. Disse institutter forklarer, i hvilket omfang disse interne modeller repræsenterer alle de modeller, der anvendes på konsolideret niveau.
2. Hvis det er relevant i henhold til artikel 104b, offentliggør institutterne følgende oplysninger særskilt for de primære handelsenheder og samlet for de øvrige handelsenheder:
   a) den højeste, laveste og gennemsnitlige værdi i indberetningsperioden for følgende poster:
      i) værdien for ubegrænset forventet mangel, jf. artikel 325ba, stk. 2, litra a)
      ii) de kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici, som ville blive beregnet i overensstemmelse med kapitel 1a i dette afsnit, hvis institutterne ikke var blevet indrømmet tilladelse til at anvende deres interne modeller for den relevante handelsenhed, jf. artikel 325ba, stk. 2, litra b)
   b) for modellerne for forventet mangel:
      i) antallet af backtesting-overskridelser i de sidste 250 bankdage
      ii) antallet af overtrædelser af fordeling af overskud og tab i de sidste 12

måneder.

3. Institutterne offentliggør særskilt følgende elementer af kapitalgrundlagskravene, jf. artikel 325bb: :

a) værdien for ubegrænset forventet mangel for de seneste risikomål og

b) gennemsnittet af de foregående 12 ugers risikomål for hver af følgende:

i) risikoværdien for forventet mangel

ii) den stressscenariebaserede risikoværdi for ikkemodellerbare risikofaktorer

iii) kapitalgrundlagskravet for misligholdelsesrisiko

iv) subtotalen af målene i nr. i), ii) og iii) i gennemsnittet over 12 uger, inkl. den gældende multiplikator

v) det samlede kapitalkrav."

117) I artikel 456 tilføjes som litra k):

"k) ændringer af oplysningskravene i ottende del, afsnit II og III, med henblik på at tage højde for udvikling eller ændring af internationale standarder vedrørende offentliggørelse."

118) Artikel 460 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at præcisere det i artikel 412, stk. 1, fastsatte generelle krav. Den delegerede retsakt, der vedtages i medfør af nærværende stykke, baseres på de poster, der skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit II og bilag III, og det præciseres, under hvilke omstændigheder de kompetente myndigheder skal pålægge institutter specifikke niveauer for ind- og udgående pengestrømme for at tage højde for de specifikke risici, som de er eksponeret mod, og tærsklerne i stk. 2 skal respekteres.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre eller erstatte delegeret forordning (EU) 2015/61 med hensyn til anvendelsen af artikel 8, stk. 3, samt artikel 411, 412, 413, 416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428k-428n, 428p, 428r, 428s, 428t, 428v-428ad, 428af, 428ag og 451a i denne forordning."

b) Følgende tilføjes som stk. 3:

"3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i

overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre listen over produkter eller tjenesteydelser i artikel 428f, stk. 2, hvis den skønner, at aktiver og passiver, der direkte er forbundet med andre produkter eller tjenesteydelser, opfylder betingelserne i artikel 428f, stk. 1.

Kommissionen vedtager den i første afsnit omhandlede retsakt senest [tre år efter datoen for anvendelsen af net stable funding ratio, jf. sjette del, afsnit IV]."

119) Følgende indsættes som artikel 473a efter artikel 473:

"Artikel 473a
Indførelse af IFRS 9

1. Indtil den [datoen for anvendelsen af denne artikel + fem år] kan institutter, der udarbejder deres regnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002, til deres egentlige kernekapital lægge den værdi, der er beregnet i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 multipliceret med den gældende faktor fastlagt i stk. 3.
2. Den værdi, der er omhandlet i stk. 1, beregnes som de forventede kredittab over 12 måneder fastsat i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i Kommissionens forordning (EU) nr. …. /2016([32]) og et beløb for hensættelsen til tab for finansielle instrumenter svarende til de forventede kredittab i løbetiden fastsat i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i Kommissionens forordning (EU) nr. …. /2016.
3. Ved beregningen af beløbet omhandlet i stk. 1 finder følgende faktorer anvendelse:
   a) 1 i perioden fra [anvendelsesdatoen for denne artikel] til [anvendelsesdatoen for denne artikel + et år - en dag]
   b) 0,8 i perioden fra [anvendelsesdatoen for denne artikel + et år] til [anvendelsesdatoen for denne artikel + to år - en dag]
   c) 0,6 i perioden fra [anvendelsesdatoen for denne artikel + to år] til [anvendelsesdatoen for denne artikel + tre år - en dag]
   d) 0,4 i perioden fra [anvendelsesdatoen for denne artikel + tre år] til [anvendelsesdatoen for denne artikel + fire år - en dag]
   e) 0,2 i perioden fra [anvendelsesdatoen for denne artikel + fire år] til [anvendelsesdatoen for denne artikel + fem år - en dag].

Institutterne medtager i deres offentliggørelse af kapitalgrundlag det beløb, der føjes

[32] Kommissionens forordning (EU) nr. …./2016 af ... …… 2016 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 (EUT L ……, s.).

til deres egentlige kernekapital i overensstemmelse med stk. 1."

120) Artikel 493 ændres således:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

"Bestemmelserne om store eksponeringer i artikel 387-403 finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 11, i bilag I til direktiv 2014/65/EU, og som ikke var omfattet af Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer den 31. december 2006."

b) Som stk. 4 og 5 indsættes:

"4. Uanset artikel 395 kan de kompetente myndigheder tillade, at institutterne pådrager sig en af de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 400, stk. 1, litra a), c), d) og e), angivet og finansieret i en medlemsstats valuta op til følgende værdier efter indregning af kreditrisikoreduktionen i henhold til artikel 399-403:

a) 100 % of instituttets kernekapital indtil den 31. december 2018

b) 75 % of instituttets kernekapital indtil den 31. december 2019

c) 50 % of instituttets kernekapital indtil den 31. december 2020.

5. Eksponeringer omhandlet i artikel 400, stk. 1, litra a), c), d) og e), angivet og finansieret i en medlemsstats valuta, som institutterne pådrager sig inden den 22. november 2016, fritages for anvendelsen af artikel 395."

121) Artikel 494 affattes således:

"Artikel 494

Overgangsbestemmelser – krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. Uanset artikel 92a skal institutter, der er udpeget som afviklingsenheder, og som er globale systemisk vigtige institutter eller er en del af et globalt systemisk vigtigt institut, fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2021 til enhver tid overholde følgende krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver:

a) en risikobaseret sats på 16 %, som repræsenterer instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3 og 4

b) en ikkerisikobaseret sats på 6 %, som repræsenterer instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål omhandlet i artikel 429, stk. 4.

2. Uanset artikel 72b, stk. 3, skal det omfang, hvori nedskrivningsrelevante

passivinstrumenter omhandlet i artikel 72b, stk. 3, kan medtages i nedskrivningsrelevante passivposter, fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2021 være 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3 og 4."

122) Følgende indsættes som artikel 494a efter artikel 494:

"Artikel 494a
Videreførelse af udstedelser gennem SPE'er

1. Uanset artikel 52 anses kapitalinstrumenter, som ikke er udstedt direkte af et institut, kun for at være hybride kernekapitalinstrumenter indtil den 31. december 2021, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) betingelserne i artikel 52, stk. 1, bortset fra betingelsen om, at instrumenter skal udstedes direkte af instituttet

   b) instrumenterne er udstedt af en enhed, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2

   c) provenuet er umiddelbart til rådighed for instituttet uden begrænsning og i en form, som opfylder betingelserne i dette stykke.

2. Uanset artikel 63 anses kapitalinstrumenter, som ikke er udstedt direkte af et institut, eller efterstillede lån, som ikke er optaget direkte af et institut, kun for at være supplerende kapitalinstrumenter indtil den 31. december 2021, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) betingelserne i artikel 63, stk. 1, bortset fra betingelsen om, at instrumenter skal udstedes direkte af instituttet

   b) instrumenterne er udstedt eller de efterstillede lån er optaget af en enhed, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2

   c) provenuet er umiddelbart til rådighed for instituttet uden begrænsning og i en form, som opfylder betingelserne i dette stykke."

123) Artikel 497 affattes således:

"Artikel 497
Kapitalgrundlagskrav for eksponeringer mod CCP'er

1. Hvis en tredjelands-CCP anmoder om anerkendelse i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, kan institutterne anse denne CCP for at være en QCCP fra den dato, hvor den indgav sin ansøgning om anerkendelse til ESMA, og indtil en af følgende datoer:

   a) hvis Kommissionen allerede har vedtaget en gennemførelsesretsakt, jf. artikel

25, stk. 6, i forordning (EU) nr. 648/2012, vedrørende det tredjeland, hvor CCP'en er etableret, og denne retsakt er trådt i kraft: to år efter datoen for indgivelsen af ansøgningen

b) hvis Kommissionen endnu ikke har vedtaget en gennemførelsesretsakt, jf. artikel 25, stk. 6, i forordning (EU) nr. 648/2012, vedrørende det tredjeland, hvor CCP'en er etableret, eller hvis denne retsakt endnu ikke er trådt i kraft: den tidligste af følgende to datoer

i) to år efter gennemførelsesretsaktens ikrafttræden

ii) fem år efter datoen for indgivelsen af ansøgningen.

2. Indtil udløbet af den frist, der er fastsat i stk. 1, og såfremt en CCP omhandlet i nævnte stykke ikke har en misligholdelsesfond, og den ikke har et bindende arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for den at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag, erstatter instituttet formlen til beregning af kapitalgrundlagskravet (K_i) i artikel 308, stk. 2, med følgende:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\% \cdot 2\% \cdot IM_i\right\}$$

hvor:

i = indekset for clearingmedlemmet

IM_i = den initialmargen, som clearingmedlemmet i posterer til CCP'en

IM = den samlede initialmargen meddelt instituttet af CCP'en i henhold til artikel 89, stk. 5a, i forordning (EU) nr. 648/2012."

124) Artikel 498, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Bestemmelserne om kapitalgrundlagskrav i denne forordning finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9, 10 og 11, i bilag I til direktiv 2014/65/EU, og som ikke var omfattet af direktiv 93/22/EØF den 31. december 2006."

125) Artikel 499, stk. 3, udgår.

126) Artikel 501 affattes således:

"Artikel 501
Justering af SMV-eksponeringer

1. Risikovægtede eksponeringsværdier for eksponeringer mod SMV'er justeres efter

følgende formel:

viii) hvis E' <= EUR 1 500 000, RW* = RW · 0,7612

ix) hvis E' > EUR 1 500 000, RW* = min {RW EUR 1 500 000} · 0,7612 + max {0; RW – 1 500 000} · 0,85

hvor:

RW* = justeret risikovægtet eksponeringsværdi for en eksponering mod en SMV

E' = den samlede gæld til instituttet, moderselskaber og datterselskaber, herunder misligholdt eksponering, for låntagerkunden eller gruppen af forbundne kunder, men eksklusive fordringer eller eventualfordringer sikret ved pant i beboelsesejendom

RW = risikovægtet eksponeringsværdi for en eksponering mod en SMV beregnet i overensstemmelse med anden del, afsnit II, og denne artikel.

2. Ved anvendelsen af denne artikel:

a) medregnes eksponeringen mod en SMV enten i detail- eller i erhvervseksponeringsklassen eller i klassen sikret ved pant i fast ejendom. Eksponeringer ved misligholdelse udelukkes

b) defineres SMV defineret i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder[33]. Blandt de kriterier, der er opstillet i artikel 2 i bilaget til nævnte henstilling, tages der kun hensyn til den årlige omsætning."

127) Følgende artikel 501a, 501b og 501c indsættes:

"Artikel 501a
Justering af kapitalkrav i relation til kreditrisiko for eksponeringer mod enheder, der driver eller finansierer fysiske anlæg eller faciliteter, systemer og netværk, der yder eller støtter grundlæggende offentlige tjenester

1. Kapitalkrav i relation til kreditrisiko beregnet i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, multipliceres med en faktor på 0,75, såfremt eksponeringen opfylder alle følgende kriterier:

a) eksponeringen er medregnet i erhvervsaktivklassen eller klassen for specialiserede långivningseksponeringer med udelukkelse af eksponeringer ved misligholdelse

b) eksponeringen er mod en enhed, der blev etableret specifikt med det formål at

[33] EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

finansiere eller drive fysiske anlæg eller faciliteter, systemer og netværk, der yder eller støtter grundlæggende offentlige tjenester

c) den primære kilde til tilbagebetaling af forpligtelsen er indkomsten fra de finansierede aktiver og ikke en bredere erhvervsmæssig virksomheds separate tilbagebetalingsevne

d) låntageren kan opfylde sine finansielle forpligtelser selv i situationer med alvorlig stress, som er relevant for projektrisikoen

e) de pengestrømme, som låntageren genererer, er forudsigelige og dækker alle fremtidige afdrag i lånets løbetid

f) refinansieringsrisikoen for eksponeringen er lav eller tilstrækkeligt reduceret

g) kontrakter sikrer långivere en høj beskyttelse, herunder følgende:

   i) hvis låntageren indtægter ikke er finansieret af betalinger fra et stort antal brugere, omfatter kontrakterne bestemmelser, der effektivt beskytter långiverne mod tab, der opstår, hvis den part, som accepterer at købe de varer eller tjenesteydelser, som låntageren udbyder, bringer projektet til ophør

   ii) låntageren har tilstrækkelige reserver, der er fuldt finansieret med likvider eller andre finansielle ordninger med garantistillere med god bedømmelse, til at dække kravene til beredskabsfinansiering og arbejdskapital i levetiden for de aktiver, der er omhandlet i litra b), i dette stykke

   iii) långiverne har en betydelig kontrol over aktiverne og den indkomst, som låntageren genererer

   iv) långiverne har i det omfang, der er tilladt i henhold til gældende lov, sikkerhed i aktiver og kontrakter, som er kritiske for infrastrukturvirksomheden, eller har alternative muligheder for at sikre deres position

   v) egenkapital pantsættes til långivere, så de kan overtage kontrollen med egenkapitalen ved misligholdelse

   vi) der er begrænsninger for anvendelsen af nettolikviditeten fra driften efter obligatoriske betalinger til andre formål end gældsafvikling

   vii) der er kontraktmæssige begrænsninger på låntagerens muligheder for at udføre aktiviteter, der kan skade långiverne, og det betyder bl.a., at der ikke kan ydes nye lån uden de eksisterende långiveres tilladelse

h) forpligtelsen har forrang frem for alle andre fordringer end lovbestemte fordringer og derivatmodparters fordringer

i) hvis låntageren er i opbygningsfasen, skal følgende kriterier være opfyldt af kapitalinvestoren, eller hvis der er tale om mere end én kapitalinvestor, skal følgende kriterier være opfyldt af gruppen af kapitalinvestorer set under ét:

   i) kapitalinvestorerne har tidligere med succes styret infrastrukturprojekter, har den finansielle styrke og besidder den relevante ekspertise

   ii) der er lav risiko for, at kapitalinvestorerne misligholder deres forpligtelser, eller der er lav risiko for, at låntageren lider betydelige tab på grund af kapitalinvestorernes misligholdelse

   iii) der er hensigtsmæssige ordninger, som tilpasser kapitalinvestorernes interesse til långivernes interesser

j) låntageren har indført mekanismer, der sikrer, at projektet gennemføres i overensstemmelse med de specifikationer, det budget eller den dato for afslutning, der er aftalt, herunder stærke garantier for gennemførelse

k) hvis driftsrisikoen er betydelig, styres den forsvarligt

l) låntageren anvender gennemprøvet teknologi og design

m) alle nødvendige tilladelser og godkendelser er blevet indhentet

n) låntagerne anvender kun derivater til at reducere risici.

2. Med henblik på stk. 1, litra e), anses de genererede pengestrømme ikke for forudsigelige, medmindre en betydelig del af indtægterne opfylder følgende betingelser:

a) et af følgende kriterier er opfyldt:

   i) indtægterne er baseret på tilgængelighed

   ii) indtægterne er underlagt afkastregulering

   iii) indtægterne er underlagt en take-or-pay-kontrakt

   iv) output eller anvendelse og pris opfylder hver især ét af følgende kriterier:

   – det eller de er reguleret/regulerede

   – det eller de er kontraktmæssigt fastsat

   – det eller de er tilstrækkeligt forudsigeligt/forudsigelige som følge af en lav efterspørgselsrisiko

b) hvis låntagers indtægter ikke finansieres via betaling fra et stort antal brugere,

skal den part, der indvilliger i at købe de varer eller tjenester, som låntageren leverer, være én af følgende:

i) en centralregering eller en regional eller lokal myndighed

ii) en offentlig enhed med en ECAI-kreditkvalitetsvurdering på mindst 3

iii) en virksomhedsenhed med en ECAI-kreditkvalitetsvurdering på mindst 3

iv) en enhed, der kan erstattes af en anden, uden væsentlige ændringer i indtægtsniveauet eller tidsplanen for indtægterne.

3. Institutterne indberetter den samlede værdi af eksponeringer mod infrastrukturprojektenheder beregnet i overensstemmelse med denne artikel hver sjette måned til de kompetente myndigheder.

4. Kommissionen aflægger senest [tre år efter ikrafttræden] rapport om virkningen af de kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i denne forordning, på infrastrukturprojektenheder og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, ledsaget, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.

5. Ved anvendelse af stk. 4 aflægger EBA rapport til Kommissionen om følgende:

a) en analyse af udviklingen af tendenser og betingelser på markedet for infrastrukturlångivning og projektfinansiering i løbet af den i stk. 4 nævnte periode

b) en analyse af det effektive risikoniveau for enheder omhandlet i stk. 1, litra b), over en fuld økonomisk cyklus

c) overensstemmelsen mellem de kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i denne forordning, og resultaterne af analysen, jf. litra a) og b).

Artikel 501b
Kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici

1. Indtil den [anvendelsesdato + tre år] skal institutter, der anvender de metoder, der er beskrevet i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a og 1b, til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici, multiplicere deres kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici beregnet efter disse metoder med en faktor på 65 %.

2. EBA overvåger, om niveauet af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici beregnet efter de metoder, der er beskrevet i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a og 1b, af institutter i Unionen er hensigtsmæssigt og meddeler Kommissionen, om det er muligt at ændre kalibreringen af disse metoder, senest den [anvendelsesdato + to år].

Denne rapport omhandler i det mindste:

a) for de mest almindelige finansielle instrumenter, som indgår i handelsbeholdningen for institutter i Unionen, om niveauet af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici beregnet af institutterne efter den metode, der er beskrevet i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, er for højt sammenlignet med kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici beregnet af institutterne efter den metode, som er beskrevet i artikel 325, stk. 1, litra a)

b) for de mest almindelige finansielle instrumenter, som indgår i handelsbeholdningen for institutter i Unionen, om niveauet af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici beregnet af institutterne efter den metode, der er beskrevet i tredje del, afsnit IV, kapitel 3, er for højt sammenlignet med kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici beregnet af institutterne efter den metode, som er beskrevet i tredje del, afsnit IV, kapitel 7

c) for de mest almindelige finansielle instrumenter, som indgår i handelsbeholdningen for institutter i Unionen, om niveauet af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici beregnet af institutterne efter den metode, der er beskrevet i tredje del, afsnit IV, kapitel 2, er for højt sammenlignet med kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici beregnet af institutterne efter den metode, som er beskrevet i tredje del, afsnit IV, kapitel 3.

3. Senest tre år efter anvendelsesdatoen for de metoder, der er beskrevet i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a og 1b, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 i denne forordning med henblik på at forlænge anvendelsen af den behandling, der er omhandlet i stk. 1, eller ændre den faktor, der er omhandlet i nævnte stykke, hvis den skønner det hensigtsmæssigt og under hensyntagen til rapporten, jf. stk. 2, internationale reguleringsmæssige tiltag og de særlige forhold på finans- og kapitalmarkederne i Unionen.

4. Hvis en delegeret retsakt som omhandlet i det foregående stykke ikke vedtages inden den fastsatte frist, finder behandlingen, jf. stk. 1, ikke længere anvendelse.

Artikel 501c

Undtagelse for andre investeringsselskaber end systemiske investeringsselskaber

Investeringsselskaber, som ikke er systemiske investeringsselskaber, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 139), kan fortsat anvende denne forordnings bestemmelser, som de var gældende den [dagen før ændringsforordningens ikrafttræden], såfremt disse investeringsselskaber meddeler den relevante kompetente myndighed, at de har til hensigt at anvende denne artikel, senest den [fast dato inden anvendelsen].

Artikel 501d
Undtagelse fra indberetningspligt

Uanset artikel 99, 100, 101, 394, 415 og 430 kan institutterne i perioden mellem denne forordnings anvendelsesdato og datoen for den første indberetning anført i de tekniske standarder omhandlet i disse artikler vælge ikke at indberette oplysninger i det format, der er anført i skemaerne i gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014, hvis disse skemaer ikke er blevet ajourført i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning."

128) Artikel 507 affattes således:

"Artikel 507
Store eksponeringer

EBA overvåger anvendelsen af undtagelserne, jf. artikel 390, stk. 6, og artikel 400, stk. 1 og 2, og forelægger senest den [et år efter ændringsforordningens ikrafttræden] Kommissionen en rapport om den kvantitative virkning, som fjernelsen af disse undtagelser eller indførelsen af en grænse for deres anvendelse ville have. I denne rapport vurderes navnlig følgende for hver undtagelse omhandlet i disse artikler:

a) det antal store eksponeringer, der er omfattet af undtagelse i hver medlemsstat

b) det antal institutter, der benytter undtagelsen i hver medlemsstat

c) den samlede værdi af eksponeringer, der er omfattet af undtagelse i hver medlemsstat."

129) I artikel 510 indsættes som stk. 4-7:

"4. EBA overvåger den stabile finansiering, som kræves for at dække finansieringsrisikoen i forbindelse med de derivatkontrakter, der er anført i bilag II, og kreditderivater inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio, navnlig den fremtidige finansieringsrisiko for disse kontrakter omhandlet i artikel 428u, stk. 2, og artikel 428x, stk. 2-4, og aflægger rapport til Kommissionen om muligheden for at træffe en mere risikofølsom foranstaltning, senest den [to år efter datoen for anvendelsen af net stable funding ratio, jf. sjette del, afsnit IV]. Denne rapport omhandler i det mindste:

a) hvorvidt det er tilstrækkeligt at anvende standardmetoden til måling af modpartskreditrisikoeksponeringer, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, eller elementer deraf med henblik på at beregne den fremtidige finansieringsrisiko for derivatkontrakter

b) muligheden for at skelne mellem derivatkontrakter med og uden margen

c) muligheden for at fjerne eller erstattet kravet i artikel 428u, stk. 2, og artikel 428x, stk. 2 -4

d) muligheden for mere bredt at ændre behandlingen af derivatkontrakter i

forbindelse med beregningen af net stable funding ratio, jf. artikel 428d, artikel 428k, stk. 3, artikel 428u, stk. 2, artikel 428x, stk. 2-4, artikel 428af, litra a) og b), og artikel 428ag, stk. 3, for bedre at opfange den finansieringsrisiko, der er forbundet med disse kontrakter, inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio

e) virkningen af de foreslåede ændringer på det beløb af stabil finansiering, der kræves i forbindelse med institutternes derivatkontrakter.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre behandlingen af derivatkontrakter anført i bilag II og kreditderivater med henblik på beregningen af net stable funding ratio, jf. sjette del, afsnit IV, hvis den skønner det hensigtsmæssigt i lyset af virkningen af den eksisterende behandling på institutternes net stable funding ratio, og med henblik på i højere grad at tage hensyn til den finansieringsrisiko, der er forbundet med disse transaktioner, inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til rapporten omhandlet stk. 4, internationale standarder, der eventuelt udvikles af internationale fora, og forskelligheden inden for banksektoren i Unionen.

Kommissionen vedtager den i første afsnit omhandlede retsakt senest [tre år efter datoen for anvendelsen af net stable funding ratio, jf. sjette del, afsnit IV].

Hvis en delegeret retsakt som omhandlet i første afsnit ikke vedtages, eller Kommissionen ikke bekræfter nøjagtigheden af behandlingen af derivatkontrakter anført i bilag II og kreditderivater med henblik på beregningen af net stable funding ratio senest den [tre år efter datoen for anvendelsen af net stable funding ratio, jf. sjette del, afsnit IV], finder kravet i denne forordnings artikel 428x, stk. 2, anvendelse på alle institutter, alle derivatkontrakter anført i bilag II og kreditderivater uanset deres karakteristika, og bestemmelserne i artikel 428u, stk. 2, og artikel 428x, stk. 3 og 4, finder ikke længere anvendelse.

6. EBA overvåger den stabile finansiering, som kræves for at dække finansieringsrisikoen i forbindelse med sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, herunder aktiver, der modtages eller leveres i disse transaktioner, og i forbindelse med usikrede transaktioner med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder, og aflægger rapport til Kommissionen om, hvorvidt denne behandling er hensigtsmæssig, senest den [to år efter datoen for anvendelsen af net stable funding ratio, jf. sjette del, afsnit IV]. Denne rapport omhandler i det mindste:

a) muligheden for at anvende højere eller lavere faktorer for stabil finansiering på sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner med finansielle kunder og på usikrede transaktioner med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder med henblik på i højere grad at tage hensyn til deres finansieringsrisiko inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio og de mulige afsmitningsvirkninger mellem finansielle kunder

b) muligheden for at anvende behandlingen, jf. artikel 428s, litra b), på sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, der er sikret med andre typer aktiver

c) muligheden for at anvende faktorer for stabil finansiering på ikkebalanceførte poster, der anvendes i sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, som et alternativ til behandlingen, jf. artikel 428q, stk. 3

d) tilstrækkeligheden af den asymmetriske behandling mellem passiver med en restløbetid på under seks måneder leveret af finansielle kunder, der er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 % i henhold til artikel 428k, stk. 2, litra c), og aktiver, der følger af transaktioner med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder, der er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 5 % eller 10 % i henhold til artikel 428s, litra b), og artikel 428u, litra a) og b)

e) virkningen af indførelsen af højere eller lavere faktorer for krævet stabil finansiering for sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, især med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder, på markedslikviditeten af aktiver, der er modtaget som sikkerhed under disse transaktioner, navnlig stats- og virksomhedsobligationer

f) virkningen af de foreslåede ændringer på det beløb af stabil finansiering, der kræves til disse institutters transaktioner, navnlig til sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder, hvor statsobligationer modtages som sikkerhed i disse transaktioner.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre behandlingen af sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, herunder af aktiver, der modtages eller leveres under disse transaktioner, og behandlingen af usikrede transaktioner med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder med henblik på beregningen af net stable funding ratio, jf. sjette del, afsnit IV, hvis den skønner det hensigtsmæssigt i lyset af virkningen af den eksisterende behandling på institutternes net stable funding ratio, og med henblik på i højere grad at tage hensyn til den finansieringsrisiko, der er forbundet med disse transaktioner, inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til rapporten omhandlet stk. 6, internationale standarder, der eventuelt udvikles af internationale fora, og forskelligheden inden for banksektoren i Unionen.

Kommissionen vedtager den i første afsnit omhandlede retsakt senest [tre år efter datoen for anvendelsen af net stable funding ratio, jf. sjette del, afsnit IV].

Hvis en delegeret retsakt som omhandlet i første afsnit ikke vedtages, eller Kommissionen ikke bekræfter nøjagtigheden af behandlingen af sikrede

udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, herunder af aktiver, der modtages eller leveres under disse transaktioner, og behandlingen af usikrede transaktioner med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder, senest den [tre år efter datoen for anvendelsen af net stable funding ratio, jf. sjette del, afsnit IV], hæves de faktorer for krævet stabil finansiering, der anvendes på transaktionerne omhandlet i artikel 428s, litra b), og artikel 428u, litra a) og b), til henholdsvis 10 % og 15 %."

130) Artikel 511 udgår.

131) Som artikel 519a indsættes:

"Artikel 519a
Kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici

1. EBA aflægger rapport til Kommissionen senest [fem år efter denne forordnings ikrafttræden] om hensigtsmæssigheden af:

   a) de metoder, som institutterne anvender til at beregne følsomheder i forbindelse med beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici med standardmetoden beskrevet i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a

   b) anvendelsen af den forenklede standardmetode omhandlet i tredje del, afsnit IV, artikel 325, stk. 1, litra c), til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici

   c) vurderingen af modellerbarheden af risikofaktorer, jf. artikel 325bf

   d) de betingelser i artikel 325bg, som fastsætter overensstemmelse med backtestingkravene.

   På grundlag af denne rapport kan Kommissionen fremsætte lovgivningsmæssige forslag til ændring af denne forordning.

2. Rapporten i stk. 1, litra a), skal omhandle følgende:

   a) hvorvidt anvendelsen af følsomheder giver anledning til variabilitet i de kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici, som institutterne beregner efter standardmetoden

   b) hvorvidt yderligere specifikationer i forudsætningerne i de værdiansættelsesmodeller, der anvendes til beregning af følsomheder, kan medvirke til at sikre, at kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici er hensigtsmæssige.

3. Rapporten i stk. 1, litra b), skal omhandle følgende:

   a) om den forenklede standardmetode kan bevares eller rekalibreres for at opnå et niveau for kapitalgrundlagskrav svarende til metodernes

   b) om den forenklede standardmetode kan erstattes af en anden ny forenklet

metode til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici i lyset af internationale reguleringsmæssige tiltag, samtidig med at det sikres, at en ny forenklet metode til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisici ikke skaber yderligere unødig kompleksitet for de institutter, der skal anvende den.

4. Rapporten i stk. 1, litra c), skal omhandle betingelsen i artikel 325bf, stk. 1, litra b), herunder hvorvidt den er i overensstemmelse med likviditetshorisonten for risikofaktoren.

5. Rapporten i stk. 1, litra d), skal omhandle følgende:

a) hvorvidt risikoværdien kan erstattes af et mere hensigtsmæssigt risikomål i forbindelse med backtesting af det risikomål, der indregnes i modellerbare risikofaktorer, og i givet fald, hvordan multiplikationsfaktorerne kan omdefineres på grundlag af det mere hensigtsmæssige risikomål

b) om undtagelsen i artikel 325bg, stk. 8, er hensigtsmæssig."

132) I tiende del tilføjes følgende afsnit IIa:

"Afsnit IIa
Gennemførelse af regler

Artikel 519b
Overholdelsesværktøj

1. EBA udvikler et elektronisk værktøj, som kan fremme institutternes overholdelse af denne forordning og direktiv 36/2013/EU samt af de reguleringsmæssige tekniske standarder, gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og skemaer, der er vedtaget med henblik på at gennemføre denne forordning og direktiv 36/2013/EU.
2. Værktøjet omhandlet i stk. 1 skal i det mindste sætte hvert institut i stand til:
   a) hurtigt at finde frem til de relevante bestemmelser, det skal overholde i medfør af instituttets størrelse og forretningsmodel
   b) følge ændringerne i lovgivningen og de tilknyttede gennemførelsesbestemmelser, retningslinjer og skemaer."

133) Bilag II ændres som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2
Ændringer af forordning (EU) nr. 648/2012

I forordning (EU) nr. 648/2012 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 50a, stk. 2, affattes således:

"2. En CCP beregner den hypotetiske kapital (K_{CCP}) på følgende måde:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot capital\ ratio$$

hvor:

i = indekset for clearingmedlemmet

EAD_i = CCP'ens eksponering mod clearingmedlemmet i, herunder clearingmedlemmets egne transaktioner med CCP'en, kundens transaktioner garanteret af clearingmedlemmet og sikkerhed, som CCP'en besidder, herunder clearingmedlemmets indbetalte bidrag til misligholdelsesfonden, mod disse transaktioner, vedrørende værdiansættelsen ved afslutningen af den fastsatte indberetningsdato før udvekslingen af margen called on final margen call den pågældende dag

RW = en risikovægt på 20 %

kapitalprocent = 8 %."

2) Artikel 50b affattes således:

"Artikel 50b
Generelle regler for beregningen af K_{CCP}

For beregningen af K_{CCP} omhandlet i artikel 50a, stk. 2, gælder følgende:

a) CCP'er beregner værdien af eksponeringer mod deres clearingmedlemmer som følger:

i) for eksponeringer, der opstår som følge af kontrakter og transaktioner opført i artikel 301, stk. 1, litra a) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013, beregner CCP'erne værdien i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i nævnte forordnings tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, med en margenrisikoperiode på 10 bankdage

ii) for eksponeringer, der opstår som følge af kontrakter og transaktioner opført i artikel 301, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, beregner CCP'erne værdien (EAD_i) efter følgende formel:

$$EAD_i = max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

hvor:
i = indekset for clearingmedlemmet
$EBRM_i$ = eksponeringens værdi inden risikoreduktion svarende til CCP'ens eksponeringsværdi i forhold til clearingmedlemmet *i*, som opstår i forbindelse med alle de kontrakter og transaktioner med det pågældende clearingmedlem, som er beregnet uden at tage hensyn til nævnte clearingmedlems sikkerhedsstillelse
IM_i = den initialmargen, som clearingmedlemmet *i* posterer til CCP'en
DF_i = clearingmedlemmet *i*'s indbetalte bidrag til misligholdelsesfonden.

Alle værdier i formlen i første afsnit i nævnte litra vedrører værdiansættelsen ved afslutningen af dagen før udvekslingen af margin called on final margen call den pågældende dag.

iii) for situationer omhandlet i artikel 301, stk. 1, andet afsnit, sidste punktum, i forordning (EU) nr. 575/2013 beregner CCP'erne værdien af de transaktioner, der er omhandlet i nævnte afsnits første punktum efter formlen i denne artikel, litra a), nr. ii), og bestemmer $EBRM_i$ i overensstemmelse med tredje del, afsnit V, i nævnte forordning.

Med henblik på denne artikel, litra a), nr. i) og ii), finder undtagelsen i artikel 285, stk. 3, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 ikke anvendelse.

Med henblik på denne artikel, litra a), nr. ii), anvender CCP'erne den metode, der er anført i artikel 223 i forordning (EU) nr. 575/2013 med de tilsynsmæssige volatilitetsjusteringer, der er fastsat i artikel 224 i nævnte forordning, til at beregne

eksponeringsværdien.

b) for institutter, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 575/2013, er nettinggrupperne de samme som dem, der er defineret i artikel 272, stk. 4, i nævnte forordning

c) hvis en CCP har eksponeringer mod en eller flere CCP'er, skal den behandle sådanne eksponeringer, som om de var eksponeringer mod clearingmedlemmer, og medtage eventuelle margener eller indbetalte bidrag fra nævnte CCP'er i beregningen af K_{CCP}

d) hvis en CCP har et bindende ved aftale indgået arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for denne CCP at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag, anser CCP'en nævnte initialmargen for at være indbetalte bidrag i forbindelse med beregningen i stk. 1 og ikke som initialmargen

e) hvis sikkerheden er stillet for en konto, der indeholder mere end en af de typer kontrakter og transaktioner, der er omhandlet i artikel 301, stk. 1, tildeler CCP'erne den initialmargen, der er stillet af deres clearingmedlemmer eller kunder, i forhold til EAD'erne for de forskellige typer kontrakter og transaktioner beregnet i overensstemmelse med litra a), uden at indregne initialmargenen

f) CCP'er, der har mere end en misligholdelsesfond udfører beregningen separat for hver misligholdelsesfond

g) hvis et clearingmedlem leverer kundeclearingtjenester, og clearingmedlemmets kunders transaktioner og sikkerhed er indsat i separate underkonti i forhold til clearingmedlemmets egen virksomhed, udfører CCP'erne beregningen af EAD_i separat for hver underkonto og beregner clearingmedlemmets samlede EAD_i som summen af EAD'erne for kundernes underkonti og EAD for clearingmedlemmets egen virksomhedsunderkonto

h) med henblik på litra f), såfremt DF_i ikke er opdelt mellem kunders underkonti og clearingmedlemmets egen virksomhedsunderkonti, fordeler CCP'erne DF_i for hver underkonto efter den respektive brøkdel, som denne underkonto udgør af initialmargenen i forhold til den samlede initialmargen stillet af clearingmedlemmet, eller clearingmedlemmets konto

i) CCP'erne udfører ikke beregningen, jf. artikel 50a, stk. 2, hvis misligholdelsesfonden kun dækker kontanttransaktioner."

3) Artikel 50c, stk. 1, litra d) og e), udgår.

4) I artikel 50d udgår litra c).

5) Artikel 89, stk. 5a, affattes således:

"5a. I overgangsperioden, jf. artikel 497 i forordning (EU) nr. 575/2013, medtager en CCP omhandlet i nævnte artikel i de oplysninger, den skal indberette i henhold til

denne forordnings artikel 50c, stk. 1, den samlede initialmargen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 140), i forordning (EU) nr. 575/2013, som den har modtaget fra sine clearingmedlemmer, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

a) CCP'en har ikke en misligholdelsesfond

b) CCP'en har ikke et bindende arrangement med sine clearingmedlemmer, der sætter den i stand til at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag."

Artikel 3
Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Denne forordning finder anvendelse fra den [to år efter datoen for ikrafttræden] med følgende undtagelser:

a) bestemmelserne om indførelse af de nye krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i punkt 4), litra b), punkt 7)-9) og punkt 12)-40), som finder anvendelse fra den 1. januar 2019

b) bestemmelserne i punkt 119) vedrørende ændring af artikel 473a i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*